

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองปริญญาานิพนธ์

ปริญญาานิพนธ์ ระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ ไมโครคอมพิวเตอร์

PC BASE AUTOMATIC OPERATOR AND VOLCE MAIL SERVICE

ชื่อนักศึกษา 1. นายณรงค์ศักดิ์ พุดเผือก รหัสประจำตัว 39031412
2. นายดาบชัย เวสสุวรรณ รหัสประจำตัว 39031413
3. นายวีระชัย จิตรไกรเลิศ รหัสประจำตัว 39031431
4. นายสุฤทธิ์ สุนันทยานุวัฒน์ รหัสประจำตัว 39031439

หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์

อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาานิพนธ์

1. อาจารย์ปิยะ สุภวาราสุวัฒน์
2. อาจารย์ไพบูลย์ พวงวงศ์ตระกูล
3. อาจารย์กิติพงศ์ มะโน

คณะกรรมการสอบปริญญาานิพนธ์	ลายมือชื่อ
1. อาจารย์ปิยะ สุภวาราสุวัฒน์	
2. อาจารย์ไพบูลย์ พวงวงศ์ตระกูล	
3. อาจารย์กิติพงศ์ มะโน	
4. อาจารย์อำพล ทองระอา	
5. อาจารย์ปิยะ จิตธรรมมาภิรมย์	

วันเดือนปีที่สอบ วันที่ 11 ธันวาคม 2540 เวลา 16.00 น. ถึง 17.30 น.

สถานที่สอบ ห้อง ค.310 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 30125
วัน, เดือน, ปี..... 8. 12. 2541

ภาควิชารับรองแล้ว

ลงนาม.....
(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕๔๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ.....
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาานิพนธ์

ระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้
ไมโครคอมพิวเตอร์

PC BASE AUTOMATIC OPERATOR AND VOLCE MAIL SERVICE

นายณรงค์ศักดิ์ พุดผือก
นายดาบชัย เวสสุวรรณ
นายวีระชัย จิตรไกรเลิศ
นายสุฤทธิ์ สุนันทยานุวัฒน์

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์
ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้
ไมโครคอมพิวเตอร์

PC BASE AUTOMATIC OPERATOR AND VOICE MAIL SERVICE

ผู้จัดทำ

1. นายณรงค์ศักดิ์ พุดเผือก
2. นายดาบชัย เวสสุวรรณ
3. นายวีระชัย นัครไกรเลิศ
4. นายสุฤทธิ์ สุนันทยานุวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ลงนาม.....
(อาจารย์ปิยะ สุภวาราสุนันท์)

ลงนาม.....
(อาจารย์ไพบุลย์ พวงวงศ์ตระกูล)

ลงนาม.....
(อาจารย์กิติพงศ์ มะโน)

หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

ลงนาม.....
(ผศ.ดร.ธีระพล เทพหัสดิน ณ อยุธยา)

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้
ไมโครคอมพิวเตอร์

PC BASE AUTOMATIC OPERATOR AND VOICE MAIL SERVICE

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการทำงานของวงจรตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ
2. เพื่อออกแบบวงจรตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ
3. เพื่อนำระบบตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติไปใช้งาน
4. เพื่ออำนวยความสะดวกในการรับโทรศัพท์และฝากข้อความอัตโนมัติกรณีไม่มีผู้รับสาย
5. เพื่อลดภาระในการรับโทรศัพท์ และมีความถูกต้องของข้อมูลมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความรู้ ความเข้าใจ การทำงานของระบบตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ
2. ได้วงจรการทำงานของระบบตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ
3. ได้อุปกรณ์ต้นแบบของระบบตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ
4. นำอุปกรณ์ต้นแบบไปใช้งานจริงกับคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์
5. สามารถบันทึกข้อความ และเสียงได้อัตโนมัติผ่านระบบโทรศัพท์
6. สามารถรับฟังเสียง และฝากข้อความผ่านหน้าต่างโฮมเพจ ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดย ใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

นายณรงค์ศักดิ์	พุดเฟือก
นายคาบชัย	เวสสุวรรณ
นายวีระชัย	ฉัตรไกรเลิศ
นายสุฤทธิ	สุนันทยานุวัฒน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ปิยะ	ศุภวราสุวัฒน์
อาจารย์ไพบุลย์	พวงวงษ์ตระกูล
อาจารย์กิติพงศ์	มะโน

ปีการศึกษา 2540

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ นำเสนอระบบไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้พัฒนาซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ เพื่อควบคุมให้ระบบไมโครคอมพิวเตอร์ทำหน้าที่ตอบรับ ,โอนสาย, และบันทึกข่าวสารในรูปของเสียง ผ่านระบบโทรศัพท์และยังสามารถใช้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้ ภายใต้ระบบปฏิบัติการ Windows 95 และผลการทดลองระบบดังกล่าวนี้ปรากฏว่าสามารถพัฒนาได้ตามฟังก์ชันที่กำหนดไว้

PC BASE AUTOMATIC OPERATOR AND VOLCE MAIL SERVICE

MR.AUPCHAI	WASSAWAN
MR.NARANGSAK	PUTPUAK
MR.WIRACHAI	CHATGRAI
MR.SURIT	SUNANTHAYANUWAT

ADVISORS

MR.PIYA	SUPAVARASUWAT
MR.PAIBOON	PONGWONGTRAGULL
MR.KITIPONG	MANO

1997

ABSTRACT

This thesis presents the project of Microcomputer, Developing by Hardware and Software, to control Microcomputer Systems. It can be answer, exchange, and record the data of sound through the telephone and internet system. As a result from developing in function, It can operate on Windows 95 system.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องมาจากความอนุเคราะห์ของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ทั้ง 3 ท่านที่ได้ให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี และอาจารย์ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมที่กรุณาอนุเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ในการทำโครงการ และขอขอบคุณอาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมทุกท่านที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำโครงการ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเบิกใช้เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่สนับสนุนทางการศึกษา

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	IX
สารบัญภาพ	X
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปริญญาโท	1
1.2 จุดความสามารถของโครงการ	1
1.3 เนื้อหาโดยสังเขป	2
บทที่ 2 ทฤษฎี และหลักการ	4
2.1 กล่าวนำ	4
2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์	4
2.2.1 สัญญาณที่รับส่งระหว่างผู้เช่าและชุมสาย	5
2.3 ความรู้ทางคอมพิวเตอร์	7
2.3.1 ตำแหน่งของสล็อตที่ใช้งาน	7
2.3.2 หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต	9
2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครือข่าย	10
2.4.1 เครือข่ายเบื้องต้น	10
2.4.2 เน็ตเวอร์กและสายเคเบิล	11
2.4.3 ระบบปฏิบัติการเครือข่าย	11
2.4.4 คุณสมบัติของเน็ตเวิร์ก	12
2.4.5 อุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการทำงานภายใต้การทำงานของเน็ตเวิร์ก	13
2.4.6 การเชื่อมต่อแบบ โลกคอลเออร์เรีย เน็ตเวิร์ก	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.5 ข้อมูลการ์ดเสียง	18
2.5.1 การสังเคราะห์เสียง	21
2.5.2 คุณสมบัติของการ์ดเสียง	21
2.6 อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	21
2.6.1 MT8870	22
2.6.2 LM567	23
2.7 หลักการโทรศัพท์	26
2.8 หลักการไอเอสดีโทรศัพท์	26
2.9 หลักการทำงานของระบบตอบรับไอเอสดีโทรศัพท์อัตโนมัติและ ให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	27
2.9.1 กรณีตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ	27
2.9.2 กรณีไอเอสดีโทรศัพท์อัตโนมัติ	27
2.9.3 กรณีรับฝากข้อความ	27
2.9.4 กรณีรับฟังข้อความที่บันทึกไว้โดยอัตโนมัติ	28
2.9.5 กรณีลบข้อความที่บันทึกไว้แบ่งเป็น 2 แบบ	28
2.9.6 กรณีบันทึกข้อความไว้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาฟัง	29
2.9.7 กรณีการเปลี่ยนรหัสผ่าน	29
2.10 ความรู้เกี่ยวกับคอมมอนเกตเวย์อินเทอร์เน็ตเฟส	29
2.10.1 ความจำเป็นในการติดต่อกับฐานข้อมูลของบริการ WWW	31
2.10.2 ประเภทของภาษาที่สามารถนำมาใช้เป็น CGI	32
2.10.3 ภาษา Script ที่นำมาใช้งานเป็น CGI	32
2.10.4 หน้าที่ของ CGI Script	33
2.10.5 การบอกลักษณะข้อมูลที่ใช้ส่ง	35
2.11 HTML-3.0 มาตรฐานของการใช้ภาษา HTML	35
2.11.1 ตัวกำหนด (TAG) ภาษา HTML ใ้สำหรับการใช้งานกับแบบฟอร์ม	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
2.11.2 ชนิดของ Control Tag ที่ใช้งานกับแบบฟอร์มซึ่งมีดังนี้	38
2.11.3 วิธีการเข้ารหัสในแบบฟอร์ม	39
2.12 อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น	40
2.12.1 เครื่องข่ายแบบสลับวงจร	40
2.12.2 เครื่องข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูล	40
2.12.3 เราเตอร์และโปรโตคอล	41
2.12.4 โปรโตคอล ทีซีพี/ไอพี	42
2.12.5 ระบบชื่อโดเมน	43
2.13 โฮมเพจ	44
2.13.1 ภาษา HTML	45
2.13.2 การทำงานของ HTML	45
2.13.3 โครงสร้างพื้นฐานของ HTML	46
2.13.4 การจัดโครงสร้างแฟ้มเอกสาร	46
บทที่ 3 การออกแบบ การสร้าง และการทำงาน	48
3.1 การออกแบบ	48
3.1.1 วงจรอินเทอร์เน็ต	49
3.1.2 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง	51
3.1.3 วงจรยกวางหูโทรศัพท์ และแมชชีนสัญญาณโทรศัพท์	53
3.1.4 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ดีทีเอ็มเอฟ	54
3.1.5 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง	56
3.2 โครงสร้างทางซอฟต์แวร์	58
3.2.1 ซอฟต์แวร์ควบคุมการทำงาน	58
3.2.2 โครงสร้างซอฟต์แวร์ CGI	59
3.2.3 การให้ผู้ให้บริการป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน	60
3.2.4 การแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ให้บริการทราบกรณีไม่มีข้อความฝากไว้	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.2.5 การแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ให้บริการเลือกรับฟังข้อความกรณีมี ข้อความฝากไว้	62
3.3 การทำงานของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการ ฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	63
3.3.1 การตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่	63
3.3.2 โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่	64
3.3.3 การฝากข้อความโทรศัพท์อัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่	64
3.3.4 การรับฟังข้อความที่ฝากไว้โดยอัตโนมัติ	64
3.3.5 การใช้บริการฝากข้อความไว้โดยอัตโนมัติ	64
บทที่ 4 การทดลอง และผลการทดลอง	65
4.1 กล่าวนำ	65
4.1.1 ชุดวงจรอินเตอร์เฟส	65
4.1.2 ชุดตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง	67
4.1.3 ชุดขยายสัญญาณโทรศัพท์อัตโนมัติและวงจรแมชชีนโทรศัพท์	68
4.1.4 ชุดถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่	69
4.1.5 ชุดผลิตสัญญาณความถี่คู่	71
4.1.6 ชุดตรวจสอบความถี่เสียง	72
4.2 การทดลองระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการ ฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	74
4.2.1 ตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ	74
4.2.2 การรับฟังข้อความที่บันทึกไว้	75
4.2.3 การลบข้อความที่บันทึกไว้แบ่งเป็น 2 แบบ	76
4.2.4 การเปลี่ยนรหัสผ่าน	77
4.2.5 การทดลอง CGI	78

VIII

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไข และพัฒนา	80
5.1 สรุป	80
5.2 ประโยชน์ที่ได้รับ	81
5.3 ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา	82
5.4 แนวทางแก้ปัญหาโครงการ	82
ภาคผนวก ก รูปต้นแบบระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	83
ภาคผนวก ข ผังการทำงานและโปรแกรมการทำงาน	86
ภาคผนวก ค วงจรและด้านการวางอุปกรณ์ของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	125
ภาคผนวก ง รายละเอียดของอุปกรณ์ของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	130
ภาคผนวก จ คู่มือการใช้งานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	134
ภาคผนวก ฉ รายละเอียดข้อมูลและคุณสมบัติของอุปกรณ์	142
บรรณานุกรม	166
ประวัติผู้แต่ง	167

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 2.1 ความหมายของสัญญาณต่างๆ	8
ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ความหมายของสัญญาณต่างๆ	9
ตารางที่ 2.2 หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์ต่างๆ	9
ตารางที่ 2.2 (ต่อ) หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์ต่างๆ	10
ตารางที่ 4.1 ผลการทดลองวงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่	70
ตารางที่ 4.2 ผลการทดลองชุดผลิตสัญญาณความถี่คู่	71
ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ผลการทดลองชุดผลิตสัญญาณความถี่คู่	72
ตารางที่ 4.3 ผลการทดลองชุดตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง	73
ตารางที่ ง.1 รายการอุปกรณ์วงจรอินเตอร์เฟส	131
ตารางที่ ง.2 รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง	131
ตารางที่ ง.3 รายการอุปกรณ์วงจรยกหูและวางหูและวงจรแมซ์ซิ่งโทรศัพท์	132
ตารางที่ ง.4 รายการอุปกรณ์วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ดีทีเอ็มเอฟ	132
ตารางที่ ง.5 รายการอุปกรณ์วงจรอินเตอร์เฟส	133
ตารางที่ ง.6 รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณเสียง	133

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.1 ความถี่สัญญาณแนวตั้งและแนวนอน	6
รูปที่ 2.2 ตำแหน่งของสล็อตที่ใช้งาน	7
รูปที่ 2.3 การเชื่อมต่อไฟล์เซิร์ฟเวอร์	13
รูปที่ 2.4 เน็ตเวิร์กเชลล์	14
รูปที่ 2.5 เน็ตเวิร์ก อินเตอร์เฟซการ์ด	15
รูปที่ 2.6 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบบัส	16
รูปที่ 2.7 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบสตาร์	17
รูปที่ 2.8 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบริงค์	17
รูปที่ 2.9 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบทรี	18
รูปที่ 2.10 ลักษณะของสัญญาณเสียง	18
รูปที่ 2.11 กระบวนการแซมปลิ่ง	19
รูปที่ 2.12 ค่าที่ได้จากการแซมปลิ่งสัญญาณในรูปที่ 2.11	19
รูปที่ 2.13 (ก) รูปคลื่นที่ได้จากการสังเคราะห์ของวงจรถ่าย DAC (ข) รูปสัญญาณเมื่อผ่านวงจรถ่ายความถี่ต่ำแล้ว	20 20
รูปที่ 2.14 รายละเอียดขา MT8870	23
รูปที่ 2.15 โครงสร้างภายในของ MT8870	23
รูปที่ 2.16 ขาของไอซี LM567	24
รูปที่ 2.17 ผังการทำงานของไอซี LM567	24
รูปที่ 2.18 ตัวอย่างการต่อใช้งานของไอซี LM567	25
รูปที่ 2.19 ลักษณะของภาษา HTML ที่อาศัยส่วนกำหนด (TAG) ในลักษณะการจัดเรียง เอกสาร	31
รูปที่ 2.20 แสดงลักษณะการติดต่อระหว่างไคลน์เอ็นต์เซิร์ฟและโปรแกรม CGI	34
รูปที่ 2.21 โปรแกรมการรับข้อมูลเข้า	35
รูปที่ 2.21(ต่อ) โปรแกรมการรับข้อมูลเข้า	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 2.22 แบบฟอร์มการใช้งานในแบบอิเล็กทรอนิกส์	37
รูปที่ 2.23 TAG ACTION	37
รูปที่ 2.24 การส่งข้อมูลแบบ POST	37
รูปที่ 2.25 การใช้ Perl Script	38
รูปที่ 2.26 ตัวอย่างการใช้วิธีการ Get และ HTML form	38
รูปที่ 2.27 รูปแบบการใช้งานแบบฟอร์มในภาษา HTML	39
รูปที่ 2.28 โครงสร้างพื้นฐานของ HTML	46
รูปที่ 2.29 ตัวอย่างโปรแกรมโครงสร้างพื้นฐานของ HTML	47
รูปที่ 2.30 เว็บเพจ	47
รูปที่ 3.1 ผังการทำงานของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	48
รูปที่ 3.2 วงจรอินเตอร์เฟส	50
รูปที่ 3.3 การตั้งจัมเปอร์ให้อยู่ในตำแหน่งที่ 280-283H	51
รูปที่ 3.4 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง	52
รูปที่ 3.5 วงจรยกหูวางหู โทรศัพท์ และแมซ์ชิงสัญญาณโทรศัพท์	54
รูปที่ 3.6 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่	54
รูปที่ 3.7 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง	56
รูปที่ 3.8 โครงสร้างของซอฟต์แวร์	55
รูปที่ 3.9 โครงสร้างของซอฟต์แวร์ CGI	59
รูปที่ 3.10 แสดงภาษา HTML ที่ใช้สร้างแบบฟอร์มให้ผู้ใช้บริการป้อนข้อมูล	60
รูปที่ 3.11 ภาษา HTML ที่แสดงให้ผู้ใช้บริการทราบว่าหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง	61
รูปที่ 3.12 แสดงภาษา HTML ที่แจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบว่าไม่มีข้อความฝากไว้	62

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ 3.13 ภาษา HTML ที่ใช้แสดงให้ผู้ให้บริการเลือกรับฟังข้อความผ่านทางโฮมเพจ ของผู้ให้บริการ	62
รูปที่ 3.13 (ต่อ) ภาษา HTML ที่ใช้แสดงให้ผู้ให้บริการเลือกรับฟังข้อความผ่านทางโฮมเพจ ของผู้ให้บริการ	63
รูปที่ 4.1 วงจรอินเทอร์เน็ตเฟส	65
รูปที่ 4.2 ผลการทดลองเปลี่ยนจัมเปอร์ทางอินพุต	67
รูปที่ 4.3 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง	67
รูปที่ 4.4 วงจรชุดยกหูวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ และวงจรแมชชีนโทรศัพท์	68
รูปที่ 4.5 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่	69
รูปที่ 4.6 วงจรผลิตสัญญาณความถี่คู่	71
รูปที่ 4.7 วงจรชุดตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง	72
รูปที่ 4.8 โฮมเพจที่ใช้ทำการทดลอง	78
รูปที่ 4.9 โฮมเพจให้ผู้ให้บริการป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน	79
รูปที่ 4.10 โฮมเพจแสดงให้ผู้ใช้ทราบว่าหมายเลขและรหัสที่ป้อนไม่ถูกต้อง	79
รูปที่ 4.11 โฮมเพจแสดงให้ผู้ใช้ทราบว่าไม่มีข้อความฝากไว้	80
รูปที่ 4.12 โฮมเพจแสดงให้ผู้เลือกใช้ฟังข้อความที่มีผู้ฝากไว้ให้	80
รูปที่ ก.1 การ์ดตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์	83
รูปที่ ก.2 การ์ดเสียง	83
รูปที่ ก.3 การติดตั้งการ์ดระบบตอบรับ	84
รูปที่ ก.4 การติดตั้งการ์ดเสียง	84
รูปที่ ก.5 ด้านหลังคอมพิวเตอร์	85
รูปที่ ก.6 การเชื่อมต่อโทรศัพท์กับการ์ดเสียง	85
รูปที่ ข.1 ผังการทำงานของระบบตอบรับโอนสายอัตโนมัติ	87

สารบัญภาพ

รูปภาพ	หน้า
รูปที่ ข.2 ผังการทำงานของระบบโอนสายอัตโนมัติ	88
รูปที่ ข.3 ผังการทำงานของเลขหมายภายใน	89
รูปที่ ข.4 ผังการรับฟังข้อความ	90
รูปที่ ข.5 ผังการทำงานบันทึกข้อความ	91
รูปที่ ข.6 ผังการทำงานลบข้อความ	92
รูปที่ ข.7 ผังการทำงานเปลี่ยนรหัสผ่าน	93
รูปที่ ค.1 ด้านการวางอุปกรณ์	126
รูปที่ ค.2 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง	127
รูปที่ ค.3 วงจรยกหูวางหูโทรศัพท์และวงจรแมซ์ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์	128
รูปที่ ค.4 วงจรอินเตอร์เฟส	129
รูปที่ จ.1 เมื่อเข้าสู่โปรแกรม	136
รูปที่ จ.2 การแก้ไขข้อมูลของผู้ใช้บริการ	137
รูปที่ จ.3 การเริ่มต้นการทำงานของระบบตอบรับ	137
รูปที่ จ.4 ฟังก์ชันการทดสอบฮาร์ดแวร์	138
รูปที่ จ.5 ฟังก์ชันการกำหนดสัญญาณกระดิ่ง	138

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปริญญานิพนธ์

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านระบบสื่อสาร และคอมพิวเตอร์มีความเจริญอย่างไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าจะอยู่แห่งใด ก็สามารถติดต่อถึงกันได้ สำหรับการสื่อสารนั้นมีหลายรูปแบบแล้วแต่ผู้ที่จะนำมาใช้ ระบบโทรศัพท์เป็นระบบหนึ่งที่ทำให้ความสะดวกสบายรวดเร็ว สามารถติดต่อสื่อสารไปในที่ต่างๆ ได้ทั่วโลก ปัจจุบันได้ทำการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ถึงกันโดยผ่านทางคู่สายโทรศัพท์ ทำให้สามารถติดต่อถึงกันได้กว้างขวางขึ้น ซึ่งระบบนี้จะเรียกว่าอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีบทบาทมากในชีวิตประจำวันของเรา ดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ ความต้องการของผู้ใช้โทรศัพท์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตลอดจนในหน่วยงานต่างๆ ที่ใช้โทรศัพท์นั้นต้องการความรวดเร็ว ความแม่นยำความถูกต้องของข้อมูล และที่สำคัญคือต้องทันต่อเหตุการณ์ในด้านธุรกิจ ดังนั้นจึงต้องมีผู้รับโทรศัพท์ประจำอยู่ตลอดเวลา เพื่อทำหน้าที่รับสาย, โอนสาย และรับฝากข้อความไว้ให้บุคคลอื่นในหน่วยงาน หรือ องค์กรต่างๆ ซึ่งจะทำให้หน่วยงาน หรือองค์กรนั้นทันต่อเหตุการณ์และรู้ความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาแต่การสื่อสารจะไม่ประสบผลสำเร็จถ้าหากขาดผู้ที่คอยรับโทรศัพท์ในขณะที่ไม่อยู่หรือเลิกงาน ดังนั้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จึงมีระบบการตอบรับโทรศัพท์, โอนสาย และรับฝากข้อความไว้ทำงานแทนในขณะที่ ไม่มีใครอยู่ระบบนี้จะทำงานโดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง ทำเป็นชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยสามารถฝากข้อความและเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

1.2 ขีดความสามารถของโครงการ

โครงการนี้มีขีดความสามารถดังต่อไปนี้

1. สามารถใช้งานกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในบริษัททั่วไปหรือในหน่วยงานต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่มีการติดตั้ง ระบบมัลติมีเดีย

2. สามารถบันทึกเสียงพูดได้โดยตรงโดยใช้ Sound Card ที่ต่ออยู่กับคอมพิวเตอร์

3. สามารถติดต่อบันทึกเสียงและข้อความผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้โดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สามารถรับฝากข้อความเป็นคำพูดของผู้ฝากเองในขณะที่ผู้รับโทรศัพท์ไม่อยู่
5. สามารถบันทึกวันเวลาข้อความ และเสียงพูดซึ่งจะถูกเก็บไว้ใน ตัวแม่ข่าย
6. สามารถเชื่อมต่อผ่านอินเทอร์เน็ตโดยตรงและสามารถฝากข้อความและเสียงส่งผ่านไปยังเครือข่ายอื่นๆ ได้ทั่วโลก
7. สามารถใช้งานร่วมกับตู้โทรศัพท์สาขาอัตโนมัติ (PABX) ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ผ่านอินเทอร์เน็ต
8. สามารถพัฒนาโดยการปรับปรุงแก้ไขการทำงานด้วยซอฟต์แวร์ และพัฒนาได้ง่าย

1.3 เนื้อหาโดยสังเขป

เนื้อหาภายในปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้จะแบ่งออกเป็นต่างๆ เพื่อความสะดวกในการศึกษา และทำความเข้าใจ โดยแต่ละบทจะประกอบด้วยเนื้อหาที่สำคัญต่อไปนี้

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ บทนี้ประกอบด้วยทฤษฎีเกี่ยวกับระบบโทรศัพท์ทั่วไป, อุปกรณ์ที่สำคัญต่อระบบโทรศัพท์, ทฤษฎีเกี่ยวกับระบบเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต, ทฤษฎีเกี่ยวกับระบบอินเทอร์เน็ตเฟส, การ์ดเสียง, หลักการทำงานของชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ และขั้นตอนการใช้งานชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์, ทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการอินเทอร์เน็ตเฟส, การ์ดเสียง

บทที่ 3 การออกแบบ, การสร้าง และการทำงานของชุดตอบรับฝากข้อความโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติผ่านอินเทอร์เน็ต บทนี้กล่าวถึงการออกแบบ, การสร้าง และการทำงานของวงจรต่างๆ ในแต่ละส่วนที่เป็นส่วนประกอบของชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งประกอบด้วยรูปวงจร, ตำแหน่งการวางอุปกรณ์, ระบบการทำงานตอบรับฝากข้อความ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติผ่านอินเทอร์เน็ต และการออกแบบโครงสร้างทางด้านซอฟต์แวร์

บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง โดยกล่าวถึงการนำวงจรในภาคต่างๆ ของชุดตอบรับและอัตโนมัติโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ มาทำการทดลอง พร้อมทั้งนำผลการทดลองที่ได้มาเปรียบเทียบกับทฤษฎีที่กำหนดไว้

บทที่ 5 บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไขและพัฒนา โดยกล่าวถึงผลสรุปของการทำปฏิญานิพนธ์ โดยเสนอแนะแนวทางแก้ไขและพัฒนาของปฏิญานิพนธ์ให้มีประสิทธิภาพ

และสามารถใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ และสามารถประยุกต์ใช้งานได้กับเทคโนโลยีต่างๆ ในอนาคต

ในภาคผนวกแสดงรายละเอียดของโปรแกรม และรายการอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้จัดทำโครงการดังนี้

ภาคผนวก ก รูปต้นแบบ

ภาคผนวก ข ผังการทำงานและโปรแกรมการทำงาน

ภาคผนวก ค วงจรและแผ่นวงจรพิมพ์

ภาคผนวก ง รายละเอียดอุปกรณ์

ภาคผนวก จ คู่มือการใช้งานและขั้นตอนการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

ภาคผนวก ฉ รายละเอียดข้อมูล และคุณสมบัติของอุปกรณ์

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

2.1 กล่าวนำ

เนื้อหาของปริญญาบัตรในบทนี้เป็นทฤษฎีและหลักการที่นำมาใช้ประกอบการสร้างโครงงาน โดยประกอบด้วยทฤษฎีเกี่ยวกับระบบโทรศัพท์ต่างๆ ไป, อุปกรณ์ที่สำคัญต่อระบบโทรศัพท์, ทฤษฎีเกี่ยวกับระบบเครือข่าย และอินเทอร์เน็ต, ทฤษฎีเกี่ยวกับ ระบบการอินเทอร์เน็ตเฟส, การ์ดเสียง, หลักการทำงานของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์และขั้นตอนการใช้งานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

2.2 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโทรศัพท์

เครื่องโทรศัพท์เป็นอุปกรณ์ปลายทางอย่างหนึ่ง ทำหน้าที่รับส่งสัญญาณเสียงพูดระหว่างผู้เข้าโดยทำหน้าที่แปลงสัญญาณเสียงเป็นสัญญาณไฟฟ้าแล้วส่งไปในสายหรือในทำนองกลับกัน จะทำการเปลี่ยนสัญญาณไฟฟ้าที่มาจากสายกลับมาเป็นสัญญาณเสียงนอกจากนั้นเครื่องโทรศัพท์ยังทำหน้าที่ต่อไปนี้

1. ทำหน้าที่ส่งสัญญาณเรียกไปยังชุมสายท้องถิ่น
2. ทำการส่งสัญญาณรหัสที่ใช้แทนเลขหมายของผู้ถูกเรียก
3. ทำหน้าที่รับสัญญาณเสียงที่ตอบรับจากชุมสายโทรศัพท์ ตลอดจนรับสัญญาณเรียก
4. ส่งสัญญาณยกเลิกการใช้งานไปยังชุมสายโทรศัพท์

วงจรเครื่องรับโทรศัพท์สามารถแยกออกได้เป็น 3 ส่วน คือ

1. วงจรกระดิ่ง ทำหน้าที่เรียกเป็นเสียงกระดิ่งทุกครั้งที่มีการเรียกเข้ามาทำให้เจ้าของเครื่องทราบ วงจรกระดิ่งอาจใช้กระดิ่ง หรือไอซีโทนริงโทนก็ได้ หากใช้กระดิ่งเมื่อเวลาที่มีการเรียกเข้ามาแรงดันไฟสลับประมาณ 105 โวลต์ ถูกส่งเข้ามายังขดลวดโซลินอยด์ ทำให้โซลินอยด์มีอำนาจแม่เหล็กเกิดขึ้นเหมือนกระดิ่ง หรือฮูดโดยทั่วไป หากเป็นระบบไอซีจะมีการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำเอาพัลส์ดังกล่าว เข้าสู่ระบบเรกติไฟ เพื่อจ่ายให้กับหน่วยผลิตความถี่ และส่งความถี่ออกมา โฟง

2. วงจรปากพูด-หูฟัง ทำหน้าที่เสมือนวงจรเครื่องรับ และเครื่องส่งเพียงแต่ว่าเครื่องรับและเครื่องส่งของระบบจริงๆ นั้น การเรียกจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่งนั้น สัญญาณเรียกจะถูกส่งผ่านระบบชุมสาย และจากชุมสายมีการแยกด้วยระบบมัลติเพล็กซ์ เพื่อแยกคู่สายไปยังหมายเลขที่ผู้เรียกต้องการติดต่อสายออกไปแทนแรงดันไฟ 100 กว่าโวลต์ เครื่องรับที่ออกแบบอย่างถูกต้องจะมีกระแสไหลในวงจร ด้วยระบบรักษาระดับกระแสคงที่ไว้ที่ 23 มิลลิแอมป์ส่งผลให้แรงดันไฟในคู่สายโทรศัพท์ตกลงมาเหลือประมาณ 6-9 โวลต์ หากไม่ยกหูโทรศัพท์ระดับแรงดันจากชุมสายโทรศัพท์มายังคู่สายวัดแรงดันได้ 48 โวลต์

3. วงจรเข้ารหัสตัวเลขชนิดปุ่มกด เมื่อต้องการเรียกคู่สนทนาของท่านๆ ต้องยกหูโทรศัพท์ แล้วกดหมายเลขที่ต้องการจากปุ่มโทรศัพท์ วงจรเข้ารหัสจะเปลี่ยนหมายเลขให้เป็นข้อมูลความถี่คู่และส่งออกเป็นความถี่ 2 โทน (สูง-ต่ำ) ไปยังระบบชุมสาย แล้วชุมสายจะส่งข้อมูลไปตามเครือข่ายต่อไป

2.2.1 สัญญาณที่รับส่งระหว่างผู้เช่าและชุมสาย

1. สัญญาณที่ส่งจากผู้เช่าไปยังชุมสาย

ON HOOK หมายถึง สภาพผู้เช่าวางหูลักษณะของวงจรเป็นเสมือนวงจรเปิดที่มีความต้านทานสูง

OFF HOOK หมายถึง สภาพผู้เช่ายกหู สายโทรศัพท์จะมีสภาพเสมือนวงจรปิดที่มีความต้านทานต่ำ

DIALING หมายถึง ผู้เช่าทำการหมุนเลขหมาย

2. สัญญาณที่ส่งมาจากชุมสาย

Dial Tone เป็นสัญญาณที่บอกให้ทราบว่า ขณะนี้อุปกรณ์ที่ชุมสายพร้อมที่จะรับโค้ดการหมุนเลขหมายจากผู้เรียก ให้ผู้เรียกทำการส่งเลขหมายได้ โดยสัญญาณให้หมุนนี้เป็นสัญญาณต่อเนื่องความถี่ 425 เฮิรตซ์ ถูกมอดูเลตด้วยความถี่ 50 เฮิรตซ์ ผู้เช่าจะได้ยินเสียงของสัญญาณโทนนี้นี้ เมื่อยกหูโทรศัพท์เพื่อทำการเรียก

Busy Tone เป็นสัญญาณที่ส่งมาให้ทราบว่า อุปกรณ์ไม่ว่าง เช่นผู้เช่ายกหูแล้วจะได้ยินเสียงนี้แทนที่จะได้ยินเสียง Dial Tone แสดงว่าอุปกรณ์ในชุมสายไม่ว่าง แต่ถ้าได้ยินเสียงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นี้ หลังจากหมุนเลขหมายไปแล้ว แสดงว่าผู้เช่าเป็นฝ่ายถูกเรียก ไม่ว่าง หรืออุปกรณ์ที่ต่อไปชุมสายอื่นไม่ว่าง ในกรณีที่ผู้ถูกเรียกอยู่ต่างชุมสาย สัญญาณที่ส่งเป็นสัญญาณที่ขาดตอนเป็นช่วงๆ ส่ง 0.5 วินาที หยุด 0.5 วินาที ความถี่ของสัญญาณไซน์ 425 เฮิรตซ์ ภายในระยะเวลา 45 วินาที แล้วเกิดสภาวะ Line Lock-out (เจียบ)

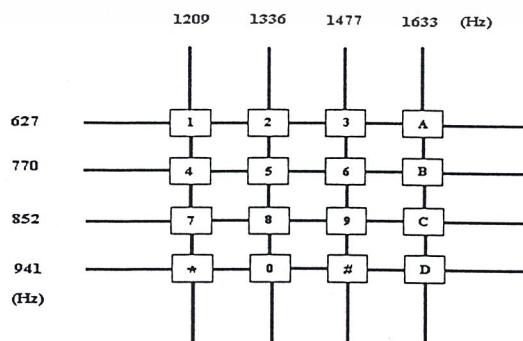
Ring Tone หรือสัญญาณเรียกเป็นสัญญาณที่ส่งไปยังผู้เช่า ฝ่ายถูกเรียกซึ่งจะได้ยินเสียงกระดิ่ง หรือโทนขึ้นอยู่กับวงจรที่ใช้เป็นสัญญาณไซน์ 25 เฮิรตซ์ ค่าแรงดัน 70-90 Vrms. ช่วงการส่งเช่นเดียวกับ Ring Back คือส่ง 1 วินาที หยุด 4 วินาที เป็นระยะเวลายาวนานทั้งสิ้น 70-90 วินาที

Ring Back เป็นสัญญาณที่ผู้เรียกได้ยินจากการหมุนเลขหมายครบแล้ว เพื่อบอกให้ทราบว่า กระทำต่อได้สำเร็จ ขณะนี้ชุมสาย ได้ส่งสัญญาณเรียก Ringing Tone ไปยังผู้เรียก สัญญาณ โดยใช้ความถี่ของสัญญาณไซน์ 425 เฮิรตซ์ โดยส่ง 1 วินาที หยุด 4 วินาที

2.2.2 โทรศัพท์แบบความถี่คู่ (Dual Tone Multi Frequency : DTMF)

การหมุนเลขหมายของโทรศัพท์ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้มีอยู่ 2 แบบ คือ แบบพัลส์ และ แบบโทน หรือแบบดีทีเอ็มเอฟ ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะแบบโทนเท่านั้น

โทรศัพท์แบบโทนเป็นแบบที่กำหนดสัญญาณเสียง 2 โทนเสียง โดยความถี่จะแยกออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มความถี่สูงกับกลุ่มความถี่ต่ำ ได้แก่ความถี่ 627 เฮิรตซ์, 770 เฮิรตซ์, 852 เฮิรตซ์ และ 941 เฮิรตซ์ ส่วนกลุ่มความถี่สูง ได้แก่ความถี่ 1,209 เฮิรตซ์, 1,336 เฮิรตซ์ และ 1,633 เฮิรตซ์ โดยใช้ระบบคีย์แบบเอ็กซ์-วาย (X-Y Matrix) แบ่งออกเป็นกลุ่มความถี่ทางแนวตั้งกับกลุ่มความถี่ทางแนวนอน โดยให้ความถี่แนวนอนเป็นกลุ่มของความถี่ต่ำและความถี่ทางแนวตั้งเป็นกลุ่มความถี่สูง

รูปที่ 2.1 ความถี่สัญญาณแนวตั้งและแนวนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

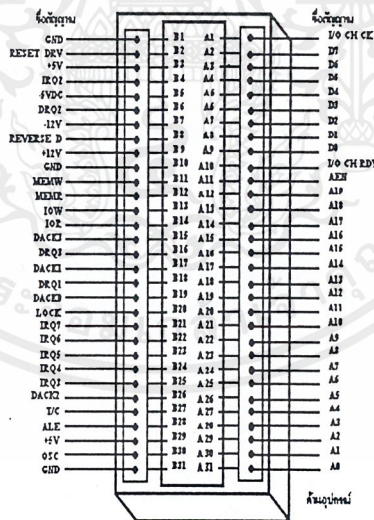
ข้อดีของการใช้โทรศัพท์แบบโทน

1. สามารถใช้ไอซีสำเร็จรูปทำให้มีขนาดเล็กลง
2. สามารถนำไปเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ภายในชุมสายโทรศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ลดจำนวนอุปกรณ์ในการกำหนดเลขหมาย ทำให้ชุมสายมีขนาดเล็กลง
4. ลดระยะเวลาในการส่งเลขหมายโทรศัพท์ไปยังชุมสายโทรศัพท์
5. สามารถนำไปใช้กับระบบอัตโนมัติต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น เช่น ระบบต่อเลขหมายภายในอัตโนมัติ และชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ เป็นต้น

2.3 ความรู้ทางคอมพิวเตอร์

ในการสร้างชุดตอบรับ และโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติควรมีความรู้ทางด้านพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ในเรื่องต่อไปนี้

2.3.1 ตำแหน่งของสล๊อตที่ต่อใช้งาน

รูปที่ 2.2 ตำแหน่งของสล๊อตที่ใช้งาน

สัญญาณต่างๆ บนสล๊อตของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำงาน

ภายในคอมพิวเตอร์ได้มีการออกแบบให้สามารถที่จะเพิ่มเติมวงจรมอนิเตอร์เฟสเข้าไป

ในภายหลังได้ โดยผ่านทางสล๊อตที่มีอยู่บนเมนบอร์ด ซึ่งแต่ละสล๊อตจะมีจำนวนขาทั้งสิ้น 62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขา แบ่งออกเป็น 2 ข้างๆ ละ 31 ขา ส่วนการเรียกตำแหน่งขาของสล็อตเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับว่า ขานั้นอยู่ข้างใด (ซ้ายหรือขวา) ของสล็อต โดยขาที่อยู่ทางด้านซ้ายของสล็อตจะเรียกโดยใช้อักษร B นำหน้าเลขตำแหน่งของขา ส่วนขาที่อยู่ทางด้านขวา ของสล็อตจะเรียกโดยใช้อักษร A นำหน้าเลขตำแหน่งของขาแต่ละขาของสล็อตเหล่านี้ จะเชื่อมต่อกับเส้นสัญญาณต่างๆ บน เมนบอร์ด ทำให้การสร้างวงจรอินเตอร์เฟสกับคอมพิวเตอร์ สามารถทำได้โดยสะดวกซึ่งเส้นสัญญาณที่เชื่อมต่อกับขาของสล็อตเหล่านี้จะประกอบไปด้วย เส้นสัญญาณของบัสตำแหน่ง (Address Bus) , บัสข้อมูล (Data Bus) , บัสควบคุมสำหรับการเขียน/อ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ หรือตำแหน่งของอุปกรณ์อินพุตและเอาต์พุต , เส้นทางสัญญาณสำหรับการขออินเตอร์รัพท์ของวงจรอินเตอร์เฟส, เส้นสัญญาณสำหรับการขอ DMA, สัญญาณฐานเวลาต่างๆ ที่ใช้ใน ระบบ, เส้นสัญญาณแสดงการรีเฟรชหน่วยความจำ และสัญญาณสำหรับการตรวจสอบความผิดพลาด (I/O Check) นอกจากนี้เส้นสัญญาณเหล่านี้แล้ว สล็อตเมนบอร์ดยังเชื่อมต่อกับแหล่งจ่ายไฟแรงดัน ที่ใช้ในระบบอีกด้วย คือแหล่งจ่ายแรงดัน +5 โวลต์, -5 โวลต์, +12 โวลต์, -12 โวลต์ รายละเอียดของสายสัญญาณที่ใช้งาน จะมีความหมาย ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 ความหมายของสัญญาณต่างๆ

ชื่อสัญญาณ	I/O	ความหมาย
OSC	O	สัญญาณนาฬิกาที่มีความกว้าง 70 ns ความถี่ 14.31818 เมกะเฮิรตซ์
CLK	O	สัญญาณนาฬิกาของระบบมีความถี่ 4.77 MHz มีช่วงคาบ 210 ns
RESET SRV	O	สายสัญญาณนี้ใช้การรีเซ็ตระบบ ในขณะที่เริ่มเปิดเครื่อง
A0-A19	O	แอสแอดเรส A0-A19
D0-D7	I/O	บัสข้อมูลบิต 0-7
I/O CH CK	I	เป็นสัญญาณตรวจสอบช่อง I/O สัญญาณนี้จะมีผลต่อเนื่องเพื่อควบคุมระบบโดยส่งผลมาในลักษณะ Parity Error
I/O CHRDY	I	สัญญาณนี้ปกติเป็น 0 สัญญาณนี้จะทำให้เกิดการชิงโคไนซ์ อุปกรณ์อินพุตเอาต์พุตที่ทำงานซ้ำให้เข้ากับระบบได้
IRQ2-IRQ7	I	เป็นสัญญาณของอินเทอร์รัพท์ 2 ถึง 7
IOR	I	สัญญาณอ่านอินพุต เอาต์พุต
IOW	O	สัญญาณการเขียนอินพุต เอาต์พุต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ) ความหมายของสัญญาณต่างๆ

ชื่อสัญญาณ	I/O	ความหมาย
MEMR	O	สัญญาณอ่านหน่วยความจำ
MEMW	O	สัญญาณเขียนหน่วยความจำ
AEN	O	สัญญาณการอินาเบิลแอดเดรส
CARD SLCTD	I	สัญญาณเลือกการ์ด

ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับสัญญาณต่างๆ สามารถดูได้จากรายการหนังสืออ้างอิง

2.3.2 หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์อินพุต/เอาต์พุต

การติดต่อกับอุปกรณ์ใดจำเป็นต้องทราบถึงหมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์นั้นเสียก่อน หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์ต่างๆ จะมีหมายเลขประจำดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์ต่างๆ

หมายเลขแอดเดรส (เลขฐานสิบหก)	อุปกรณ์อินพุตเอาต์พุต
\$000-\$01F	ตัวควบคุมดีเอ็มเอ 8237
\$020-\$03F	ตัวควบคุมอินเตอร์รัพท์ 8259
\$040-\$05F	ตัวควบคุม
\$060-\$06F	ตัวควบคุมแอดเดรสขนานและใช้ติดต่อกับคีย์บอร์ด
\$070-\$07F	สำหรับเอทีใช้ติดต่อกับนาฬิกา
\$080-\$09F	ดีเอ็มเอเฟรจิลิตเตอร์
\$0A0-\$0BF	ตัวควบคุมอินเตอร์รัพท์ตัวที่ 2 (ของเอที)
\$0C0-\$0DF	ตัวควบคุมดีเอ็มเอตัวที่ 2 (ของเอที)
\$0F0	เคลียร์โปรเซสเซอร์คณิตศาสตร์
\$0F1	รีเซตโปรเซสเซอร์คณิตศาสตร์
\$0F8-\$0FF	โปรเซสเซอร์คณิตศาสตร์
\$1F0-\$1F8	ฮาร์ดดิสก์
\$200-\$207	เกมส์ไอโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 (ต่อ) หมายเลขแอดเดรสของอุปกรณ์ต่างๆ

หมายเลขแอดเดรส (เลขฐานสิบหก)	อุปกรณ์อินเทอร์เน็ต
\$278-\$27F	แอดเดรสเครื่องพิมพ์แอดเดรส 2
\$2F8-\$2FF	แอดเดรสอนุกรมแอดเดรส 2
\$300-\$31F	โปรโตไทป์การ์ด
\$360-\$36F	สแกนไว้
\$378-\$37F	แอดเดรสเครื่องพิมพ์แอดเดรส 1
\$380-\$38F	SDLC , ไบซิงโคเนส 2
\$3A0-\$3A1	ไบซิงโคเนส 1
\$3B0-\$3BF	อะแดปเตอร์โมโนโครมและเครื่องพิมพ์
\$3C0-\$3CF	สแกนไว้
\$3D0-\$3DF	อะแดปเตอร์สี
\$3F0-\$3F7	ตัวควบคุมดิสก์
\$3F8-\$3FF	แอดเดรสอนุกรม 1

2.4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครือข่าย

2.4.1 เครือข่ายเบื้องต้น

เครือข่าย หมายถึง การเชื่อมต่อกันระหว่างอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สื่อสารที่มากกว่า 1-2 จุดขึ้นไป หรือเป็นกลุ่มสื่อสารข้อมูลซึ่งกันและกัน การเชื่อมต่อเช่นนี้ สำหรับคอมพิวเตอร์ เราเรียกว่าคอมพิวเตอร์เน็ตเวิร์ก ประโยชน์จากการเชื่อมต่อแบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่นนี้ ได้แก่ การสื่อสารข้อมูลระหว่างกัน การใช้เครื่องพิมพ์ หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ร่วมกัน การแบ่งใช้โปรแกรมกัน ในการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์แบบเครือข่ายนี้ หากเป็นการเชื่อมต่อกันที่มีระยะทางห่างกันไม่เกิน 1-2 กิโลเมตรเราเรียกว่า เครือข่ายแบบท้องถิ่น หรือโลคอลแอร์เรียเน็ตเวิร์ก ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วไป จะประกอบไปด้วยแม่ข่ายอย่างน้อย 1 ชุด ส่วนที่เหลือเป็นลูกข่าย ลักษณะการปฏิบัติงานภายในเครือข่ายได้แก่ การสื่อสารข้อมูลระหว่างกัน หรือ การใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ร่วมกันระหว่างลูกข่ายต่างๆ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเชื่อมต่อเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์จะประกอบด้วย เน็ตเวิร์กอะแดปเตอร์ และสายเคเบิลที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างกัน

2.4.2 เน็ตเวอร์ก และสายเคเบิล

เน็ตเวอร์กอะแดปเตอร์ ได้แก่อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในลักษณะที่เป็นการ์ดที่เสียบเข้าไปที่เอ็กแพนชั่นสล็อตของเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วไป ซึ่งหน้าที่การทำงานของเน็ตเวอร์กอะแดปเตอร์ ได้แก่การแปลงสัญญาณข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยทำงานร่วมกับระบบปฏิบัติการของเครือข่ายให้เป็นสัญญาณไฟฟ้า แล้วส่งออกไปยังสถานีปลายทาง โดยผ่านสายเคเบิลความเร็วในการส่งข้อมูลนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของระบบเครือข่าย และสายเคเบิลที่ใช้

ปัจจุบันระบบเครือข่ายที่ใช้มีหลายแบบ เช่น ระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้ความเร็วในการส่งข้อมูลถึง 10 เม็กกะบิตต่อวินาที สายเคเบิลเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญสำหรับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะใช้สายเคเบิลในการนำส่งข้อมูลกันในระบบเครือข่าย ชนิดของสายเคเบิลที่ใช้ ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเร็วในการส่งข้อมูลมากพอสมควร สายเคเบิลที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันมีหลายแบบ ได้แก่ สายนำสัญญาณแกนเดี่ยวที่มีทั้งอย่างบาง และอย่างหนา ขนาดความต้านทาน 50 โอห์ม (ต่างกับสายนำสัญญาณแกนเดี่ยวที่ใช้ในระบบโทรศัพท์ที่มีค่าความต้านทาน 75 โอห์ม) และสายนำสัญญาณแบบคู่ตีเกลียว ก็เป็นสายเคเบิลที่ใช้กันมากที่สุดในปัจจุบันเช่นกัน สายนำสัญญาณแบบคู่ตีเกลียวนี้ ก็เหมือนกันกับสายโทรศัพท์ทั่วไปมีอยู่ 2 แบบคือ สายนำสัญญาณแบบคู่ตีเกลียวมีฉนวนหุ้ม และสายนำสัญญาณแบบคู่ตีเกลียวไม่มีฉนวนหุ้ม สุดท้ายคือสายไฟเบอร์ออปติก ซึ่งเป็นสายที่มีคุณสมบัติที่นำส่งข้อมูลได้ดีที่สุดและเร็วที่สุด

2.4.3 ระบบปฏิบัติการเครือข่าย (Network Operating System)

ระบบปฏิบัติการเครือข่ายเป็นระบบควบคุมการทำงานของระบบเครือข่ายของซอฟต์แวร์เช่นเดียวกับ ดอส ที่ใช้ควบคุมการทำงานของดิสก์ ระบบปฏิบัติการเครือข่ายที่ใช้ในปัจจุบันมีหลายแบบ เช่น เน็ตแวร์, Microsoft Lan Manager, Banyan/Vine เป็นต้น

เราอาจจะกล่าวได้เลยว่าระบบปฏิบัติการเครือข่ายเป็นระบบซอฟต์แวร์ที่ทำให้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อ ณ ที่อยู่ไกลออกไปเสมือนมีคอมพิวเตอร์อยู่ข้างตัวผู้ใช้ กล่าวคือแม้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้อยู่ไม่ได้ติดตั้งฮาร์ดดิสก์ก็ตาม เราก็ยังสามารถใช้งานฮาร์ดดิสก์ที่อยู่ไกลออกไปได้ อีกทั้งยังสามารถใช้เครื่องพิมพ์ได้เสมือนติดตั้งอยู่ข้างตัวท่านเช่นกัน นอกจากนี้ระบบปฏิบัติการยังดูแลควบคุมการส่งข่าวสารจากสถานีหนึ่งไปยังอีกสถานีหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ใช้ประจำสถานีต่างๆ สามารถเปิดเพิ่มข้อมูลเดียวกันในขณะเดียวกันได้ จะเห็นได้ว่าคุณประโยชน์ของระบบปฏิบัติการเครือข่ายนั้นมีมาก ระบบปฏิบัติการเครือข่ายที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบัน คือ ระบบปฏิบัติการเน็ตแวร์จากโนเวลล์ ซึ่ง

เป็นระบบปฏิบัติงานที่ใช้งานง่าย อีกทั้งสามารถรองรับฮาร์ดแวร์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังมีโปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ที่รองรับการทำงานของเน็ตเวิร์กมากมาย และมีคำสั่งคล้ายกับพีซีคอส ที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี

2.4.4 คุณสมบัติของเน็ตเวิร์ก

เราสามารถจำแนกคุณสมบัติของเน็ตเวิร์กออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 กลุ่มดังนี้

1. การใช้เพิ่มข้อมูลร่วมกัน (File Sharing)

หน้าที่การทำงานหลักภายในระบบเครือข่าย ได้แก่การที่ผู้ใช้ในแต่ละสถานีสามารถแบ่งใช้เพิ่มข้อมูลที่มีอยู่ อีกทั้งสามารถแลกเปลี่ยนเพิ่มข้อมูลกับบนระบบเครือข่าย ภายใต้ระบบปฏิบัติการของเน็ตเวิร์ก เพิ่มข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องแม่ข่าย ซึ่งก็เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายประกอบด้วยฮาร์ดดิสก์ ขนาดใหญ่ความจุสูง และมีหน่วยความจำมาก ในระบบเครือข่าย 1 ชุด หรือที่บางครั้งเราเรียกว่า 1 วง นั้นสามารถมีไฟล์เซิร์ฟเวอร์หลายชุด และในเครื่องแม่ข่าย แต่ละชุดสามารถติดตั้งฮาร์ดดิสก์ได้หลายตัว และในฮาร์ดดิสก์ แต่ละตัวก็ยังแบ่งออกได้หลายโวลุ่ม เราสามารถใช้โวลุ่มเหล่านี้ เป็นที่เก็บข้อมูลเฉพาะงาน เช่น โวลุ่มของ Sale Server หรือ Admin ในเครื่องแม่ข่ายหนึ่งชุดสามารถมี โวลุ่มได้ถึง 64 โวลุ่ม (สำหรับเน็ตเวิร์ก 386) เน็ตเวิร์กสามารถนำเพิ่มข้อมูลที่อยู่ในโวลุ่มต่างๆ ของฮาร์ดดิสก์นี้ตอบสนอง การขอเปิดเพิ่มข้อมูล หรือประมวลผลเพิ่มข้อมูลจากลูกข่ายได้ด้วยการกำหนดให้มีการแบ่งฮาร์ดดิสก์ออกเป็นไดร์ฟต่างๆ เราเรียกว่า Logical Drive โปรแกรมหรือเพิ่มข้อมูลต่างๆ จะถูกเก็บไว้ในไดร์ฟเหล่านี้ ผู้ใช้ที่มีสิทธิใช้เครือข่ายเท่านั้น ที่สามารถใช้งานเพิ่มข้อมูลในเครื่องแม่ข่าย ซึ่งเน็ตเวิร์กจะเป็นผู้จัดการกับเพิ่มข้อมูลเหล่านี้ ทำให้ผู้ใช้สามารถผ่านเข้ามาในเครือข่ายด้วยรหัสผ่าน เน็ตเวิร์กจะทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยของเพิ่มข้อมูลในเครื่องแม่ข่ายได้เป็นอย่างดี

2. การใช้เครื่องพิมพ์ร่วมกัน (Printer Sharing)

นอกจากคุณสมบัติการใช้เพิ่มข้อมูลร่วมกันแล้วเน็ตเวิร์กยังทำให้ท่านสามารถใช้เครื่องพิมพ์ร่วมกันอีกด้วย แม้ว่าเครื่องพิมพ์นั้นจะติดตั้ง ณ ที่ไกลออกไปก็ตาม ท่านก็ยังสามารถพิมพ์รายงาน หรือข้อมูลต่างๆ ออกมาได้ นอกจากนี้เน็ตเวิร์กยังให้บริการงานพิมพ์ต่อผู้ใช้อีกด้วย ซึ่งก็ได้แก่การจัด “ลำดับ” ของงานพิมพ์ให้อีกด้วย โดยกำหนดให้งานพิมพ์ของผู้ใช้ในสถานีทำงานต่างๆ ถูกนำมาเก็บไว้ในที่ๆ หนึ่งที่มีผู้ดูแล เมื่อใดที่ต้องการจะพิมพ์งาน

อะไรก็ตามผู้ดูแลนี่จะเป็นผู้ส่งงานพิมพ์ออกไปที่เครื่องพิมพ์เอง และในขณะที่งานพิมพ์ถูกส่งออกไปพิมพ์นั้น ผู้ใช้ยังสามารถทำงานอื่นๆ ไปด้วย โดยที่ไม่ต้องรอแต่อย่างใด

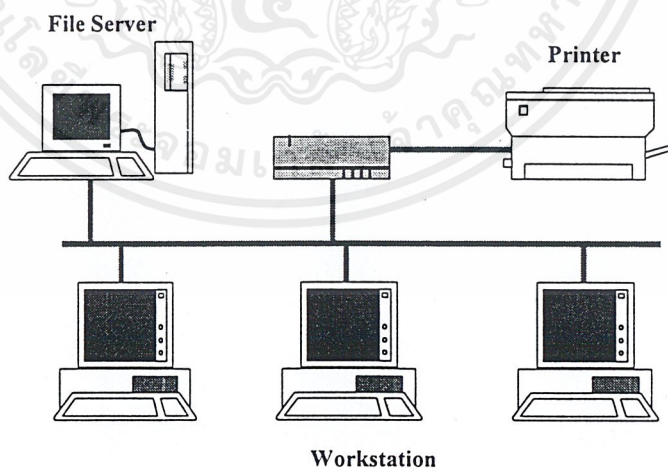
3. การส่ง (Electronic Mail)

เป็นระบบการส่งข่าวสารภายในเครือข่ายคล้ายๆ กับการส่งจดหมายนั่นเอง การส่งข่าวสารจะต้องอ้างอิงที่อยู่ของผู้รับ และแม้ผู้รับไม่อยู่คอยรับจดหมาย ก็จะทิ้งไว้ในตู้จดหมายหน้าบ้านเช่นเดียวกัน ในระบบเครือข่ายการส่งข่าวสาร นั้นสามารถส่งได้ตลอดเวลา แม้ผู้รับไม่อยู่หรือไม่ได้เปิดเครื่องทิ้งเอาไว้ โดยจะเก็บไว้ในหน่วยความจำเสียก่อน เมื่อผู้รับปลายทางเปิดเครื่องเมื่อใดข่าวสารนี้ก็จะถูกส่งไปเองโดยอัตโนมัติ

2.4.5 อุปกรณ์สำคัญๆ ที่ใช้ในเครือข่ายภายใต้การทำงานของเน็ตเวิร์ก

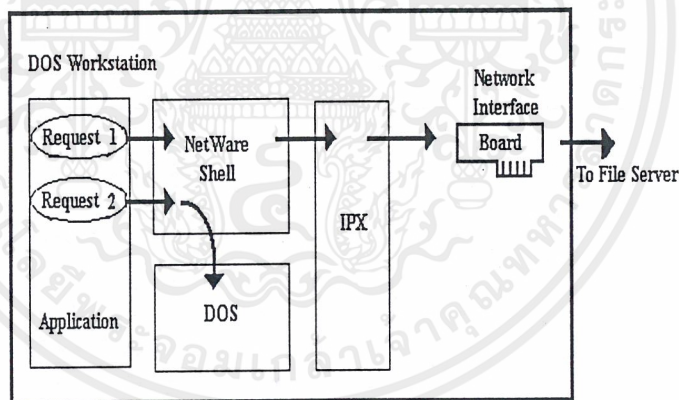
เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเน็ตเวิร์ก ได้ดียิ่งขึ้นเรามาทำความรู้จักกับอุปกรณ์เชิงฮาร์ดแวร์ ซึ่งทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการเน็ตเวิร์ก

1. เครื่องแม่ข่าย (File Server) หมายถึง เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง ที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อบริการข้อมูลข่าวสารแก่ลูกข่าย โดยให้บริการในด้านเพิ่มข้อมูลแก่ลูกข่ายทั่วไป และเป็นที่ยึดข้อมูล หรือโปรแกรมใช้งานต่างๆ ที่ลูกข่ายจะเป็นผู้รับบริการ โดยตัวแม่ข่ายจะเป็นผู้ทำงานภายใต้เน็ตเวิร์ก และดูแลการติดต่อขอรับบริการเพิ่มข้อมูลจากลูกข่ายทั่วไป

รูปที่ 2.3 เครื่องแม่ข่าย (File Server)

2. ลูกข่ายหรือสถานีทำงาน (Workstation) คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง ที่ทำงานภายใต้ระบบปฏิบัติการเน็ตแวร์ เพื่อควบคุมกิจกรรมการทำงานต่างๆ ภายในเครือข่าย ลูกข่ายหรือสถานีทำงานตัวลูกข่ายคือ เครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นกันแต่เป็นผู้ประมวลผลหรือ RUN โปรแกรมต่างๆ ต่างกับเครื่องแม่ข่ายตรงที่เครื่องแม่ข่ายเก็บเพิ่มข้อมูลต่างๆ เพียงอย่างเดียวไม่สามารถ RUN โปรแกรมต่างๆ ได้ภายในแต่ละสถานีทำงานจะมีหน่วยประมวลผลกลาง หรือ CPU เป็นของตนเองจึงจะสามารถประมวลผลเพิ่มข้อมูลที่อยู่ในเครื่องแม่ข่ายได้ และยังสามารถอ่านหรือเขียนเพิ่มข้อมูลของเครื่องแม่ข่ายได้ราวกับว่าเป็นการประมวลผลเพิ่มข้อมูลจากฮาร์ดดิสก์ที่ติดตั้งใน แต่ละสถานีทำงานๆ ที่ทำงานภายใต้ ดอส เราเรียกว่า Dos Workstation Softwareประเภทที่ฝังอยู่ในหน่วยความจำที่เรียกว่าเชลล์:ซึ่งอยู่บนดอส ทำหน้าที่ผลักดันการร้องขอการบริการต่างๆ โดยที่การร้องขอใดๆ ที่จะต้องทำงานภายใต้ดอส ก็จะถูกส่งไปที่ดอสตามปกติ หากเป็นของเน็ตแวร์ก็จะถูกส่งออกไปที่เครื่องแม่ข่าย

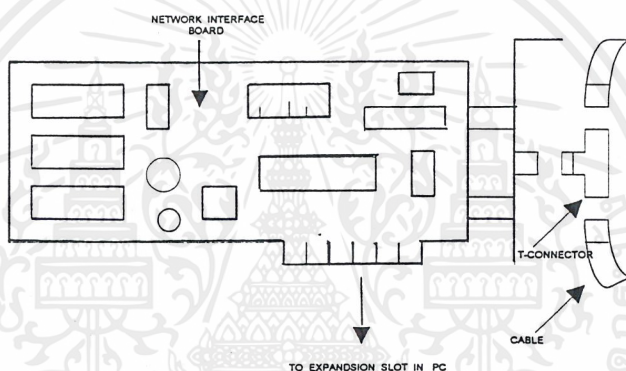
รูปที่ 2.4 เน็ตแวร์เชลล์

เน็ตแวร์เชลล์ (Netware Shell) ถูกวางตำแหน่งให้อยู่บนดอส โดยทำหน้าที่แยกการร้องขอไปยังดอส หรือเครื่องแม่ข่าย โดยทำงานภายใต้เน็ตแวร์

3. เน็ตเวอร์กอินเตอร์เฟสการ์ด (Network Interface Card) เป็นอุปกรณ์ที่เราจะต้องติดตั้งไว้ในเครื่องแม่ข่ายและเครื่องลูกข่ายทุกเครื่องเน็ตเวอร์กอินเตอร์เฟสการ์ดนี้ ทำหน้าที่ในการสื่อสารข้อมูล ในระบบเครือข่ายโดยใช้สายเคเบิลที่เชื่อมต่อกันระหว่างเน็ตเวอร์กอิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตอร์เฟสการ์ดต่างๆ เข้าด้วยกันกับเน็ตเวิร์กสามารถสื่อสารกับเน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ด โดยผ่านการทำงานของซอฟต์แวร์ที่เรียกว่า แลนค์ไรวอร์ ซึ่งปกติแลนค์ไรวอร์นี้ ผู้ขายจะเป็นผู้จัดมาให้พร้อมๆ กับ Lan Card เสมอในเครื่องแม่ข่าย หรือลูกข่ายใดๆ สามารถติดตั้งใช้งานเน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ดแบบต่างๆ ได้โดยการใช้แลนค์ไรวอร์ที่แตกต่างตามแต่ชนิดของการ์ด ที่ใช้แลนค์ไรวอร์ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อใช้งานกับการ์ดแลนค์นั้นๆ โดยเฉพาะการใช้แลนค์ไรวอร์ในการติดตั้งเน็ตเวิร์กบนเครื่องแม่ข่าย และสร้างแผ่น Boot เน็ตเวิร์ก Shell สำหรับเครื่องลูกข่ายต่างๆอีกด้วย

รูปที่ 2.5 เน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ด

เน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ดจะถูกติดตั้งบนเครื่องแม่ข่ายและตัวลูกทุกตัว โดยเชื่อมต่อกันภายในระบบด้วยสายเคเบิลในเครื่องแม่ข่ายตัวหนึ่ง ซึ่งสามารถติดตั้งเน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ดได้ถึง 4 แผ่น ทำงานในลักษณะที่เราเรียกว่า “Internal Bridge” เพื่อใช้เชื่อมโยงระบบเครือข่ายแบบต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยใช้เครื่องแม่ข่ายตัวเดียวกัน

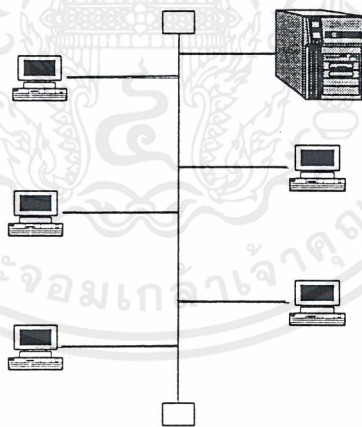
ในเครื่องแม่ข่ายเครื่องหนึ่ง สามารถติดตั้งเน็ตเวิร์กอินเทอร์เน็ตเฟสการ์ดได้ถึง 4 แผ่น โดยทำหน้าที่เป็น “Internal Bridge” เพื่อเชื่อมต่อระบบเครือข่ายแบบต่างๆ หลายๆ เครือข่ายเข้าด้วยกันฮาร์ดดิสก์ที่ใช้ในระบบเครือข่าย เนื่องจากเครื่องแม่ข่ายเป็นศูนย์กลางของการเก็บแฟ้มข้อมูลจึงต้องมีขนาดความจุมากเพียงพอ ขนาดความจุของฮาร์ดดิสก์ สามารถจะเนได้จากจำนวนของผู้ใช้ ปริมาณของแฟ้มข้อมูลรวมทั้งขนาดของแฟ้มข้อมูล นอกจากนี้การที่ในระบบเครือข่ายมีผู้ใช้มากขึ้นย่อมมีผลในแง่ความคับคั่งของการจราจรของการส่งสัญญาณเพื่อขอใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริการจากแม่ข่ายเครื่องแม่ข่ายพวงงายๆ ก็คือการแย่งใช้ฮาร์ดดิสก์ตัวเดียวในเครื่องแม่ข่ายนั่นเอง ดังนั้นฮาร์ดดิสก์จะต้องมีความเร็วตอบสนองการขอเปิดเพิ่ม Access Time จะตกอยู่ประมาณไม่เกิน 15 มิลลิวินาที ฮาร์ดดิสก์ที่ติดตั้งในเครื่องแม่ข่ายทั่วไป จะต้องต่อเชื่อมกันกับอุปกรณ์ทางฮาร์ดแวร์ที่เรียกว่า ฮาร์ดดิสก์คอนโทรลเลอร์อุปกรณ์นี้เสียบอยู่บนเอ็กเพนชันสล็อตของเครื่องคอมพิวเตอร์พีซีปรกติ

2.4.6 การเชื่อมต่อแบบโลคอลเน็ตเวิร์ก

1. สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบบัส ลักษณะการเชื่อมต่อแบบนี้ เป็นการเชื่อมต่อแบบใช้สายเคเบิลเส้นเดียวกันพ่วงกันตั้งเครื่องลูกข่ายแรกจรดเครื่องลูกข่ายสุดท้าย สัญญาณที่ส่งจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งปลายทาง จะต้องผ่านเครื่องลูกข่ายตัวอื่นๆ ทุกตัว ข้อเสียของการต่อระบบบัสคือ หากจุดเชื่อมต่อใดเกิดขัดข้องขึ้นมาอันเนื่องมาจากสายหรือข้อต่อชำรุด จะทำให้เครื่องลูกข่ายตัวถัดไปจะไม่ทำงานไปด้วยระบบที่ใช้สถาปัตยกรรมแบบบัสนี้คือ Ethernet

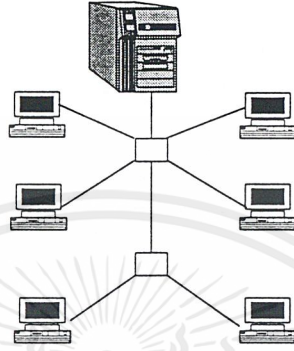

รูปที่ 2.6 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบบัส

2. สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบสตาร์ ทำได้โดยการกำหนดให้มีจุดเชื่อมศูนย์กลางที่ทำหน้าที่เป็นชุมสายหรือศูนย์เชื่อมต่อที่เรียกว่า HUB หรือการกำหนดให้จุดศูนย์กลางเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูงเครื่องหนึ่งทำหน้าที่เรียกว่าเครื่องแม่ข่าย ในการเชื่อมต่อกันแบบนี้อาจส่งข้อมูลจากเครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องหนึ่ง จะต้องผ่านแม่ข่ายหรือศูนย์กลาง

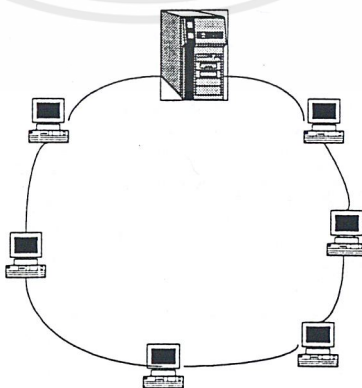
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายเคเบิลที่ใช้ในการส่งข้อมูล โดยมาตรฐานคือ แบบสายคู่ตีเกลียว ใช้หัวต่อที่เรียกว่า RJ-42 ข้อดีของระบบนี้ คือ ง่ายต่อการบริหารดูแล ในกรณีที่สายเคเบิลเส้นใดเส้นหนึ่งเสียก็จะมีผลกระทบต่อเครื่องนั้นๆ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ เครื่องอื่นๆ นอกจากนี้ยังประหยัดค่าสายอีกด้วย

รูปที่ 2.7 สถาปัตยกรรมแบบสตาร์

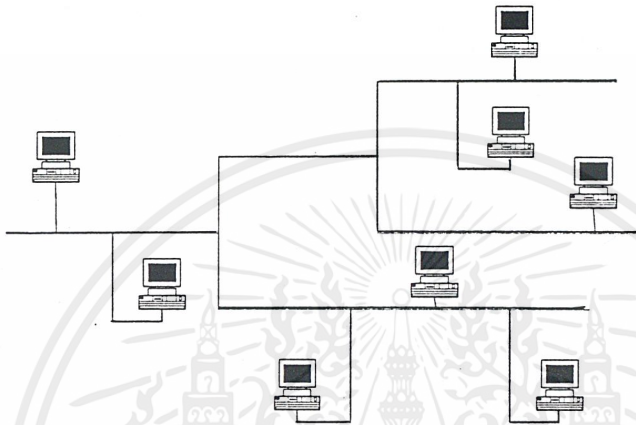
3. สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบริงค์ คือการที่เครื่องลูกข่ายทุกเครื่องถูกเชื่อมต่อกันหมดทั้งที่เป็นเครื่องต้นทางและปลายทาง ในการเชื่อมต่อแบบนี้ข้อมูลหรือข่าวสารที่ส่งจากหน่วยหนึ่งไปยังอีกหน่วยหนึ่ง จะต้องผ่านเครื่องลูกข่ายทุกหน่วย ไปจนกระทั่งถึงปลายทาง ซึ่งข้อเสียคือ หากหน่วยใดหน่วยหนึ่งเกิดขัดข้องจะทำให้ทุกหน่วยหยุดทำงานไปด้วย ข้อดีคือสามารถเชื่อมต่อกันได้ในระยะทางยาวไกล เนื่องจากเครื่องลูกข่าย แต่ละหน่วยจะทำการขยายสัญญาณที่ผ่านเข้ามาก่อนส่งผ่านไปจนกระทั่งถึงปลายทาง

รูปที่ 2.8 สถาปัตยกรรมแบบริงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

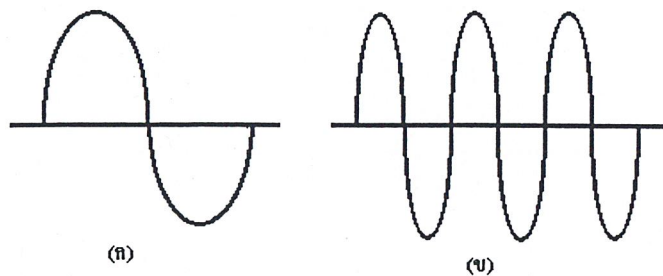
4. การเชื่อมต่อแบบทรี คือการเชื่อมต่อกันแบบบัสแบบหนึ่ง เพียงแต่จะมีการแตกแยกกิ่งก้านสาขาออกไป ซึ่งทำให้มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น การเชื่อมต่อแบบนี้มีข้อเสียคือ ต้องใช้ข้อต่อร่วมเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเปลืองความยาวสายเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้นทุนสูงขึ้นการเชื่อมต่อแบบนี้ดังรูปที่ 2.9 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบทรี

รูปที่ 2.9 สถาปัตยกรรมการเชื่อมต่อแบบทรี

2.5 ข้อมูลการ์ดเสียง

ต้นตำรับของเสียงสังเคราะห์เกิดจากนายโรเบิร์ต มุก เป็นผู้ริเริ่มนำเอาเสียงสังเคราะห์มาใช้ โดยการรวมคีย์บอร์ดเข้ากับวงจรอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ได้เสียงที่แตกต่างจากออร์แกนอิเล็กทรอนิกส์ นายโรเบิร์ต มุก ใช้วงจรออสซิลเลเตอร์เป็นวงจรกรองสัญญาณ และวงจรขยายสำหรับสังเคราะห์เสียงและสามารถใช้ได้จริงสำหรับมืออาชีพ ยังสามารถพัฒนาให้สังเคราะห์เสียงดนตรีต่างๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากเปียโนและออร์แกน

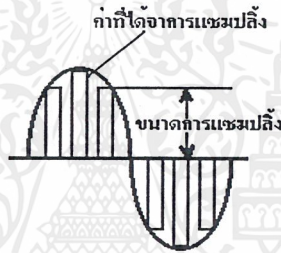

รูปที่ 2.10 ลักษณะของสัญญาณเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

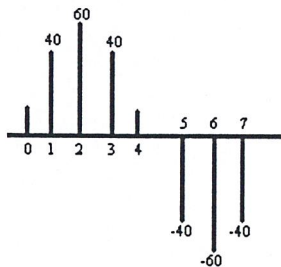
คุณสมบัติของเสียงโดยทั่วไปมักเป็นสัญญาณแอนะล็อกที่มีค่าขนาดของสัญญาณต่อเนื่องกันไป โดยสามารถแทนค่าขนาดของสัญญาณด้วยแรงดันไฟฟ้า และความถี่เสียงด้วยความถี่ของสัญญาณไฟฟ้าได้จากรูปที่ 2.10 เป็นรูปคลื่นของสัญญาณเสียง รูปที่ 2.10(ก) แทนเสียงความถี่ต่ำ 440 เฮิรตซ์ มีความดังมากกว่าสัญญาณในรูปที่ 2.10 (ข) ซึ่งเป็นสัญญาณที่มีความถี่สูงกว่า แต่ถ้าเป็นสัญญาณดิจิทัลจะเก็บและประมวลผลไว้ในลักษณะของตัวเลขฐานสองคือ เลข 0 และเลข 1

ดังนั้นการเก็บเสียงในคอมพิวเตอร์ จึงต้องแปลงจากสัญญาณเสียง ให้เป็นสัญญาณดิจิทัลก่อน เพื่อนำไปเก็บไว้ในหน่วยความจำของคอมพิวเตอร์ เมื่อต้องการรับฟังเสียงที่บันทึกไว้ก็จะนำข้อมูลดิจิทัลมาแปลงกลับให้เป็นสัญญาณแอนะล็อกเสียก่อน

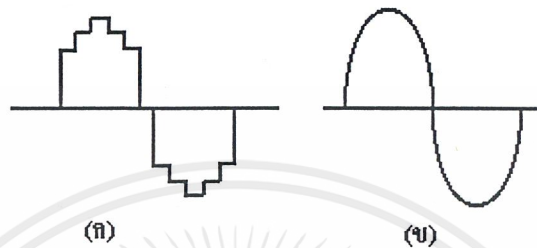
รูปที่ 2.11 กระบวนการแซมปลิง

กระบวนการแปลงสัญญาณแอนะล็อกเป็นสัญญาณดิจิทัล ในการ์ดเสียงจะเป็นหน้าที่ของชิพ ADC โดยจะทำหน้าที่วัดขนาดสัญญาณที่คลื่นเสียงตามระยะเวลาที่คงที่ ดังในรูปที่ 2.11 เรียกว่า อัตราแซมปลิง (Sampling Rate) และเรียกเวลาในการแปลงขนาดของสัญญาณเป็นข้อมูลตัวเลขเพื่อนำไปประมวลผลของชิพ ADC ว่าคาบเวลาของการแซมปลิง (Sampling Time) ค่าตัวเลขที่ได้เป็นเลขฐานสิบ ส่วนเอาต์พุตจริงจากชิพ ADC เป็นเลขฐานสอง ดังนั้นจึง

รูปที่ 2.12 ค่าที่ได้จากการแซมปลิงสัญญาณในรูปที่ 2.11

ต้องมีกระบวนการแปลงเลขฐานสิบเป็นเลขฐานสอง ค่าที่เก็บจะเริ่มจากเลขศูนย์ตามด้วยเลขฐานสองต่างๆ กรรมวิธีนี้เป็นกระบวนการมอดูเลชันแบบหนึ่งเรียกว่า พัลส์โค้ดมอดูเลชันแบบหนึ่งเรียกว่า พัลส์โค้ดมอดูเลชัน (Pulse Code Modulation : PCM)

รูปที่ 2.13 (ก) รูปคลื่นที่ได้จากการสังเคราะห์ของวงจร DAC
(ข) รูปสัญญาณเมื่อผ่านวงจรกรองความถี่ต่ำแล้ว

ความแม่นยำในการวัดขนาดของสัญญาณแอนะล็อกกำหนดได้ โดยจำนวนบิตของเลขฐานสอง ในระบบดิจิทัลของชิพ ADC ถ้าหากใช้ชิพขนาด 8 บิต จะได้ขนาดของสัญญาณที่วัดได้ช่วงละ 256 ค่าและถ้าเพิ่มเป็น 12 บิต จะได้รายละเอียดเพิ่มเป็น 4,096 ค่า และเมื่อเพิ่มขึ้นเป็น 16 บิต จะมีความละเอียดเพิ่มเป็น 65,535 ค่า แต่ถ้ายังเพิ่มความละเอียดมากขึ้นก็จะต้องใช้เนื้อที่ของหน่วยความจำเพิ่มมากขึ้น และการแปลงสัญญาณข้อมูลดิจิทัลกลับมาเป็นสัญญาณแอนะล็อก (Digital to Analog Converter : DAC) โดยใช้ความเร็วในการแปลงกลับเท่ากับการแซมปลิง เอาต์พุตที่ได้จะมีลักษณะเป็นขั้นบันไดต่อเนื่องกันดังรูป 2.13 (ก) จากนั้นต้องผ่านกระบวนการแปลงคลื่นขั้นบันไดให้เป็นคลื่นปกติ โดยการใช้วงจรกรองความถี่ชิพ ADC และ DAC ใช้งานควบคู่กัน เพื่อการบันทึก และสังเคราะห์เสียงออกมา เป็นผลให้ได้ระบบเสียงแบบสเตอริโอ ใช้หน่วยความจำที่บรรจุข้อมูลเป็นสองเท่าของระบบโมโน โดยปกติแล้วอัตราการแซมปลิงสัญญาณที่เหมาะสมกับการคัดเสียงที่ติดตั้งชิพ ADC และ DAC จะใช้ค่า 5.0125 และ 11.025 กิโลเฮิร์ตซ์ ทำให้คุณภาพเสียงเท่ากับเสียงจากโทรศัพท์ ส่วนการแซมปลิง 16 บิต เป็นขนาดมาตรฐานในวงการค้า ของเครื่องเล่นซีดี และงานบันทึกเสียงระบบดิจิทัลออดิโอเทป (Digital Audio Tap : DAT) เครื่องเล่นซีดีมีอัตราแซมปลิงที่ 44.1 กิโลเฮิร์ตซ์ และ DAT จะใช้ 48 กิโลเฮิร์ตซ์ การ์ดอะแดปเตอร์เสียงส่วนใหญ่ใช้ 8 บิต มีอัตราการแซมปลิงที่ 22.05 กิโลเฮิร์ตซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1 การสังเคราะห์เสียง

การสังเคราะห์เสียงดิจิทัลของเทคนิคเอฟเอ็ม สามารถเลียนเสียงต่างๆ ได้มากมายแต่ไม่ทั้งหมด เสียงที่มีฮาร์โมนิกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะไม่สามารถทำการสังเคราะห์เสียงได้เว้นแต่บันทึกเสียงเหล่านั้นไว้แล้วแปลงเป็นข้อมูลดิจิทัลจากนั้นมาเล่นกลับ ภายหลังจากการสังเคราะห์เสียงต่างๆ ด้วยการบันทึกลงซีดีทำได้โดยนำเสียงดนตรีแต่ละชิ้นทำการแซมปลิงเสียงลงแผ่นซีดี 16 บิต และเก็บไว้ด้วยความเร็ว 44.1 กิโลเฮิร์ตซ์ โดยการปรับเปลี่ยนอัตราการแซมปลิงทำให้พิทช์เปลี่ยน และสร้างโน้ตเสียงใหม่ๆ ได้อีกมากมาย หรือถ้าเปลี่ยนอัตราความเร็วในการเล่นเหลือเพียงครึ่งหนึ่ง หรือเพิ่มความเร็วเป็นสองเท่าก็ได้ ซึ่งเป็นผลให้เพิ่มหรือลดระดับเสียงสูงจนถึงต่ำสุดของเสียงอีกหนึ่งออกเทฟ (Octave)

2.5.2 คุณสมบัติของการ์ดเสียง

การ์ดเสียงโดยทั่วไปมีข้อกำหนดไว้ 5 ข้อคือ

- 1.สามารถเล่นไป-กลับโดยใช้ข้อมูลที่เก็บไว้ในรูปของพัลส์โค้ดมอดูเลชัน
- 2.สามารถสังเคราะห์เสียงได้ 128 เสียง
- 3.ส่วนมิกเซอร์เสียงจะทำหน้าที่ควบคุมแหล่งจ่ายเสียง และระดับสัญญาณเสียงที่ลำโพงในบางการ์ดอาจมีวงจรควบคุมเสียงท่อม และเสียงแหลมเพิ่มเติมด้วย
- 4.การบันทึกเสียงจะบันทึกเสียงดนตรีหรือเสียงต่างๆ ในรูปของพัลส์โค้ดมอดูเลชัน อาจบันทึกเป็นแบบสเตอริโอ หรือโมโน และสามารถควบคุมอัตราการแซมปลิงที่เหมาะสมกับความคมชัดของเสียงได้
- 5.ต้องมีอินพุตและเอาต์พุตเพื่อให้สามารถใช้การ์ดเสียงกับเครื่องดนตรีมีดีภายนอกได้ปกติ การ์ดจะมีแอดเดรสสำหรับต่อกับจอยสติ๊ก, แอดเดรสมีดี และแอดเดรสสำหรับต่อกับซีดีรอมไดรฟ์ การที่มีแอดเดรสจอยสติ๊กช่วยให้แน่ใจว่า สามารถต่อกับคอมพิวเตอร์ที่คอมแพคติเบิลกันได้ด้วย แอดเดรสอินพุตและเอาต์พุตของ 8086 มักมีคอนเน็กเตอร์หลายขาที่เรียกว่าเฮดเดอร์ (Header) เพื่ออินเตอร์เฟสกับซีดีรอมได้ บางทีก็แบ่งเป็นการ์ดเล็กต่างหากแล้วมีขาสำหรับเสียงต่อกับเมนบอร์ด

2.6 อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

อุปกรณ์หลายชนิดที่ใช้ในโครงงานนี้ แต่นำมาแสดงให้ดูเพียงบางส่วน ที่ใช้งานอยู่ในระบบโทรศัพท์ทั่วไปได้แก่ ไอซี MT8870, และ LM567 ดังมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 MT8870

การถอดรหัสความถี่โทรศัพท์ หมายถึง การแปลงสัญญาณความถี่คู่ ซึ่งเกิดจากการกดปุ่มตัวเลขของโทรศัพท์ชนิดกดปุ่ม ให้เป็นระบบตัวเลขทางดิจิทัล ซึ่งไอซี MT8870 ทำหน้าที่แปลงความถี่คู่ให้เป็นเลขฐานสองขนาด 4 บิต

คุณสมบัติของ MT8870

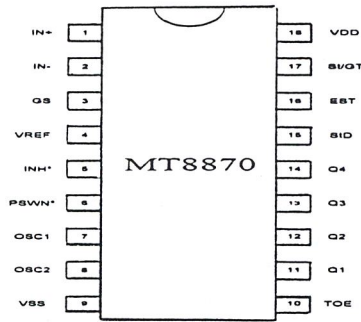
1. ใช้กระแสน้อยและระดับไฟเลี้ยงระดับเดียวกับ TTL
2. เป็นตัวรับและถอดรหัสความถี่คู่ (DTMF Receive)
3. สามารถปรับการ์ดไทม์ (Guard Time) ได้
4. สามารถตั้งอัตราขยายภายในตัวไอซีได้
5. เป็นไอซีคุณภาพสูง

การนำ MT8870 ไปใช้งาน

1. ใช้ในเครื่องชุมสายขนาดเล็ก หรือ PABX
2. นำไปใช้งานด้านการควบคุมระยะไกล
3. ใช้ทำเครื่องสอบถามทางโทรศัพท์
4. การควบคุมอุปกรณ์ทางโทรศัพท์
5. ใช้ในงานเกี่ยวกับเครดิตการ์ด
6. ใช้งานร่วมกับคอมพิวเตอร์
7. ใช้ในโทรศัพท์ทั่วไป
8. เครื่องกันขโมย

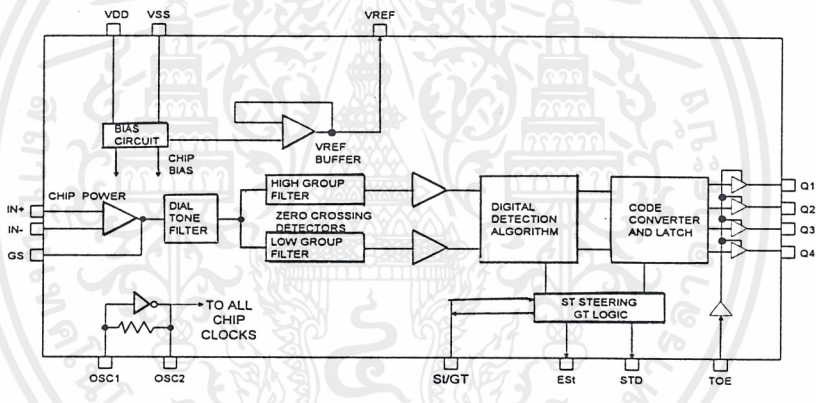
โครงสร้างของ MT8870

โครงสร้างภายในของ MT8870 ประกอบไปด้วยวงจรรองความถี่และวงจรถอดรหัสฟังก์ชันทางดิจิทัล เป็นไอซีที่สร้างโดยใช้เทคโนโลยี ISO²-CMOS ในส่วนของวงจรรองความถี่ใช้เทคนิคของสวิตซ์คาปาซิเตอร์ฟิลเตอร์ สำหรับรองความถี่สูง และต่ำส่วนวงจรถอดรหัสใช้เทคนิคการนับทางดิจิทัล เพื่อตรวจจับและถอดรหัสทั้ง 16 ความถี่ออกเป็นเลขฐานสองขนาด 4 บิต และตรวจสอบช่วงเวลาที่สำคัญเข้ามา ส่วนภาคอินพุตเป็นออปแอมป์ซึ่งสามารถปรับอัตราขยายได้โดยต่ออุปกรณ์ภายนอกเอาต์พุตเป็นวงจรแลตซ์ 3 สถานะ

รูปที่ 2.14 รายละเอียดของ MT8870

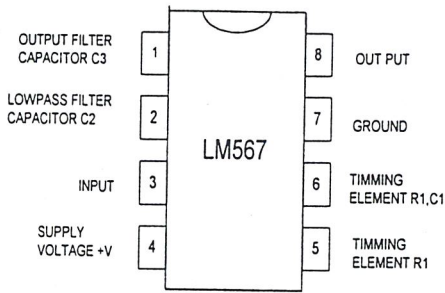
และรูปที่ 2.15 แสดงโครงสร้างภายในของ MT8870

รูปที่ 2.15 โครงสร้างภายในของ MT8870

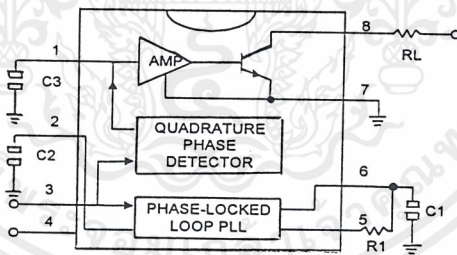
2.6.2 LM567

LM567 เป็นไอซีโทนดีโค้ดเดอร์ที่ใช้ถอดรหัสสัญญาณความถี่เสียง อินพุตที่รับเข้ามาภายในตัวไอซีนี้จะประกอบด้วย วงจรเฟสล็อก (Phase lock loop) และทรานซิสเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นสวิทช์ เอาต์พุตของทรานซิสเตอร์ตัวนี้จะต่อออกไปจากขาคอลเล็กเตอร์ให้สัญญาณรูปสี่เหลี่ยมออกมา เมื่อสัญญาณเสียงที่เป็นสัญญาณอินพุตถูกส่งเข้ามาทางขาอินพุตของไอซีโทนดีโค้ดเดอร์ จะทำการถอดรหัสสัญญาณเสียงได้หลายความถี่ ซึ่งในที่นี้ได้นำมาตรวจจับสัญญาณโทรศัพท์

รูปที่ 2.16 ขาของไอซีเบอร์ LM567

จากรูปที่ 2.16 จะเห็นผังการทำงานหลักภายในไอซี คือ วงจรเฟสล็อกกลุ๊ป (PLL) , วงจรแยกเฟส 90 องศา (Quadrature Phase Detector) , วงจรขยาย (Amplifier) และทรานซิสเตอร์ที่ต่ออยู่ทางด้านเอาต์พุตของตัวไอซีภายในเฟสล็อกกลุ๊ป (PLL) จะประกอบด้วยวงจรออสซิลเลเตอร์ที่ควบคุมด้วยกระแส (Current Controlled Oscillator : CCO), Phase detector และวงจรกรองสัญญาณป้อนกลับ

รูปที่ 2.17 ผังการทำงานของไอซีเบอร์ LM567

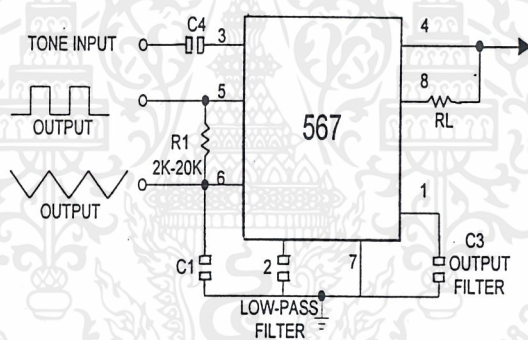
หลักการทํางาน

เมื่อ LM567 ทำงานในรูปของสวิทซ์ทางเสียงจะตรวจจับความถี่กลางซึ่งเป็นความถี่ที่ผู้ใช้กำหนดให้เป็นค่าใดก็ได้ภายในช่วงความถี่ 0.1 กิโลเฮิร์ตซ์ ถึง 500 กิโลเฮิร์ตซ์ และความกว้างของแถบความถี่หรือแบนด์วิดท์ที่มันจะจับได้ (ซึ่งสามารถกำหนดได้เป็นค่าสูง 14 % ของความถี่กลาง) การหน่วงเวลาของไอซี คือ ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ที่ไอซีได้รับสัญญาณเข้ามาจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทั่งให้สัญญาณเอาต์พุตออกมาทางขาเอาต์พุต เราสามารถเพิ่มการหน่วงเวลาได้โดยการกำหนดค่าตัวต้านทานและตัวเก็บประจุที่อยู่ภายนอกได้

วงจร CCO ของไอซีนี้ สามารถเพิ่มความกว้างของช่วงความถี่ที่ทำงานจากการกำหนดค่าความต้านทานของ R1 และค่าของ C1 ที่ต่ออยู่ภายนอก (รูปที่ 2.14) แต่ความถี่ที่เราควบคุมนี้ อยู่ในช่วงแคบๆ เท่านั้น เมื่อรับสัญญาณอินพุตเข้ามาที่ขา 2 จะทำให้วงจร PPL ล็อกเอาช่วงความถี่แคบๆ ของสัญญาณนี้ไว้ เฟสดีเท็คเตอร์แบบวงจแยกเฟสของไอซีนี้ จะเปรียบเทียบความถี่และเฟสของสัญญาณอินพุตและเอาต์พุตของวงจรเฟสดีเท็คเตอร์จะถูกส่งไปขับทรานซิสเตอร์ Q1 เพื่อให้ Q1 ทำงาน เมื่อสัญญาณที่ทำการเปรียบเทียบทั้งสองสอดคล้องกับความถี่กลางของไอซีซึ่งมีค่าเท่ากับความถี่ฟรีรันนิ่งของออสซิลเลเตอร์ และค่าแบนด์วิดท์จะมีค่าเท่ากับช่วงความถี่ที่มีการล็อกเอาไว้ในวงจร PLL

รูปที่ 2.18 ตัวอย่างการต่อใช้งานไอซี LM567

จากรูปที่ 2.18 ไอซี LM567 จะทำงานเป็นสวิตช์ทางเสียงสัญญาณอินพุตจะผ่านตัวเก็บประจุ C4 ไปยังขา 3 ซึ่งมีอินพุตอิมพีแดนซ์ประมาณ 20 กิโลโอห์ม ส่วนตัวต้านทานทางด้านเอาต์พุต ต่อระหว่างขา 8 และจ่ายแรงดันค่าบวก ซึ่งค่าของแรงดันที่ค่ามากที่สุดได้ 15 โวลต์ สำหรับตัวต้านทานที่ขา 8 จะดึงกระแสสูงถึง 100 มิลลิแอมป์ ส่วนขา 7 ต่อลงกราวด์ ขา 4 ต่อกับแหล่งจ่ายแรงดันแบบบวก (ค่าน้อยที่สุดที่วงจรจะทำงานได้คือ 4.75 โวลต์ ค่ามากที่สุดคือ 9 โวลต์) ความถี่กลางของวงจรสามารถคำนวณได้จากสูตร

$$F_o = \frac{1.1}{(R1 \times C1)} \quad (2.1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ R_1 มีหน่วยเป็นกิโลโอห์ม และ C_1 มีหน่วยเป็นไมโครฟารัด

จากสูตร $F_o = \frac{1.1}{(R_1 \times C_1)}$ ค่า R_1 สามารถหาได้จากสูตร

$$R_1 = \frac{1.1}{(F_o \times C_1)} \quad (2.2)$$

ค่า R_1 ที่ใช้งานควรอยู่ในช่วง 2 ถึง 20 กิโลโอห์ม ส่วนค่า C_1 สามารถกำหนดได้ตามความเหมาะสม ค่า R_1 ก็คำนวณหาค่าจากสูตรข้างบนของวงจรรอสซซิลเลเตอร์ ซึ่งใช้ไอซี LM567 จะให้เอาต์พุตออกมาเป็นรูปฟันเลื่อยที่ขา 6 และรูปคลื่นสี่เหลี่ยมที่ขา 5, C_2 จะเป็นตัวกำหนดแบนด์วิดท์ของไอซี เพื่อทำงานเป็นสวิตช์ทางเสียง

2.7 หลักการโทรศัพท์

1. ยกหูโทรศัพท์ฟังสัญญาณให้หมุน ที่ส่งมาจากชุมสายโทรศัพท์
2. ผู้เรียกกดเลขหมายไปยังชุมสายโทรศัพท์
3. ชุมสายโทรศัพท์ต่อคู่สายโทรศัพท์ของผู้เรียกกับผู้ถูกเรียก
4. หากเลขหมายที่ผู้เรียกเรียกไปไม่ว่างชุมสายโทรศัพท์จะส่งสัญญาณไม่ว่างให้ผู้เรียกทราบ
5. หากเลขหมายที่ผู้เรียกไปว่าง ชุมสายโทรศัพท์จะส่งสัญญาณเรียก ไปยังปลายทาง และส่งสัญญาณตอบกลับมาบอกให้ผู้เรียก รอกการยกหูจากผู้ถูกเรียก
6. ผู้เรียกและผู้ถูกเรียกสนทนากัน
7. หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งวางหูโทรศัพท์ ชุมสายโทรศัพท์จะตัดเส้นทางการติดต่อออก สำหรับการเตรียมรับเลขหมายอื่นต่อไป

2.8 หลักการโอนสายโทรศัพท์

1. เมื่อมีการเรียกจากภายนอกเข้ามายังตู้สาขาฯ จะส่งสัญญาณกระดิ่ง ไปยังเลขหมายภายในที่กำหนดไว้ โดยปกติจะเป็นเลขหมายของโอเปอเรเตอร์
2. พนักงานสลับสายรับสาย และสนทนากับผู้ที่เรียกเข้ามาหากผู้เรียกเข้ามามีความต้องการติดต่อกับเลขหมายภายในใด ๆ ก็จะใช้ความจำกับ โอเปอเรเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พนักงานสลับสายพักสายผู้ที่เรียกเข้ามาไว้ โดยการกด HOOK SW 1 ครั้ง แล้วจึงกดเลขหมายภายในที่ผู้เรียกเข้ามาต้องการติดต่อด้วย
4. หากเลขหมายภายในที่พนักงานสลับสายเรียกไปไม่ว่าง หรือไม่มีผู้ได้รับสายโทรศัพท์พนักงานสลับสายจะตัดสายโทรศัพท์ที่กลับมายังสายของผู้เรียกที่พักไว้ และบอกให้ผู้เรียกฝากข้อความไว้โดยโอเปอร์เรเตอร์จะเป็นผู้บันทึกข้อความ
5. หากเลขหมายภายในที่โอนไปผู้รับสาย พนักงานสลับสายจะวางหูโทรศัพท์ของตน ทำให้ผู้สาขานำสายของผู้เรียกเข้ามาที่พักไว้ต่อเข้ากับเลขหมายภายในที่โอเปอร์เรเตอร์โอนให้
6. ผู้เรียกเข้ามาคุยกับผู้รับที่เป็นเลขหมายภายใน

2.9 หลักการทำงานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

การทำงานของชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ นี้จะแบ่งออกเป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

2.9.1 กรณีตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ

1. กดเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องโอเปอร์เรเตอร์เข้ามายังระบบตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ
2. ชุดตอบรับ และโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติทำการยกหูโทรศัพท์อัตโนมัติ เพื่อตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งได้เท่ากับค่าที่ตั้งไว้ในโปรแกรม
3. จะมีเสียงตอบรับเป็นข้อความว่า “สวัสดีค่ะ ภาควิชาครุศาสตร์วิสุทธรณ กรุณา กดเลขหมายที่คุณต้องการติดต่อ ถ้าไม่ทราบกรุณาจดหมายเลข 0 เพื่อฟังเลขหมายภายใน”
4. ชุดตอบรับจะทำการตรวจสอบสัญญาณความถี่ที่กดเข้ามา และโปรแกรมจะนำค่าที่ได้ไปประมวลผลเพื่อทำงานในขั้นตอนต่างๆ เช่นการโอนสายโทรศัพท์การฝากข้อความ, การรับฟังข้อความที่บันทึกไว้, การลบข้อความ, การบันทึกข้อความฝากไว้ให้ผู้โทรศัพท์เข้ามารับฟัง

2.9.2 กรณีโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ

1. เมื่อมีการเรียกเข้ามายังเครื่องโอเปอร์เรเตอร์เข้ามายังชุดตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติจะทำงาน
2. ผู้เรียกกดเลขหมายของเครื่องโทรศัพท์ภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หากเลขหมายภายในที่โอนไปว่าง ผู้ที่เรียกเข้ามาจะสนทนากับผู้ถูกเรียกภายในได้
4. หากเลขหมายภายในไม่ว่างหรือไม่มีผู้รับสาย จะมีข้อความบอกให้ฝากข้อความ

2.9.3 กรณีรับฝากข้อความ

1. หากโอนสายโทรศัพท์ไปแล้วสายปลายทางไม่ว่าง หรือ ไม่มีผู้รับสาย จะมีข้อความบอกให้ฝากข้อความ
2. กดเลข 1 เมื่อต้องการฝากข้อความ และจะกดเลขเครื่องหมาย * เมื่อฝากข้อความเสร็จ
3. กดเลข 0 เมื่อไม่ต้องการฝากข้อความ และออกจากโปรแกรม

2.9.4 กรณีการรับฟังข้อความที่บันทึกไว้โดยอัตโนมัติ

1. หมุนเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องของพนักงานสลับสายและรอฟังข้อความตอบรับ
2. กดเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กดเลข 1 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมการรับฟังข้อความ และรอฟังข้อความตอบรับ
4. กดเลขหมายผู้ใช้บริการของตนเอง และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กดรหัสผ่าน และรอฟังข้อความตอบรับ
6. กดเลขลำดับข้อความที่ต้องการรับฟัง
7. รับฟังข้อความที่เลือกจนจบ จากนั้นเลือกฟังข้อความต่อไป
8. กดเลข 0 เมื่อไม่ต้องการรับฟังข้อความอื่นอีก และเพื่อออกจากโปรแกรม

2.9.5 กรณีการลบข้อความที่บันทึกไว้แบ่งเป็น 2 แบบ

กรณีลบด้วยการสั่งทางโทรศัพท์

1. หมุนเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องของพนักงานสลับสาย และรอฟังข้อความ
2. กดเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กดเลข 3 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมการลบข้อความที่บันทึกไว้ และรอฟังข้อความ
4. กดเลขหมายผู้ใช้บริการของตนเอง และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กดรหัสผ่านและรอฟังข้อความตอบรับ
6. กดเลข 1 เมื่อต้องการลบข้อความ และกดเลข 0 เมื่อไม่ต้องการลบข้อความ และเพื่อออกจากโปรแกรมการลบข้อความ
7. กดเลขลำดับข้อความที่ต้องการลบ และรอฟังข้อความนั้น

8. ต้องการลบข้อความนั้นกดเลข 1 และกดเลข 0 เมื่อไม่ต้องการลบข้อความ และรอ กดเลขลำดับข้อความที่ต้องการลบใหม่ จากนั้นรอฟังข้อความต่อไป
กรณีลบข้อความด้วยโปรแกรมที่กำหนดไว้

1. ข้อความที่ ถูกบันทึกไว้จะถูกลบออกไปเองโดยอัตโนมัติ โดยการควบคุมจาก โปรแกรมที่อยู่ภายในเครื่องคอมพิวเตอร์

2.9.6 กรณีการบันทึกข้อความไว้ให้ผู้เรียกเข้ามาฟัง

1. หมายเลขหมายโทรศัพท์ที่ยังเครื่องของพนักงานสลับสายและรอฟังข้อความ
2. กดเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กดเลข 2 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมการบันทึกข้อความที่บันทึกไว้ และรอฟังข้อความ
4. กดเลขหมายผู้ใช้บริการของตนเอง และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กดรหัสผ่าน และรอฟังข้อความตอบรับให้บันทึก
6. เริ่มบันทึกเมื่อบันทึกเสร็จให้ วางหูโทรศัพท์

2.9.7 กรณีการเปลี่ยนรหัสผ่าน

1. หมายเลขหมายโทรศัพท์ที่ยังเครื่องของพนักงานสลับสาย และรอฟังข้อความ
2. กดเลข 9 ฟังรายการ
3. กดเลข 4 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมเปลี่ยนรหัสผ่าน และรอฟังข้อความ
4. กดเลขหมายผู้ใช้บริการของตนเอง และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กดเลขหมายรหัสผ่านเดิม และรอฟังข้อความ
6. กดเลขหมายรหัสผ่านใหม่ และรอฟังข้อความ

2.10 ความรู้เกี่ยวกับคอมมอนเกตเวย์อินเทอร์เน็ต

ในการออกแบบระบบหรือรูปแบบการทำงานของส่วนประกอบต่างๆ ภายในระบบผู้ ออกแบบจะต้องคิดถึงสิ่งที่จะต้องนำมาใช้ประกอบในการทำงานของส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยอาจดูจากความเหมาะสมหน้าที่การทำงาน และความเข้ากันได้ของส่วนต่างๆ ถ้าจะเปรียบเทียบก็เหมือนกับการทำงานของผู้คนในสังคม ในสมัยนี้ที่แบ่งหน้าที่กันเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนแต่ก่อนที่ทำเองคนเดียวหมด หรือแม้แต่ภาษาคอมพิวเตอร์เองก็ยังคงมีการทำงานแบ่งออกเป็นส่วนๆ เพื่อความสะดวกในการแก้ไขภายหลัง บริการแบบ WWW เองก็เช่นกัน เป็นบริการที่ได้จากการรวมลักษณะการทำงานแบบไฮเปอร์เท็กซ์ และกติกการส่งข้อมูลในระบบเครือข่าย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขาย แต่ส่วนประกอบของข้อมูลแบบไฮเปอร์เท็กซ์ หรือ HTML เอง ไม่สามารถทำหน้าที่บางอย่างที่จำเป็นได้ จึงต้องอาศัยส่วนประกอบอื่นช่วย ส่วนที่เรียกว่าคอมมอนเกตเวย์อินเตอร์เฟส หรือ CGI ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่เฉพาะอย่าง เช่น ใช้เป็นส่วนติดต่อกับฐานข้อมูล ใช้ในการนับจำนวนผู้ที่เข้ามาอ่านเว็บเพจ หรือใช้ติดต่อกับบริการแบบอื่นๆ ในระบบอินเทอร์เน็ตที่มีมาก่อน Web เป็นต้น

หลังจากที่มีการใช้งานบริการแบบ WWW ในระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นบริการที่สามารถใช้งานได้ดีกับเครื่องรุ่นต่างๆ และบริการแบบเดิมที่มีอยู่ก็จะปรับเข้าหลักขณะการใช้งานแบบ WWW เพราะข้อดีของการใช้งานบริการ WWW คือการที่ผู้ใช้สามารถเรียนรู้วิธีการใช้งาน และสามารถพัฒนาขึ้นสำหรับใช้งานได้สะดวก เมื่อเทียบกับบริการที่มีข้อจำกัดสำหรับบริการแบบ WWW ส่วนที่ทำหน้าที่ติดต่อกับฐานข้อมูลภายนอก หรือโปรแกรมภายนอกที่ทำงานเฉพาะอย่าง เช่น การนำรายการที่กรอกในแบบฟอร์มไปค้นหารายละเอียด ในฐานข้อมูล และนำมาแสดงผล ส่วนที่ทำหน้าที่นี้จะเรียกว่า คอมมอนเกตเวย์อินเตอร์เฟส หรือเรียกว่า CGI โดยที่ CGI ทำหน้าที่เป็นส่วนที่กำหนดรูปแบบการติดต่อระหว่างบริการ WWW กับโปรแกรมภายนอก โดยรับรายการจากเพิ่มข้อมูลเว็บเพจ สำหรับคำว่า เกตเวย์ จะหมายถึงโปรแกรมที่เป็นตัวกลางระหว่างบริการ WWW กับโปรแกรมภายนอกที่ทำหน้าที่เฉพาะอย่าง ซึ่งถ้าเป็นเรื่องของระบบเครือข่าย ส่วนนี้จะหมายถึงเครื่องหรืออุปกรณ์เชื่อมต่อหรือมีการทำงานผ่านตัวเชื่อมหรือ เกตเวย์ เช่นกัน ตัวอย่างเช่นบริการ WAIS นั้นเราสามารถใช้งานผ่านบริการแบบ WWW ได้โดยอาศัย SFGate เป็น เกตเวย์

การทำงานของ WWW จะมีลักษณะเป็นแบบไคลเอ็นต์เซิร์ฟเวอร์ (Client Server) คือการที่มีผู้ให้บริการใช้งานในลักษณะนี้สามารถขยายระบบได้ดีกว่า การผูกขาดลักษณะการใช้งานแบบศูนย์กลางที่ให้บริการ (Centralize Host) ที่เครื่องที่ให้บริการมีเครื่องหลักเพียงเครื่องเดียว สำหรับข้อจำกัดของลักษณะไคลเอ็นต์เซิร์ฟเวอร์ จะอยู่ที่คุณภาพของระบบเครือข่ายว่าคับคั่งมากกว่าหรือไม่ การทำงานของ WWW จะทำได้โดยมีการส่งรายการขอ (HTTP Request) ไปที่เครื่องที่ให้บริการหรือเครื่องที่มีรายการที่ต้องการซึ่งรายการที่ต้องการสามารถลงรายการได้โดยผ่านแบบฟอร์มที่ใช้งานภายในโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ โดยแบบฟอร์มที่ลงรายการอยู่ในรูปภาษา HTML ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สำหรับบริการแบบ WWW ที่มีลักษณะการใช้งานเป็นแบบไฮเปอร์เท็กซ์ โดยอาศัยรูปแบบตัวกำหนด (TAG) ในการกำหนดหน้าที่และส่วนต่างๆ ในหน้าเอกสารดังตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

<html><head><title>RFC 1522 – Abstrac</title></head><body>
<h1><A NAME = “Abstract” >Abstrac</A></h1>
This memo describes an extension to the mssage format definid in
<a href= “../152/*rfc1521ToC.html”>REF 1521</a>
<a href= “09_References.html#1”[1],</a>, to allow the representation of charcter
sets other than ASCII in RFC 822 ( STD 11 ) message headers. The extensions
described wear designed to be highly compatible with exising Internet
mail handling software,and to be easily implemented in mail readers that
support <a href= “../1521/rec1521To C.html”>REF 1521<a/>.<p></body>
</html>

```

รูปที่ 2.19 ลักษณะของภาษา HTML ที่อาศัยส่วนกำหนด (TAG) ในการบอก ลักษณะการจัดเรียงเอกสาร

2.10.1 ความจำเป็นในการติดต่อกับฐานข้อมูลของบริการ WWW

เนื่องจากบริการพื้นฐานของ WWW มีการเรียกขอรายการจากเครื่องที่ให้บริการ ซึ่งมีการจกเก็บโดยแยกเป็นส่วนๆ ภายใต้ไคเร็กทอรีในเครื่องแม่ข่าย โดยความสัมพันธ์ระหว่างเพิ่มข้อมูลจะอาศัยตัวเชื่อม (links) ระหว่างเอกสารเท่านั้น แต่บางครั้งเราต้องการข้อมูลหรือรายการที่เป็นผลสรุปของเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะได้มาจากเฉพาะในฐานข้อมูล หรืออาจต้องการใช้งาน WWW ในลักษณะเป็นส่วนติดต่อโดยตรงกับทำผู้ใช้ (Front End Application) เราสามารถได้โดยนำเอาความสามารถในการรับรายการของ WWW มาใช้ทำงานในส่วนนี้ได้ ซึ่งข้อได้เปรียบก็คือสามารถพัฒนาขึ้นใช้งานได้ การแก้ไขรายการจากส่วนนี้จะไม่ีผลกระทบต่อฐานข้อมูล (ผู้ใช้ไม่ต้องเรียนรู้การใช้งานใหม่กับเครื่องต่างระบบกัน เพราะบริการแบบ WWW สามารถใช้ได้กับเครื่องต่างรุ่นต่างระบบกันโดยไม่ขึ้นกับระบบปฏิบัติการความจำเป็นในการติดต่อกับฐานข้อมูลจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ WWW สำหรับเครื่องที่สามารถให้บริการเป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ หรือเครื่องสำหรับให้บริการนั้นมีได้หลายรุ่นหลายแพลตฟอร์ม (Platform) ตั้งแต่เครื่องที่ใช้ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์, วินโดว์เอ็นที, วินโดว์เก้าห้า, โนเวล เน็ตแวร์ หรือแม้แต่กระทั่งเครื่องแม็กอินทอสต์ ส่วนที่จะนำมาใช้งานเป็นเกตเวย์ ในการติดต่อกับส่วนอื่นๆ หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อทำหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งจึงมีได้มากมายเช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะนิยมใช้ภาษาที่มีลักษณะเป็นภาษาสคริปต์ (Script) ซึ่งมีโครงสร้างไม่ซับซ้อน เช่น ภาษา Perl, Tcl/tk, Python และ Unix Shell Script หรืออาจใช้ภาษาสำหรับการเขียนโปรแกรมอย่าง ซี หรือ ซีพัสๆ หรือ จาวาสคริปต์ (JAVA Script) ก็ได้ สำหรับที่จะนำมาใช้งานเป็น CGI

2.10.2 ประเภทของภาษาที่สามารถนำมาใช้เป็น CGI

ประเภทของภาษาที่ใช้สำหรับการเขียนโปรแกรมสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลักๆ คือ

1. Procedural Language เป็นภาษาที่มีการทำงานเป็นขั้นตอนตามวิธีการ (Algorithm) ได้แก่ ภาษาซี, ปาสคาล
2. Object Oriented เป็นภาษาที่มีการทำงานสามารถเรียกใช้เป็นส่วนๆ ได้เหมือนสิ่งของ
3. Logical เป็นภาษาที่ใช้สำหรับหาคำตอบโดยดูจากสิ่งที่กำหนดให้ (Predicate)
4. Functional เป็นภาษาที่การทำงานโดยโปรแกรมถูกกำหนดให้อยู่ในรูปของฟังก์ชัน สำหรับภาษาที่จะนำมาใช้เป็นตัวกลางในการติดต่อบริการ WWW กับโปรแกรมอื่นๆ ควรเป็นภาษาที่สามารถใช้ประมวลผลข้อความ และจัดการกับแฟ้มข้อมูลได้สะดวก เช่น ภาษา Perl, Tck/Tk หรือ Unix Shell ภาษาลักษณะนี้มีลักษณะเป็นตัวแปลภาษา ที่มีลักษณะเป็น Procedural Language เช่นเดียวกับภาษาซี, ปาสคาล และที่สำคัญ คือสามารถเรียนรู้ได้ง่าย และสามารถหารายละเอียดเพิ่มเติมได้จากที่ต่างๆ ในอินเทอร์เน็ตได้

2.10.3 ภาษา Script ที่นำมาใช้งานเป็น CGI

ภาษา Perl มีชื่อย่อมาจาก Practical Extraction and Report Language เป็นภาษา Script ภาษาหนึ่งที่คิดขึ้นโดย Larry Wall เพื่อให้ใช้งานการจัดการกับแฟ้มข้อมูล และข้อความ ภาษาที่เหมาะสมที่จะใช้ในการอ่านแฟ้มข้อมูล โดยทำหน้าที่ในการแยกค่าและสร้างรายงาน ก่อนหน้าที่จะมีภาษานี้ในระบบ ปฏิบัติการแบบ UNIX การใช้งานในลักษณะเดียวกันนี้จะอาศัย Shell Script อย่าง sed, awk, และ lex ซึ่งเป็น UNIX shell script จะเห็นได้ว่าโปรแกรมที่ใช้งาน CGI มักจะเขียนโดยใช้ภาษา Perl เป็นส่วนใหญ่

ในส่วนของ CGI เองจริงๆ แล้วสามารถใช้ภาษาอะไรในการเขียนก็ได้ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมหรือดูจากการใช้งานเครื่องที่ให้บริการเป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ ว่าใช้ระบบปฏิบัติการแบบใดอยู่ มีโปรแกรมลักษณะใดให้ใช้ได้บ้าง และการใช้งานควรมีมาตรฐานความ

ปลอดภัยของข้อมูลพอสมควร ไม่ควรให้สามารถเรียกส่วนอื่นๆ นอกจากที่ระบุไว้ได้ เพราะอาจเกิดปัญหาเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลกับระบบได้

สำหรับภาษา Tcl/Tk นี้มีผู้ใช้งานเป็น CGI อยู่บ้าง แต่จะน้อย Tcl/Tk (Tcl : Tool Common Language, Tk : Tool Kit) เรียกย่อๆ ว่า (Tickle) ภาษาที่มีเป็น อินเตอร์พรีต ภาษาหนึ่งซึ่งสามารถใช้งานร่วมกับภาษาซี ได้ เพราะถูกออกแบบมาให้ใช้งานในลักษณะเป็น ซีไลบรารี พัฒนาขึ้นโดย John Ousterhout ที่มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่ Berkley Tcl จะใช้งานในลักษณะ ภาษา Script ในขณะที่ Tk จะใช้งานในลักษณะกราฟฟิกในแบบ X Windows ภาษานี้มีใช้ทั้งบนเครื่องที่ใช้ระบบปฏิบัติการแบบ UNIX และบน Windows 95

สำหรับภาษาที่ไม่ใช่ภาษา Script อย่างเช่น ภาษา Visual Basic และผลลัพธ์ที่แสดงบน Netscape Web Browser

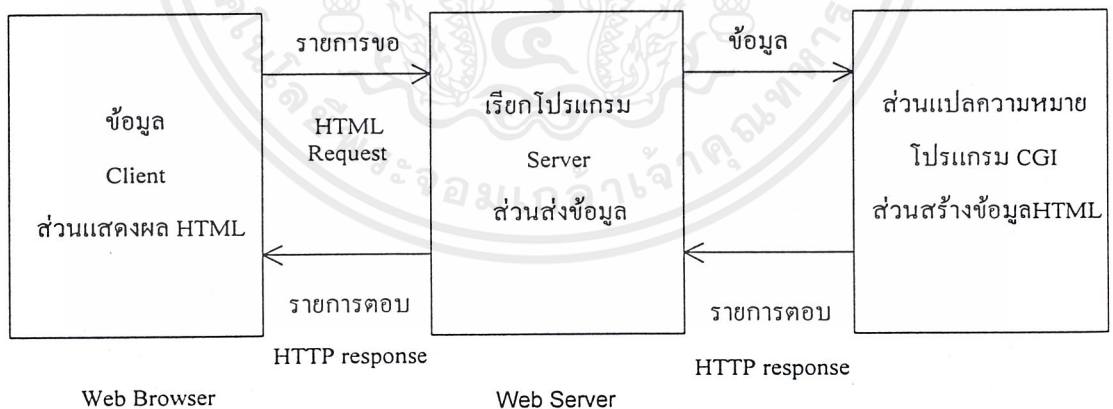
2.10.4 หน้าที่ของ CGI Script

ตามปกติแล้วเว็บเบราว์เซอร์ได้ค่า URL หรือที่อยู่ของเอกสารจากการกดเลือกรายการที่ให้เลือก หรือใส่ที่อยู่ในรายการเมนู เครื่องก็จะทำการติดต่อไปยัง HTTP Server ตาม URL ที่ระบุเอาไว้ นั่น เมื่อเครื่องแม่ข่าย ได้รับการขอเพิ่มข้อมูลเข้ามาก็จะทำการส่งเพิ่มข้อมูลที่ต้องการกลับมาให้ แต่สำหรับเครื่องบางเครื่องที่ไม่ต้องการให้ส่งข้อมูลจากบางใดเรียกทอริให้กับผู้ใช้บางรายที่ส่งรายการขอเข้ามาก็สามารถทำได้โดยการเรียกโปรแกรมบางโปรแกรมเพื่อใช้ตรวจสอบผู้ใช้ โปรแกรมที่ทำหน้าที่เช่นนี้เรียกว่า Common Gateway Interface หรือ CGI ซึ่งสังเกตได้จากไคเร็กทอรีที่ใช้เก็บโปรแกรมนี้อาจจะเป็นไคเร็กทอรีที่ชื่อ /cgi-bin/ แต่หน้าที่ของ CGI ไม่ได้จำกัดอยู่แค่นี้ ถ้าสังเกตให้ดีเวลาเข้าไปในเว็บเพจที่มีการนับจำนวนคนที่เข้ามาที่เข้ามาเยี่ยมชมก็จะอาศัย CGI Script ในการนับ ในเครื่องลูกข่ายบางรุ่นที่ออกมาใหม่ก็มีการใช้งานของ CGI สำหรับระบบ Administrator ด้วยเพราะโดยทั่วไปแล้วต้องใช้งานแบบสายร่วม ผู้ที่ใช้งานจะต้องทราบขั้นตอนและคำสั่งต่างๆ ของระบบเป็นอย่างดี แต่โดยอาศัย CGI และการใช้งานบริการแบบ WWW ก็สามารถช่วยแบ่งเบาภาระส่วนนี้ได้ ส่วนที่ติดต่อกับผู้ใช้ของเว็บจะทำหน้าที่เพียงรับรายการจากผู้ใช้เท่านั้น แต่จะมีการประมวลผลก็ต่อเมื่อส่งมาถึงเครื่องที่ให้บริการแล้วเท่านั้น จากลักษณะการทำงานแบบ Client- Server นี้เอง ส่วนติดต่อกับผู้ใช้หรือเว็บเบราว์เซอร์จะทำหน้าที่เพียงรับรายการจากผู้ใช้แล้วส่งต่อไปกับเว็บเซิร์ฟเวอร์ ได้รับข้อมูลซึ่งอยู่ในรูป HTTP Request ก็จะไปทำการเรียกโปรแกรม CGI โดยส่งค่าตัวแปลหรือพารามิเตอร์ผ่านต่อไปให้กับ CGI Application โปรแกรม CGI ก็จะทำการแปลความหมาย (Parse)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการที่รับเข้ามา เช่น ถ้าเป็นการขออนุญาตเข้าไปใช้งานในโคเร็คทอรี ที่อนุญาตให้เฉพาะผู้ใช้บางคนเท่านั้น พารามิเตอร์ ที่ส่งมาให้ก็จะเป็น ชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านเมื่อ โปรแกรม CGI รับชื่อและรหัสผ่านเข้ามาแล้วก็จะทำการตรวจสอบว่ารายการนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็จะทำการส่งเพิ่มข้อมูลที่ต้องการไปให้ หรือถ้าเป็นการสอบถามรายการ ค่าพารามิเตอร์ก็จะเป็น คีย์เวิร์ด ของรายการสอบถาม โปรแกรม CGI สำหรับงานนี้ก็จะนำค่า พารามิเตอร์ หรือรายการที่สอบถามเข้ามาคั่นหารายการในฐานข้อมูล จากนั้นฐานข้อมูลจะส่งรายการกลับมาให้ CGI โปรแกรม CGI ก็จะทำการสร้างเพิ่มข้อมูลในแบบ HTML และใส่ผลลัพธ์ที่ได้จากการสอบถามจากฐานข้อมูลไว้ในเพิ่มข้อมูลนี้แล้วส่งกลับให้กับ เว็บเซิร์ฟเวอร์ เพื่อให้เซิร์ฟเวอร์ส่งกลับมาให้ ไคลเอ็นต์เว็บเบราว์เซอร์ แต่รายการที่ส่งกลับมาก็จะมีการระบุชนิดของเพิ่มข้อมูลนั้นๆ ไว้ด้วย โดยเซิร์ฟเวอร์จะใส่ Content Type เพื่อบอกชนิดเพิ่มข้อมูลนั้นไว้ในส่วนของ Header Field หรือถ้าจะอธิบายสั้นๆ จะได้ว่า CGI ก็คือส่วนของ WWW เซิร์ฟเวอร์ที่ทำหน้าที่ให้บริการข้อมูลกับ WWW Client

สรุปก็คือว่าเราสามารถใช้งานภาษาที่มีลักษณะเป็นแบบ Script เช่น perl, Tcl, Python หรือ UNIX Shell Script หรือภาษาที่มีโครงสร้างอย่างเช่น ซี หรือ ซีพัส ๆ สำหรับใช้งานเป็น CGI ได้โดยขึ้นกับชนิดของ เว็บเซิร์ฟเวอร์ที่ใช้ดังรูปที่ 2.20

รูปที่ 2.20 แสดงลักษณะการติดต่อระหว่างไคลเอ็นต์เซิร์ฟเวอร์และโปรแกรม CGI

2.10.5 การบอกลักษณะข้อมูลที่ส่ง

ชนิดของข้อมูลที่ต้องการให้แสดงผลโดยโปรแกรมเบราว์เซอร์นั้นๆ จะถูกกำหนดจากประเภทหรือชนิดของเพิ่มข้อมูลนั้นๆ โดยการใช้งาน WWW เองบางครั้งอาจพบกับชนิดของข้อมูลที่ไม่ทราบประเภทเว็บเบราว์เซอร์ ก็จะถามผู้ใช้งานว่าต้องการจัดเก็บหรือไม่ ซึ่งถ้าทราบประเภทเราอาจกำหนดให้เบราว์เซอร์ เรียกโปรแกรมที่สามารถทำงานกับเพิ่มข้อมูลประเภทนั้นเลยก็ได้ เช่นถ้าพบเพิ่มที่เป็นไฟล์เสียงก็อาจได้ยินเสียงเลย การจะทำงานในลักษณะนี้ได้จะต้องอาศัยการระบุโปรแกรมสำหรับแสดงผลเพิ่มข้อมูล ซึ่งเราจะต้องบอกลักษณะของข้อมูลในการรับส่งด้วยว่าส่งอะไรมาจากส่วนที่ใช้งานในการบอกประเภทข้อมูลในการส่งจดหมาย ที่เรียกว่า MIME (Multipurpose Internet Mail Extensions)

2.11 HTML-3.0 มาตรฐานของการใช้งานภาษา HTML

ภาษาที่ใช้ในบริการแบบ WWW คือภาษา HTML เป็นภาษาที่พัฒนามาจากภาษา SGML (Standard Generalized Markup Language) เป็นภาษาที่ใช้สำหรับอธิบายลักษณะรูปแบบเอกสาร เช่น ย่อหน้า หัวเรื่อง มาตรฐานนี้ได้ถูกดัดแปลงมาใช้กับบริการ WWW โดยมาตรฐานของ ภาษา HTML 3.0 นี้ได้เพิ่มส่วนที่ช่วยในการกำหนดรูปแบบของเอกสารเพิ่มเติมเข้ามาเราจะศึกษารายละเอียดของเอกสารเพิ่มเติมไว้อีกเช่น List, Paragraphs, Forms, Headers, Tables, Preformatted Text ซึ่งส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาเราจะศึกษารายละเอียดของตัวกำหนด (TAG) ที่จะนำไปใช้ในส่วนของแบบฟอร์ม สำหรับภาษา HTML ปัจจุบันยังมีการปรับปรุงเป็น HTML โดยเพิ่ม TAG ต่างๆ เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ของการใช้งานในลักษณะแบบฟอร์ม ก็คือที่เราสามารถรับรายการ และนำไปเก็บไว้ในฐานข้อมูลได้ โดยการเขียนโปรแกรมขึ้นมาสำหรับ แต่ละระบบงานจากความสามารถของการบริการแบบ WWW สามารถนำมาใช้งานในลักษณะนี้ได้โดยใช้ CGI ซึ่งจะทำให้หน้าที่ติดต่อกับฐานข้อมูลโดยบริการ WWW จะเป็นเพียงส่วนรับรายการข้อมูลเข้าเท่านั้น

```
void DBC onnect(dbw_value*pval)
{
char *pchUse = Getvalue(pval,"USERS");
char *pchPass = Getvalue(pval,"PASS");
char *pchConnString = Getvalue(pval,"PASS");
char achConnString[256];
```

รูปที่ 2.21 โปรแกรมการรับข้อมูลเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

dbw_conninfo *pinfo = new(dbw_conninfo);
if(!AddConnection(pval,pinfo))
{
free(pinfo);
return;
}
if(pchConnString)
{
sprintf(achConnString,"%s@%s",pchUser,pchConnString);
orlon(&pinfo->lda,had,achConnString,-1,pchPass,-1,-1);
} else
{
olon(&pinfo->lda,pchUser,strlen(pchUser);
pchPass,strlen(pchPass),-1);
}
if(pinfo->lda.Return_Code)
{
SendErrorMessage(pchUser,pinfo->
lda,Return_Code,pinfo);
DropConnection(pval);
} else {
oopne(&pinfo->curror,&pinfo->lda,(char *)0,-1,-1,
(char *)0,-1);
if(pinfo->lda.Return_Code)
{
SendErrorMessage(pchUser,pinfo->
lda,Return_Code,pinfo);
DropConnection(pval);
}
}
FreeString(pchConnString);
FreeString(pchUser);
FreeString(pchPass);
}

```

รูปที่ 2.21 (ต่อ) โปรแกรมการรับข้อมูลเข้า

จากตัวอย่างเป็นวิธีการติดต่อกับโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ORACLE ซึ่งทำได้โดยระบุชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านและ Connection String สำหรับผู้ที่สนใจงานด้านฐานข้อมูลโดยใช้บริการแบบ WWW สามารถหาได้จาก Site ของซอฟต์แวร์ฐานข้อมูลนั้นๆ เช่น โปรแกรมฐานข้อมูล ORACLE สามารถเข้าไปหาได้ที่ <http://www.oracle.com> โปรแกรมฐานข้อมูล Informix ก็สามารถหารายละเอียดได้จาก เว็บไซต์ <http://www.informix.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.11.1 ตัวกำหนด(TAG) ภาษา HTML สำหรับการใช้งานกับแบบฟอร์ม

แบบฟอร์มการลงรายการเป็นสิ่งที่เราท่านคงคุ้นเคยเวลาสมัครใหม่ๆ หรือใช้ในการกรอกแบบสอบถาม แต่แบบฟอร์มการใช้งานในแบบอิเล็กทรอนิกส์นี้น่าสนใจกว่ารายการที่ให้เลือกใช้มีลักษณะเป็นแบบกราฟฟิคอินเทอร์เน็ตเฟส ได้แก่ TextWindows, Check Boxes , Radio Buttons , Pull-Down Menus และ Push Button ลองพิจารณารูปแบบต่อไปนี้

```
<FORM ACTION = "URL"METHOD = {GET\POST}
Input Fields or Elements
</FORM>
```

รูปที่ 2.22 แบบฟอร์มการใช้งานในแบบอิเล็กทรอนิกส์

สำหรับ TAG ACTION จะหมายถึงส่วนที่บอกว่า จะให้ไปทำงานที่ใดเรียกทอริส่วนไหน โดยที่ URL สามารถอ้างไปถึงเว็บเซิร์ฟเวอร์ ที่ไหนก็ได้ที่มี Script ที่สามารถทำงานให้กับรายการที่ป้อนให้ได้ แต่ที่ดีก็ควรใช้กับเซิร์ฟเวอร์ ของเครื่องที่เราใช้งานอยู่ขณะนั้น และ Script เราก็สามารถเขียนเองได้ สำหรับวิธีการ เป็นส่วนที่กำหนดว่าจะให้บราวน์เซอร์ส่งข้อมูลมาที่เซิร์ฟเวอร์อย่างไร วิธีการมีอยู่ 2 แบบ คือ Get และ POST วิธีการ POST จะทำการส่งข้อมูลมาเป็นส่วนๆ ในขณะที่ GET จะส่งข้อมูลโดยรวมกันไว้ในส่วนที่ใช้สำหรับบอกที่อยู่หรือ URL เช่น สมมติว่าถ้าต้องการส่งตัวแปรเหล่านี้ไปยัง CGI Script โดยใช้วิธีการ POST

```
star = Eastwood
cert = 15
movie = Pale Rider
```

รูปที่ 2.23 TAG ACTION

การ POST จะทำโดยการรวมข้อมูลเข้าไว้ในตัวแปร QUERY_STRING ซึ่งทำโดยการใช้เครื่องหมาย & คั่นระหว่างตัวแปร และเครื่องหมายบวกแทนการเว้นวรรคก็จะเป็นไปได้

```
QUERY_SRTING = "star=Eastwood &cert = 15&
movie=Pale +Rider"
```

รูปที่ 2.24 การส่งข้อมูลแบบ POST

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แต่ละตัวก็จะถูกแปลงให้อยู่ในรูปเลขฐานสิบหก ซึ่งดูแล้วเหมือนกับว่ายิ่งทำให้ยุ่งยาก แต่จะสะดวกเวลาใช้ Perl script มาอ่านแล้วแยกตัวแปรลง Array ซึ่งจะได้ผลลัพธ์เป็น

```
%data = &read_input
#Now we have
#$data{'star'}eq "Eastwood"
#$data{'cert'}eq "15"
#data{'movie'}eq "Pale Rider"
```

รูปที่ 2.25 การใช้ Perl script

วิธีการ Get Methode จะเป็นการรวบรวมข้อมูลใส่ไว้ใน URL และส่งต่อไปให้กับ CGI Script ในรูปของตัวแปร QUERY_STRING โดยใส่ไว้ตามหลังเครื่องหมายคำถาม (?) วิธีการที่ดีที่สุดคือการใช้ Post Methode เพราะแทนที่จะส่งเป็นข้อความยาวๆ ข้อความเดียวใน URL ก็จะทำให้การส่งโดยแยกข้อความเป็นส่วนๆ โดยส่งไปยัง CGI Script ในรูปมาตรฐานอินเทอร์เน็ต

```
<form action = "http://agora.leeds.ac.uk/Perl-cgi/enviroment - example" methode="GET">
<textarea name = "review" cols = 40 rows =4 I urge
you to see it. </textarea>
<input type = "submit" value = "Publish"></form>
```

รูปที่ 2.26 ตัวอย่างการใช้วิธีการ GET และ HTML form

สำหรับวิธีการ GET เมื่อกดปุ่มยืนยัน (submit button) ข้อความทั้งหมดก็จะถูกรวบรวมให้อยู่ในตัวแปร Query_STRING ตัวเดียว โดยรายละเอียดจากตัวแปร QUEST_STRING จะส่งออกเป็นส่วนหนึ่งของ URL ซึ่งข้อความอาจยาวได้ถึง 200 ตัวอักษร

2.11.2 ชนิดของ Control Tag ที่ใช้งานกับแบบฟอร์มซึ่งมีดังนี้

รูปแบบการใช้งานแบบฟอร์มในภาษา HTML จะอาศัยตัวกำหนด (TAG) ซึ่งTAGแต่ละแบบจะใช้ในการกำหนดประเภทของการทำงานภายใน ซึ่งมีดังนี้

```

Text and Password Box <INPUT TYPE =
"TEXT/PASSWORD" NAME= "name"...>
check Box <INPUT TYPE = "CHECKBOX" NAME =
"name"...>
Radio button <INPUT TYPE="RADIO"NAME=
"name"...>
Text Windows <TEXTAREA NAME= "name"
[ROWS=rows][COLS = colum]>
default_text <TEXTAREA>
Menu<SELECT>...<OPTION>...</SELECT>
Push Button <INPUT TYPE=
"{SUBMIT/RESET}"...>
Hidden Field <INPUT TYPE = "HIDDEN"...>

```

รูปที่ 2.27 รูปแบบการใช้งานแบบฟอร์มในภาษา HTML

2.11.3 วิธีการเข้ารหัสในแบบฟอร์ม

เมื่อเรารอรายการในแบบฟอร์ม แต่ละรายการที่กรอกจะมีชื่อกำกับรายการที่ผู้ใช้แต่ละที่เรียกว่า Value ข้อมูลในแบบฟอร์มจะเป็นชุดของรายการ name= value ที่ค้นด้วยเครื่องหมาย "&" โดยที่แต่ละคู่ name=value จะถูกใช้รหัสโดยช่องว่างจะเป็นเครื่องหมายบวก และตัวอักษรจะเป็นเลขฐานสิบหก ในส่วนของการถอดรหัสจะอาศัยโปรแกรม CGI แยกรายการที่ส่งจาก Client ออกเป็น Field

ตัวอย่างโปรแกรม CGI Library ที่ทำหน้าที่แปลงรายการที่เข้ารหัสแปลงรายการที่เข้ารหัสให้อยู่ในตัวแปร ได้แก่

Bourne Shell The AA archie gateway จะมีโปรแกรมที่ชื่อ sed และ awk ที่สามารถแปลงรายการที่รับจากแบบฟอร์มให้อยู่ในตัวแปรสำหรับใช้งาน

C : The default script สำหรับ NCSA httpd จะประกอบด้วย routine ภาษาซี และตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้แปลงรายการที่สอบถามให้อยู่ในรูปโครงสร้างของภาษาซี

Perl : The PERL CGI lib เป็นชุดโปรแกรมภาษา PERL ที่ใช้ถอดรหัสจากฟอร์ม

จากวิธีการทั้งหมดที่ได้กล่าวมาเราสามารถประยุกต์การใช้งาน WWW เพื่อใช้กับระบบงานทางคอมพิวเตอร์ได้ โดยใช้ความสามารถในการรับรายการในลักษณะแบบฟอร์มของภาษา HTML รายการที่รับมาจากแบบฟอร์มสามารถนำไปจัดเก็บในฐานข้อมูล ได้โดยผ่านโปรแกรมที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างเว็บกับฐานข้อมูลที่เรียกว่าคอมมอนเกตเวย์อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เตอร์เฟส โดยสามารถหารายละเอียดอ่านเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ <http://hoohoo.ncsa.uiuc.edu/cgi/intro.html> ส่วนรายละเอียดของภาษา Perl หาได้จากเว็บไซต์ <http://www.perl.com>

2.12 อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่ประกอบด้วยเครือข่ายจำนวนมากต่อเชื่อมเข้าด้วยกันจนกลายเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ เครือข่ายย่อยในอินเทอร์เน็ตอาจใช้เทคโนโลยีทางฮาร์ดแวร์ที่แตกต่างกันไป แต่ทุกเครือข่ายจะอาศัยหลักการทางซอฟต์แวร์อย่างสากล ที่ทำหน้าที่เชื่อมให้ทุกเครือข่ายสามารถแลกเปลี่ยน และส่งผ่านข้อมูลระหว่างกันได้ การเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายในอินเทอร์เน็ตย่อมอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารของข้อมูล และกฎเกณฑ์ซึ่งเป็นตัวกำหนดวิธีการส่งข้อมูลจากต้นทางไปยังปลายทาง หากต้องการเข้าใจถึงหลักการทำงานในชั้นพื้นฐานของอินเทอร์เน็ต ก็จำเป็นต้องศึกษาถึงรูปแบบที่ใช้ในเครือข่าย และทราบข้อกำหนดกฎเกณฑ์หรือโพรโตคอลของอินเทอร์เน็ต ตลอดจนวิธีการอ้างอิงถึงชื่อเครื่องแต่ละตัวในเครือข่ายเป็นอันดับแรก รูปแบบการสื่อสารในเครือข่าย

การสื่อสารข้อมูลในเครือข่ายสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทหลักได้แก่ เครือข่ายแบบสลับวงจร (Circuit-Switched Network) และเครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูล (Packet-Switched Network)

2.12.1 เครือข่ายแบบสลับวงจร

เครือข่ายแบบสลับวงจรอาศัยอุปกรณ์สลับสาย ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมการสื่อสารระหว่างจุดสองจุดเข้าด้วยกัน ก่อนการสื่อสารจะเริ่มต้นขึ้นได้จะต้องต่อเชื่อมเส้นทางให้เสร็จสิ้นเสียก่อน ตัวอย่างของเครือข่ายประเภทนี้ที่เราคุ้นเคยกันดีได้แก่เครือข่ายของโทรศัพท์

ในเครือข่ายแบบสลับวงจรของระบบโทรศัพท์ เมื่อมีการโทรติดต่อกจากผู้โทรต้นทางไปยังผู้รับปลายทาง อุปกรณ์ในชุมสายจะทำหน้าที่หาเส้นทาง และเชื่อมต่อวงจรต้นทางและปลายทางเข้าด้วยกัน เมื่อเชื่อมต่อได้สำเร็จการสื่อสารจึงเริ่มดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง และเส้นทางหรือคู่สายนั้นจะถูกยึดใช้โดยคู่สนทนาอยู่ตลอดเวลา โดยบุคคลอื่นไม่สามารถเข้ามาก้าวก่ายในการใช้สายได้

2.12.2 เครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูล

เครือข่ายแบบที่สองหรือเครือข่ายแบบสลับข้อมูล ซึ่งใช้ในการเชื่อมต่อระหว่างคอมพิวเตอร์จะมีแนวทางที่แตกต่างจากวิธีแรก ในระบบเครือข่ายแบบนี้จะมีเส้นทางและจะไม่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใครเป็นเจ้าของเส้นทางใดอย่างเป็นเอกเทศ ข้อมูลที่วิ่งไปตามสายในเครือข่ายแบบสลับข้อมูล ไม่ได้ถูกส่งไปในคราวเดียวกันอย่างต่อเนื่อง หากแต่จะถูกแบ่งซอยออกเป็นกลุ่มข้อมูลย่อย หรือเรียกว่าแพ็คเกจ (Packet) ก่อนที่จะส่งออกไป แพ็คเกจแต่ละแพ็คเกจอาจถูกจัดสรรให้ประกอบด้วยข้อมูลขนาดตั้งแต่หนึ่งไบต์ถึงหลายร้อยไบต์ร่วมกับรายละเอียดส่วนอื่น เช่น ชื่อคอมพิวเตอร์ผู้ส่งกับผู้รับ และหมายเลขประจำตัวของแพ็คเกจสำหรับบอกลำดับของมูล เป็นต้น

การเดินทางของแต่ละแพ็คเกจจากคอมพิวเตอร์ตัวส่งไปยังคอมพิวเตอร์ตัวรับไม่จำเป็นต้องใช้เส้นทางเดียวกันเสมอไป แต่อาจจะถูกลำเลียงส่งไปอย่างกระจัดกระจายตามเส้นทางที่มีอยู่ซึ่งบางครั้งก็อาจจะวกไปวนมา แต่เมื่อแพ็คเกจเหล่านี้เดินทางมาถึงปลายทางแล้วก็จะถูกรวบรวม และจัดเรียงลำดับใหม่ให้เหมือนกับข้อมูลต้นฉบับเดิมอีกครั้งหนึ่ง

เปรียบเทียบข้อดีข้อเสีย

เครือข่ายแบบสลับวงจร และแบบสลับกลุ่มข้อมูลมี ข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป การเชื่อมต่อในเครือข่ายแบบสลับวงจรจะคงสภาพอยู่ตราบเท่าที่ต้นทาง และปลายทางยังไม่บอกเลิกการติดต่อ ในระหว่างเวลานั้นถึงแม้ว่าจะไม่มีการสื่อสารใดเกิดขึ้นผู้อื่นที่ต้องการใช้สาย ก็ไม่มีสิทธิ์มาขอแบ่งปันการใช้ได้ ลักษณะนี้จะตรงกันข้ามกับเครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูล ซึ่งทุกเส้นทางสามารถใช้แบ่งเบาภาระการสื่อสารจากเส้นทางอื่นได้เนื่องจากไม่มีใครเป็นเจ้าของสายอย่างเต็มตัว เครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูลจึงมีการใช้งานสายเกิดประโยชน์สูงสุดอยู่ตลอดเวลา แต่เครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูลมีข้อเสียในกรณีที่หากทั้งเครือข่ายมีภาระการสื่อสารสูงมาก จะทำให้สมรรถนะโดยรวมทั้งระบบต่ำลงเนื่องมาจากการแบ่งปันการใช้สาย

ข้อแตกต่างที่สำคัญอีกประการหนึ่งระหว่างเครือข่ายทั้งสอง ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการส่งข้อมูลค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ในเครือข่ายแบบสลับกลุ่มข้อมูลจะขึ้นอยู่กับปริมาณข้อมูล และช่วงเวลาติดต่อโดยมักไม่คิดรวมถึงระยะทาง (ยกเว้นการส่งข้อมูลข้ามประเทศ) ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในเครือข่ายแบบสลับวงจรจะขึ้นอยู่กับเวลา และระยะทางเท่านั้น

2.12.3 เราเตอร์และโปรโตคอล

การส่งแพ็คเกจจากเครือข่ายหนึ่งไปยังอีกเครือข่ายหนึ่งจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์หรืออาจเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง ซึ่งทำหน้าที่หาเส้นทางการส่งแพ็คเกจ อุปกรณ์นี้เรียกว่า อินเทอร์เน็ตเกตเวย์ (Internet Gateway) หรือศัพท์เทคนิคที่นิยมใช้เรียกกันคือ เราเตอร์ (Router)

เราเตอร์มีฟังก์ชันการทำงานทั้งการเชื่อมต่อระหว่างเครื่อง และระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย หากเครือข่ายที่เชื่อมโยงกันมีฟังก์ชันการทำงานแตกต่างกัน ก็เป็นหน้าที่ของเราเตอร์ในการแปลงแพ็คเกจของเครือข่ายหนึ่งให้อยู่ในรูปแบบที่อีกเครือข่ายหนึ่งเข้าใจได้

เมื่อเปรียบเทียบกับ การส่งจดหมายตามระบบไปรษณีย์แล้ว เราเตอร์ทำหน้าที่เป็นเสมือนกับที่ทำการไปรษณีย์ เมื่อมีจดหมายส่งเข้ามาพนักงานในที่ทำการไปรษณีย์ จะพิจารณาจุดหมายปลายทาง และเลือกเส้นทางนำจดหมายไปยังที่ทำการไปรษณีย์ถัดไป เพื่อส่งจดหมายต่อไปจนกว่าจะถึงมือผู้รับ

นอกจากอุปกรณ์ด้านฮาร์ดแวร์อย่างเราเตอร์แล้ว องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารยังต้องอาศัยซอฟต์แวร์ ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของฮาร์ดแวร์อีกด้วย ซอฟต์แวร์การสื่อสารในระบบเครือข่ายย่อมต้องทำงานภายใต้กฎเกณฑ์ และข้อตกลงบางอย่าง ซึ่งเป็นสากลและเป็นที่ยอมรับกันทั่วทุกเครือข่ายที่เชื่อมต่อกัน

การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยคอมพิวเตอร์มีกฎเกณฑ์นี้เรียกตามศัพท์เทคนิคว่า โพรโตคอล (Protocol) ในอินเทอร์เน็ตเองก็มีโปรโตคอลเป็นของตัวเอง ซึ่งได้แก่ ทีซีพี/ไอพี (TCP/IP)

2.12.4 โพรโตคอลทีซีพี/ไอพี

ทีซีพี/ไอพี เป็นโปรโตคอลซึ่งแยกออกได้เป็นสองชุด คือ TCP/IP โปรโตคอลทีซีพี (Transmission Control Protocol) และโปรโตคอลไอพี (Internet Protocol) ถ้าเปรียบเทียบกับระบบไปรษณีย์แล้ว โปรโตคอลไอพีเป็นเสมือนการจัดเตรียมจดหมาย ได้แก่การใช้ซอง และวิธีการจำหน่าย ในขณะที่ทีซีพีเป็นข้อกำหนดด้านน้ำหนักเอกสารและการจัดการเมื่อเอกสารเสียหายหรือสูญหายในระบบการส่งจดหมายทั้งผู้ส่งและผู้รับย่อมต้องมีที่ติดต่อได้ คอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตก็จำเป็นต้องมีเลขที่อยู่ประจำตัวเช่นเดียวกัน

รูปแบบของเลขที่อยู่ประจำคอมพิวเตอร์ในอินเทอร์เน็ตนิยมเขียนตามรูปแบบที่ประกอบด้วยตัวเลขจำนวนเต็ม 4 ชุด แต่ละชุดมีค่าไม่เกิน 255 และเขียนเรียงต่อกันไปโดยใช้เครื่องหมายจุดคั่นระหว่างตัวเลขดัง เช่น 158.108.2.71 หรือ 192.150.251.31 เป็นต้น

เลขที่อยู่ดังกล่าวจะบ่งบอกถึงกลุ่มเครือข่าย และหมายเลขประจำตัวของคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งในเครือข่าย เลขที่อยู่นี้เป็นค่าที่มีอยู่เพียงหนึ่งเดียว กล่าวคือไม่มีเลขที่ซ้ำกันอยู่เลยเลขที่อยู่นี้เรียกว่าเลขที่อยู่ไอพี (IP Address) หรือเลขที่อยู่อินเทอร์เน็ต (Internet Address)

โปรโตคอลอีกส่วนหนึ่งซึ่งใช้ควบคู่อยู่กับโปรโตคอลไอพี ได้แก่ ทีซีพีเป็นโปรโตคอลกำหนดวิธีการส่งข้อมูลในรูปของแพคเกจไปยังจุดหมายปลายทาง ซอฟต์แวร์ซึ่งทำงานตามโปรโตคอลทีซีพีจะแบ่งแยกข้อมูลออกเป็นแพคเกจย่อยๆ และกำหนดหมายเลขลำดับของแพคเกจก่อน ที่จะส่งไปให้เป็นหน้าที่ของโปรโตคอลไอพีจัดการผนีกใส่ช่องและจำหน้าของอีกต่อหนึ่ง หากพิจารณาถึงฝ่ายรับ เมื่อมีแพคเกจเดินทางมาถึง ซอฟต์แวร์ทางฝ่ายรับภายใต้โปรโตคอลทีซีพีจะรวบรวมแพคเกจที่ได้รับ และแยกเอาเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลออกมาจัดเรียงลำดับให้อยู่ในรูปที่สมบูรณ์เหมือนต้นฉบับ และหากมีข้อผิดพลาดบางประการเกิดขึ้นกับแพคเกจใดไม่ว่าจะเป็นความผิดพลาดของตัวข้อมูลในแพคเกจ หรือบางแพคเกจอาจสูญหายไปในช่วงการส่งโปรโตคอลทีซีพี ยังได้กำหนดวิธีการจัดการกับปัญหานี้โดยบังคับให้คอมพิวเตอร์ฝ่ายรับแจ้งกลับไปยังคอมพิวเตอร์ฝ่ายส่งว่าให้ส่งแพคเกจนั้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

รูปแบบการทำงาน โปรโตคอลทีซีพีเป็นเสมือนข้อกำหนดของที่ทำการไปรษณีย์ซึ่งจำกัดน้ำหนักของเอกสารที่จะนำส่งไว้ที่จุดหนึ่ง หากผู้ส่งต้องการส่งเอกสารทั้งหมดไปก็จำเป็นต้องแยกเอกสารออกเป็นส่วนๆ (ซึ่งก็คือแพคเกจ) ให้น้ำหนักไม่เกินขีดกำหนด แล้วจึงผนีกใส่ช่อง และจำหน้าของของแต่ละส่วนนั้น ข้อแตกต่างปลีกย่อยอยู่ที่ในกรณีเมื่อของสูญหาย ในระบบไปรษณีย์อาจไม่สามารถติดตามนำของไปยังผู้รับ แต่โปรโตคอลทีซีพีจะขอร้องให้มีการส่งแพคเกจมาใหม่

2.12.5 ระบบชื่อโดเมน

เลขที่อยู่ไอพีในรูปของตัวเลขสี่ชุดที่กล่าวมาย่อมเหมาะสมสำหรับการประมวลผลคอมพิวเตอร์แต่ก็ลำบากต่อการจดจำ หากเราสามารถใช้ชื่อแทนการเรียกด้วยหมายเลขย่อมเกิดความสะดวกในการจดจำและใช้งานมากกว่า ตัวอย่างเช่นการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์กลางประจำศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ แทนที่จะใช้หมายเลข 192.150.251.31 ก็ใช้แทนด้วยชื่อ nwg.nectec.or.th เป็นต้น

การตั้งชื่อเครื่องมีหลักเกณฑ์สากลเพื่อป้องกันการตั้งชื่อซ้ำซ้อนกัน และให้ชื่อที่ตั้งขึ้นมาบ่งบอกถึงกลุ่มเครือข่ายได้ ในอินเทอร์เน็ตมีระบบการตั้งชื่อเป็นลำดับขั้นที่เรียกว่า ระบบชื่อโดเมน (domain name system หรือ DNS) การเขียนชื่อโดเมนจะใช้เครื่องหมายจุดแบ่งลำดับขั้นของโดเมน ตัวอย่างเช่น

nwg.nectec.or.th

health.moph.go.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

nontri.ku.ac.th

cc2.cpe.ku.ac.th

chulkn.chula.ac.th

chaokhun.kmitl.ac.th

cs4.cs.ait.ac.th

nwg อยู่ในกลุ่ม nectec ซึ่งหมายถึงศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ nectec เป็นกลุ่มที่อยู่ในสังกัดของเครือข่ายประเภทองค์กร โดยใช้ชื่อย่อว่า or กลุ่มองค์กรนี้สังกัดอยู่ในเครือข่ายของประเทศไทยหรือ th

อีกตัวอย่างหนึ่งได้แก่ chaokhun.kmitl.ac.th ซึ่งได้แก่เครื่อง ที่ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ระบบชื่อของ NIC จะมีโครงสร้างแบบลำดับชั้น (Tree) โดยที่ NIC จะเป็นผู้กำหนดชื่อที่อยู่ในลำดับแรกของโครงสร้างตัวอย่าง เช่น

COM องค์กรการค้า
 EDU สถาบันการศึกษา
 GOV หน่วยงานของรัฐ
 MIL หน่วยงานทางทหาร
 NET ระบบที่ให้บริการเครือข่าย
 INT องค์กรระหว่างประเทศ
 US องค์กรในประเทศสหรัฐ
 TH องค์กรในประเทศไทย

2.13 โฮมเพจ (Home Page)

โฮมเพจเป็นผลผลิตของไฮเปอร์เท็กซ์ที่ผู้เข้าไปใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตพบเห็นกันมากที่สุด และเป็นจุดเด่นให้ผู้ให้บริการเกิดความสนใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) และศูนย์บริการเว็บ (Web Site) ทุกแห่งต่างมีโฮมเพจเป็นของตนเอง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่แสดงให้ผู้ให้บริการทราบว่าสถานที่นั้นๆ ให้บริการสิ่งใดบ้างและเมื่อเข้าสู่โฮมเพจนั้นๆ แล้วเราจะเดินทางไปยังแห่งใดได้ ทำหน้าที่เป็นจุดรวมของการเดินทางไปสู่ดินแดนแห่งใหม่ นับได้ว่าโฮมเพจเป็นหน้าต่างเป็นการประชาสัมพันธ์ของสถานี่หรือองค์กรนั้น และเราเรียกข้อมูลอื่นๆ ซึ่งอาจเชื่อมโยงต่อจากโฮมเพจว่า “เว็บเพจ” (Web Page) รูปร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตาของโฮมเพจแต่ละแห่งจะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับประเภทและรูปแบบขององค์กรนั้นควรมีหลายหน้า และควรจะมีส่วนที่แสดงให้ผู้ใช้ทราบว่าสถานีมีอะไรอยู่บ้าง ด้วยการพัฒนาของไฮเปอร์เท็กซ์ได้เกิดภาษาใหม่ที่กลายมาเป็นมาตรฐานบนอินเทอร์เน็ตภาษาหนึ่งที่น่ามาใช้สร้างโฮมเพจ และเว็บเพจบนอินเทอร์เน็ตกันนั้น คือ ภาษา HTML

2.13.1 ภาษา HTML

HTML ย่อมาจาก Hyper Text Markup Language เป็นรูปแบบหนึ่งของภาษา SGML (Standard Generalized Markup Language) นิยมใช้กันทั่วไปบนอินเทอร์เน็ต เหมือนกับที่เราใช้ระบบปฏิบัติการดอส ซึ่งถูกตัดแยกออกมาจากโปรแกรมระบบปฏิบัติการ UNIX ก็เช่นเดียวกัน HTML ซึ่งเป็นภาษาหลักสำหรับเขียนโฮมเพจ เพิ่มเอกสาร HTML ที่สร้างขึ้นจะนำไปแสดงผลได้ด้วยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ เช่น โปรแกรม Netscape Navigator หรือโปรแกรม Internet Explorer

HTML เป็นภาษาที่ง่ายต่อการเรียนรู้และการเขียน ซึ่งจัดได้ว่าง่ายที่สุดง่ายกว่าภาษาคอมพิวเตอร์ทุกภาษาที่เคยมีมาโดยมีขีดความสามารถสูงขั้นมีองค์ประกอบในการสร้างฐานข้อมูลที่ดีขึ้น ลักษณะของไฮเปอร์เท็กซ์ที่เราพบเห็นกันอยู่เสมอก็คือการใช้ Help บนวินโดว์

2.13.2 การทำงานของ HTML

HTML เป็นส่วนข้อมูลสำคัญ เมื่อเว็บเบราว์เซอร์ส่งข้อความร้องขอข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของไฟล์ HTML จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เราใช้งานอยู่ผ่านโมเด็ม หรืออุปกรณ์สื่อสารข้อมูลอื่น ไปยังศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตามโปรโตคอล ที่กำหนดไว้ผ่านทาง URL (Uniform Resource Locators) และเมื่อข้อมูลเดินทางมาถึงเว็บเซิร์ฟเวอร์ Web Server ศูนย์บริการปลายทางที่ผู้ใช้ต้องการ ณ ที่นี้ เครื่องเว็บเซิร์ฟเวอร์ของศูนย์ จะทำการอ่านข้อมูลที่ถูกส่งมา และจะทำงานตามคำสั่งที่กำหนด โดยอาจมีการเชื่อมโยงไปยังเว็บเซิร์ฟเวอร์อื่นอีก หลังจากจบสิ้นขบวนการแล้วจะทำการจัดส่งข้อมูลคำตอบย้อนกลับมายังเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เราใช้งานอยู่ โปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ที่เครื่องของเรา ก็จะแปลสัญญาณคำสั่ง และแสดงผลเป็นข้อความ รูปภาพ และเสียง

HTML นอกจากใช้สำหรับสร้างฐานข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตแล้ว ยังมีความสามารถทางด้าน การเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่นบนอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็น E-mail, FTP, Telnet ทำให้เราสามารถเรียกใช้บริการเหล่านี้ได้ทันที ด้วยความสามารถอันเยี่ยมยอดของ HTML

ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ จะถูกนำมาแสดงตรงหน้าผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลผ่านโปรโตคอล HTTP เป็นโปรโตคอลหลักและสามารถติดต่อสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต

2.13.3 โครงสร้างพื้นฐาน HTML

โครงสร้างพื้นฐานของ HTML ประกอบไปด้วยส่วนของคำสั่ง 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นหัว (HEAD) และส่วนที่เป็นเนื้อหา (BODY) โดยมีรูปแบบของภาษาดังรูปที่ 2.27

```
<HTML>
<HEAD>
<TITLE> ชื่อของโปรแกรมหรือข้อมูลที่ต้องการแสดง</
TITLE>
</HEAD>
<BODY>
...คำสั่งหรือข้อความที่ต้องการให้แสดง
</BODY>
</HTML>
```

รูปที่ 2.28 โครงสร้างพื้นฐานของ HTML

2.13.4 การจัดโครงสร้างเพิ่มเอกสาร

HTML นั้นเป็นภาษาที่ไม่มีโครงสร้างใดๆ มากำหนดนอกจากโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น หรือแม้แต่จะไม่มีโครงสร้างพื้นฐานอยู่ โปรแกรมที่เขียนก็สามารถทำงานได้เสมือนมีโครงสร้าง ทั้งนี้เพราะว่าตัวโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์จะมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง ในการเขียนคำสั่งโปรแกรม HTML เป็นส่วนเนื้อหาทั้งสิ้น ยกเว้นส่วนที่ต้องการกำหนดแยกออกไปให้เห็นชัดเจนจะเขียนคำสั่งหรือข้อความที่ต้องการแสดงอย่างไรก็ได้ เป็นเสมือนกับการพิมพ์งานเอกสารธรรมดาทั่วไป เพียงแต่ที่ตำแหน่งใดมีการกำหนดรหัสพิเศษขึ้นมา ก็จะแสดงผลออกมาตามที่ถูกกำหนดโดยคำสั่งให้ตรงกับรหัสที่กำหนดเท่านั้น

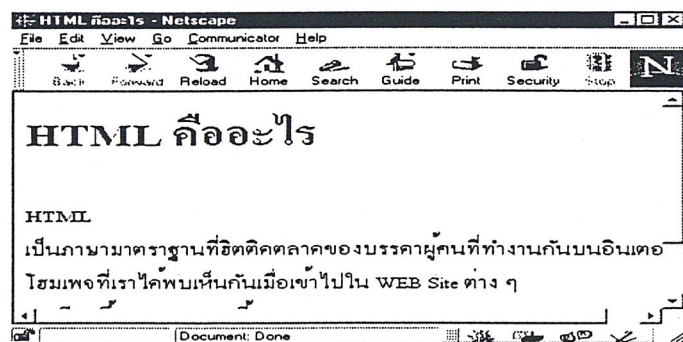
```

< HTML >
< HEAD >
< TITLE > HTML คืออะไร</TITLE>
</HEAD >
  < BODY >
    < H1 >< B >HTML </B> คืออะไร </H1>
    <B>HTML</B>เป็นภาษามาตรฐานที่ฮิตติดตลาดของบรรดา
    ผู้คนที่ทำงานกันบนอินเทอร์เน็ตโฮมเพจที่เราได้พบเห็นกันเมื่อ
    เข้าไปใน WEB Site ต่าง ๆ<BR>ถูกเขียนขึ้นมาจากภาษา<P>
    ดังนั้นการเรียนรู้ภาษานี้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง
  </BODY >
</HTML >

```

รูปที่ 2.29 ตัวอย่างโปรแกรมโครงสร้างพื้นฐานของ HTML

หลังจากพิมพ์โปรแกรมนี้เสร็จแล้ว ให้บันทึกเป็นไฟล์ .htm จากนั้นให้เรียกโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ที่มีอยู่ขึ้นมาทำการทดสอบโปรแกรม เพียงแต่เลื่อนเมาส์ไปคลิกที่ปุ่ม Reload โปรแกรมก็จะทำการประมวลผล และแสดงออกมาใหม่ มีการกำหนดรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่ระหว่าง <BODY> กับ </BODY> คำสั่งส่วนใหญ่ของ HTML ต้องใช้ตัวเปิดเป็นเครื่องหมายน้อยกว่า < ตามด้วยคำสั่ง และปิดท้ายด้วยคำสั่งเครื่องหมายมากกว่า > และมีตัวปิดที่มีรูปแบบเหมือนตัวเปิดเสมอ เพียงแต่เครื่องหมาย / อยู่หน้าคำสั่งนั้นๆ เช่น คำสั่งเปิด <BODY> จะมี </BODY> เป็นคำสั่งปิด จากการเขียนไฟล์เป็น EXAMPLE1.HTM เมื่อนำไปเปิดกับโปรแกรม Netscape Communicator จะแสดงเว็บเพจ ดังรูปที่ 2.30

รูปที่ 2.30 เว็บเพจ

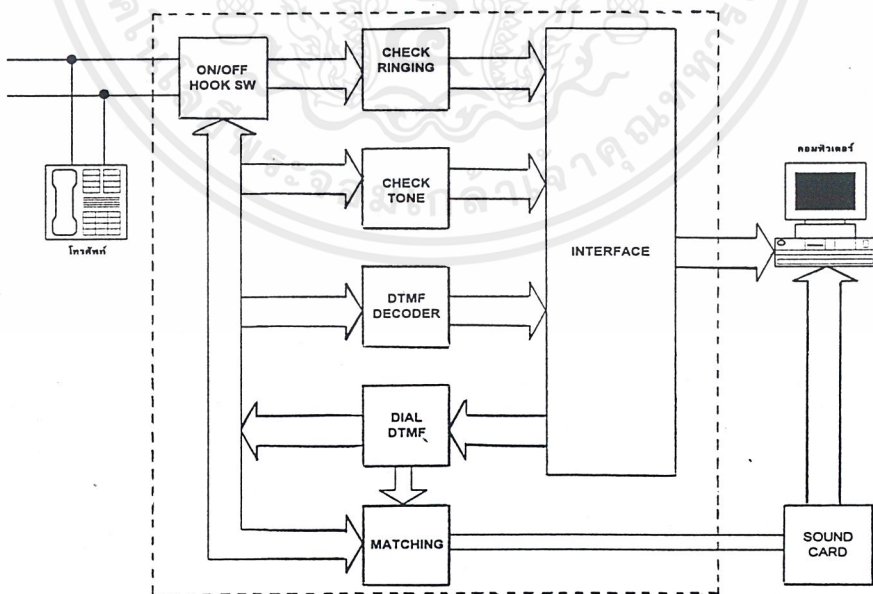
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การออกแบบ การสร้าง และการทำงาน

3.1 การออกแบบ

การออกแบบโครงงานนี้จะแยกเป็นสองส่วนคือ ส่วนของฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ซึ่ง ส่วนของฮาร์ดแวร์ได้แก่วงจรอินเทอร์เฟส, วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่, วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง, วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง, วงจรผลิตรหัสความถี่คู่, วงจรควบคุมการยกหูและวางหูโทรศัพท์ และซอฟต์แวร์เป็นโปรแกรมควบคุมการทำงานของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ และใช้ซอฟต์แวร์ CGI ใช้ในการค้นหาข้อมูลและควบคุมการแสดงผลออกทางโฮมเพจ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้ามาตรวจสอบได้ว่ามี วอยซ์ เมลล์ เข้ามาหรือไม่ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยโฮมเพจที่เขียนขึ้นจากภาษา HTML เพื่อความสะดวก และผู้ใช้สามารถตรวจสอบ วอยซ์ เมลล์ ผ่านทางโฮมเพจได้ ในรูปที่ 3.1 มีการทำงานดังนี้

รูปที่ 3.1 ผังการทำงานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

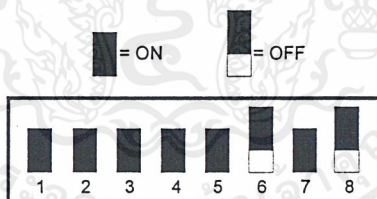
ส่วนของวงจรถ่ายและวงหุโทรศัพท์จะต่ออยู่กับคู่สายโทรศัพท์ และวงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง โดยวงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งจะคอยตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งที่เข้ามา ซึ่งเมื่อมีสัญญาณความถี่คู่เข้ามา เสียงกริ่งโทรศัพท์ที่เครื่องของพนักงานสลับสายจะดังขึ้นและหากดังเกินเวลาที่กำหนดไว้โปรแกรมจะสั่งให้วงจรถ่ายและวงหุโทรศัพท์ยกหุโทรศัพท์ขึ้นพร้อมทั้งส่งสัญญาณเสียงตอบรับออกมาจากแผ่นวงจรเสียงผ่านออกไป เพื่อบอกขั้นตอนการทำงานจากระบบให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และปฏิบัติตาม ขณะนี้วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งจะถูกตัดออกจากวงจรถ่ายโทรศัพท์ และนำคู่สายโทรศัพท์มาต่อเข้ากับวงจรตรวจสอบความถี่เสียง, วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่, วงจรผลิตสัญญาณความถี่คู่ โดยวงจรถอดรหัสความถี่คู่จะคอยรอรับสัญญาณความถี่คู่ที่เข้ามาทางคู่สายโทรศัพท์ แล้วแปลงเป็นสัญญาณดิจิทัลขนาด 4 บิต ส่งไปให้กับคอมพิวเตอร์ โดยผ่านวงจรอินเทอร์เฟซ เพื่อทำการเชื่อมต่อวงจรให้ทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์ได้ จากนั้นคอมพิวเตอร์จะประมวลผลค่าสัญญาณที่รับเข้ามา และสั่งให้วงจรทำงานตามคำสั่งนั้นๆ คือถ้าผู้เรียกต้องการติดต่อกับบุคคลภายใน ชุดตอบรับก็จะโอนสายโทรศัพท์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และบุคคลภายในที่กดหมายเลขมาสัญญาณเลขหมายความถี่คู่ที่กดเข้ามาจะผ่านคู่สายโทรศัพท์เข้ามายังวงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ เพื่อแปลงสัญญาณดิจิทัลส่งไปให้คอมพิวเตอร์ จากนั้นโปรแกรมจะสั่งให้วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียงตรวจสอบสถานะสัญญาณปลายทาง หากสัญญาณปลายทางเป็นสัญญาณให้หมุนโปรแกรมก็จะสั่งให้วงจรแปลงสัญญาณความถี่คู่แปลงสัญญาณดิจิทัลกลับมาเป็นสัญญาณความถี่คู่แล้วส่งออกไป

3.1.1 วงจรอินเทอร์เฟซ

ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จะใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมการทำงานทั้งหมด จึงต้องมีวงจรอินเทอร์เฟซเพื่อใช้ในการติดต่อกันระหว่างคอมพิวเตอร์กับโทรศัพท์ที่สร้างขึ้น ซึ่งวงจรอินเทอร์เฟซจะมีการส่งข้อความเข้า และออกระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์กับวงจรโทรศัพท์ที่สร้างขึ้น ในวงจรอินเทอร์เฟซจะอาศัยเส้นทางตำแหน่ง (Address Bus), เส้นทางข้อมูล (Data Bus), สัญญาณควบคุมการอ่านตำแหน่ง (IOR), สัญญาณควบคุมการเขียนตำแหน่ง (IOW), สัญญาณปรับตั้งใหม่ (Reset) และไฟป้อนจ่ายจากคอมพิวเตอร์

เป็นระดับสถานะ 0 เมื่อไม่มีการ DMA จากเอาต์พุต สัญญาณจากขา $\overline{P=Q}$ จะนำไปใช้ควบคุม IC4 ทำงาน ขาสัญญาณ IOR, IOW, Reset A0 และ A1 จะต่อผ่านไอซี 74LS245 (IC2) ซึ่งเป็นไอซีบัฟเฟอร์ ทำให้ระดับสัญญาณมีความแน่นอนขึ้น สัญญาณ A0-A1 และ Reset ที่ผ่านวงจรับuffer แล้วนำไปต่อเข้ากับ IC4 ได้โดยตรง ส่วนสัญญาณ IOR และ IOW ที่ผ่านวงจรับuffer แล้ว จะนำเข้าไปวงจรออร์กับสัญญาณเอาต์พุตของ IC3, เพื่อความแน่นอน ในการอ่าน และเขียนข้อความ สัญญาณ D0-D7 ของคอมพิวเตอร์ จะต่อเข้ากับ IC1 โดยที่ขา DIR จะนำสัญญาณ IOR มาต่อ เพื่อกำหนดทิศทางในการส่งผ่านข้อมูล ถ้า DIR มีระดับสถานะเป็น 1 จะเป็นการส่งข้อมูลจาก A0-A7 ไปยัง B0-B7 และถ้า DIR มีระดับสถานะเป็น 0 จะเป็นการส่งข้อมูลจาก B0-B7 ไปยัง A0-A7 เอาต์พุตของ IC1 จะนำเข้าไปต่อกับ D0-D7 ของ IC4 โดยตรง

จากวงจร สามารถกำหนดตำแหน่งการทำงานได้ตั้งแต่หมายเลข 000H-3FFH แต่การใช้งานจะเลือกใช้ตำแหน่งหมายเลขที่คอมพิวเตอร์ไม่ได้ใช้งานในโครงการนี้เลือกใช้ตำแหน่งหมายเลข 280H-283H โดยทำการตั้ง JUMPER S1-S5 และ S7 อยู่ในสถานะ ON และ S6,S8 อยู่ในสถานะ OFF ดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 การตั้ง JUMPER ให้อยู่ในตำแหน่งที่ 280H -283H

3.1.2 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง จะประกอบไปด้วยวงจร 5 ส่วน คือ วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง, วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์, วงจรนับ, วงจรแลตซ์ข้อมูลและวงจรตั้งเวลา

วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งใช้ฮอปได้ทรานซิสเตอร์เป็นหลักโดยสัญญาณจากคู่สายโทรศัพท์จะต่อเข้าวงจรโดยผ่านความต้านทาน R1 และ C2 ไปยังไดโอดบริดเพื่อเปลี่ยนระดับ

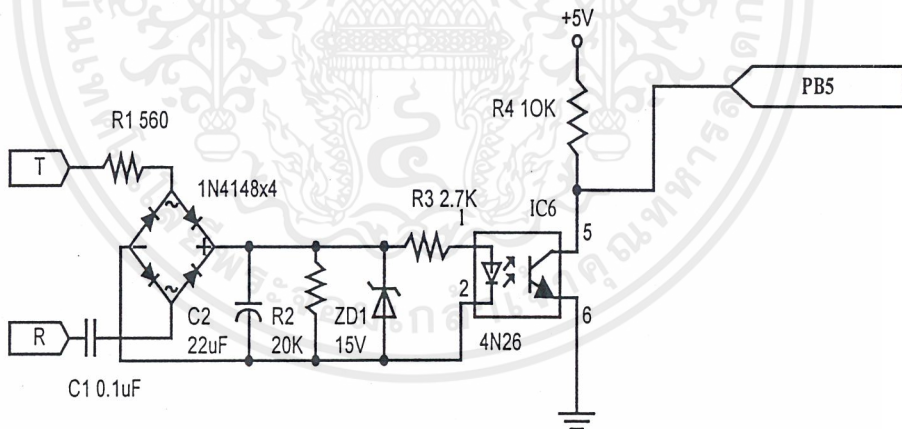
แรงดันของสัญญาณกระตุ้นให้เป็นแรงดันไฟตรง โดยมี C2 และ ZD1 ทำหน้าที่รักษาแรงดันให้คงที่

ในส่วนของวงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์จะใช้ไอซี 74LS123 โดยความกว้างของพัลส์จะถูกระบุโดยค่าของ C และ R วงจรนี้จะทำงานที่ขอบขาลง วงจรนี้จะกำเนิดสัญญาณพัลส์มากกว่าสัญญาณกระตุ้น 1 ครั้ง ถ้ามีสัญญาณกระตุ้นเข้ามา 2 ครั้ง สัญญาณเอาต์พุตก็ยังไม่เปลี่ยนทำให้ผลการนับถูกต้อง

วงจรมับจะใช้ไอซี 4017 เป็นไอซีนับแบบฐานสิบ คือจะนับจาก 0 ถึง 9 จะต้องเลือกว่าจะใช้เอาต์พุตของสัญญาณกระตุ้นกี่ครั้งถึงจะตั้งเวลาให้วงจรทำงาน

วงจรแสดงข้อมูลใช้ไอซี 741LS75 เป็น D ฟลิปฟลอป ทำหน้าที่ แลตซ์ข้อมูลที่ส่งมาจากวงจรมับ และนำข้อมูลที่ได้ออกไปควบคุมให้วงจรตั้งเวลาหยุดการทำงาน โดยตรวจสอบผ่านพอร์ต PB1 ว่ามีสัญญาณกระตุ้นเข้ามาหรือไม่

วงจรตั้งเวลาใช้ไอซี 4528 เป็นไอซีแบบโมโนสเตเบิลแบบทริกไม่ซ้ำ จะใช้สัญญาณกระตุ้นลูกแรกเป็นตัวเริ่มต้นการตั้งเวลา สามารถตั้งได้สูงสุดเมื่อสัญญาณกระตุ้นเข้ามา 9 ครั้ง

รูปที่ 3.4 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระตุ้น

จากรูปที่ 3.4 เริ่มแรกเมื่อต้องการตรวจสอบก็จะทำการเคลียร์ วงจรแลตซ์ข้อมูลผ่านพอร์ต PB1 และไปทำให้วงจรมับสามารถเริ่มทำงานได้ และวงจรมับจะเริ่มทำงานเมื่อมีสัญญาณกระตุ้นเข้ามา วงจรบริดทำหน้าที่เปลี่ยนระดับแรงดันของสัญญาณกระตุ้นให้เป็นแรงดันไฟตรง เมื่อแรงดันซิกบวคเข้ามาจะทำให้ฮอปโด้ทรานซิสเตอร์ทำงานเปลี่ยนระดับแรงดัน

จาก 5 โวลต์ เป็น 0.3 โวลต์ ส่งผลให้วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์ทำงาน และวงจรนับเริ่มทำการนับ ในขณะที่เดียวกันเอาต์พุตของวงจรถูกกำเนิดสัญญาณพัลส์ ก็จะเป็นอินพุตของวงจรตั้งเวลาทำให้วงจรตั้งเวลาเริ่มทำงาน เมื่อแรงดันซีกลบเข้ามา จะทำให้ฮอปโต์ทรานซิสเตอร์หยุดทำงาน เปลี่ยนระดับแรงดันเป็น 5 โวลต์ และเมื่อมีสัญญาณกระตุ้นเข้ามาอีก วงจรกำเนิดสัญญาณพัลส์จะทำงาน ดังที่กล่าวมาข้างต้น โดยวงจรจะนับไปจนครบตามกำหนดที่เลือกไว้ทางฮาร์ดแวร์ และจะใช้โปรแกรมในการตรวจสอบ ถ้ามีการวางหูหรือยกหูโทรศัพท์ ก่อนที่โปรแกรมจะทำงานก็จะมีเอาต์พุตออกที่วงจรแลตซ์ มีเอาต์พุตเป็น “1” แสดงว่าไม่มีสัญญาณกระตุ้นเข้ามาตามที่เรากำหนด วงจรตั้งเวลาจะเป็นตัวกำหนดจำนวนสูงสุดของสัญญาณกระตุ้นเข้ามาสูงสุดคือ 9 ครั้ง เมื่อครบกำหนดก็จะหยุดทำงานของวงจรนับไม่ให้ทำการนับต่อ

การออกแบบวงจรตรวจจับสัญญาณกระตุ้น

ในวงจรมีไอซี 74LS123 เป็นวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบเรเตอร์ อยู่ 1 ชุค ทำหน้าที่หน่วงเวลาสัญญาณกระตุ้นที่เข้ามาโดยช่วงในการหน่วงเวลานี้กำหนดโดย R และ C ซึ่งสามารถหาค่าช่วงเวลากการหน่วงได้จาก

$$T = 0.69 \times R5 \times C6 \quad (3.1)$$

โดยชุกที่ 1 กำหนดให้ $R5 = 470 \text{ k}\Omega$

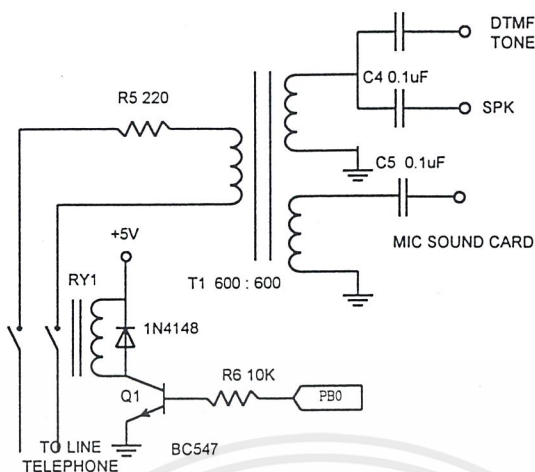
และ $C6 = 10 \mu\text{F}$

จะหาค่าเวลา $T = 0.69 \times (470 \times 10^3) \times (10 \times 10^{-6})$
 $= 3.243 \text{ วินาที}$

ไอซี 74LS123 เป็นวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบเรเตอร์แบบไม่ทริกซ์ทำหน้าที่หน่วงเวลาให้เท่ากับจำนวนสัญญาณกระตุ้นสูงสุดคือ 9 ครั้ง

3.1.3 วงจรยกวางหูโทรศัพท์ และแมซ์ซิ่งสัญญาณโทรศัพท์

วงจรรยก และวางหูโทรศัพท์และคลัปปลิงสัญญาณ ส่วนของการยกหู และวางหูจะใช้ติดต่อกับคู่สายโทรศัพท์กับวงจรคลัปปลิงสัญญาณ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นโหลดของโทรศัพท์คือ 600Ω และทำหน้าที่ผสมสัญญาณเสียงออกไปทางคู่สายโทรศัพท์ และนำเสียงจากคู่สายโทรศัพท์ออกมาเพื่อทำการบันทึก

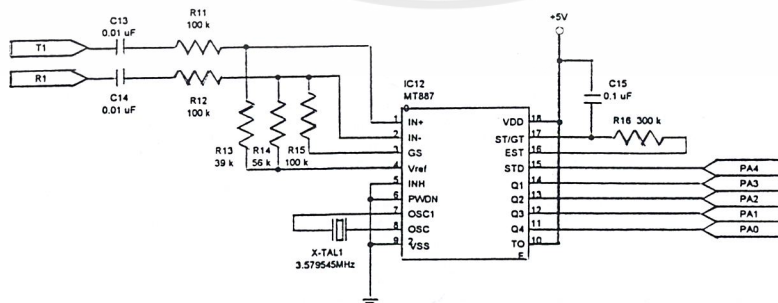

รูปที่ 3.5 วงจรขยายหูโทรศัพท์ และเมซ์ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์

จากรูปที่ 3.5 เมื่อ PB0 มีสถานะเป็น “0” ทรานซิสเตอร์ BC547 จะไม่ทำงานคู่สายโทรศัพท์จะไม่ถูกต่อ เมื่อ PB0 มีสถานะเป็น “1” ทรานซิสเตอร์ BC547 จะทำงานทำให้รีเลย์ทำงานและต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับวงจรเมซ์ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์ ซึ่งวงจรเมซ์ซึ่งสัญญาณโทรศัพท์จะทำหน้าที่เป็นโหลดของวงจรโทรศัพท์ด้วย การผสมสัญญาณออกไปนั้น จะผ่านทางจุด EAR ผ่าน R10 Ω ผ่านทางหม้อแปลงได้อัดพุตออกทางคู่สายโทรศัพท์ การบันทึกจะต่อผ่านทาง JACK MIC และ VR1 เป็นตัวปรับความดังของสัญญาณที่จะบันทึก

3.1.4 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ดีทีเอ็มเอฟ

วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่นี้ ทำหน้าที่ถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ให้เป็นรหัสไบนารี 4 บิต ก่อนส่งไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์

รูปที่ 3.6 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 3.6 เมื่อมีสัญญาณความถี่เข้ามา C13 และ C14 จะเป็นตัวส่งผ่านสัญญาณ แล้วส่งผ่าน R11 และ R12 มาเข้าที่อินพุตของไอซี MT8870 (IC12) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญของ วงจร ส่วน R15 และ R11 เป็นตัวกำหนดอัตราขยายของออปแอมป์ที่อยู่ภายในไอซี ให้มี อัตราขยายเท่ากับ 1 (ตามสมการที่ 2.1) ส่วน R13 และ R14 เป็นตัวกำหนดแรงดันอ้างอิง และขา OSC1 และ OSC2 จะต่อกับแร่คริสตอลขนาด 3.57945 เมกกะเฮิร์ตซ์ เพื่อกำเนิด สัญญาณนาฬิกาให้กับไอซี และวงจรจะมีการตรวจสอบ ช่วงความถี่ที่เข้ามาว่ามีระยะเวลาตาม ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยสังเกตจากการกดปุ่มโทรศัพท์ ซึ่งจะต้องมีช่วงเวลานานพอสมควร คือให้ระยะเวลาสั้นเท่ากัน หรือมากกว่าช่วงเวลาที่ตั้งไว้ จึงจะยอมรับ และถือว่าสัญญาณนั้นถูก ต้อง โดยที่ขา EST จะเป็น 1 นานใกล้เคียงกับระยะเวลาที่มีความถี่ทำให้แรงดันที่ขา ST/GT สูงขึ้น ตัวเก็บประจุ C ซึ่งเก็บประจุเต็มก็จะคลายออกมา ทำให้แรงดันที่ขา ST/GT สูงขึ้นจน ถึงค่าเทรสโวลต์ วงจรถอดรหัสจึงจะถอดรหัสออกมาเป็นตัวเลขขนาด 4 บิต ทางขาของ Q1, Q2, Q3, และ Q4 แต่เปรียบเทียบกันแล้วช่วงเวลาน้อยกว่าที่ตั้งไว้ก็จะไม่มีการถอดรหัสเป็นตัวเลขขนาด 4 บิต ออกไป ซึ่งช่วงเวลานี้สามารถตั้งได้โดยการกำหนดค่าของ R16 และ R15 ส่วนขา TOE นั้นทำงานคล้ายๆ กับเป็นขา Enable คือในสภาวะปกติไม่มีสัญญาณเอาต์พุตจะทำให้ที่ขาเอาต์พุตนี้มีอิมพีแดนซ์สูงมาก ทำให้สัญญาณต่างๆ ไม่สามารถผ่านขา Q ได้ แต่เมื่อมี สัญญาณเอาต์พุตเข้ามาจะมีอิมพีแดนซ์ต่ำลง แล้วจึงส่งสัญญาณเอาต์พุตออกไปได้ สำหรับขา STD ในวงจรนี้เป็นขาเอาต์พุตอีกขาหนึ่ง ค่าอัตราขยายของวงจรสามารถหาได้จากสูตร

$$AV_{diff} = \frac{R15}{R11} \quad (3.2)$$

เมื่อค่าอินพุตอิมพีแดนซ์ ($Z_{in \text{ diff}}$) = 2

ค่าการหน่วงเวลาช่วงกดปุ่มโทรศัพท์หาได้จาก

$$T = R16 \times R1 \quad (3.3)$$

โดยช่วงเวลาในการหน่วง

เวลากำหนดโดย R และ C ซึ่งสามารถหาค่าเวลาการหน่วงได้จากสูตร

$$T = \frac{1}{2} \times R \times C \quad (3.4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

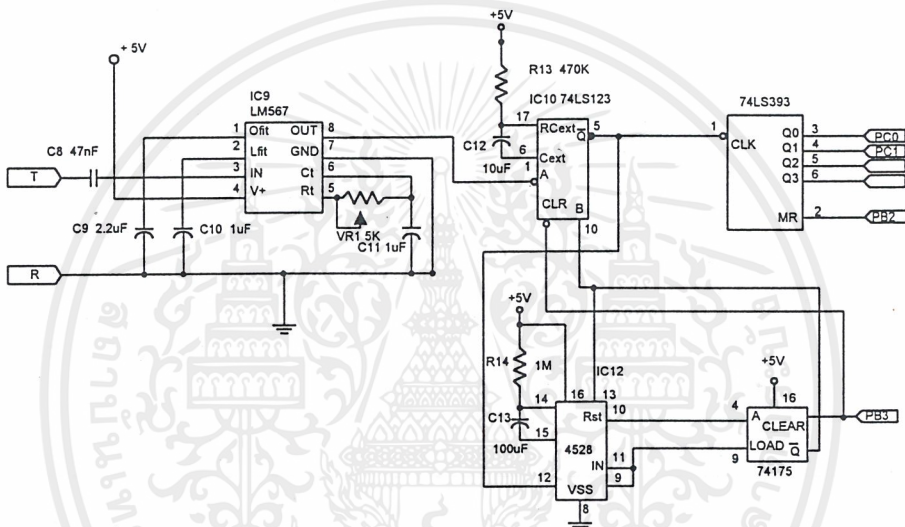
$$R = 270 \text{ k}\Omega$$

$$C = 47 \text{ }\mu\text{F}$$

$$T = 12.69 \text{ วินาที}$$

3.1.5 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง

วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง ทำหน้าที่ตรวจสอบโทนภายในคู่สายเพื่อบอกให้ทราบว่าเป็นสัญญาณให้หมายเลขหมาย ,สัญญาณไม่ว่าง หรือ สัญญาณตอบกลับ

รูปที่ 3.7 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง

จากรูปที่ 3.7 ไอซี LM567 ทำหน้าที่เป็นวงจรโทนดีโคเดอร์ ถ้าไม่มีความถี่เสียงเข้ามาทางอินพุตขา 3 เอาต์พุตที่ขา 8 จะมีสถานะเป็น “1” ถ้ามีสัญญาณความถี่เสียงเข้ามาทางอินพุต จะทำให้ทางค่านเอาต์พุตมีค่าเป็นสถานะ “0” ไอซี 74LS123 เป็นวงจรโมโนสเตเบิลล์มัลติไวเบรเตอร์มีขาอินพุต 2 ขา คือขา 1 และขา 2 และจะได้เอาต์พุตที่ขา 5 (Q) ที่อยู่ภายในตัวไอซี ส่วนไอซี 74LS393 เป็นไอซีวงจรมีเอาต์พุตเป็นไบนารีขนาด 4 บิต ไอซี 4528 เป็นไอซีโมโนสเตเบิลล์มัลติไวเบรเตอร์ สัญญาณทริกเป็นได้ทั้งขอบขาขึ้นและขอบขาลง ขา T1 และ T2 เป็นขากำหนดอินพุต ขา RST เป็นขา RESET และขา IN เป็นขาทริกเกอร์อินพุต ไอซี 74LS175 เป็น D ฟลิปฟล็อป 4 ตัว Data จะถูกโหลดเข้ามาที่ขา 9 เป็น “1” ขา CLEAR จะทำการเคลียร์ เอาต์พุตเป็น “0” เมื่ออินพุตเคลียร์เป็น “0”

เมื่อมีสัญญาณความถี่เสียงเข้ามา C7 จะทำหน้าที่คัปปลิงสัญญาณความถี่เสียง ไปที่ขา IN (3) ของไอซี LM567 และผ่านเข้าไปยังภาคเฟสล็อกคูล์ปที่อยู่ภายในตัวไอซี โดยมีขา VR1 และ C1 เป็นตัวกำหนดความถี่ของวงจรถึงสามารถกำหนดได้จากสมการที่ 1.3 และ C9 ทำหน้าที่กรองความถี่แบบให้ความถี่ต่ำผ่าน และในขณะเดียวกันสัญญาณความถี่เสียง อีกส่วนหนึ่งจะแยกไปยังภาคแยกเฟส 90 องศา ที่อยู่ภายในตัวไอซี ทำการเปรียบเทียบความถี่และเฟสของสัญญาณอินพุต จากนั้นส่งสัญญาณเอาต์พุต เข้ามาขยายและส่งออกเป็นสภาวะ “0” ทางเอาต์พุตขา 8 จากนั้นต่อเข้าไปยังวงจรมอนอสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ มีขาอินพุต 3 ขาที่ขา 11 , 9 , 10 ที่ขา 9 จะได้รับสัญญาณเป็นสภาวะ “0” ส่วน 11 และ ขา 10 ขาจะได้รับสัญญาณเป็นสภาวะ “1” เพื่อให้ ไอซีทำงานได้และส่งสัญญาณอินพุตจากขา 9 ไปยังขาเอาต์พุตขา 5 โดยไอซี 74LS393 ทำหน้าที่ในการนับสัญญาณที่เข้ามาซึ่งจะเปลี่ยนแปลงตามสัญญาณโทนแต่ละแบบ อีกส่วนหนึ่งเป็นวงจรถึงเวลาทำหน้าที่นับจำนวนสัญญาณโทนที่เข้ามา โดยใช้ไอซี 4528 เป็นไอซี โมโนสเตเบิลแบบไม่ทริกซ์และใช้ไอซี 74LS175 เป็นตัวเริ่มตั้งเวลา โดยใช้วิธีตั้งเวลาจากพอร์ต PB3 เมื่อ PB3 มีสภาวะเป็น “0” จะทำให้ไอซี 74LS175 เคลียร์ และมี \bar{Q} เป็น “1” ส่งผลให้ขา B ของไอซี 74LS123 และขา RST ของไอซี 4528 มีสภาวะเป็น “1” ไอซีจะนับจนถึงเวลาที่กำหนดจะได้ เอาต์พุต Q เป็น “1” ส่งผลให้ไอซี 74LS123 ทางขา (10) และเอาต์พุต เป็น “0” ทางขา \bar{Q} (ขา 9 และขา 11)

เมื่อสัญญาณผ่านเข้ามาที่ไอซี 74LS175 จะนำสัญญาณอินพุตที่ผ่านเข้ามาทางขา Q เป็น “1” \bar{Q} เป็น “0” ไปควบคุมให้ไอซี 74LS123 และไอซี 4528 หยุดทำงานก็จะได้จำนวนข้อมูลที่ไอซี 74LS393 ตามสัญญาณโทนแต่ละแบบ การออกแบบวงจรถึงเวลาดีโค๊ดเดอร์

การออกแบบวงจรถึงเวลาดีโค๊ดเดอร์ หรือวงจรถึงเวลาตรวจสอบสัญญาณเสียงจะใช้ไอซีเบอร์ LM567 เป็นตัวลดครัทส์สัญญาณ ซึ่งสามารถกำหนดค่าที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0.01 เฮิรตซ์ ถึง 500 กิโลเฮิรตซ์ ความถี่กลางที่ใช้สามารถหาได้จากสมการ

$$f_0 = \frac{1.1}{(VR1 \times C10)} \quad (3.4)$$

โดยกำหนดความถี่กลาง $f_0 = 400 \text{ Hz}$

และ $C = 1 \mu\text{F}$

ค่าความต้านทานที่ใช้ในวงจร $R = \frac{1.1}{(f_0 \times C10)}$

$$R = \frac{1.1}{(400 \times 1 \times 10^6)}$$

$$R = 2.75 \text{ k}\Omega$$

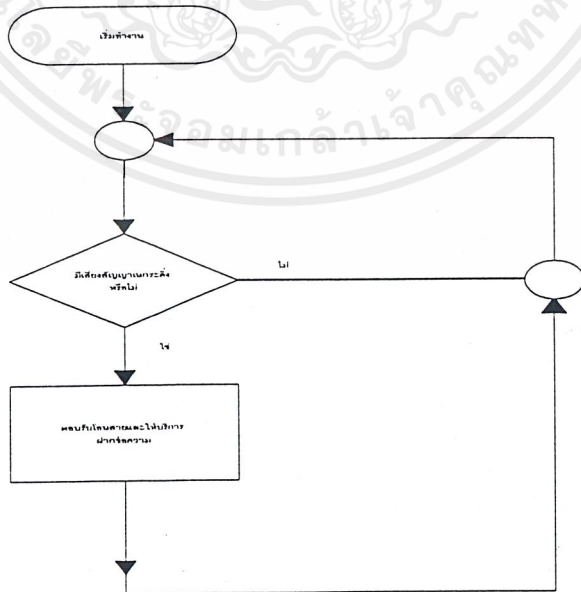
เมื่อสัญญาณ Dial เข้ามา ไอซี LM567 จะเริ่มทำงานโดยส่งสัญญาณเคลียร์ 74LS393 และเริ่มตั้งเวลาการนับจะได้เอาต์พุตที่ไอซี 74LS393 มากกว่า 5 เอาต์พุต

เมื่อมีสัญญาณตอบกลับมาเข้ามาที่ ไอซี LM567 จะเริ่มทำงาน และเมื่อส่งสัญญาณเคลียร์ ไอซี 74LS393 จะเริ่มตั้งเวลาการนับจนสิ้นสุดการนับจะได้เอาต์พุต ที่ไอซี 74LS393 เท่ากับ 4

3.2 โครงสร้างทางด้านซอฟต์แวร์

3.2.1 ซอฟต์แวร์ควบคุมการทำงาน

ชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติจะทำงาน โดยมีซอฟต์แวร์ควบคุมการทำงาน ซึ่งซอฟต์แวร์มีโครงสร้างดังนี้

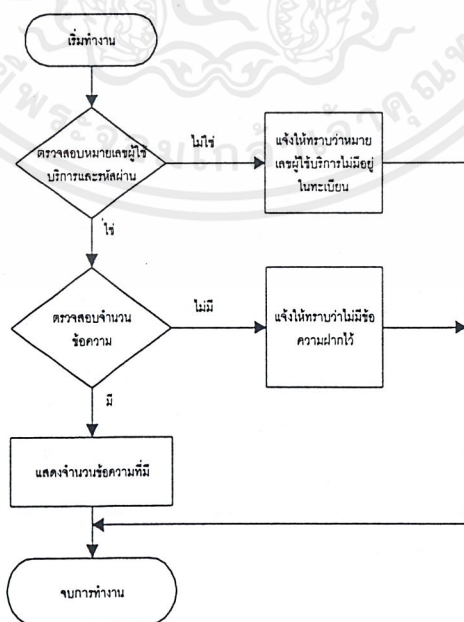
รูปที่ 3.8 โครงสร้างของซอฟต์แวร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากโครงสร้างของซอฟต์แวร์ดังรูปที่ 3.8 เมื่อเริ่มทำงานจะทำการตรวจสอบสัญญาณกระดิ่งว่ามีเข้ามาหรือไม่ โดยใช้ฮาร์ดแวร์เป็นตัวกำหนดจำนวนครั้งของสัญญาณกระดิ่ง ถ้าหากว่ามีสัญญาณกระดิ่งจะทำการตอบรับโอนสายอัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ โดยผู้ใช้งานจะทำการเลือกการทำงานโดยกดคีย์บอร์ดของโทรศัพท์ และจะได้สัญญาณรหัสความถี่คู่เข้ามาที่ชุดตอบรับ วงจรจะทำหน้าที่ถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ และแปลงข้อมูลออกมาเป็นดิจิทัลขนาด 4 บิต ตามคีย์บอร์ดที่ผู้ใช้กด แล้วจะนำข้อมูลดิจิทัลนี้มาประมวลผลเลือกการตามกฏที่ผู้ใช้กำหนดถ้าเป็นการโอนสายอัตโนมัติ ก็จะรอรับคีย์หมายเลขปลายทางที่ผู้รับต้องการจะติดต่อกับ และการทำงานตรวจสอบสัญญาณความถี่คู่ถือว่าเป็นสัญญาณให้หมุนหมายเลขสัญญาณไม่ว่าง ที่ปลายทางที่จะหมุนไป ถ้าเป็นสัญญาณให้หมุนหมายเลข จะทำการส่งหมายเลขที่ผู้ใช้ต้องการติดต่อ และทำการตรวจสอบสัญญาณความถี่ คู่ อีกว่าเป็นสัญญาณตอบกลับจำนวนกี่ครั้ง ถ้าเกินกว่าที่กำหนดก็แสดงว่าปลายทางไม่ว่าง ก็จะส่งข้อความบอกว่าไม่มีผู้รับปลายทาง หรือหมายเลขที่ติดต่อสายไม่ว่าง กรุณาฝากข้อความที่ต้องการ เมื่อฝากเสร็จก็จะทำการบันทึกแล้วจึงวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ

3.2.2 โครงสร้างซอฟต์แวร์ CGI

ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ จะสามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเพื่อรับฟังข้อความที่ฝากไว้ ซึ่งโครงสร้างทางซอฟต์แวร์แสดงดังรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 การทำงานของซอฟต์แวร์ CGI

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากโครงสร้างของซอฟต์แวร์ CGI เริ่มการทำงานจะรับหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านมาจากเว็บเซิร์ฟเวอร์ เพื่อเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลที่เก็บไว้ หากไม่มีหมายเลขผู้ใช้บริการหรือรหัสผ่านไม่ถูกต้องจะแจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบว่าหมายเลขผู้ใช้บริการนั้นไม่มีอยู่ในทะเบียน ถ้าหากหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านถูกต้อง จะตรวจสอบจำนวนข้อความที่ฝากไว้ ถ้าไม่มีข้อความฝากไว้จะแจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบว่าไม่มีข้อความฝากไว้ ถ้ามีข้อความฝากไว้จะแสดงจำนวนข้อความทั้งหมดให้ผู้ใช้บริการเลือกฟังข้อความผ่านทางโฮมเพจของผู้ใช้บริการ

3.2.3 การให้ผู้ใช้บริการป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน

เมื่อผู้ใช้เข้ามาที่โฮมเพจของภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม เลือกข้อความลิงก์ “บริการ Voice Mail” จะแสดงหน้าโฮมเพจให้ผู้ใช้บริการสามารถป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านดังแสดงในรูปที่ 3.10 ให้ผู้ใช้บริการสามารถใส่หมายเลขผู้ใช้บริการได้สูงสุด 4 ตัวอักษร และรหัสผ่านได้สูงสุด 4 ตัวอักษร ตามที่กำหนดไว้ในฐานข้อมูล มีปุ่มให้ผู้ใช้บริการยืนยันการส่งข้อมูลทั้งหมดมาที่เว็บเซิร์ฟเวอร์

```
<html>
<body background=back_g6.jpg bgcolor="#000000" text="yellow" link="#FF0000"
vlink="#808080">
<form>
<font FONT FACE="MS Sans Serif, EucrosiaUPC, Thonburi, Krungthep" size=2>
<center>
<A HREF="link.htm" target="one"> ประวัติ</A>
<A HREF="thesis.htm" target="one"> บทความย่อปริญญาบัตรของนักศึกษา</A>
<A HREF="two.htm" target="one"> บริการ Voice Mail</A>
<A HREF=mailto:s9031412@kmitl.ac.th> WebMaster </A>
</font>
</FORM>
</body>
</html>
```

รูปที่ 3.10 แสดงภาษา HTML ที่ใช้สร้างแบบฟอร์มให้ผู้ใช้บริการป้อนข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ให้บริการทราบเมื่อหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง เมื่อผู้ให้บริการป้อนหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่าน นำมาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล เมื่อหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง จะแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบผ่านทางโฮมเพจของผู้ให้บริการ โดยใช้ภาษา HTML ดังรูปที่ 3.11

```
<html>
<Body background=http://161.246.11.36/back_g6.jpg >
<basefont size=5>
<font face=DilleniaUPC>
<Hr size=3>
<Center>
<font face=DilleniaUPC size=6 ><b> บริการ Voice Mail </b></font>
</Center>
<Hr size=3>
<Center>
<font face=DilleniaUPC size=5 ><b> รหัสผู้ให้บริการนี้ไม่มีอยู่ในทะเบียน </b></font>
</Center>
</Font></body></html>
```

รูปที่ 3.11 ภาษา HTML ที่แสดงให้ผู้ให้บริการทราบว่าหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง

3.2.4 การแสดงผลลัพธ์ให้ผู้ให้บริการทราบกรณีไม่มีข้อความฝากไว้

เมื่อผู้ให้บริการป้อนหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่าน นำมาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล เมื่อหมายเลขผู้ให้บริการและรหัสผ่านถูกต้อง จะตรวจสอบจำนวนข้อความจากฐานข้อมูล เมื่อไม่มีข้อความฝากไว้ จะแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบทางโฮมเพจของผู้ให้บริการว่าไม่มีข้อความฝากไว้ โดยใช้ภาษา HTML ดังแสดงในรูปที่ 3.12

```

<html>
<Body background=http://161.246.11.36/back_g6.jpg >
<basefont size=5>
<font face=DilleniaUPC>
<Hr size=3>
<Center>
<font face=DilleniaUPC size=6 ><b> บริการ Voice Mail </b></font>
</Center>
<Hr size=3>
<Center>
<font face=DilleniaUPC size=5 ><b> ไม่มีข้อความฝากไว้ </b></font>
</Center>
</table>
</Center>
</Font></body></html>

```

รูปที่ 3.12 แสดงภาษา HTML ที่แจ้งให้ผู้ใช้บริการทราบว่าไม่มีข้อความฝากไว้

3.2.5 การแสดงผลพร้อมให้ผู้ใช้บริการเลือกรับฟังข้อความกรณีมีข้อความฝากไว้

เมื่อผู้ใช้บริการป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน นำมาเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล เมื่อหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านถูกต้อง จะตรวจสอบจำนวนข้อความจากฐานข้อมูล เมื่อมีข้อความฝากไว้จึงแสดงข้อความให้ผู้ใช้บริการเลือกข้อความผ่านทางโฮมเพจของผู้ใช้บริการ โดยใช้ภาษา HTML ดังแสดงในรูปที่ 3.13

```

<html>
<Body background=http://161.246.11.36/back_g6.jpg >
<basefont size=5>
<font face=DilleniaUPC>

```

รูปที่ 3.13 ภาษา HTML ที่ใช้แสดงให้ผู้ใช้บริการเลือกรับฟังข้อความ
ผ่านทางโฮมเพจของผู้ใช้บริการ

```

<Hr size=3>
<Center>
<font face=DilleniaUPC size=6 ><b> บริการ Voice Mail </b></font>
</Center>
<Hr size=3>
<Center>
<table border=1 width=50% ><tr bgcolor=8888ee><td align=center><font face=DilleniaUPC
size=6 ><b> ข้อความที่ฝากไว้ </b></font></td></tr></table>
<table width=50% border=1 >
<tr><td align=center><font color=green size=6><a href=http://161.246.11.36/
sound/S11.WAV>ข้อความที่ 1</a></font></td></tr>
</table>
</Center>
</Font></body></html>

```

รูปที่ 3.13 (ต่อ) ภาษา HTML ที่ใช้แสดงให้ผู้ใช้บริการเลือกรับฟังข้อความ
ผ่านทางโฮมเพจของผู้ใช้บริการ

3.3 การทำงานของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝาก ข้อความ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์นี้มีหลักการทำงานเป็นส่วนๆ โดยขึ้นอยู่กับการเรียกใช้งาน ซึ่งสามารถแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆดังนี้

3.3.1 การตอบรับโทรศัพท์อัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่

เมื่อมีเสียงกระดิ่งดังขึ้นที่เครื่องโทรศัพท์ ระบบตอบรับจะทำงานและนับจำนวนครั้งของสัญญาณกระดิ่งตามที่กำหนดไว้ เมื่อเท่ากับที่กำหนดโปรแกรมก็จะสั่งให้วงจรยกหูวางหูอัตโนมัติ เมื่อยกหูโทรศัพท์อัตโนมัติ ทำให้คู่สายโทรศัพท์ ต่อกับ วงจรเมฆซึ่งโทรศัพท์ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นโหนดของสายโทรศัพท์ ขณะเดียวกันก็จะมีเสียงตอบรับจากการ์ดเสียง ส่งผ่านวงจรเมฆซึ่ง ไปยังผู้เรียก เพื่อบอกให้ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน

3.3.2 โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่

เมื่อชุดตอบรับส่งสัญญาณตอบรับออกไปแล้ว จะบอกให้กดเลขหมายปลายทางที่ต้องการติดต่อ เมื่อผู้เรียกกดเลขหมายสัญญาณความถี่จะถูกส่งมายังชุดตอบรับ โดยสัญญาณจะเข้าสู่วงจรครอสสัญญาณความถี่

3.3.3 การฝากข้อความอัตโนมัติ กรณีไม่มีใครอยู่

เมื่อโอนสายแล้วไม่มีผู้รับสาย ก็จะบอกให้ผู้ใช้ทราบว่ามีผู้รับปลายทางกรุณาฝากข้อความ ถ้าผู้ใช้ต้องการฝากข้อความก็ให้เลือกรหัสที่กำหนดและใส่รหัสของผู้ใช้บริการ ก็จะทำการบันทึกข้อความนั้นไว้แล้วก็จะทำการส่งข้อความนั้นไปไว้ในส่วนของผู้ใช้บริการ แล้วทำการวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ

3.3.4 การรับฟังข้อความที่ฝากไว้โดยอัตโนมัติ

ทำได้โดยการโทรเข้ามาแล้วเลือกไปที่บริการฝากข้อความครอสผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน เมื่อถูกต้องจะมีข้อความบอกจำนวนของข้อความทั้งหมด และให้ผู้ใช้บริการเลือกฟังข้อความตามต้องการ

3.3.5 การใช้บริการฝากข้อความไว้โดยอัตโนมัติ

ทำได้โดยการโทรเข้ามา แล้วเลือกไปที่บริการฝากข้อความ ครอสผู้ใช้บริการ และรหัสผ่าน แล้วเลือกรายการฝากข้อความ ก็สามารถใช้บริการฝากข้อความได้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

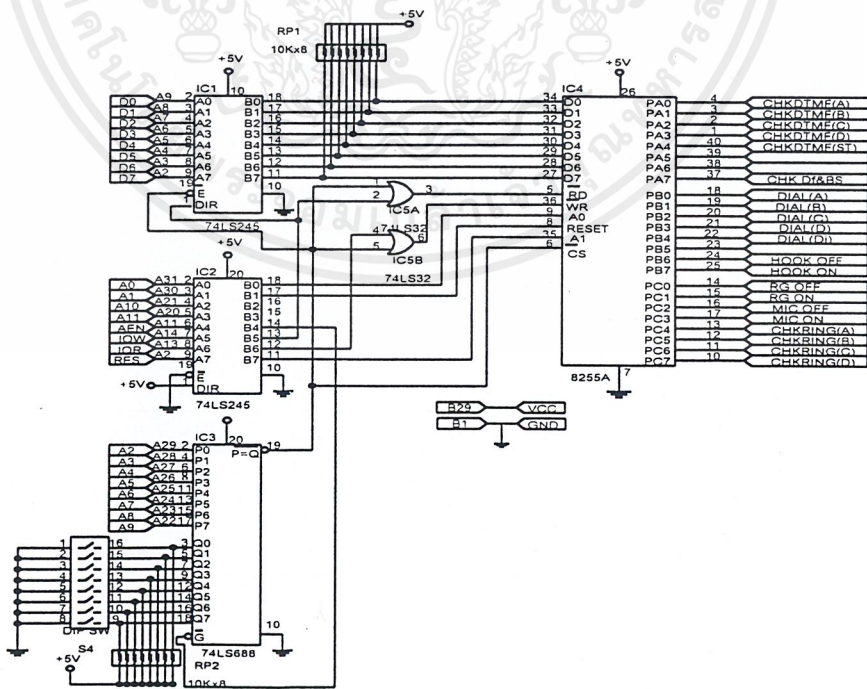
4.1 กล่าวนำ

จะแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการทดลองวงจรแต่ละชุดที่ยังไม่ประกอบรวมกัน ส่วนที่สองเป็นการทดลองการทำงานของระบบตอบรับอินสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความที่ใช้งานจริง และส่วนที่สามเป็นการทดลองรับฟังข้อความผ่านมาทางอินเทอร์เน็ต

4.1.1 ชุดวงจรอินเตอร์เฟส

ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกอบวงจรตามรูปที่ 4.1 ลงบนแผงการทดลองโดยใช้ต่อสาย
2. ตรวจสอบความเรียบร้อย วัดความต้านทานตามจุดต่อต่างๆ ว่ามีความต้านทานเป็นศูนย์หรือไม่ และไฟบวก 5 โวลต์กับกราวด์ต้องมีค่าไม่เป็นศูนย์

รูปที่ 4.1 วงจรอินเตอร์เฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทำการตั้ง JUMPPER ไปที่ตำแหน่ง 300H
4. นำการ์ดเสียบลงบนสล็อตของคอมพิวเตอร์
5. เปิดสวิทช์ รออนพร้อมการทำงาน C:\
6. เข้าโปรแกรม Pascal แล้วพิมพ์โปรแกรมต่อไปนี้

```
PROGRAM Test port 8255;
```

```
Uses
```

```
  Crt,Dos ;
```

```
Var
```

```
  i:integer ;
```

```
Begin
```

```
  Port [$303]:= $00;
```

```
  For i:=1 to 250 do
```

```
    Begin
```

```
      Port [$300]:=i;
```

```
      Port [$301]:=i;
```

```
      Port [$302]:=i;
```

```
      Delay (100);
```

```
    End;
```

```
End.
```

7. ทำการ RUN โปรแกรม LED ที่ต่ออยู่กับ PORT ทั้ง 3 คือ A,B และ C จะติดตามเลข-

ฐาน 2

8. พิมพ์โปรแกรมต่อไปนี้

```
PROGRAM Test inport 8255;
```

```
Uses
```

```
  Crt,Dos;
```

```
Begin
```

```
  Port [$303]:= $91;
```

```
  Repeat
```

```
    Gotoxy (10,10); Write(“Input = ; Port [$302]);
```

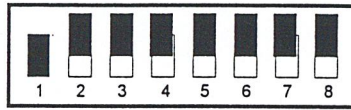
```
  Until Keypressed;
```

```
End.
```

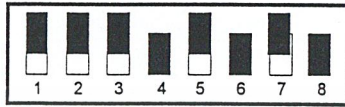
ผลการทดลอง

เมื่อทำการ RUN โปรแกรมทดสอบ Output จะทำให้ LED ติดจากดวงแรกไปจนถึงดวงที่ 8 โดยค่าที่ได้จะเพิ่มเป็นเลขฐาน 2

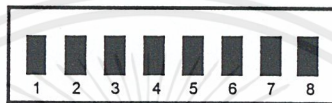
เมื่อทำการ RUN โปรแกรมทดสอบ Input แล้ว ทำการเปลี่ยน จัมเปอร์ แล้วจะได้ผลการทดลองดังนี้

Input = 1

Input = 168

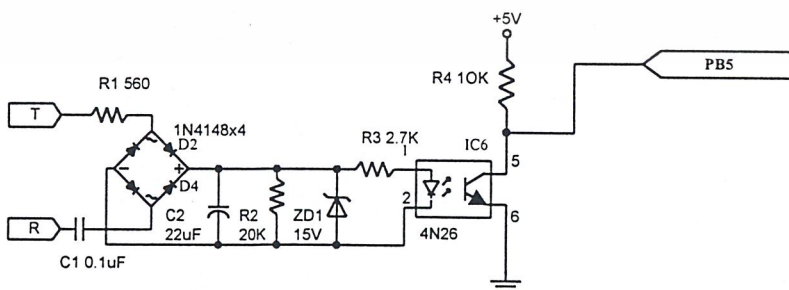
Input = 255

รูปที่ 4.2 ผลการทดลองการเปลี่ยนจัมเปอร์ทางอินพุต

- 9. ทำการ RUN โปรแกรม
- 10. เปลี่ยนจัมเปอร์ และสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่หน้าจอ ค่าที่แสดงต้องตรงกับค่าที่เปลี่ยนจัมเปอร์

4.1.2 ชุดตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง ขั้นตอนการทดลอง

- 1. ประกอบวงจรตามรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

2. ตรวจสอบจุดต่างๆว่าถูกต้องหรือไม่ นำการ์ดเสียบลงบอร์ดคอมพิวเตอร์ แล้วต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับวงจร

3. พิมพ์โปรแกรมดังนี้

```
PROGRAM Test Check Ringing;
Uses Crt;
Var
  I : integer;
Begin
  Port [$303]:= $91;
  Repeat
    Port[$301]:= $00; Delay(1000);
    I := (Port[$300]) and ($20);
    Gotoxy (10,10); Write('Data =',i);
  Until Keypressed;
End.
```

4. ลองโทรเข้ามาที่คู่สาย รอฟังสัญญาณกระดิ่ง

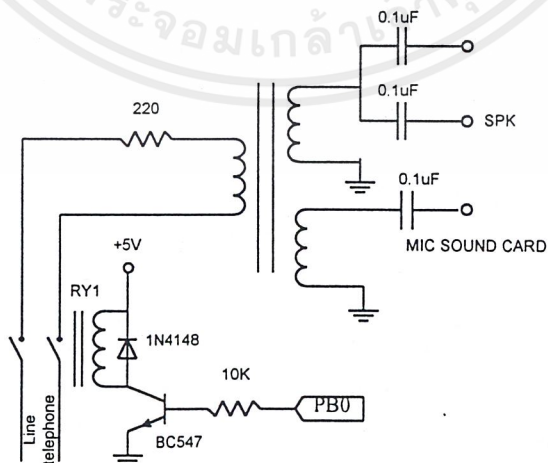
ผลการทดลอง

เมื่อ RUN โปรแกรม เมื่อยังไม่มีสัญญาณกระดิ่ง ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์จะแสดงค่า Data = 0 เมื่อมีสัญญาณกระดิ่งที่หน้าจอคอมพิวเตอร์จะแสดงค่า Data = 32

4.1.3 ชุดยกหูวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ และวงจรแม่ซึ่งโทรศัพท์

ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกอบวงจร ตามรูปที่ 4.4

รูปที่ 4.4 ชุดยกหูวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ และวงจรแม่ซึ่งโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตรวจสอบความถูกต้อง ป้อนแรงดัน DC 5 โวลต์ ให้วงจร และต่อคู่สายโทรศัพท์ เข้ากับวงจร

3. ทดลองหมุนเลขหมายมายังคู่สายโทรศัพท์ จะมีเสียงกริ่งดังขึ้น ป้อนแรงดัน 5 โวลต์ ให้กับขา Base ของทรานซิสเตอร์ BC547 ผ่าน R=10 K จะทำให้ Relay ทำงาน จะเป็นการต่อ คู่สายโทรศัพท์เข้ากับวงจรเมซ์ซึ่งโทรศัพท์ ซึ่งเป็นโหลดของคู่สายโทรศัพท์

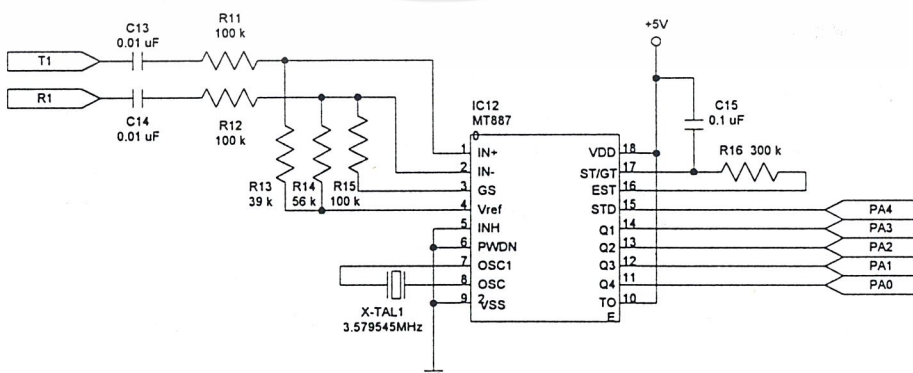
4. ลองทำการส่งสัญญาณเสียงผ่านหม้อแปลงอีกด้านหนึ่งออกไป จะได้ยินเสียงที่ถูก ป้อนเข้าไปทางคู่สายอีกด้านหนึ่งที่โทรเข้ามา

ผลการทดลอง

เมื่อโทรเข้ามายังคู่สายที่ต่อกับวงจร และได้ยินเสียงกริ่งป้อนแรงดัน +5 โวลต์ ให้กับ ทรานซิสเตอร์ BC547 จะทำให้ Relay ทำงาน ต่อวงจรเมซ์ซึ่งเข้ากลับคู่สายโทรศัพท์ก็จะเป็น การยกหู แล้วผสมสัญญาณเสียงผ่านหม้อแปลง Output อีกด้านหนึ่ง จะได้ยินเสียงที่ป้อนเข้า ไปทางคู่สายอีกด้านหนึ่งที่โทรเข้ามา เมื่อต้องการวางหูก็ทำการป้อนแรงดัน 0 โวลต์ ให้กับ ทรานซิสเตอร์ BC547 Relay ก็จะไม่ทำงาน คู่สายโทรศัพท์ก็จะไม่ต่อกับวงจรเมซ์ซึ่งเสมือน เป็นการวางหู

4.1.4 ชุดถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกอบวงจรตามรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตรวจสอบความถูกต้อง
3. เลียบการด์ลงสล็อตคอมพิวเตอร์ เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมการทำงาน
4. พิมพ์โปรแกรมดังต่อไปนี้

```
PROGRAM Test DTMF Input;
Uses Crt,Dos;
Var i:=Integer;
Begin
  Port[$303]:=$91;
Repeat
  i:=(Port[$300]AND($0f);
  Gotoxy(10,10);
  Write ( "DTMF in=",i);
Until Keypressed;
End.
```
5. กำหนดหมายเลขที่หน้าปัดโทรศัพท์ที่จะมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงที่หน้าจอคอมพิวเตอร์

ผลการทดลอง

จากการทดลองเมื่อกดหมายเลขที่หน้าปัดโทรศัพท์ จะได้ข้อมูลที่จอคอมพิวเตอร์เป็นเลขฐาน 10 แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการทดลองวงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่

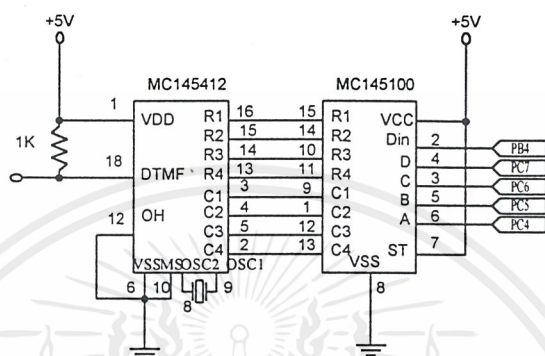
เลขหมาย	เลขฐาน 10
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
0	10
#	11
*	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 ชุดหมุนผลิตสัญญาณความถี่คู่

ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกอบวงจรตามรูปที่ 4.6

รูปที่ 4.6 ชุดหมุนผลิตสัญญาณความถี่คู่

2. ตรวจสอบความถูกต้อง ต่อ Output ไปที่วงจรถอดรหัสความถี่คู่
3. ทดลองป้อนสัญญาณ Digital เข้าที่ ABCD และ Din สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ว่าตรงกันหรือไม่

ผลการทดลอง

ทดลองป้อนสัญญาณดิจิทัลด้วยสวิตช์ ที่ขาอินพุตของ ไอซี MC45100 จะเห็น LED ที่วงจรชุดถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่สว่างขึ้นเป็นเลขฐาน 2 ขนาด 4 บิต ตามอินพุตของ MC145100 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการทดลองชุดผลิตสัญญาณความถี่คู่

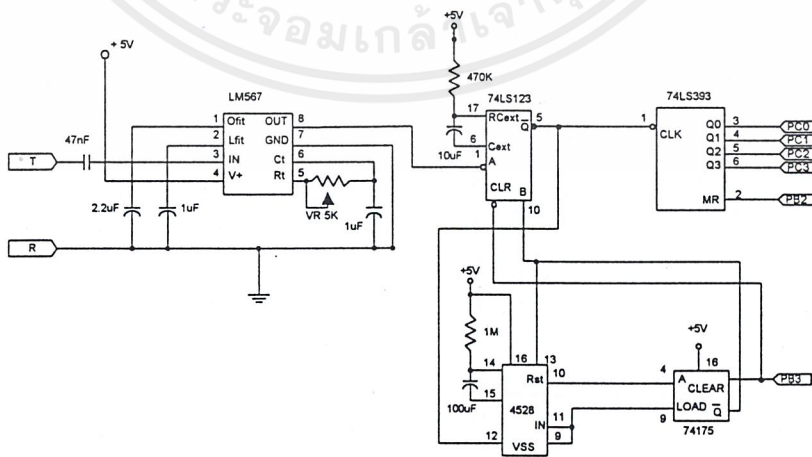
สัญญาณอินพุต (D,C,B,A)	สัญญาณGVK9nR69 (Q3,Q2,Q1,Q0)	เลขหมายที่หน้าปัดโทรศัพท์
0000	0001	1
0001	0010	2
0010	0011	3

ตารางที่ 4.2(ต่อ) ผลการทดลองชุดผลิตสัญญาณความถี่คู่

สัญญาณอินพุต (D,C,B,A)	สัญญาณGVK9nR69 (Q3,Q2,Q1,Q0)	เลขหมายที่หน้าปัดโทรศัพท์
0011	-	A
0100	0100	4
0101	0101	5
0110	0110	6
0111	-	B
1000	0110	7
1001	0111	8
1010	1000	9
1011	-	C
1100	1011	11
1101	1010	10
1110	1100	12
1111	-	D

4.1.6 ชุดตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง ขั้นตอนการทดลอง

1. ประกอบวงจรตามรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 ชุดตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสียบการ์ดลงสล็อตคอมพิวเตอร์ ต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับวงจร

3. เปิดเครื่องรออนพร้อมทำงาน

4. พิมพ์โปรแกรมดังนี้

```
PROGRAM Test Tone;
Uses Crt,Dos;
Var I:integer;
Begin
  Port [$303]:$91;
  Repeat
    Port[$301]:$04;
    Port[$301]:$08;
    Delay(1000);
    i:=(Port[$302]AND$0f);
    Gotoxy(10,10); Write('Data in =,I);
  Until Keypressed;
End.
```

5. เมื่อมีสัญญาณเสียงผ่านเข้ามาทางคู่สายโทรศัพท์ สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่หน้าจอคอมพิวเตอร์

ผลการทดลอง

จากโปรแกรมจะมีการส่งข้อมูลเพื่อ Reset IC 74LS393 และเริ่มการนับโดยตั้งที่ ไอซี 74175 ซึ่งเวลาที่ตั้งนั้นใช้เวลา 2.54 วินาที โดยการกำหนดจาก R และ C ที่ IC 4528 จะได้ผลการทดลองดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดลองชุดตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง

สัญญาณ	ข้อมูล
ไม่มีสัญญาณ	0
Dial	1
Busy	5-15
Ring Back	4

ปัญหาและการแก้ไขปัญหา

ต้องห้วงเวลาในการนับให้พอดีเพราะถ้ามากไปจะตรวจสอบสัญญาณ Busy ไม่ได้

เพราะสัญญาณ Busy จะมีทุกๆ 0.5 วินาที เพราะจะมากกว่าสัญญาณ Tone อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การทดลองระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ ไมโครคอมพิวเตอร์

ในการทดลอง การทำงานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ ไมโครคอมพิวเตอร์ จะแบ่งการทดลองออกเป็นกรณีต่างๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทดลองดังต่อไปนี้

4.2.1 การตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ

ขั้นตอนการทดลอง

1. ติดตั้งการ์ดเสียงและการ์ดระบบตอบรับลงบนสล็อตของเครื่องคอมพิวเตอร์
2. ต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับการ์ดระบบตอบรับ และเชื่อมต่อการ์ดระบบตอบรับลงบนการ์ดเสียงและเครื่องโทรศัพท์ที่เป็นเครื่องพนักงานสลับสาย
3. ยกหูโทรศัพท์ของเครื่องพนักงานสลับสาย จะได้ยินเสียงสัญญาณให้หมุนเลขหมาย
4. เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์เข้าโปรแกรม Windows 95
5. ตั้งจำนวนสัญญาณกระดิ่งไว้ 5 ครั้ง
6. หมุนหมายเลขมาที่เครื่องพนักงานสลับสาย
7. รอฟังข้อความตอบรับ และปฏิบัติตามข้อความนั้น
8. กดหมายเลขโอนสายโทรศัพท์ เข้ายังเครื่องโทรศัพท์ภายในที่ต้องการ
9. รอฟังสัญญาณตอบกลับ หากมีผู้รับโทรศัพท์ก็สนทนาได้
10. หากโทรศัพท์ปลายทางสายไม่ว่าง จะมีข้อความบอกไม่ว่างให้ฝากข้อความไว้

ผลการทดลอง

จากการทดลองเมื่อกดเลขหมายมายังเครื่องพนักงานสลับสายโทรศัพท์ซึ่งต่ออยู่กับระบบตอบรับจะได้ยินเสียงสัญญาณตอบกลับดังขึ้น รอจนกระทั่งได้ยินเสียงตอบกลับครบ 3 ครั้ง จากนั้นโปรแกรมจะยกหูโทรศัพท์อัตโนมัติพร้อมทั้งส่งข้อความอัตโนมัติออกมา ซึ่งผู้เรียกภายนอกที่โทรศัพท์เข้ามาจะได้ยินเสียงข้อความว่า “สวัสดีค่ะ ภาควิชาครุศาสตร์ วิศวกรรมกรรณาคหมายเลขที่คุณต้องการติดต่อ ถ้าไม่ทราบกรรณาคเลข 0 เพื่อฟังเลขหมายภายใน” เมื่อทราบหมายเลขภายในที่ต้องการแล้ว ให้กดหมายเลขภายในที่ต้องการได้ทันทีโดยไม่ต้องรอฟังจนจบ จากนั้นรอฟังสัญญาณตอบกลับ หากระบบตอบรับอัตโนมัติรับสายไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้ว ผู้รับสายภายนอกและบุคคลภายในก็สามารถสนทนากันได้ กรณีที่โอนสายโทรศัพท์ไปแล้ว ปล่อยให้สายโทรศัพท์ไม่ว่างจะได้ยินข้อความว่า “เลขหมายที่คุณต้องการติดต่อสายไม่ว่าง ถ้าต้องการฝากข้อความกด 1 และ กด 0 เมื่อไม่ต้องการ” หรือ โอนสายแล้วปลายทางไม่มีผู้รับจะได้ยินเสียงข้อความว่า “เลขหมายที่คุณต้องการติดต่อไม่มีผู้รับสาย” ถ้าต้องการฝากข้อความกด 1 และกด 0 เมื่อไม่ต้องการ”

4.2.2 การรับฟังข้อความที่บันทึกไว้

ขั้นตอนการทดลอง

1. หมุนหมายเลขโทรศัพท์มาที่เครื่องพนักงานสลับสาย
2. กดหมายเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กดเลข 1 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมการรับฟังข้อความ และรอฟังข้อความตอบรับ
4. กดเลขหมายของผู้ใช้บริการ และรอฟังข้อความตอบรับ
6. กดเลขลำดับข้อความที่ต้องการ
7. รับฟังข้อความที่เลือกจนจบ หากต้องการลบข้อความนั้นให้กดหมายเลข 1
8. รอฟังข้อความให้เลือกรับฟังข้อความต่อไปนี้
9. กดเลข 0 เมื่อไม่ต้องการรับฟังข้อความอื่นอีก และเพื่อออกจากโปรแกรม

ผลการทดลอง

เมื่อบุคคลภายนอกต้องการรับฟังข้อความที่ฝากไว้ถึงตนเอง ให้กดหมายเลขมายังเครื่องโทรศัพท์ของพนักงานสลับสาย จะได้ยินเสียงข้อความว่า “สวัสดิ์ค่ะ ภาควิชาครุศาสตร์ วิศวกรรมกรรณาคดหมายเลขที่คุณต้องการติดต่อ ถ้าไม่ทราบกรรณาคดเลข 0 เพื่อฟังเลขหมายภายใน” ให้กดหมายเลข 9 จะได้ยินเสียงข้อความว่า “กรรณาคดหมายเลขต่อไปนี้ เพื่อเลือกรายการ หมายเลข 1 ฟังข้อความ , หมายเลข 2 บันทึกข้อความ, หมายเลข 3 ลบข้อความ, หมายเลข 4 เปลี่ยนรหัสผ่าน กรรณาคดหมายเลขที่คุณต้องการค่ะ” เมื่อกดหมายเลข 1 จะได้ยินเสียงข้อความว่า “กรรณาคดหมายเลขผู้ให้บริการ” และจะได้ยินข้อความว่า “กรรณาคดรหัสผ่าน” ให้กดรหัสผ่านถ้ากรรณาคดรหัสผ่านไม่ถูกต้องจะได้ยินเสียงข้อความว่า “กรรณาคดรหัสผ่านใหม่อีกครั้ง” ให้กดรหัสผ่านอีกครั้งถ้ากรรณาคดรหัสผ่านไม่ถูกต้องระบบจะออกจากโปรแกรมและวางหูโทรศัพท์ทันที แต่ถ้ากรรณาคดรหัสผ่านถูกต้องจะมีข้อความบอกจำนวนข้อความที่บันทึกไว้ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่ามีกี่ข้อความ จากนั้นจะได้ยินเสียงข้อความว่า “ กรุณากดเลขหมายข้อความที่คุณต้องการฟัง ค่ะ” ให้เลือกหมายเลขข้อความที่ต้องการรับฟัง และเมื่อกดเลขหมายข้อความที่ต้องการรับฟัง แล้วจะมีข้อความที่บันทึกไว้ออกมาให้รับฟังจนจบ แล้วจะได้ยินข้อความถามว่า “คุณต้องการ ลบข้อความกคเลขหมาย 1 และถ้าไม่ต้องการกคเลขหมาย 0” จากนั้นจะมีข้อความว่า “คุณ ต้องการฟังข้อความอื่น กรุณากดหมายเลขข้อความถ้าไม่ต้องการกรุณากดหมายเลข 0 ” หาก กคหมายเลขที่ต้องการฟังเกินจำนวนที่บอกไว้ จะได้ยินเสียงข้อความว่า “ไม่มีข้อความฝากไว้ ค่ะ” แต่ถ้าไม่ต้องการรับฟังข้อความอื่นก็ให้กดหมายเลข 0 เพื่อออกจากโปรแกรมการรับฟัง ข้อความ และวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ

4.2.3 การลบข้อความที่บันทึกไว้แบ่งเป็น 2 แบบ

ขั้นตอนการทดลอง

1. หมุนหมายเลขโทรศัพท์มาที่เครื่องโทรศัพท์พนักงานสลับสาย
2. กดหมายเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กดหมายเลข 3 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมการลบข้อความ และรอฟังข้อความตอบรับ
4. กดเลขหมายของผู้ใช้บริการ และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กดรหัสผ่าน และรอฟังข้อความตอบรับ
6. กดเลข 1 เมื่อต้องการลบข้อความ และกดหมายเลข 0 เมื่อไม่ต้องการลบข้อความ และออกจากโปรแกรม
7. กดเลขลำดับข้อความ ที่ต้องการลบ และรอฟังข้อความนั้น
8. เมื่อต้องการลบข้อความนั้นกดเลข 1 และกดหมายเลข 0 เมื่อไม่ต้องการลบข้อความ และรอกดลำดับข้อความที่ต้องการลบใหม่ จากนั้นรอฟังข้อความต่อไป

ผลการทดลอง

เมื่อบุคคลภายในต้องการลบข้อความที่ฝากไว้ถึงตนเอง ให้กดหมายเลขโทรศัพท์มาที่ เครื่องโทรศัพท์พนักงานสลับสาย จะได้ยินเสียงข้อความว่า “สวัสดีค่ะ ภาควิชาครุศาสตร์ วิศวกรรมกรณากคหมายเลขที่คุณต้องการติดต่อ ถ้าไม่ทราบกรณากคเลข 0 เพื่อฟังเลขหมาย ภายใน” ให้กดหมายเลข 9 จะได้ยินเสียงข้อความว่า “กรณากคหมายเลขต่อไปนี้ เพื่อเลือก รายการ หมายเลข 1 ฟังข้อความ , หมายเลข 2 บันทึกข้อความ, หมายเลข 3 ลบข้อความ, หมายเลข 4 ฟังข้อความ, หมายเลข 5 บันทึกข้อความ, หมายเลข 6 ลบข้อความ, หมายเลข 7 ฟังข้อความ, หมายเลข 8 บันทึกข้อความ, หมายเลข 9 ฟังรายการ, หมายเลข 0 ฟังรายการ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลข 4 เปลี่ยนรหัสผ่าน กรุณากรณเลขหมายที่คุณต้องการค่ะ” เมื่อกรณหมายเลข 3 จะได้อินข้อความว่า “กรณเลขหมายเลขผู้ให้บริการ” กรณเลขหมายผู้ให้บริการตามที่ได้กำหนดให้ไว้ให้กรณรหัสผ่านใหม่อีกครั้งถ้ากรณรหัสผ่านไม่ถูกต้องอีกจะออกจากโปรแกรม และวางหูโทรศัพท์ ถ้ากรณรหัสผ่านถูกต้องจะได้อินเสียงข้อความว่า “คุณต้องการลบข้อความ กรุณากรณหมายเลข 1 ถ้าไม่ต้องการกรณเลขหมายเลข 0 ”

การลบข้อความตามที่โปรแกรมกำหนดไว้

1.ข้อความที่บันทึกไว้จะถูกลบออกไปเองโดยอัตโนมัติ ด้วยโปรแกรมที่อยู่ในตัวเครื่อง

ผลการทดลอง

การทดลองบันทึกข้อความเข้าไปโดยการจดบันทึกข้อความและวันเวลา และในวันรุ่งขึ้นลองเรียกข้อความชุดเดิม ข้อความนั้นจะหายไปโดยอัตโนมัติใช้การควบคุมจากโปรแกรมให้ลบข้อความอัตโนมัติภายใน 1 วัน

4.2.4 การเปลี่ยนรหัสผ่าน

1. หมายเลขหมายเลขโทรศัพท์มาที่เครื่องโทรศัพท์พนักงานสลับสายรอฟังข้อความ
2. กรณหมายเลข 9 เพื่อฟังรายการ
3. กรณหมายเลข 4 เพื่อเข้าสู่โปรแกรมเพื่อเปลี่ยนรหัสผ่าน และรอฟังข้อความ
4. กรณเลขหมายของผู้ให้บริการ และรอฟังข้อความตอบรับ
5. กรณเลขหมายรหัสผ่านเดิม และรอฟังข้อความ
6. กรณเลขหมายรหัสผ่านใหม่ และรอฟังข้อความ
7. กรณเลขหมายรหัสผ่านใหม่อีกครั้ง และรอฟังข้อความ

ผลการทดลอง

เมื่อบุคคลภายในต้องเปลี่ยนรหัสผ่าน ให้กรณหมายเลขโทรศัพท์มาที่เครื่องโทรศัพท์พนักงานสลับสาย จะได้อินเสียงข้อความว่า “สวัสดีค่ะ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรมกรณเลขหมายเลขที่คุณต้องการติดต่อ ถ้าไม่ทราบกรณเลข 0 เพื่อฟังเลขหมายภายใน” ให้กรณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลข 9 จะได้ยินเสียงข้อความว่า “กรุณาคดหมายเลขต่อไปนี้ เพื่อเลือกรายการ หมายเลข 1 ฟังข้อความ , หมายเลข 2 บันทึกข้อความ, หมายเลข 3 ลบข้อความ , หมายเลข 4 เปลี่ยนรหัสผ่าน
 กรุณาคดเลขหมายที่คุณต้องการค่ะ” เมื่อกดหมายเลข 4 จะได้ยินเสียงข้อความว่า “คุณต้องการ
 เปลี่ยนรหัสผ่าน กรุณาคดหมายเลข 1 ถ้าไม่ต้องการกรุณาคดหมายเลข 0 ” ถ้ากด 0 เพื่อปิด
 โปรแกรมการเปลี่ยนรหัส และวางหูโทรศัพท์ เมื่อกดหมายเลข 1 จะได้ยินข้อความว่า “กรุณา
 คดหมายเลขผู้ใช้บริการของคุณ” เมื่อกดหมายเลขผู้ใช้บริการของคุณ จะได้ยินข้อความว่า
 “กรุณาครหัสผ่านเดิม” ให้กรหัสผ่านเดิมที่กำหนดไว้ ให้กรหัสผ่านอีกครั้ง ถ้ากรหัส
 ผ่านไม่ถูกต้องจะออกจากโปรแกรมเปลี่ยนรหัส และวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ

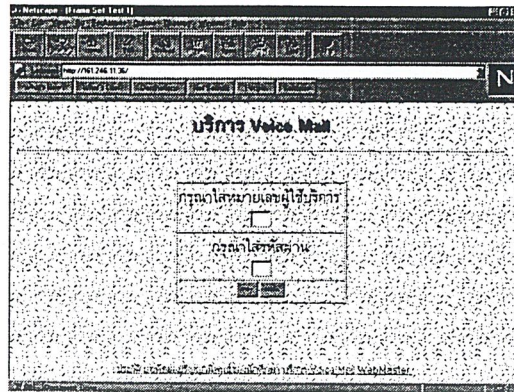
4.2.5 การทดลอง CGI

- 1.เปิดโปรแกรม Netscape 3.0 หรือ Internet Explorer 3 ขึ้นไป
- 2.เข้ามาที่ Home page ของภาควิชาการุศาสตร์วิศวกรรม ดังแสดงในรูปที่ 4.8

รูปที่ 4.8 โฮมเพจที่ใช้ทำการทดลอง

- 3.เลือกที่ข้อความ “บริการ Voice Mail” หน้าจอจะแสดงดังรูปที่ 4.9

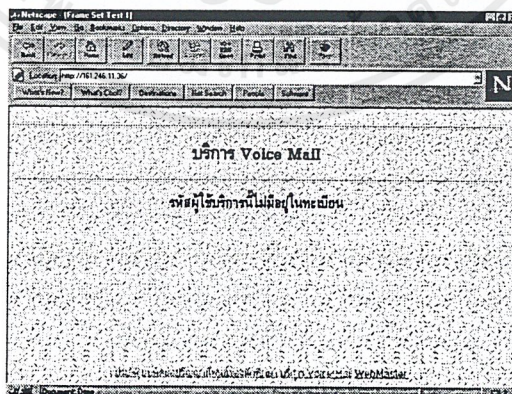

รูปที่ 4.9 โฮมเพจให้ผู้ใช้บริการป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่าน

4. ให้ใส่หมายเลขผู้ใช้บริการ (ตัวเลขทั้งหมด) และรหัสผ่าน (ตัวเลขทั้งหมด) จากนั้นเลือกปุ่ม OK จะแสดงผลลัพธ์ของ CGI ออกมา

ผลการทดลอง CGI สามารถแบ่งได้ 3 แบบได้แก่

1. หมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง จากการทดลองเมื่อป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านดังแสดงในรูป แต่หมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านไม่ถูกต้อง จะแสดงข้อความออกมาว่า รหัสผู้ใช้บริการนี้ไม่มีอยู่ในทะเบียน. ดังแสดงในรูปที่ 4.10

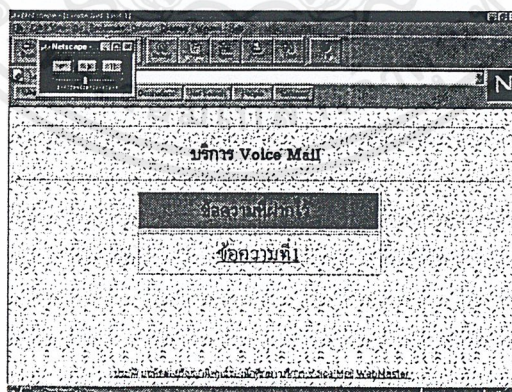
รูปที่ 4.10 โฮมเพจแสดงให้ผู้ใช้ทราบว่าหมายเลขและรหัสที่ป้อนไม่ถูกต้อง

2.ไม่มีข้อความฝากไว้ จากการทดลองเมื่อป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านถูกต้อง แต่ไม่มีข้อความฝากไว้ จะแสดงข้อความออกมาว่า “ไม่มีข้อความฝากไว้” ดังรูปที่ 4.11

รูปที่ 4.11 โคมเพจแสดงให้ผู้ใช้บริการทราบว่าไม่มีข้อความฝากไว้

3.มีข้อความฝากไว้ จากการทดลองเมื่อป้อนหมายเลขผู้ใช้บริการและรหัสผ่านถูกต้อง และมีข้อความฝากไว้ จะแสดงข้อความให้เลือกที่โคมเพจของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นไฟล์ที่มีนามสกุลเป็นจุดเวฟ ผู้ใช้บริการสามารถฟังเสียงได้จากเครื่องที่มีชาน์การ์ดติดตั้งอยู่ ดังแสดงในรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.12 โคมเพจแสดงให้ผู้ใช้บริการเลือกฟังข้อความที่มีผู้ฝากไว้ให้

บทที่ 5

บทสรุป ปัญหา แนวทางแก้ไข และพัฒนา

5.1 สรุป

ปฏิญานิพนธ์นี้เสนอผลงานเกี่ยวกับ ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถใช้งานแทนพนักงานสลับสายหรือโอเปอร์เรเตอร์ โดยจะสามารถทำการตอบรับ, โอนสาย, บันทึกข้อความ, รับฟังข้อความ, ลบข้อความ และให้บริการฝากข้อความ โดยที่การทำงานทั้งหมดจะถูกควบคุมด้วยไมโครคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการทำงานทั้งหมดจึงเป็นแบบอัตโนมัติ และในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้มีบทบาทมากจึงได้นำเอาอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้งานร่วมด้วย ทำให้ผู้ใช้บริการสามารถรับฟังข้อความที่ฝากไว้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ ซึ่งในการติดต่อก็ทำได้ง่ายเพราะมีการควบคุมการทำงาน 1 แผ่น ที่ติดตั้งลงบนคอมพิวเตอร์ได้เลย โดยที่ซอฟต์แวร์ที่ควบคุมการทำงาน ใช้งานได้ง่าย ทำให้ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในปฏิญานิพนธ์นี้สามารถผลิตได้เอง ซึ่งสามารถใช้งานกับหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างง่าย

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ การทำงานของระบบโทรศัพท์ และระบบตอบรับทั้งทางด้านฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์
2. ทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ การใช้งาน CGI บนอินเทอร์เน็ต
3. ทำให้สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน
4. ทำให้ได้รับประสบการณ์ในการทำงานเป็นกลุ่ม
5. เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษารุ่นต่อๆ ไปศึกษา และพัฒนาระบบตอบรับโอนสาย
6. โทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
7. เพื่อนำโครงงานนี้ไปสอบในรายวิชา โครงงานสร้างอุปกรณ์เพื่อการสอนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

1. อุปกรณ์บางตัวที่นำมาทดลองหาซื้อยาก เช่น หม้อแปลงอิมพีแดนซ์ 600: 600 K Ω แก้ปัญหานี้ได้โดยการหาอุปกรณ์จากแผงวงจรในเครื่องรับโทรศัพท์เก่าๆที่ไม่ใช้งานแล้ว

2. เมื่อลงอุปกรณ์เสร็จแล้ววงจรทำงานไม่ได้ หรือทำงานได้ไม่เหมือนกับที่ลงบนแผงทดลอง

แก้ปัญหาโดยทดลองเสร็จแล้ว แยกอุปกรณ์ที่ทำการทดลองแต่ละชุดไว้เลย เพื่อป้องกันการผิดพลาด

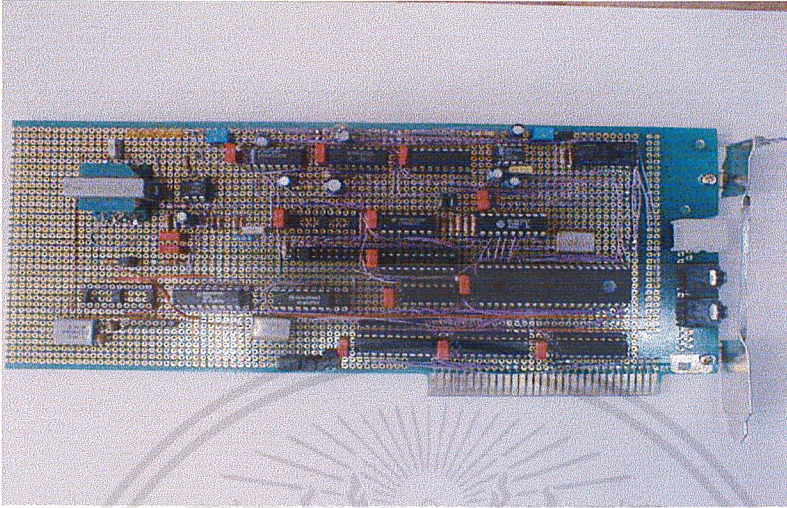
3. โปรแกรม WEB SERVER ไม่สามารถ RUN โปรแกรม CGI ได้
แก้ปัญหาโดยการนำ โปรแกรม WEB SERVER หลาย ๆ VERSION มาทดลองติดตั้งและทำการทดสอบ

5.4 แนวทางแก้ปัญหาโครงการ

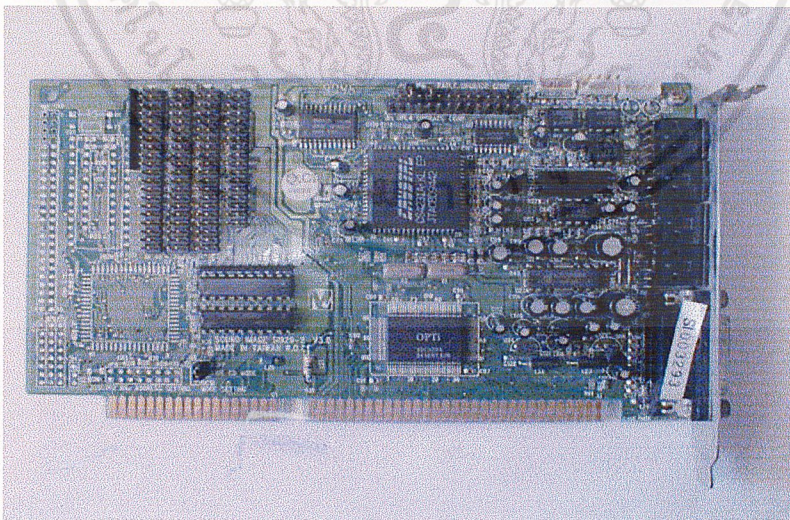
1. ให้การตอบรับเป็นระบบ 2 ภาษา และสามารถเลือกได้คือให้ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาสามารถเลือกข้อความตอบรับ เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

2. ให้สามารถหมุนเลขหมายโดยอัตโนมัติได้ คือ ให้ระบบตอบรับสามารถโอนเลขหมายโทรศัพท์ไปยังผู้ที่เราต้องการติดต่อได้โดยอัตโนมัติ ในช่วงที่เรามีธุระไม่สามารถติดต่อเองได้

จากแนวความคิดที่กลุ่มผู้จัดทำเสนอนี้ หากผู้ใดสนใจ และต้องการศึกษาระบบการทำงานของโครงการต่อไป ทางกลุ่มผู้จัดทำยินดีมาก และหวังว่าโครงการนี้คงเป็นชิ้นงานที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปหากได้รับการพัฒนา

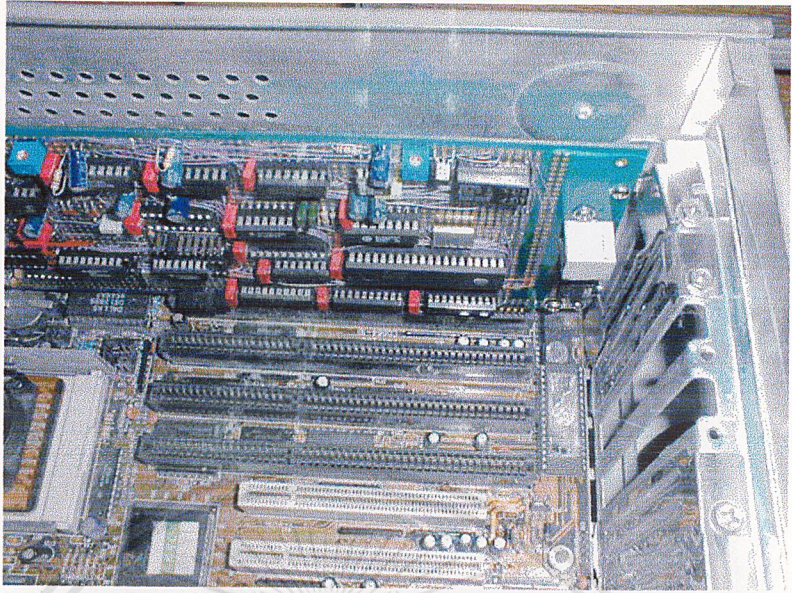

รูปที่ ก.1 การ์ดตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

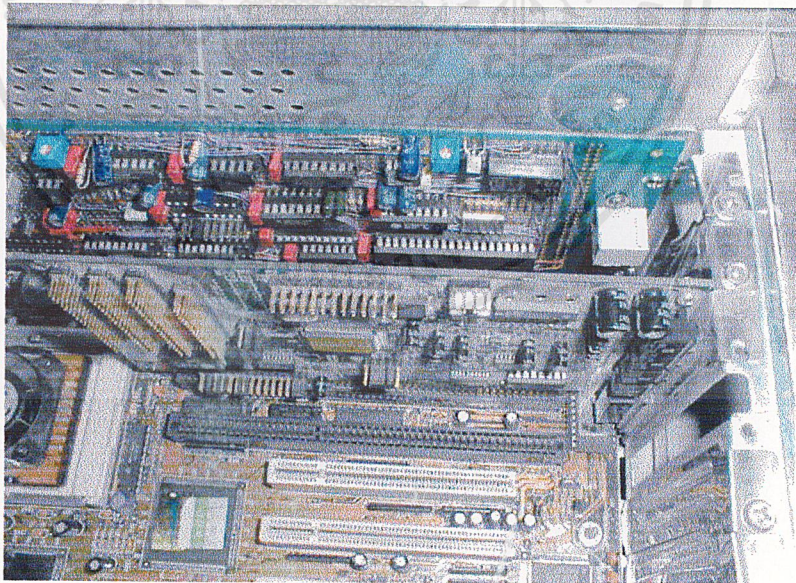

รูปที่ ก.2 การ์ดเสียง

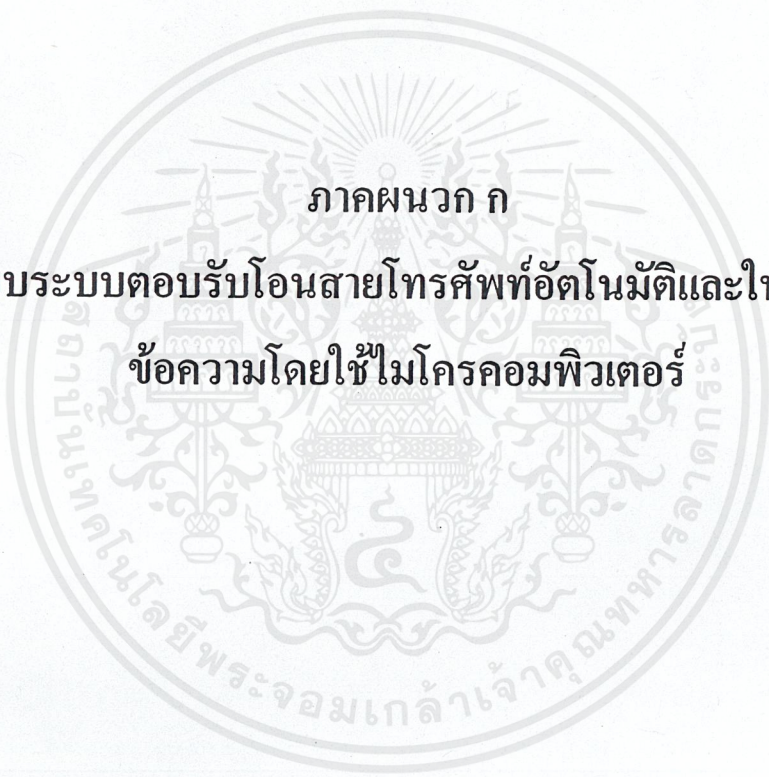
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ก.3 การติดตั้งการ์ดระบบตอบรับ

รูปที่ ก.4 การติดตั้งการ์ดเสียง

ภาคผนวก ก

รูปต้นแบบระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝาก

ข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

รูปที่ ก.5 ด้านหลังคอมพิวเตอร์

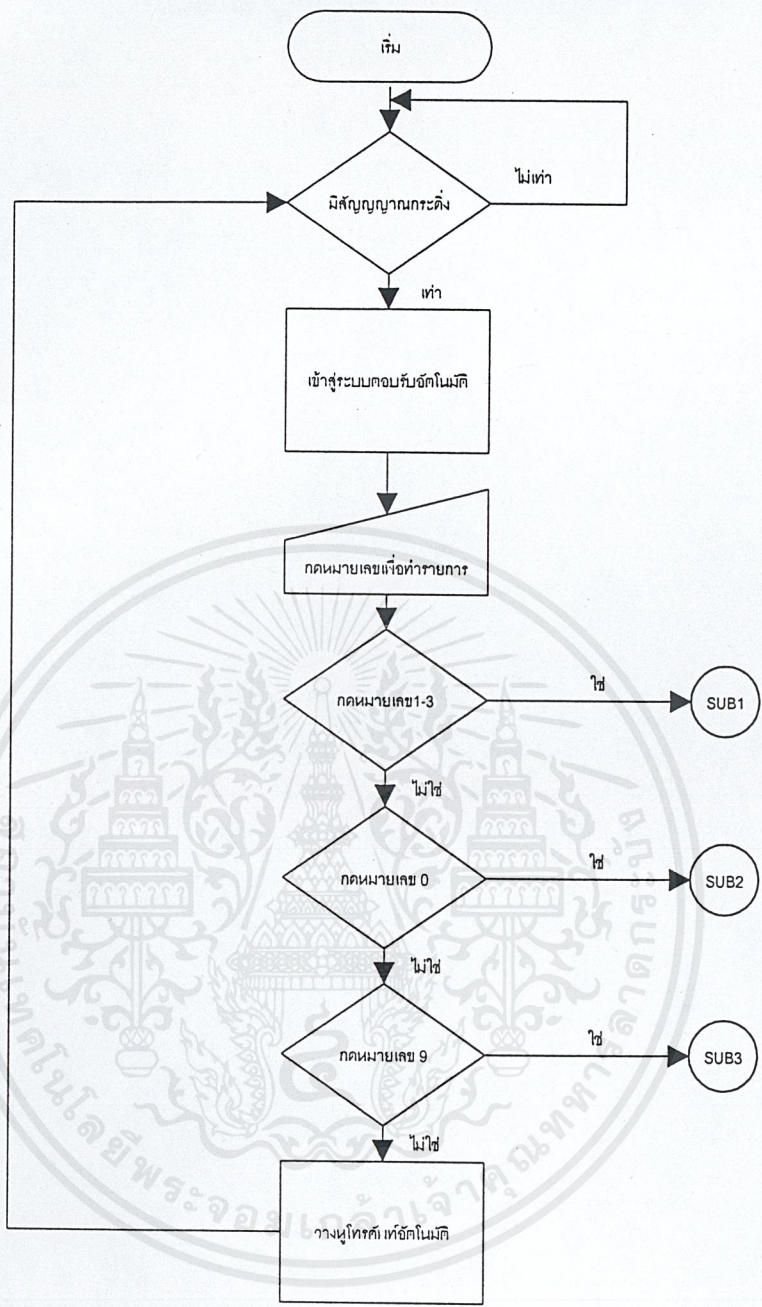

รูปที่ ก.6 การเชื่อมต่อสายโทรศัพท์กับการ์ดเสียง

ภาคผนวก ข

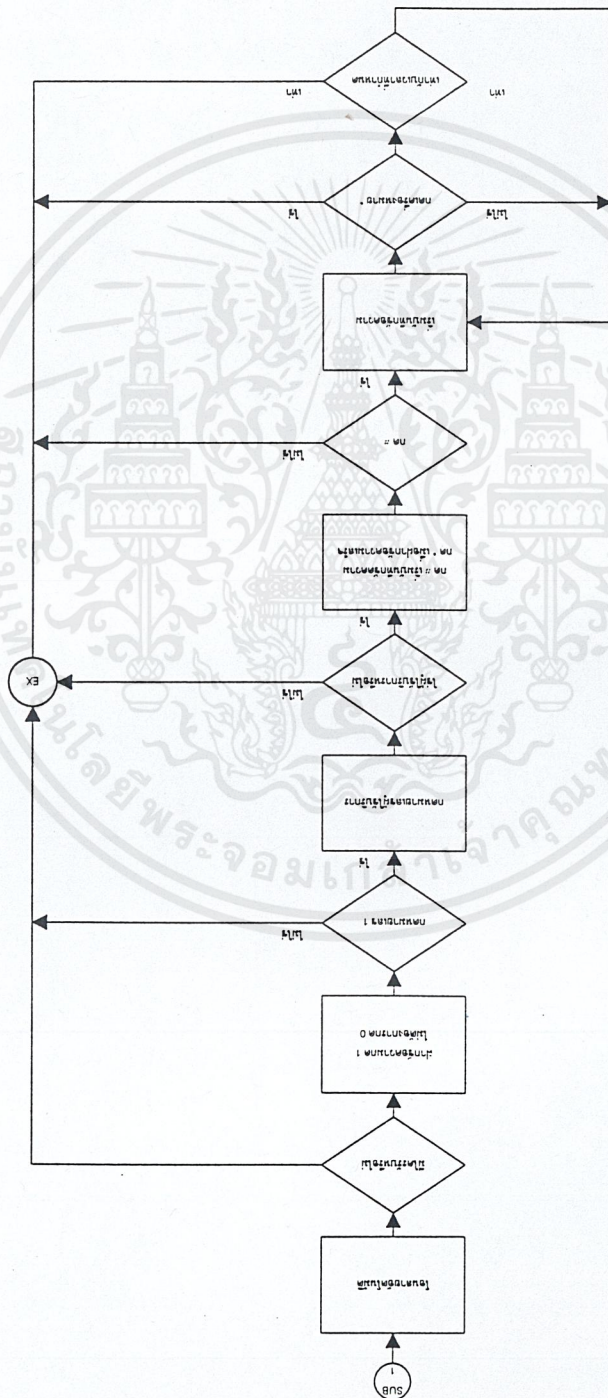
ผังการทำงานและโปรแกรมการทำงาน

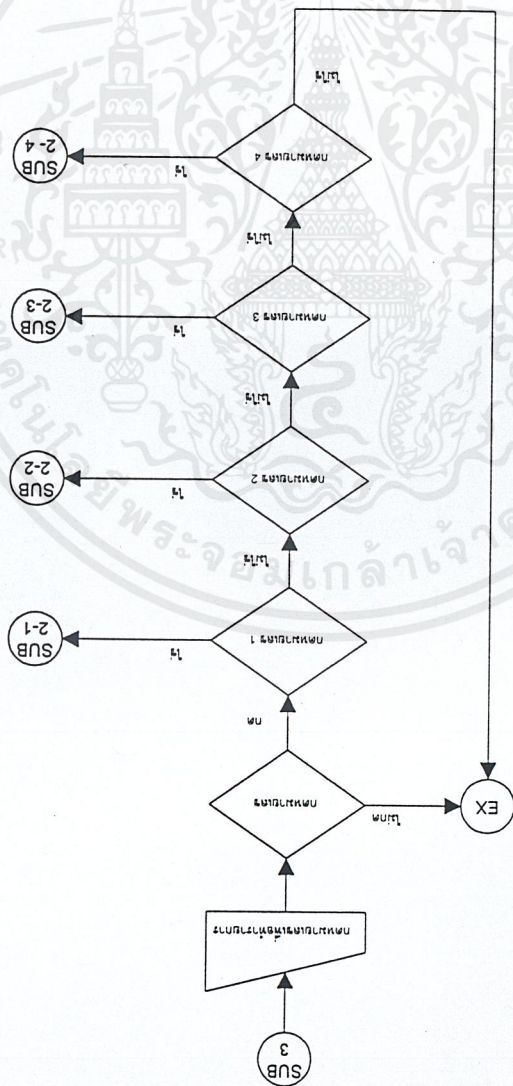
รูปที่ ข.1 ผังการทำงานของระบบตอบรับ โอนสายอัตโนมัติ

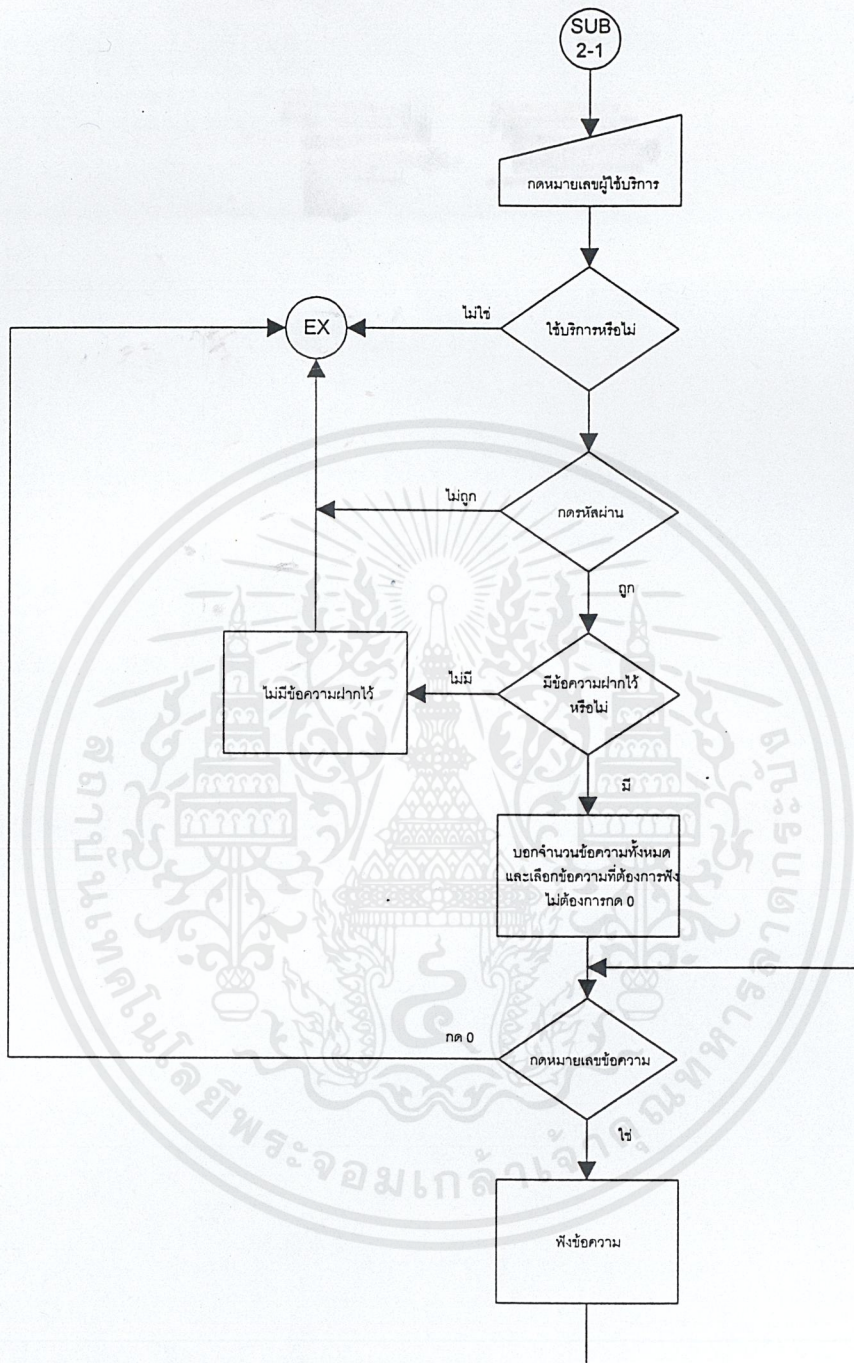
รูปที่ ๖.2.2 ขั้นตอนการทำงานขอระบบโดยอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ 88 ศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

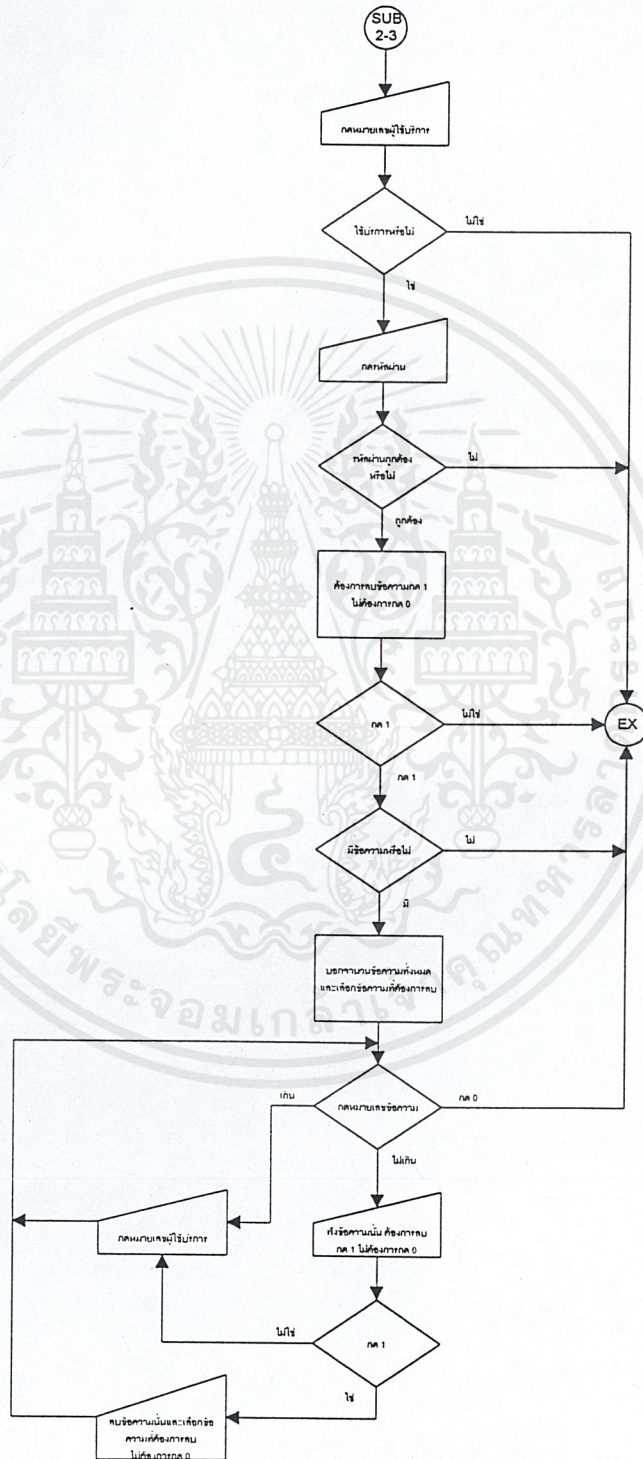
ฟLOWCHARTของระบบเลขเบงกอล ๓ ชั้น

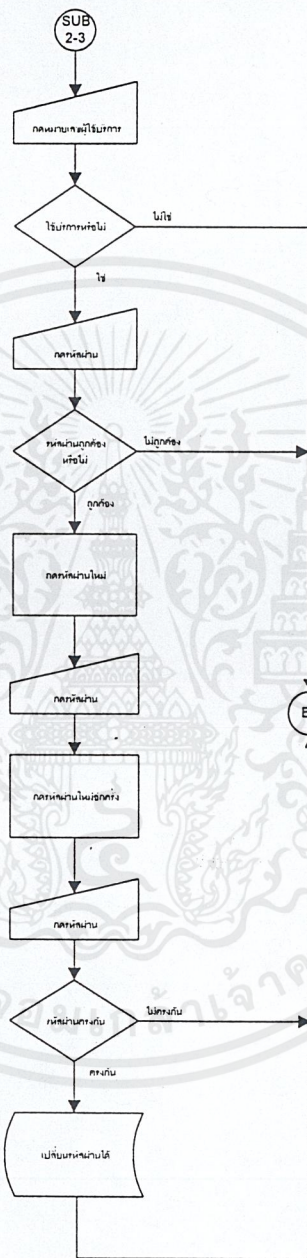
รูปที่ ข.4 ผังการรับฟังข้อความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ข.6 ผังการทำงานลบข้อความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ข.7 ผังการทำงานเปลี่ยนรหัสผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

program Tphone;

```

uses
  Forms,
  Sub1 in 'SUB1.PAS' {Form1},
  Sub2 in 'SUB2.PAS' {Form2},
  Sub3 in 'SUB3.PAS' {AboutBox},
  F1 in 'F1.PAS' {DB_Form1},
  Add in 'ADD.PAS' {AddForm},
  Edit in 'EDIT.PAS' {EditForm},
  Test_h in 'TEST_H.PAS' {Test_HardWare},
  Config in 'CONFIG.PAS' {BtnRightDlg};

{$R *.RES}

begin
  Application.CreateForm(TForm1, Form1);
  Application.CreateForm(TForm2, Form2);
  Application.CreateForm(TAboutBox, AboutBox);
  Application.CreateForm(TDB_Form1, DB_Form1);
  Application.CreateForm(TAddForm, AddForm);
  Application.CreateForm(TEditForm, EditForm);
  Application.CreateForm(TTest_HardWare, Test_HardWare);
  Application.CreateForm(TBtnRightDlg, BtnRightDlg);
  Application.Run;
end.
nit Sub1;

interface

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls, ExtCtrls;

type
  TForm1 = class(TForm)
    Timer1: TTimer;
    GroupBox1: TGroupBox;
    Image1: TImage;
    Image2: TImage;
    Image3: TImage;
    Image4: TImage;
    Image5: TImage;
    Image6: TImage;
    procedure FormActivate(Sender: TObject);
    procedure Timer1Timer(Sender: TObject);
  private
    { Private declarations }
  public
    { Public declarations }
  end;

var
  Form1: TForm1;

implementation
uses Sub2;
{$R *.DFM}

procedure TForm1.FormActivate(Sender: TObject);
begin
  Timer1.Enabled := True;
end;

```

```

procedure TForm1.Timer1Timer(Sender: TObject);
begin
  Form2.Show;
  Timer1.Enabled:=False;
  form2.timer2.Enabled:=True;
end;

```

```

end.
program Tphone;

```

```

uses
  Forms,
  Sub1 in 'SUB1.PAS' {Form1},
  Sub2 in 'SUB2.PAS' {Form2},
  Sub3 in 'SUB3.PAS' {AboutBox},
  F1 in 'F1.PAS' {DB_Form1},
  Add in 'ADD.PAS' {AddForm},
  Edit in 'EDIT.PAS' {EditForm},
  Test_h in 'TEST_H.PAS' {Test_HardWare},
  Config in 'CONFIG.PAS' {BtnRightDlg};

```

```
{$R *.RES}
```

```

begin
  Application.CreateForm(TForm1, Form1);
  Application.CreateForm(TForm2, Form2);
  Application.CreateForm(TAboutBox, AboutBox);
  Application.CreateForm(TDB_Form1, DB_Form1);
  Application.CreateForm(TAddForm, AddForm);
  Application.CreateForm(TEditForm, EditForm);
  Application.CreateForm(TTest_HardWare, Test_HardWare);
  Application.CreateForm(TBtnRightDlg, BtnRightDlg);
  Application.Run;
end.
unit Sub2;

```

```
interface
```

```

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls, ExtCtrls, Menus, Buttons, MPlayer;

```

```
type
```

```

TForm2 = class(TForm)
  MainMenu1: TMainMenu;
  N1: TMenuItem;
  N2: TMenuItem;
  N3: TMenuItem;
  N4: TMenuItem;
  Help1: TMenuItem;
  N5: TMenuItem;
  N6: TMenuItem;
  N7: TMenuItem;
  N9: TMenuItem;
  N10: TMenuItem;
  About1: TMenuItem;
  GroupBox1: TGroupBox;
  Label2: TLabel;
  Label4: TLabel;
  Timer1: TTimer;
  Label5: TLabel;
  Bevel1: TBevel;
  Panel1: TPanel;
  Panel2: TPanel;
  Timer2: TTimer;
  N8: TMenuItem;
  HardWare1: TMenuItem;

```

```

Timer3: TTimer;
Label6: TLabel;
Timer4: TTimer;
Label7: TLabel;
MediaPlayer1: TMediaPlayer;
N11: TMenuItem;
Panel3: TPanel;
procedure Timer1Timer(Sender: TObject);
procedure Button1Click(Sender: TObject);
procedure N4Click(Sender: TObject);
procedure N9Click(Sender: TObject);
procedure About1Click(Sender: TObject);
procedure N5Click(Sender: TObject);
procedure N6Click(Sender: TObject);
procedure Timer2Timer(Sender: TObject);
procedure N2Click(Sender: TObject);
procedure HardWare1Click(Sender: TObject);
procedure Timer3Timer(Sender: TObject);
procedure FormCreate(Sender: TObject);
Procedure PlaySound(k : ShortInt);
Procedure VoiceMail(j : ShortInt);
Procedure SoundNumPhone(j:ShortInt);
Procedure ReadSound(j : ShortInt);
Procedure ChangePassword(j:ShortInt);
Procedure ReadChoice(j : ShortInt);
procedure Timer4Timer(Sender: TObject);
Procedure DeleteVoice(j : ShortInt);
Procedure Call(j : ShortInt);
procedure N11Click(Sender: TObject);
procedure Timer5Timer(Sender: TObject);
procedure FormActivate(Sender: TObject);
private
  { Private declarations }
public
  { Public declarations }
end;

type
Person = record
  No : integer;
  Password : integer;
  NumSound : ShortInt;
end;

var
Form2: TForm2;
NumRing : ShortInt;
Funct : ShortInt;
DTMF : Integer;
PersonFile : File of Person;
Data : array[1..20] of Person;
Fi : File of Integer;
Max : integer;
NumUserRec : ShortInt;
Point : ShortInt;
RingBack,Ringing : Integer;

implementation
Uses Sub1,Sub3,fl,Test_h,Config;
{$SR *.DFM}

Procedure TForm2.PlaySound( k : ShortInt);
var NameSound : String[25];
begin
case k of
  1 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st01.wav';
  2 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st02.wav';
  3 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st03.wav';

```

```

4 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st04.wav';
5 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st05.wav';
6 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st06.wav';
7 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st07.wav';
8 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st08.wav';
9 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st09.wav';
10 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st10.wav';
11 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st11.wav';
12 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st12.wav';
13 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st13.wav';
14 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st14.wav';
15 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st15.wav';
16 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st16.wav';
17 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st17.wav';
18 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st18.wav';
19 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st19.wav';
20 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st20.wav';
21 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st21.wav';
22 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st22.wav';
23 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st23.wav';
24 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st24.wav';
25 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st25.wav';
26 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st26.wav';
27 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st27.wav';
28 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st28.wav';
29 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st29.wav';
30 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st30.wav';
31 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st31.wav';
32 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st32.wav';
33 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st33.wav';
34 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st34.wav';
35 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st35.wav';
36 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st36.wav';
37 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st37.wav';
38 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st38.wav';
39 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st39.wav';
40 : NameSound := 'C:\Telepho\sound\st40.wav';
end;

```

```

with MediaPlayer1 do begin
{ NameSound := 'C:\Telepho\sound\st01.wav';}
Filename := NameSound;
AutoRewind := True;
try
open;
wait:=true;
play;
play
finally
close
end;
end;
end;

```

```

Function ReadDTMF(k:ShortInt):Integer;
var i,Count : ShortInt;
    STD : ShortInt;
    j,l : LongInt;
begin
Count:=0;DTMF:=0;l:=0;j:=0;
repeat
i := Port[$300];
STD := i AND $10;
if STD=$10 then
begin
l:=0;

```

```

Repeat
i:= Port[$300];
STD := i AND $10;
l:=l+1;
Until ((STD=0) or (l>10000));
if STD=0 then
begin
i:=Port[$300];
i := i AND $0F;
IF i = 10 THEN i := 0;
DTMF := ((DTMF*10) + i);
Count:=Count+1;
end;
end;
j:=j+1;
until ((Count=k) or (j>10000000));
if ((j>10000000) or (Count<k)) then DTMF:=13;
end;

```

```

Procedure TForm2.Call(j : ShortInt);
var i,k : longInt;
    Tone,RingBackTone,DTMFTone : ShortInt;
begin
if j=1 Then DTMFTone:=$10;
if j=2 Then DTMFTone:=$20;
if j=3 Then DTMFTone:=$40;
RingBackTone := 0;
for i:=1 to 1000000 do {Hook Truch Off}
k:=k+1;
Port[$301]:=$0;
k:=0;
for i:=1 to 1000000 do {Hook Truch On To Call}
k:=k+1;
Port[$301]:=$01;

{***** Send DTMF 12 *****}
{***** DTMF 1 *****}
port[$302]:=$0;
port[$301]:=$11;
for i:=1 to 1000000 do
k:=k+1;
port[$301]:=$1;
k:=0;
for i:=1 to 1000000 do
k:=k+1;
{***** DTMF *****}
port[$302]:=DTMFTONE;
port[$301]:=$11;
for i:=1 to 1000000 do
k:=k+1;
port[$301]:=$1;
k:=0;
for i:=1 to 1000000 do
k:=k+1;

{***** Check Tone *****}
Port[$301]:=$05;
Port[$301]:=$09;
k:=0;
for i:=1 to 1000000 do
k:=k+1;
Tone := Port[$302];
Tone := Tone And $0f;

if Tone>5 then {Busy Tone}
begin
PlaySound(02);
ReadDTMF(1);
IF DTMF=1 Then VoiceMail(1);

```

```

end;

if ((Tone > 1) and (Tone <5)) then {Ring Back Tone}
begin
  Repeat
  RingBackTone:= RingBackTone + 1;
  Port[$301]:= $05;
  Port[$301]:= $09;
  k:=0;
  for i:=1 to 1000000 do
  k:=k+1;
  Tone := Port[$302];
  Tone := Tone And $0f;
  Until ((Tone=0) or (RingBackTone=RingBack));
  if RingBackTone=RingBack Then
  begin
    PlaySound(03);
    ReadDTMF(1);
    if DTMF=1 then VoiceMail(1);
    end;
    if Tone=0 Then Port[$301]:= $0;
    end;
  {*****}
end;

Procedure TForm2.VoiceMail(j : ShortInt);
Var i,Correct : ShortInt;
begin
  Correct:=0;
  PlaySound(34);
  ReadDTMF(4);
  for i:=1 to MAX do
  if DTMF=Data[i].No then
  begin
    Correct:=1;
    NumUserRec:=i;
  end;
  if Correct =1 Then
  begin
    {Press # To Starting Recording And Press * To End Recording}
    PlaySound(40);
    ReadDTMF(1);
    if DTMF=12 Then {Perss # To Starting Recording}
    begin
      MediaPlayer1.Devicetype := dtWaveAudio;
      MediaPlayer1.FileName := 'c:\Telepho\sound\temp.wav';
      MediaPlayer1.Open;
      MediaPlayer1.StartRecording;
      Funct:=4;
      Timer2.Interval:=100;
      Timer2.Enabled:=True;
      Timer4.Interval:=30000;
      Timer4.Enabled:=True;
      Timer3.Enabled:=False;
    end;
  end;
  if Correct =0 Then PlaySound(35);
end;

i Procedure TForm2.SoundNumPhone(j:ShortInt);
begin
  PlaySound(37);
  PlaySound(38);
  PlaySound(39);
end;

```

```

Procedure TForm2.ReadSound(j : ShortInt);
var i,TF,TX,NumTrue,TSond : ShortInt;

```

```

k : LongInt;
begin
k:=0;TF:=0;TX:=0;
PlaySound(10);
ReadDTMF(4); {Read DTMF For UserName}
for i:=1 to MAX do
begin
if DTMF=Data[i].No Then
begin
TF:=1;
NumTrue:=i;
end;
end;

if TF=1 Then
begin
k:=0;
TF:=0;
PlaySound(11);
repeat
ReadDTMF(4);
if DTMF=Data[NumTrue].Password then TF:=1;
if TF=0 Then
begin
if TX=0 Then PlaySound(12);
TX:=TX+1;
TF:=0;
end
else
begin
if Data[NumTrue].NumSound=0 then PlaySound(14)
else
begin
if Data[NumTrue].NumSound=1 then PlaySound(19);
if Data[NumTrue].NumSound=2 then PlaySound(20);
if Data[NumTrue].NumSound=3 then PlaySound(21);
if Data[NumTrue].NumSound=4 then PlaySound(22);
if Data[NumTrue].NumSound=5 then PlaySound(23);
PlaySound(28);
repeat
ReadDTMF(1);
if ((DTMF <=Data[NumTrue].NumSound) AND (DTMF <> 0)) Then
begin
with MediaPlayer1 do
begin
FileName := 'C:\Website\Htdocs\sound\S' + IntToStr(NumTrue) + IntToStr(DTMF) + '.WAV';
AutoRewind := True;
try
open;
wait:=true;
play;
play;
Finally
close;
end;
end;
end;
if (DTMF <> 0) then PlaySound(13);
until DTMF=0;
DTMF:=13;
end;
end;
Until ((TF=1) or (TX=2));

end;
ReadChoice(1);{Read Choice }
end;

```

```

Procedure TForm2.ChangePassword(j:ShortInt);
var i,TF,TX,NumTrue,TSond : ShortInt;
    k : LongInt;
    TEMP_DTMF : Integer;
begin
    TF:=0;
    PlaySound(15);
    ReadDTMF(1);
    if ((DTMF=1) or (DTMF=1)) then TF:=1;
    TF:=0;TX:=0;

    if DTMF=1 then
    begin
        PlaySound(10);
        ReadDTMF(4);
        for i:=1 to MAX do
        begin
            if DTMF=Data[i].No Then {User Found In Data Base}
            begin
                TF:=1;
                NumTrue:=i; {Number Of User}
            end;
        end;

    if TF=1 Then
    begin
        k:=0;
        TF:=0;
        PlaySound(16);

        Repeat
            ReadDTMF(4);
            if DTMF=Data[NumTrue].Password then TF:=1;
            if TF=0 Then
            begin
                if TX=0 Then PlaySound(30); {Sound InCorrect Password}
                TX:=TX+1;
                TF:=0;
            end
            else
            begin
                PlaySound(17); {Enter new Password}
                ReadDTMF(4);
                TEMP_DTMF:=DTMF;
                PlaySound(18); {Confirm New Password}
                ReadDTMF(4);
                if DTMF=TEMP_DTMF then
                begin
                    PlaySound(31); {sound Correct Password}
                    Data[NumTrue].Password:=DTMF;
                    AssignFile(PersonFile,'c:\Telepho\DATA.DAT');
                    Rewrite(PersonFile);
                    for i:=1 to Max do
                        write(PersonFile,Data[i]);
                    CloseFile(PersonFile);
                end;
                if DTMF<>TEMP_DTMF then PlaySound(29); {Sound InCorrect Password}
            end;
        Until ((TF=1) or (TX=2) or (DTMF=13));
    end;
    end;
    ReadChoice(1);{Read Choice }
end;

Procedure TForm2.DeleteVoice(j : ShortInt);
var TF,TX,NumTrue,i,TempDTMF : ShortInt;
begin
    TF:=0;TX:=0;

```

```

PlaySound(10);
ReadDTMF(4); {Read DTMF For UserName}
for i:=1 to MAX do
begin
  if DTMF=Data[i].No Then
  begin
    TF:=1;
    NumTrue:=i;
  end;
end;

if TF=1 Then
begin
  TF:=0;
  PlaySound(11); { Press PassWord}
  repeat
  ReadDTMF(4);
  if DTMF=Data[NumTrue].Password then TF:=1;
  if TF=0 Then
  begin
    if TX=0 Then PlaySound(12);
    TX:=TX+1;
    TF:=0;
  end
  else
  begin
    if Data[NumTrue].NumSound=0 then PlaySound(14)
    else
    begin
      if Data[NumTrue].NumSound=1 then PlaySound(19);
      if Data[NumTrue].NumSound=2 then PlaySound(20);
      if Data[NumTrue].NumSound=3 then PlaySound(21);
      if Data[NumTrue].NumSound=4 then PlaySound(22);
      if Data[NumTrue].NumSound=5 then PlaySound(23);
      PlaySound(28);
      repeat
      ReadDTMF(1);
      if ((DTMF <=Data[NumTrue].NumSound) AND (DTMF<>0)) Then
      begin
        TempDTMF:=DTMF;
        with MediaPlayer1 do
        begin
          FileName := 'C:\Website\Htdocs\Sound\S' + IntToStr(NumTrue) + IntToStr(DTMF) + '.WAV';
          AutoRewind := True;
          try
            open;
            wait:=true;
            play;
            play;
          finally
            Close;
          end;
        end;
        PlaySound(24);
        ReadDTMF(1);
        if DTMF=1 Then
        begin
          Data[NumTrue].NumSound := Data[NumTrue].NumSound - 1;
          AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\DATA.DAT');
          Rewrite(PersonFile);
          for i:=1 to Max do
            write(PersonFile,Data[i]);
          CloseFile(PersonFile);
          DeleteFile('C:\Website\Htdocs\Sound\S' + IntToStr(NumTrue) + IntToStr(TempDTMF) + '.WAV');
        end;
      end;
      if (DTMF <> 0) then PlaySound(13);
    until DTMF=0;
  end;
end;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

    end;
    end;
    Until ((TF=1) or (TX=2));
    end;
    ReadChoice(1);{Read Choice }
    end;

    Procedure TForm2.ReadChoice(j : ShortInt);
    begin
    PlaySound(4);
    PlaySound(5);
    PlaySound(33);
    PlaySound(7);
    PlaySound(8);
    PlaySound(9);
    ReadDTMF(1); {Read Choice For Select File}
    if DTMF=1 then ReadSound(1);
    if DTMF=2 Then VoiceMail(1);
    if DTMF=3 Then DeleteVoice(1);
    if DTMF=4 then ChangePassword(1);
    end;

    procedure TForm2.Timer1Timer(Sender: TObject);
    begin
    Label4.caption := TimeToStr(Time);
    Label5.Caption := DateToStr(Date);
    end;

    procedure TForm2.Button1Click(Sender: TObject);
    begin
    Form1.Close;
    end;

    procedure TForm2.N4Click(Sender: TObject);
    begin
    Form1.close;
    end;

    procedure TForm2.N9Click(Sender: TObject);
    begin
    Application.HelpFile := 'link.hlp';
    Application.HelpCommand(HELP_CONTENTS, 0);
    end;

    procedure TForm2.About1Click(Sender: TObject);
    begin
    AboutBox.Show;
    Form2.Enabled:=False;
    end;

    procedure TForm2.N5Click(Sender: TObject);
    begin
    N6.Enabled:=True;
    N5.Enabled:=False;
    N11.Enabled:=False;
    HardWare1.Enabled:=False;
    Timer3.Enabled:=True;
    Panel3.Caption := '¡ÒÃÑ§:Ò§Ò';
    end;

    procedure TForm2.N6Click(Sender: TObject);
    begin
    N5.Enabled:=True;
    N6.Enabled:=False;
    N11.Enabled:=True;
    HardWare1.Enabled:=True;
    Timer3.Enabled:=False;
    Port[303]:=391;

```

```

Panel3.Caption := 'ÈÄÏ;ÏÄ·Ï§Ï';
end;

procedure TForm2.Timer2Timer(Sender: TObject);
Var i,STD : ShortInt;
    j : LongInt;
    NumSoundRec,NumUserSound : String[1];
    Sub : String[30];
begin
if Funct=1 then
begin
form1.Hide;
Timer2.Enabled:=False;
end;
if Funct=2 then
begin
Timer2.Enabled:=False;
end;
if Funct=3 then
begin
Port[$301]:=0;
Timer2.Enabled:=False;
end;

if Funct=4 then
begin
Panel3.Caption := '°Ñ¹·Ï;çéÏçÇÒÁ';
Sub:=C:\Website\Htdocs\Sound\';
DTMF := Port[$300];
DTMF := DTMF AND $0F;
IF DTMF = 10 THEN DTMF := 0;
if DTMF=11 Then { Press Key * Then Save File}
begin
Data[NumUserRec].NumSound := Data[NumUserRec].NumSound + 1; {Inc Number of Rec Sound}
if Data[NumUserRec].NumSound>5 Then Data[NumUserRec].NumSound:=5;
NumUserSound := IntToStr(NumUserRec); {Convert Num of Uer To String}
NumSoundRec := IntToStr(Data[NumUserRec].NumSound); {Convert Num Of SoundRec To String}
MediaPlayer1.FileName := Sub + 'S' + NumUserSound + NumSoundRec + '.WAV';
MediaPlayer1.Stop;
MediaPlayer1.Save;
MediaPlayer1.Close;
{Write Data To File}
AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\Data.DAT');
Rewrite(PersonFile);
for i:=1 to MAX do
write(PersonFile,Data[i]);
CloseFile(PersonFile);
Timer4.Enabled:=False;
Timer2.Enabled:=False;
Port[$301]:=0;
Timer3.Enabled:=True;
Panel3.Caption := 'ÏÄÑ§·Ï§Ï';
end;
end;
end;

procedure TForm2.N2Click(Sender: TObject);
begin
Form2.Enabled:=False;
DB_Form1.Show;
end;

procedure TForm2.HardWare1Click(Sender: TObject);
begin
form2.Enabled := False;
Test_HardWare.Show;
end;

```

```

procedure TForm2.Timer3Timer(Sender: TObject);
Var ring,ex : ShortInt;
begin
  ex:=1;
  Ring:=Port[$300];
  Ring:=Ring AND $20;
  if ring=0 then
  begin
    NumRing:=NumRing + 1;
    Funct:=2;
    Timer2.Interval:=400;
    Timer2.Enabled:=True;
    Panel3.Caption := 'ÁÖÑ--ÒàÄÖÄ';
  end;
  if NumRing = Ringing Then
  begin
    Port[$301]:=$01;
    NumRing:=0;
    PlaySound(1);
    Panel3.Caption := "ÄÖ;ÖÄµí°ÄÑ";
    REPEAT
      ReadDTMF(1);
      case DTMF of
        0 : begin
            SoundNumPhone(1);
            ex:=1;
            end;
        1 : begin
            Call(1);
            ex:=0;
            end;
        2 : begin
            call(2);
            ex:=0;
            end;
        3 : begin
            call(3);
            ex:=0;
            end;
        9 : begin
            ReadChoice(1);
            ex:=0;
            end;
        13 : ex:=0;
      else
        ex:=0;
      end;
    { if DTMF=0 then
      begin
        SoundNumPhone(1);
        ex:=1;
        end;
      if DTMF=13 then ex:=0;}
    Until (ex=0);
    if Timer4.Enabled=False Then Port[$301]:=$0;
  end;
end;

```

```

procedure TForm2.FormCreate(Sender: TObject);
begin
  Port[$303]:=$91;
  Funct:=1;
  Point:=0;
  Max:=0;
  AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\DATA.DAT'); {Data Base File}
  Reset(PersonFile);
  while not Eof(PersonFile) do
  begin

```

```

Max:=Max + 1;
read(PersonFile,Data[Max]);
end;
CloseFile(PersonFile);
end;

```

```

procedure TForm2.Timer4Timer(Sender: TObject);
begin
MediaPlayer1.Close;
Timer4.Enabled:=False;
Port[$301]:=0;
Timer3.Enabled:=True;
end;

```

```

procedure TForm2.N11Click(Sender: TObject);
begin
form2.Enabled := False;
BtnRightDlg.Show;
end;

```

```

procedure TForm2.Timer5Timer(Sender: TObject);
var St : array[1..20] of string[15];
begin
end;

```

```

procedure TForm2.FormActivate(Sender: TObject);
begin
AssignFile(Fi,'C:\Telepho\Config.DAT');
Reset(Fi);
Read(Fi,Ringing);
Read(Fi,RingBack);
CloseFile(Fi);
Point:=0;
Max:=0;
AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\DATA.DAT'); {Data Base File}
Reset(PersonFile);
while not Eof(PersonFile) do
begin
Max:=Max + 1;
read(PersonFile,Data[Max]);
end;
CloseFile(PersonFile);
end;

```

```

end.
it Sub3;

```

```

interface

```

```

uses WinTypes, WinProcs, Classes, Graphics, Forms, Controls, StdCtrls,
Buttons, ExtCtrls;

```

```

type

```

```

TAboutBox = class(TForm)
Panel1: TPanel;
OKButton: TBitBtn;
ProgramIcon: TImage;
ProductName: TLabel;
Version: TLabel;
Copyright: TLabel;
Comments: TLabel;
Label1: TLabel;
procedure OKButtonClick(Sender: TObject);
procedure FormClose(Sender: TObject; var Action: TCloseAction);
private
{ Private declarations }

```

```

public
  { Public declarations }
end;

var
  AboutBox: TAboutBox;

implementation
  Uses Sub2;
  {$R *.DFM}

procedure TAboutBox.OKButtonClick(Sender: TObject);
begin
  AboutBox.Hide;
  Form2.Enabled:=True;
end;

procedure TAboutBox.FormClose(Sender: TObject; var Action: TCloseAction);
begin
  AboutBox.Hide;
  Form2.Enabled:=True;
end;

end.

it Add;

interface

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls;

type
  TAddForm = class(TForm)
    p1: TGroupBox;
    Edit1: TEdit;
    Edit2: TEdit;
    Label1: TLabel;
    Label2: TLabel;
    Button1: TButton;
    Button2: TButton;
    procedure Button2Click(Sender: TObject);
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
    procedure FormActivate(Sender: TObject);
  private
    { Private declarations }
  public
    { Public declarations }
  end;

var
  AddForm: TAddForm;

implementation
  Uses F1;
  {$R *.DFM}

procedure TAddForm.Button2Click(Sender: TObject);
begin
  Close;
  DB_Form1.Enabled:=True;
end;

procedure TAddForm.Button1Click(Sender: TObject);
begin
  MAX:=MAX+1;
  Point:=MAX;

```

```

DB_Form1.Edit1.Text:=IntToStr(Point);
DB_Form1.Edit2.Text:=Edit1.Text;
DB_Form1.Edit3.Text:=Edit2.Text;
Data[MAX].No := StrToInt(edit1.Text);
Data[MAX].Password := StrToInt(Edit2.Text);
Close;
DB_Form1.Enabled:=True;
end;

procedure TAddForm.FormActivate(Sender: TObject);
begin
  Edit1.Text:="";
  Edit2.Text:="";
end;

end.
unit Edit;

interface

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls;

type
  TEditForm = class(TForm)
    GroupBox1: TGroupBox;
    Button1: TButton;
    Button2: TButton;
    Label1: TLabel;
    Label2: TLabel;
    Edit1: TEdit;
    Edit2: TEdit;
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
    procedure Button2Click(Sender: TObject);
    procedure FormActivate(Sender: TObject);
  private
    { Private declarations }
  public
    { Public declarations }
  end;

var
  EditForm: TEditForm;

implementation
  Uses F1;
  {$R *.DFM}

  procedure TEditForm.Button1Click(Sender: TObject);
  begin
    DB_Form1.Edit1.Text:=IntToStr(Point);
    DB_Form1.Edit2.Text:=Edit1.Text;
    DB_Form1.Edit3.Text:=Edit2.Text;
    Data[Point].No := StrToInt(edit1.Text);
    Data[Point].Password := StrToInt(Edit2.Text);
    Close;
    DB_Form1.Enabled:=True;
  end;

  procedure TEditForm.Button2Click(Sender: TObject);
  begin
    Close;
    DB_Form1.Enabled:=True;
  end;

  procedure TEditForm.FormActivate(Sender: TObject);
  begin

```

```

Edit1.Text:=DB_Form1.Edit2.Text;
Edit2.Text:=DB_Form1.Edit3.Text;
end;

end.
unit F1;

interface

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls, ExtCtrls, Buttons;

type
  TDB_Form1 = class(TForm)
    GroupBox1: TGroupBox;
    Label1: TLabel;
    Label2: TLabel;
    Label3: TLabel;
    Edit1: TEdit;
    Edit2: TEdit;
    Edit3: TEdit;
    Panel1: TPanel;
    Button1: TButton;
    Button2: TButton;
    Button3: TButton;
    Button4: TButton;
    Button5: TButton;
    Button6: TButton;
    GroupBox2: TGroupBox;
    RadioButton1: TRadioButton;
    RadioButton2: TRadioButton;
    Edit5: TEdit;
    Button7: TButton;
    Button8: TButton;
    Edit4: TEdit;
    Label4: TLabel;
    Edit6: TEdit;
    Edit7: TEdit;
    procedure FormCreate(Sender: TObject);
    procedure Button8Click(Sender: TObject);
    procedure Button2Click(Sender: TObject);
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
    procedure Button7Click(Sender: TObject);
    procedure Button3Click(Sender: TObject);
    procedure Button5Click(Sender: TObject);
    procedure Button6Click(Sender: TObject);
    procedure FormActivate(Sender: TObject);
    procedure Button4Click(Sender: TObject);
  private
    { Private declarations }
  public
    { Public declarations }
  end;
type
  Person = record
    No : integer;
    Password : integer;
    NumSound : ShortInt;
  end;

var
  DB_Form1: TDB_Form1;
  PersonFile : File of Person;
  Data : array[1..20] of Person;
  NumData : integer;
  Point : integer;
  Max : integer;

```

```
implementation
Uses Sub2,Add,Edit;
```

```
{SR *.DFM}
```

```
procedure TDB_Form1.FormCreate(Sender: TObject);
var i : integer;
begin
  Point:=0;
  Max:=0;
  AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\DATA.DAT');
  {$I-}
  Reset(PersonFile);
  if (IOResult <> 0) then
  begin
    Rewrite(PersonFile);
    CloseFile(PersonFile);
    Reset(PersonFile);
  end;
  {$I-}
```

```
while not Eof(PersonFile) do
begin
  Max:=Max + 1;
  read(PersonFile,Data[Max]);
end;
```

```
if Max>1 then
begin
  Edit1.Text := IntToStr(1);
  Edit2.Text := IntToStr(Data[1].No);
  Edit3.Text := IntToStr(Data[1].Password);
  Edit4.Text := IntToStr(Data[1].NumSound);
  Point:=1;
end
else
begin
  Edit1.Text := "";
  Edit2.Text := "";
  Edit3.Text := "";
  Edit4.Text := "";
end;
```

```
{$I-}
{ Mkdir('C:\USER');
if (IOResult <> 0) then
  MessageDlg('Cannot create directory', mtWarning, [mbOK], 0)
else
  MessageDlg('New Directory created', mtInformation, [mbOK], 0);}
{$I+}
CloseFile(PersonFile);
Button1.Enabled:=False;
Edit6.Text:=IntToStr(Point);
Edit7.Text:=IntToStr(Max);
end;
```

```
procedure TDB_Form1.Button8Click(Sender: TObject);
begin
  Form2.Enabled:=True;
  close;
end;
```

```
procedure TDB_Form1.Button2Click(Sender: TObject);
begin
  if Max=0 Then
  begin
    Edit1.Text:= "";
```

```

Edit2.Text:="";
Edit3.Text:="";
Edit4.Text:="";
Button2.Enabled:=True;
Button1.Enabled:=False;
end
else
begin
Button1.Enabled:=True;
Point:=Point+1;
Edit6.Text:=IntToStr(Point);
Edit7.Text:=IntToStr(Max);
if ((Point=Max) or (Point>Max)) then
begin
Button2.Enabled:=False;
Point:=Max;
end;
Edit1.Text:=IntToStr(Point);
Edit2.Text:=IntToStr(Data[Point].No);
Edit3.Text:=IntToStr(Data[Point].Password);
Edit4.Text := IntToStr(Data[Point].NumSound);
end;
end;

procedure TDB_Form1.Button1Click(Sender: TObject);
begin
if Max=0 then
begin
Edit1.Text:="";
Edit2.Text:="";
Edit3.Text:="";
Edit4.Text:="";
Button2.Enabled:=True;
Button1.Enabled:=False;
end
else
begin
Button2.Enabled:=True;
Point:=Point-1;
Edit6.Text:=IntToStr(Point);
Edit7.Text:=IntToStr(Max);
if ((Point=1) or (Point<1)) then
begin
Button1.Enabled:=False;
Point:=1;
end;
Edit1.Text:=IntToStr(Point);
Edit2.Text:=IntToStr(Data[Point].No);
Edit3.Text:=IntToStr(Data[Point].Password);
Edit4.Text := IntToStr(Data[Point].NumSound);
end;
end;

procedure TDB_Form1.Button7Click(Sender: TObject);
var SearchData1 : Integer;
    SearchData2 : String[40];
    i : integer;
begin
i:=1;
if RadioButton1.Checked=True Then
begin
SearchData1:=StrToInt(Edit5.Text);
while((Data[i].No<>SearchData1) And (i<Max)) do
i:=i+1;
if Data[i].No=SearchData1 then
begin
Point:=i;
Edit1.Text := IntToStr(Point);

```

```

Edit2.Text := IntToStr(Data[Point].No);
Edit3.Text := IntToStr(Data[Point].Password);
Edit4.Text := IntToStr(Data[Point].NumSound);
end;
end;
if RadioButton2.Checked=True Then
begin
SearchData1:=StrToInt(Edit5.Text);
while((Data[i].Password<>SearchData1) And (i<Max)) do
i:=i+1;
if Data[i].Password=SearchData1 then
begin
Point:=i;
Edit1.Text := IntToStr(Point);
Edit2.Text := IntToStr(Data[Point].No);
Edit3.Text := IntToStr(Data[Point].Password);
Edit4.Text := IntToStr(Data[Point].NumSound);
end;
end;
end;
end;

```

```

procedure TDB_Form1.Button3Click(Sender: TObject);
begin
DB_Form1.Enabled:=False;
AddForm.Show;
end;

```

```

procedure TDB_Form1.Button5Click(Sender: TObject);
begin
DB_Form1.Enabled:=False;
EditForm.Show;
end;

```

```

procedure TDB_Form1.Button6Click(Sender: TObject);
var i : ShortInt;
begin
AssignFile(PersonFile,'C:\Telepho\DATA.DAT');
Rewrite(PersonFile);
for i:=1 to Max do
write(PersonFile,Data[i]);
CloseFile(PersonFile);
end;

```

```

procedure TDB_Form1.FormActivate(Sender: TObject);
begin
Edit5.Text:="";
end;

```

```

procedure TDB_Form1.Button4Click(Sender: TObject);
var i : ShortInt;
begin
if Max=0 then
begin
Button1.Enabled:=False;
Button2.Enabled:=True;
Edit1.Text:="";
Edit2.Text:="";
Edit3.Text:="";
Edit4.Text:="";
end
else
begin
for i:=Point To Max-1 Do
begin
Data[i].No := Data[i+1].No;
Data[i].Password := Data[i+1].Password;
Data[i].NumSound := Data[i+1].NumSound;

```

```

end;
Max:=Max-1;
if Point>Max Then Point:=Max;
Edit1.Text := IntToStr(Point);
Edit2.Text := IntToStr(Data[Point].No);
Edit3.Text := IntToStr(Data[Point].Password);
Edit4.Text := IntToStr(Data[Point].NumSound);
Edit6.Text:=IntToStr(Point);
Edit7.Text:=IntToStr(Max);
end;
end;

end.
unit Config;

interface

uses WinTypes, WinProcs, Classes, Graphics, Forms, Controls, Buttons,
StdCtrls, ExtCtrls, Spin;

type
TBtnRightDlg = class(TForm)
  OKBtn: TBitBtn;
  CancelBtn: TBitBtn;
  Bevel1: TBevel;
  SpinEdit1: TSpinEdit;
  SpinEdit2: TSpinEdit;
  Label1: TLabel;
  Label2: TLabel;
  procedure OKBtnClick(Sender: TObject);
  procedure CancelBtnClick(Sender: TObject);
  procedure FormActivate(Sender: TObject);
private
  { Private declarations }
public
  { Public declarations }
end;

var
  BtnRightDlg: TBtnRightDlg;
  Ringing : Integer;
  RingBack : integer;
  Fi : File of integer;

implementation
USES Sub2;
{$R *.DFM}

procedure TBtnRightDlg.OKBtnClick(Sender: TObject);
begin
  Ringing:=SpinEdit1.Value;
  RingBack:=SpinEdit2.Value;
  AssignFile(Fi,'C:\Telepho\Config.DAT');
  Rewrite(Fi);
  Write(Fi,Ringing);
  Write(Fi,RingBack);
  CloseFile(Fi);
  Close;
  Form2.Enabled := True;
end;

procedure TBtnRightDlg.CancelBtnClick(Sender: TObject);
begin
  Close;
  Form2.Enabled := True;
end;

procedure TBtnRightDlg.FormActivate(Sender: TObject);

```

```

begin
  AssignFile(Fi,'C:\Telepho\Config.DAT');
  Reset(Fi);
  Read(Fi,Ringing);
  Read(Fi,RingBack);
  CloseFile(Fi);
  SpinEdit1.Value := Ringing;
  SpinEdit2.Value := RingBack;
end;

end.
unit Test_h;

interface

uses
  SysUtils, WinTypes, WinProcs, Messages, Classes, Graphics, Controls,
  Forms, Dialogs, StdCtrls, VBXCtrl, Switch, ExtCtrls;

type
  TTest_HardWare = class(TForm)
    GroupBox1: TGroupBox;
    RadioButton4: TRadioButton;
    RadioButton5: TRadioButton;
    Button3: TButton;
    GroupBox4: TGroupBox;
    Button4: TButton;
    Button5: TButton;
    Button6: TButton;
    Button7: TButton;
    Button8: TButton;
    Button9: TButton;
    Button10: TButton;
    Button11: TButton;
    Button12: TButton;
    Button13: TButton;
    Button14: TButton;
    Button15: TButton;
    GroupBox3: TGroupBox;
    Panel1: TPanel;
    RadioButton6: TRadioButton;
    GroupBox2: TGroupBox;
    Button16: TButton;
    Button17: TButton;
    Timer1: TTimer;
    Button1: TButton;
    procedure Button3Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton1Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton2Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton3Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton4Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton5Click(Sender: TObject);
    procedure RadioButton6Click(Sender: TObject);
    procedure FormCreate(Sender: TObject);
    procedure Button16Click(Sender: TObject);
    procedure Button17Click(Sender: TObject);
    procedure Button4Click(Sender: TObject);
    procedure Button7Click(Sender: TObject);
    procedure Timer1Timer(Sender: TObject);
    procedure Button1Click(Sender: TObject);
    procedure Button5Click(Sender: TObject);
    procedure Button6Click(Sender: TObject);
    procedure Button8Click(Sender: TObject);
    procedure Button9Click(Sender: TObject);
    procedure Button10Click(Sender: TObject);
    procedure Button11Click(Sender: TObject);
    procedure Button12Click(Sender: TObject);
    procedure Button13Click(Sender: TObject);
  end;

```

```

    procedure Button14Click(Sender: TObject);
    procedure Button15Click(Sender: TObject);
private
    { Private declarations }
public
    { Public declarations }
end;

var
    Test_HardWare: TTest_HardWare;
    HookStatus : ShortInt;
    func : ShortInt;

implementation
    Uses Sub2;
    {$R *.DFM}

    procedure TTest_HardWare.Button3Click(Sender: TObject);
    begin
        Close;
        Form2.Enabled := True;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton1Click(Sender: TObject);
    begin
        GroupBox2.Enabled := True;
        GroupBox4.Enabled := False;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton2Click(Sender: TObject);
    begin
        GroupBox2.Enabled := True;
        GroupBox4.Enabled := False;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton3Click(Sender: TObject);
    begin
        GroupBox2.Enabled := True;
        GroupBox4.Enabled := False;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton4Click(Sender: TObject);
    begin
        Panel1.Caption:='';
        GroupBox4.Enabled := False;
        Button1.Enabled:= True;
        Timer1.Enabled := False;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton5Click(Sender: TObject);
    begin
        Timer1.Enabled:=False;
        Panel1.Caption:='';
        GroupBox4.Enabled := False;
        Button1.Enabled:= False;
        if HookStatus = 1 then Panel1.Caption := 'Please OFF Hookswitch'
        else
            begin
                Func :=2 ;
                Timer1.Interval := 500;
                Timer1.Enabled := True;
            end;
    end;

    procedure TTest_HardWare.RadioButton6Click(Sender: TObject);
    begin
        Panel1.Caption:='';
        GroupBox4.Enabled := True;

```

```

Button1.Enabled:= False;
Func := 3;
Timer1.Interval :=100;
Timer1.Enabled := True;
end;

procedure TTest_HardWare.FormCreate(Sender: TObject);
begin
  Port[$303]:=$91;
  Button1.Enabled:= False;
end;

procedure TTest_HardWare.Button16Click(Sender: TObject);
begin
  Port[$301]:=$01;
  HookStatus := 1;
end;

procedure TTest_HardWare.Button17Click(Sender: TObject);
begin
  Port[$301]:=0;
  HookStatus :=0;
end;

procedure TTest_HardWare.Button4Click(Sender: TObject);
var i,j : LongInt;
begin
  port[$302]:=$0;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button7Click(Sender: TObject);
var i,j : LongInt;
begin
  port[$302]:=$40;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

procedure TTest_HardWare.Timer1Timer(Sender: TObject);
Var Tone : ShortInt;
    Ring : ShortInt;
    DTMF : ShortInt;
begin
  Tone:=0;Ring:=0;DTMF:=0;
  if Func =1 then
  begin
    Tone := Port[$302];
    Tone := Tone And $0f;

```

```

Timer1.Enabled:=False;
if Tone>5 then Panel1.Caption:='Busy Tone';
if ((Tone > 1) and (Tone <6)) then Panel1.Caption := 'Ring Back Tone';
if Tone=1 then Panel1.caption:='Dial Tone';
if Tone=0 then Panel1.caption:='No Line Connect';
{Panel1.Caption:=IntToStr(Tone);}
end;
if Func = 2 Then
begin
Ring :=Port[$300];
Ring := Ring AND $20;
if Ring=0 Then Panel1.Caption := 'Ringing Tone';
end;
if Func = 3 Then
begin
DTMF := Port[$300];
DTMF := DTMF AND $0F;
IF DTMF = 10 THEN DTMF := 0;
Panel1.Caption := IntToStr(DTMF);
end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button1Click(Sender: TObject);
begin
if HookStatus = 1 then
begin
Port[$301]:=$05;
Port[$301]:=$09;
Timer1.Interval :=4000;
Timer1.Enabled := True;
Panel1.caption := 'Detecting';
Func := 1;
end
else Panel1.caption :='No Line Connect';
end;

procedure TTest_HardWare.Button5Click(Sender: TObject);
Var ij : LongInt;
begin
port[$302]:=$10;
port[$301]:=$11;
for i:=1 to 100000 do
begin
j:=j+1;
end;
port[$301]:=$1;
j:=0;
for i:=1 to 100000 do
begin
j:=j+1;
end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button6Click(Sender: TObject);
var ij : LongInt;
begin
port[$302]:=$20;
port[$301]:=$11;
for i:=1 to 100000 do
begin
j:=j+1;
end;
port[$301]:=$1;
j:=0;
for i:=1 to 100000 do
begin
j:=j+1;
end;
end;

```

```

end;

procedure TTest_HardWare.Button8Click(Sender: TObject);
Var i,j : LongInt;
begin
  port[$302]:=$50;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

```

```

procedure TTest_HardWare.Button9Click(Sender: TObject);
var i,j : longInt;
begin
  port[$302]:=$60;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

```

```

procedure TTest_HardWare.Button10Click(Sender: TObject);
var i,j : longInt;
begin
  port[$302]:=$80;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

```

```

procedure TTest_HardWare.Button11Click(Sender: TObject);
var i,j : LongInt;
begin
  port[$302]:=$90;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

```

```

end;

procedure TTest_HardWare.Button12Click(Sender: TObject);
var ij : LongInt;
begin
  port[$302]:=$A0;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button13Click(Sender: TObject);
var ij : LongInt;
begin
  port[$302]:=$C0;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button14Click(Sender: TObject);
var ij : LongInt;
begin
  port[$302]:=$D0;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

procedure TTest_HardWare.Button15Click(Sender: TObject);
var ij : LongInt;
begin
  port[$302]:=$E0;
  port[$301]:=$11;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
  port[$301]:=$1;
  j:=0;
  for i:=1 to 100000 do
  begin
    j:=j+1;
  end;
end;

```

end;

end.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรม CGI

```

/*
Filename: formtest-2.c
(c) 1995 William E. Weinman
*/

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <share.h>
#include "cgi\cgiutils.c"

/* this is the structure we use for the CGI variables */
struct {
    char name[128];
    char val[128];
} elements[16];

FILE *studentfile;

struct studenttype{
    int No;
    int Pass;
    char NumSound;
} student;

main(int argc, char **argv)
{
    char *ct;
    char *cl;
    int icl;
    char *qs;
    int rc;
    int i, IdNum;
    FILE *fl;
    char P[12], NUM1[1], NUM2[2];
    int TemNo, TemPass, Correct;

    printf("Content-type: text/html\n\n");

    Correct=0; IdNum=0;
    printf("<html>\n");
    printf("<Body background=http://161.246.11.36/back_g6.jpg >\n");
    printf("<basefont size=5>\n");
    printf("<font face=DilleniaUPC>\n");
    printf("<Hr size=3>\n");
    printf("<Center> \n");
    printf("<font face=DilleniaUPC size=6 ><b> ¯¸¸¸¸¸ Voice Mail </b></font> \n");
    printf("</Center> \n");
    printf("<Hr size=3>\n");

    ct = getenv("CONTENT_TYPE");
    cl = getenv("CONTENT_LENGTH");
    if(cl==NULL)
    {
        printf("content-length is undefined!\n");
        exit(1);
    }
    icl = atoi(cl);

    if(strcmp(ct, "application/x-www-form-urlencoded"))
    {
        printf("I don't understand the content-type %s\n");
        exit(1);
    }
    else if(icl ==0)
    {

```

```

printf("content-length is zero\n");
exit(1);
}

if((qs = malloc(icl + 1))==NULL)
{
printf("cannot allocate memory, contact the webmaster\n");
exit(1);
}
if((rc = fread(qs, icl, 1 ,stdin)) !=1)
{
printf("cannot read the input stream (%d)! Contact the webmaster\n",rc);
exit(1);
}
qs[icl] = '\0';

for(i=0;qs[i] != '\0';i++)
{
splitword(elements[i].val,qs, '&');

unescape_url(elements[i].val);

splitword(elements[i].name, elements[i].val, '=');
}

/***** check data *****/
TemNo = atoi(elements[0].val);
TemPass = atoi(elements[1].val);

/***** Open File *****/

studentfile = _fopen("c:\\Telepho\\data.dat", "rb", SH_DENYNO);
rewind(studentfile);
while(!feof(studentfile))
{
if(fread(&student,sizeof(struct studenttype),1,studentfile))
{
IdNum++;
if(TemNo==student.No)
if(TemPass==student.Pass)
{
if(student.NumSound==0)
{
printf(" <Center> \n");
printf(" <font face=DilleniaUPC size=5 ><b> ไม่มีข้อความฝากไว้ </b></font> \n");
printf(" </Center> \n");
}
if(student.NumSound>0)
{
switch(IdNum) /***** Check Number Of Sound *****/
{
case 1 : strcpy(NUM2,"1");break;
case 2 : strcpy(NUM2,"2");break;
case 3 : strcpy(NUM2,"3");break;
case 4 : strcpy(NUM2,"4");break;
case 5 : strcpy(NUM2,"5");break;
}
printf(" <Center> \n");
printf("<table border=1 width=50% ><tr bgcolor=8888ee><td align=center><font face=DilleniaUPC size=6 ><b>
ข้อความที่ฝากไว้ </b></font></td></tr></table> \n");
printf("<table width=50% border=1 > \n");
for(i=1;i<=student.NumSound;i++)
{
if(i==1)
{
strcpy(P,"S");

```

```

        strcat(P,NUM2);
        strcat(P,"1.WAV");
    }
    if(i==2)
    {
        strcpy(P,"S");
        strcat(P,NUM2);
        strcat(P,"2.WAV");
    }
    if(i==3)
    {
        strcpy(P,"S");
        strcat(P,NUM2);
        strcat(P,"3.WAV");
    }
    if(i==4)
    {
        strcpy(P,"S");
        strcat(P,NUM2);
        strcat(P,"4.WAV");
    }
    if(i==5)
    {
        strcpy(P,"S");
        strcat(P,NUM2);
        strcat(P,"5.WAV");
    }
    printf("<tr><td align=center><font color=green size=6><a href=http://161.246.11.36/sound/%s>ข้อความ
ที่%d</a></font></td></tr>\n",P,i);
    }
}
printf("</table> \n");
printf("</Center> \n");
Correct=1;
}
}
fclose(studentfile);

if(Correct==0)
{
    printf(" <Center> \n");
    printf(" <font face=DilleniaUPC size=5 ><b> รหัสผู้ใช้บริการนี้ไม่มีอยู่ในทะเบียน </b></font> \n");
    printf(" </Center> \n");
}

/*****
printf(" </Font>");
printf("</body>");
printf("</html>");
return(0);
}
/* cgiutils.c
*
* (c) 1995-1996 William E. Weinman
*
* 1.1 -- splitword() now skips leading spaces
*
*/

/* splitword(char *out, char *in, char stop)
*
* moves all the characters up to the first
* occurrence of stop from in to out, then
* terminates out. then copies in. begining
* with the first character after stop. to

```

```

* the beginning of in (effectively shifting
* it to the beginning).
*/
void splitword(char *out, char *in, char stop)
{
int i, j;

while(*in == ' ') in++; /* skip past any spaces */

for(i = 0; in[i] && (in[i] != stop); i++)
out[i] = in[i];

out[i] = '\0'; /* terminate it */
if(in[i] != stop) in++; /* position past the stop */

while(in[i] == ' ') i++; /* skip past any spaces */

for(j = 0; in[j]; ) /* shift the rest of the in */
in[j++] = in[i++];
}

char x2c(char *x)
{
register char c;

/* note: (x & 0xdf) makes x upper case */
c = (x[0] >= 'A' ? ((x[0] & 0xdf) - 'A') + 10 : (x[0] - '0'));
c *= 16;
c += (x[1] >= 'A' ? ((x[1] & 0xdf) - 'A') + 10 : (x[1] - '0'));
return(c);
}

/* this function goes through the URL char-by-char
and converts all the "escaped" (hex-encoded)
sequences to characters

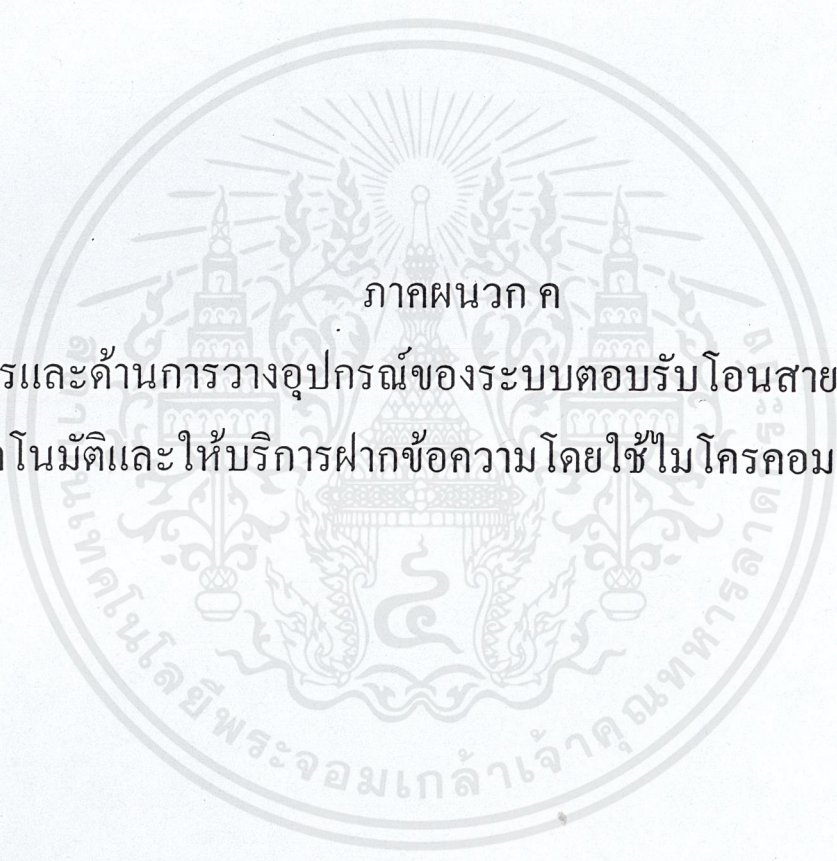
this version also converts pluses to spaces. I've
seen this done in a separate step, but it seems
to me more efficient to do it this way.
*/

void unescape_url(char *url)
{
register int i, j;

for(i = 0, j = 0; url[j]; ++i, ++j)
{
if((url[i] = url[j]) == '%')
{
url[i] = x2c(&url[j + 1]);
j += 2;
}
else if (url[i] == '+')
url[i] = ' ';
}
url[i] = '\0'; /* terminate it at the new length */
}

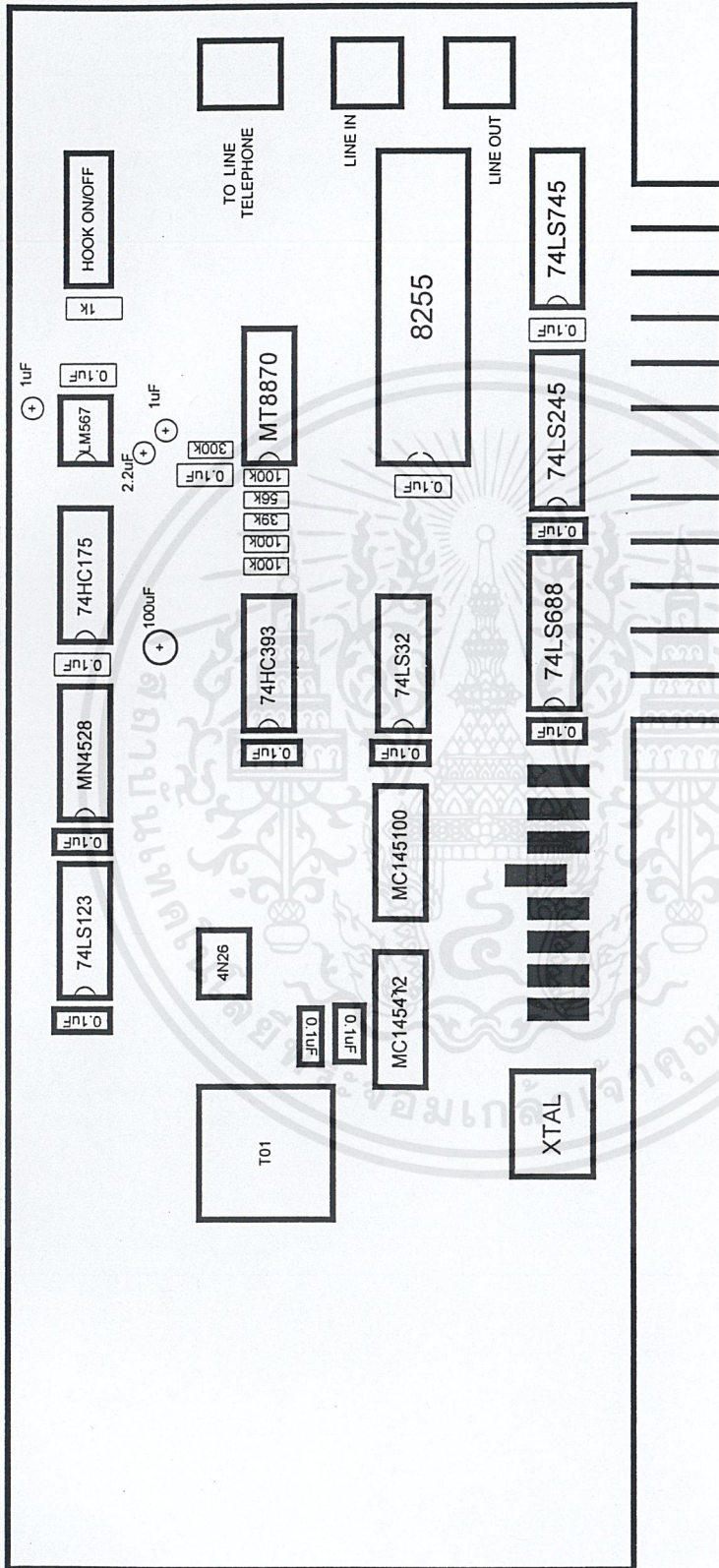
void splitword(char *out, char *in, char stop);
char x2c(char *x);
void unescape_url(char *url);

```


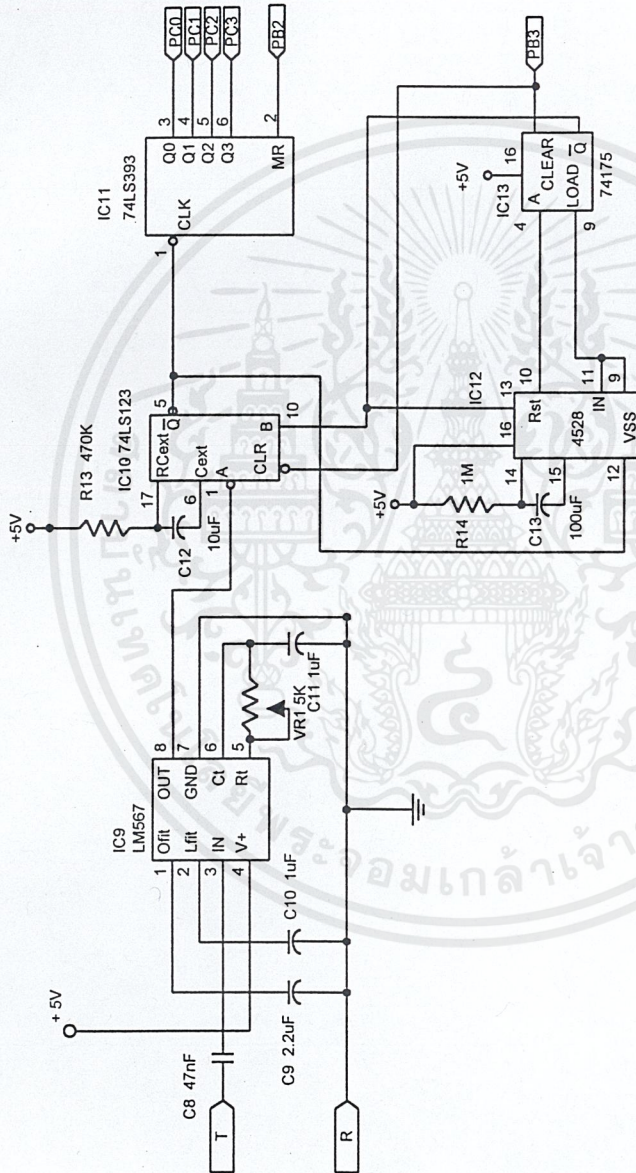
ภาคผนวก ค

วงจรและด้านการวางอุปกรณ์ของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์
อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

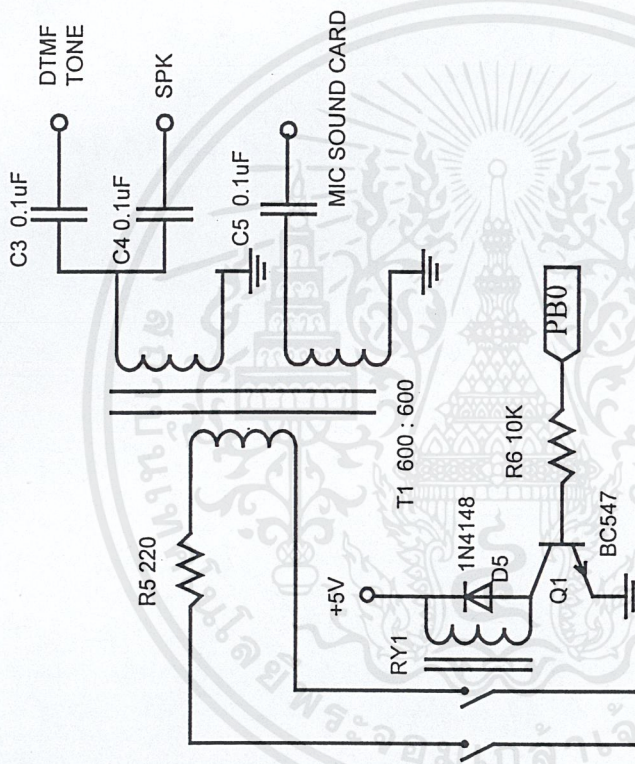
รูปที่ ๑.1 ตามการวางอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

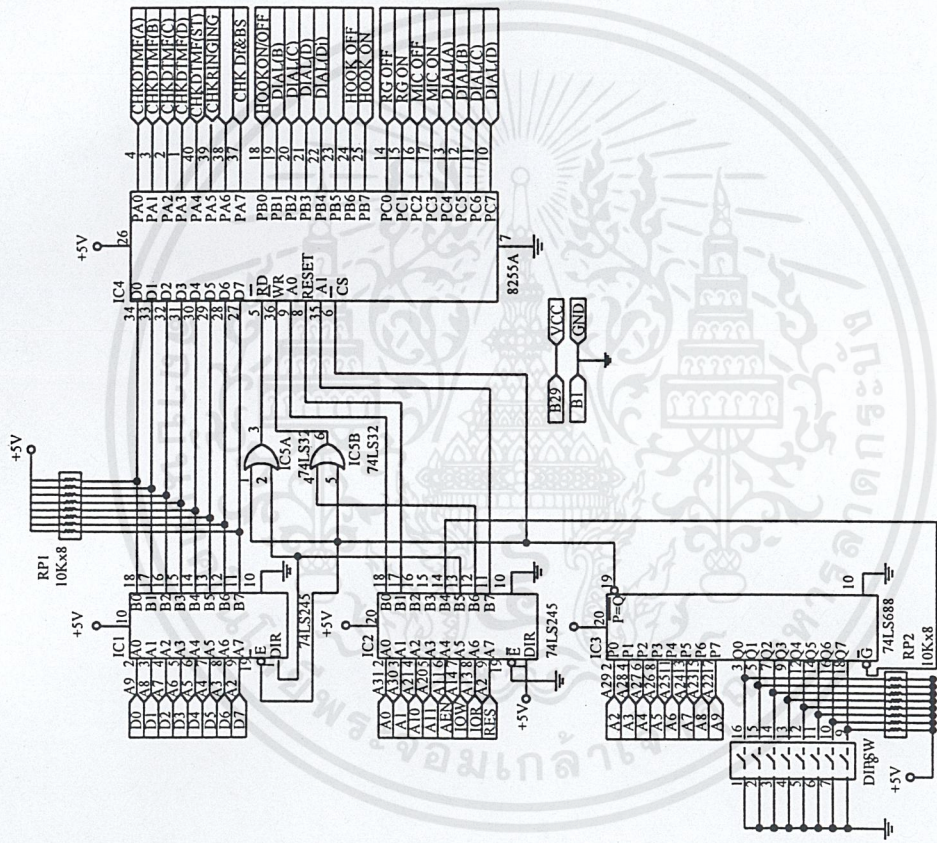

รูปที่ ค.2 วงจรตรวจสอบสัญญาณความถี่เสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

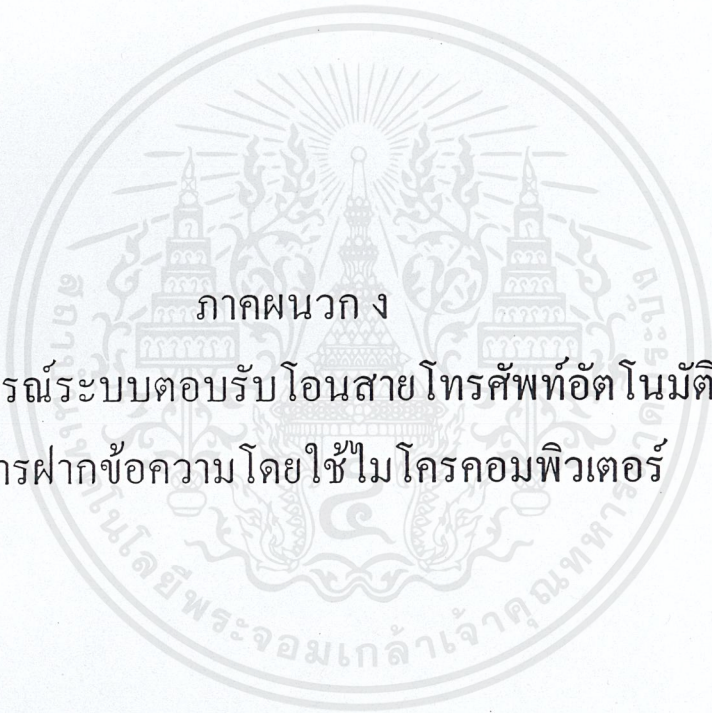
รูปที่ ค.3 วงจรยกหูวางหู โทรศัพท์และวางเครื่องซึ่งสัญญาณโทรศัพท์.

รูปที่ ก.4 วงจรอินเตอร์เฟส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง
รายการชุดอุปกรณ์ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้
บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

รายการอุปกรณ์วงจรอินเทอร์เฟส

ตารางที่ ง.1 รายการอุปกรณ์วงจรอินเทอร์เฟส

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน (ตัว)
1.PR1, PR2	10K Ω	2
2.IC1, IC2	74LS245	2
3.IC3	74LS688	1
4.IC4	8255A	1
5.IC5	74LS32	1
6.DIP SW 16 ขา		1

รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

ตารางที่ ง.2 รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน (ตัว)
1. R1	560 Ω	1
2. R2	20 K Ω	1
3.R3	2.7 K Ω	1
4.R4	10 K Ω	1
5.C1	0.1 μ F	1
6.C2	22 μ F	1
7.D1, D2, D3, D4	1N4148	4
8. ZD1	15 V	1
9.IC6	4N26	1

รายการอุปกรณ์วงจรยกหูและวางหูและวงจรแม่ข่ายโทรศัพท์

ตารางที่ ง.3 รายการอุปกรณ์วงจรยกหูและวางหูและวงจรแม่ข่ายโทรศัพท์

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน(ตัว)
1. R5	220 Ω	1
2. R6	10 K Ω	1
3. C3,C4,C5	0.1 μ F	3
4. T1	600:600	1
5. Q1	BC547	1
6. Ry1		1
7. D5	1N4148	1

รายการอุปกรณ์วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ดีทีเอ็มเอฟ

ตารางที่ ง.4 รายการอุปกรณ์วงจรถอดรหัสสัญญาณความถี่คู่ ดีทีเอ็มเอฟ

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน (ตัว)
1. R7, R8, R9	100 K Ω	3
2. R9	39 K Ω	1
3. R10	56 K Ω	1
4. R12	300 K Ω	1
5. C6, C7	0.01 μ F	2
6. C8	0.1 μ F	1
7. IC7	MT 8870	1
8. X-TAL1	3.579545 MHZ	1

รายการอุปกรณ์วงจรอินเทอร์เฟส

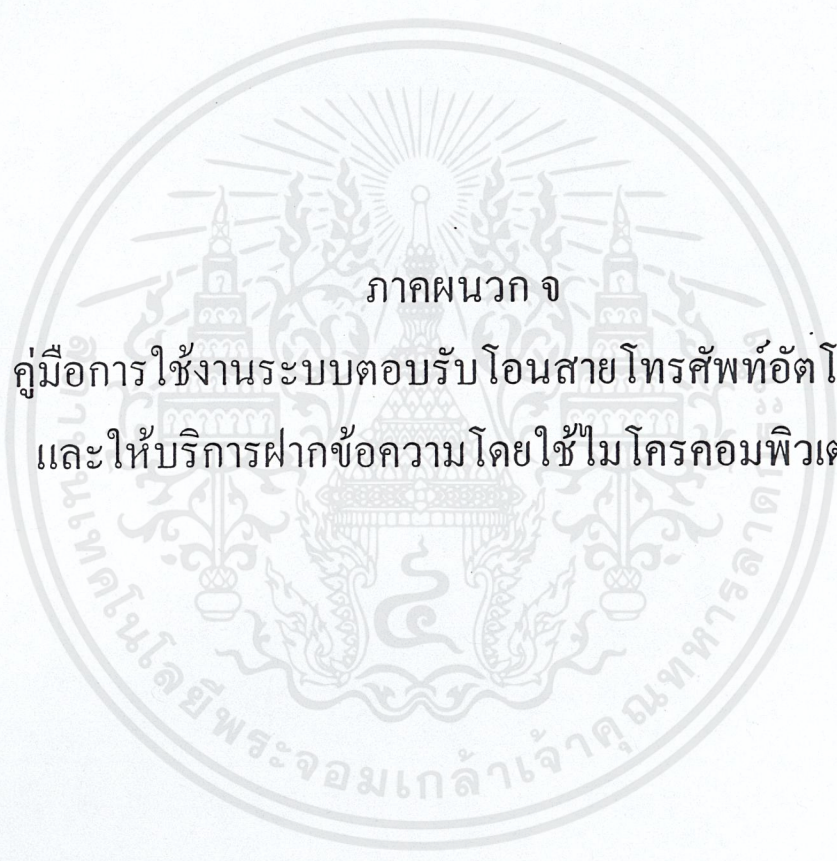
ตารางที่ ง.5 รายการอุปกรณ์วงจรอินเทอร์เฟส

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน (ตัว)
1.PR1, PR2	10K Ω	2
2.IC1, IC2	74LS245	2
3.IC3	74LS688	1
4.IC4	8255A	1
5.IC5	74LS32	1
6.DIP SW 16 ขา		1

รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

ตารางที่ ง.6 รายการอุปกรณ์วงจรตรวจสอบสัญญาณกระดิ่ง

รายการอุปกรณ์	ค่า/เบอร์	จำนวน (ตัว)
1. R1	560 Ω	1
2. R2	20 K Ω	1
3.R3	2.7 K Ω	1
4.R4	10 K Ω	1
5.C1	0.1 μ F	1
6.C2	22 μ F	1
7.D1, D2, D3, D4	1N4148	4
8. ZD1	15 V	1
9.IC6	4N26	1

ภาคผนวก จ
คู่มือการใช้งานระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ
และให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการใช้ระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

อุปกรณ์ที่ต้องการ

1. เครื่องคอมพิวเตอร์รุ่น 486DX-66 ขึ้นไป RAM 8 Mbyte ขึ้นไป
2. การ์ดเสียง 1 ชุด
3. ระบบปฏิบัติการ Windows95 Thai Edition
4. โปรแกรม Webserver Website 1.1
5. ฮาร์ดดิสก์ 500 Mbyte ขึ้นไป
6. ระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

การติดตั้งระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

การนำระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ไปใช้งาน จะต้องมีการติดตั้งโปรแกรม Windows 95, โปรแกรม Webserver, โปรแกรมควบคุมการทำงานของระบบ, การ์ดเสียงซึ่งสามารถติดตั้งบน Windows 95 ได้, แผ่นการ์ดของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ และต้องต่อคู่สายโทรศัพท์เข้ากับการ์ดของระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ โดยปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

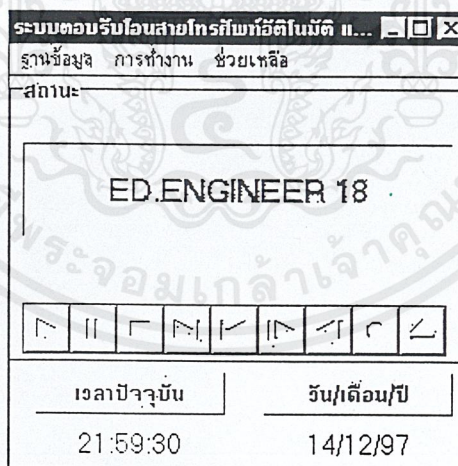
การติดตั้งฮาร์ดแวร์

1. จัดเตรียมการ์ดเสียง
2. จัดเตรียมการ์ดของระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์
3. นำการ์ดเสียงที่จัดเตรียมไว้เสียบลงบนสล็อตคอมพิวเตอร์
4. นำการ์ดของระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

5. หลังจากติดตั้งแล้ว ต่อสายจาก SPK ของการ์ดเสียง ไปยัง LINE IN ของการ์ดระบบ
ตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ
6. ต่อสายจาก MIC ของการ์ดเสียง ไปยัง LINE OUT ของการ์ดระบบตอบรับ โอนสาย
โทรศัพท์อัตโนมัติ
7. ต่อสายโทรศัพท์จากชุมสายโทรศัพท์เข้าการ์ดระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์
อัตโนมัติ

การติดตั้งซอฟต์แวร์

1. ติดตั้งโปรแกรมจากแผ่นโปรแกรมควบคุมการทำงานของระบบตอบรับโอนสาย
โทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ บน Windows 95
2. ติดตั้งโปรแกรม Webserver
ทำการเรียกใช้โปรแกรมควบคุมการทำงานของระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์
อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ เมื่อเข้าสู่โปรแกรมจะปรากฏดัง รูปที่ จ.1

รูปที่ จ.1 เมื่อเข้าสู่โปรแกรม

จากโปรแกรมจะแบ่งได้ 4 รายการคือ

รายการที่ 1 เป็นการแก้ไขข้อมูลของผู้ใช้บริการ โดยสามารถเพิ่ม ลบ แก้ไข และแสดงจำนวนข้อความที่ฝากไว้ด้วย หน้าจอคอมพิวเตอร์แสดงดังรูปที่ จ.2

DB_Form1

ข้อมูล

ลำดับ : จำนวน VoiceMail

Login :

Password :

< > แก้ไข ลบ แก้ไข บันทึก

ค้นหาข้อมูล

Login

Password

ค้นหา ออก

รูปที่ จ.2 การแก้ไขข้อมูลของผู้ใช้บริการ

รายการที่ 2 เป็นการเริ่มต้นการทำงานของระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ และหยุดการทำงานของระบบ หน้าจอคอมพิวเตอร์แสดงดังรูปที่ จ.3

ระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ ...

ฐานข้อมูล การทำงาน ช่วยเหลือ

สถานะ: **เริ่ม**

หยุด

ทดสอบ HardWare

กำหนดการทำงาน 18

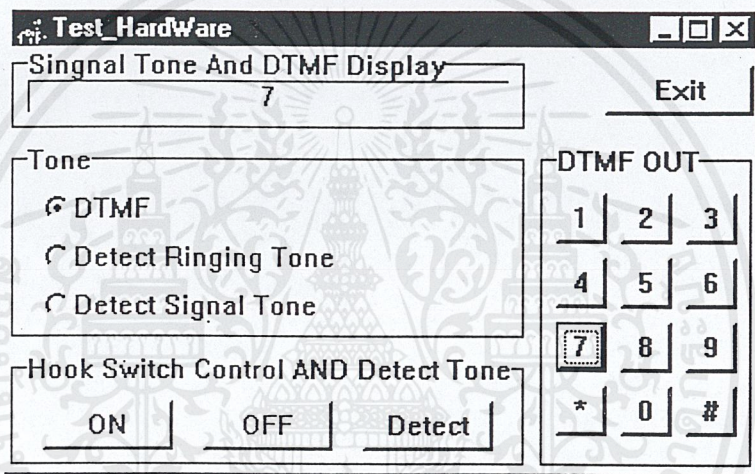
⏪ || ⏩ ⏴ ⏵ ⏶ ⏷ ⏸

เวลาปัจจุบัน วัน/เดือน/ปี

22:09:25 14/12/97

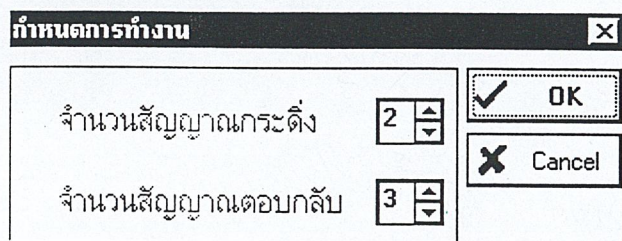
ผังรูปที่ จ.3 การเริ่มต้นการทำงานของระบบตอบรับ

รายการที่ 3 เป็นทดสอบการทำงานฮาร์ดแวร์ของระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ โดยจะสามารถทดสอบการยก หูวางหูโทรศัพท์, การตรวจสอบสัญญาณความถี่คู่, ตรวจสอบสัญญาณโทนของโทรศัพท์ โดยจะแสดงผลออกทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ให้ผู้ใช้งานได้ทราบ หน้าจอคอมพิวเตอร์แสดงผังรูปที่ จ.4

ผังรูปที่ จ.4 ฟังชั้นการทดสอบฮาร์ดแวร์

รายการที่ 4 เป็นการติดตั้งระบบ โดยสามารถกำหนดจำนวนสัญญาณกระดิ่ง สัญญาณตอบกลับ คือ 1-10 ค่า ผังรูปที่ จ.5

ผังรูปที่ จ.5 ฟังชั้นกำหนดจำนวนสัญญาณกระดิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการใช้งานระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์

1. ติดตั้งระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ
2. เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ และเข้าระบบปฏิบัติการ Windows 95
3. RUN โปรแกรมควบคุมระบบตอบรับโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ
4. ทำการทดสอบโดยเลือกเมนูทดสอบฮาร์ดแวร์ว่าทำงานได้ถูกต้องหรือไม่
5. เมื่อการทำงานถูกต้องแล้ว เริ่มใช้งานได้ตามกรณีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ

- 1.1 หมายเลขหมายมายังเครื่องโทรศัพท์ที่ต่ออยู่กับระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติ และให้บริการฝากข้อความ
- 1.2 รอฟังสัญญาณตอบกลับและข้อความจากระบบตอบรับ โอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติและให้บริการฝากข้อความ
- 1.3 กดเลขหมายที่ต้องการติดต่อด้วย ถ้าไม่ทราบให้กด 0 เพื่อฟังหมายเลขภายในรอการรับสายจากผู้ถูกเรียก
- 1.4 ถ้าสายไม่ว่างหรือไม่มีผู้รับสาย ให้กด 1 เมื่อต้องการฝากข้อความ และกด 0 เมื่อไม่ต้องการ

2. การฝากข้อความให้ผู้ให้บริการ

- 2.1 หมายเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องโทรศัพท์ที่ต่ออยู่กับระบบตอบรับอัตโนมัติ
- 2.2 รอฟังข้อความจากระบบตอบรับอัตโนมัติ
- 2.3 กดรหัสของผู้ให้บริการ
- 2.4 ถ้ากดหมายเลขผู้ให้บริการไม่มีอยู่ในฐานข้อมูลโปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์
- 2.5 ถ้ามีหมายเลขผู้ให้บริการนั้นในฐานข้อมูล
- 2.6 รอฟังข้อความจากระบบตอบรับอัตโนมัติ

2.7 กค # เมื่อเริ่มฝากข้อความ

2.8 กค * เมื่อฝากข้อความเสร็จแล้ว

3. การรับฟังข้อความที่มีผู้ฝากไว้

3.1 หมายเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องโทรศัพท์ที่ต่ออยู่กับระบบตอบรับอัตโนมัติ

3.2 รอฟังข้อความจากระบบตอบรับอัตโนมัติ

3.3 กดรหัสของผู้ใช้บริการ

3.4 ถ้ากดหมายเลขผู้ใช้บริการ ไม่มีอยู่ในฐานข้อมูลโปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์

3.5 กดรหัสผ่านของผู้ใช้บริการ

3.6 ถ้ากดรหัสผ่านผิด โปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์อัตโนมัติ

3.7 ถ้ารหัสด้านถูก จะมีข้อความบอกจำนวนข้อความทั้งหมด

3.8 กดหมายเลขข้อความที่ต้องการฟัง

3.9 กดหมายเลขข้อความที่ต้องการฟัง ถ้าไม่ต้องการกด 0

4. การลบข้อความที่ฝากไว้

4.5 หมายเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องโทรศัพท์ที่ต่ออยู่กับระบบตอบรับอัตโนมัติ

4.6 รอฟังข้อความจากระบบตอบรับอัตโนมัติ

4.7 กดรหัสของผู้ใช้บริการ

4.8 ถ้ากดหมายเลขผู้ใช้บริการ ไม่มีอยู่ในฐานข้อมูลโปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์

4.9 กดรหัสผ่านของผู้ใช้บริการ

4.10 ถ้ากดรหัสผ่านผิด โปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์อัตโนมัติ

4.11 ถ้ารหัสด้านถูก จะมีข้อความบอกจำนวนข้อความทั้งหมด

4.12 กดหมายเลขข้อความที่ต้องการลบ ถ้าต้องการกด 1 ไม่ต้องการกด 0

4.13 ถ้าต้องการลดข้อความอื่น กดหมายเลขข้อความนั้น ถ้าไม่ต้องการกด 0

5. การเปลี่ยนรหัสผ่าน

5.6 หมายเลขหมายโทรศัพท์มายังเครื่องโทรศัพท์ที่ต่ออยู่กับระบบตอบรับอัตโนมัติ

5.7 รอฟังข้อความจากระบบตอบรับอัตโนมัติ

5.8 กครหัสของผู้ใช้บริการ

5.9 ถ้าคหมายเลขผู้ใช้บริการไม่มีอยู่ในฐานข้อมูลโปรแกรมจะทำการวางสายโทรศัพท์

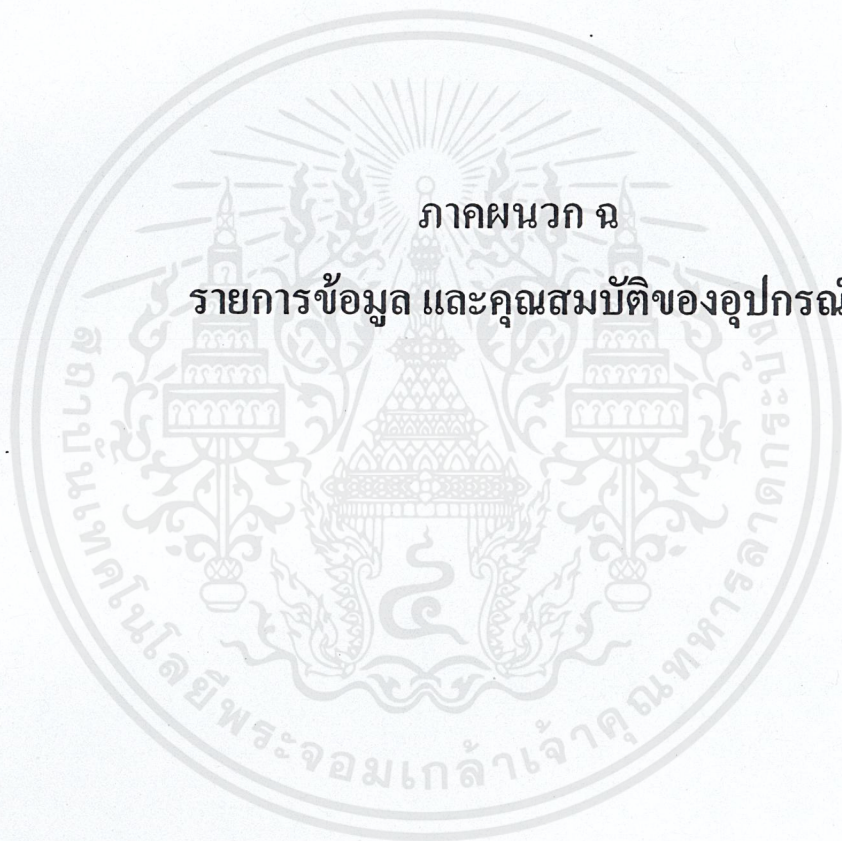
5.10 กครหัสผ่านของผู้ใช้บริการ

5.11 ถ้ากครหัสผ่านผิด โปรแกรมจะทำการวางหูโทรศัพท์อัตโนมัติ

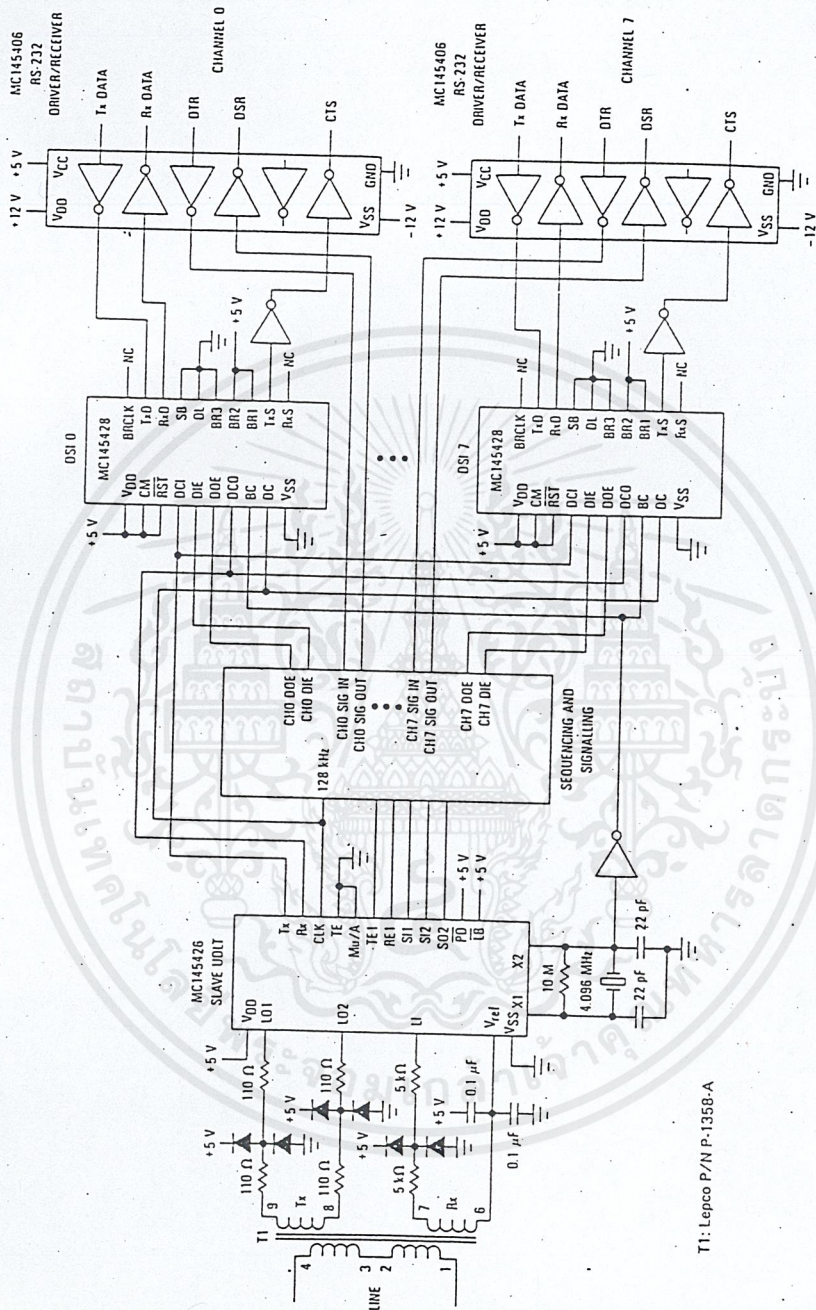
5.12 ถ้ารหัสผ่านถูก จะมีข้อความบอกให้กครหัสผ่านใหม่

5.13 และจะมีข้อความให้กครหัสผ่านใหม่อีกครั้งเพื่อยืนยันว่าใช้รหัสผ่านใหม่
ถ้ารหัสผ่านทั้งสองตรงกันก็จะให้เปลี่ยนรหัสผ่านได้

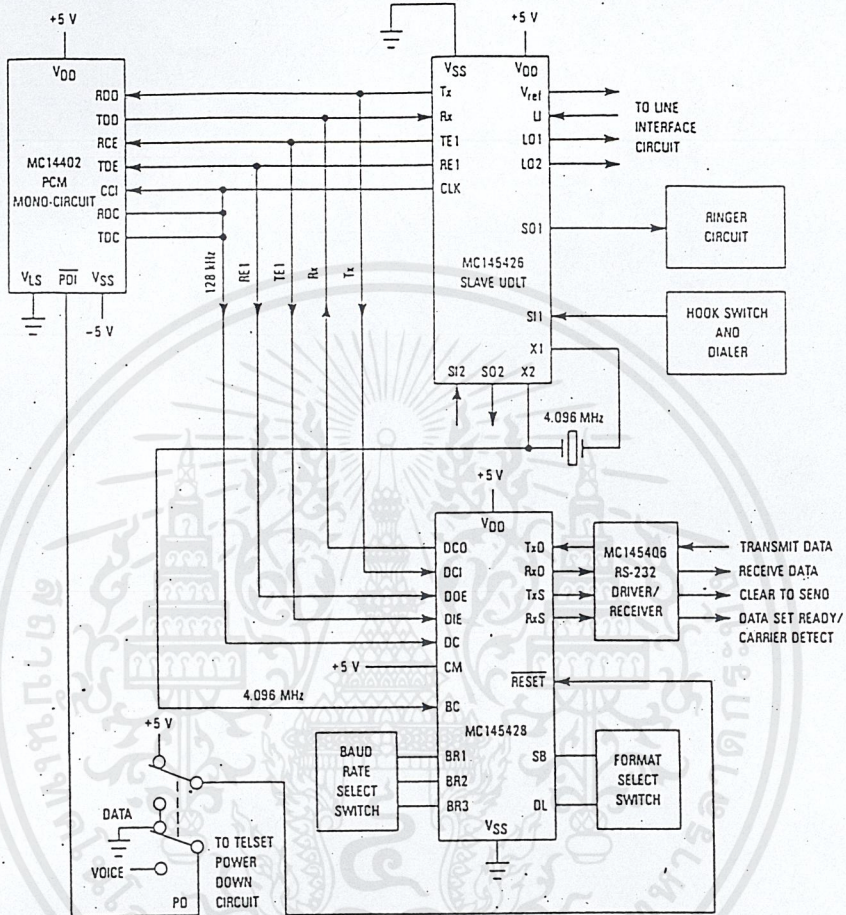
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

T1: Lepco P/N P-1358-A

Figure 6. Multiplexing Eight RS-232 Telsat Ports Into 64 Kilobits/Second Channel of MC145426

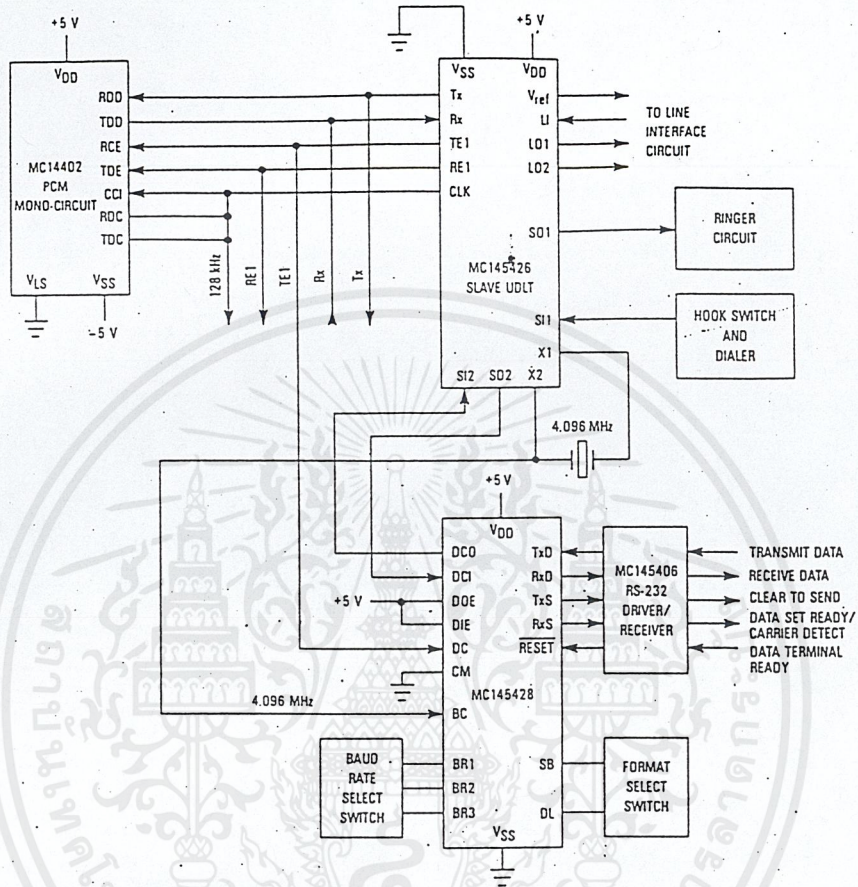
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NOTE: Some pin connections on the MC145426 and MC14402 have been omitted. Consult MC145426 and MC14402 data sheets for more details.

Figure 5. Digital Telset RS-232 Port Using 64 Kilobits/Second Channel of MC145426 for Voice or Data

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

NOTE: Some pin connections on the MC145426 and MC14402 have been omitted. Consult MC145426 and MC14402 data sheets for more details.

Figure 4. Digital Telset RS-232 Port Using 8 Kilobits/Second Channel of MC145426

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

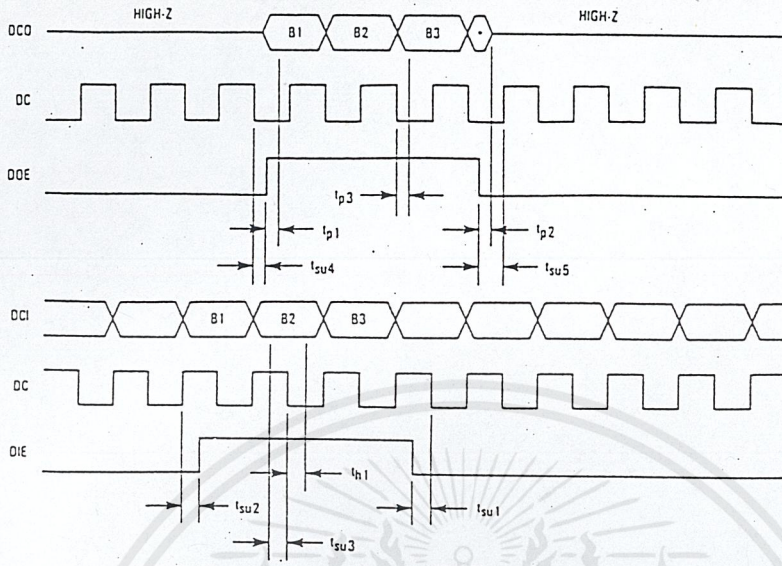

Figure 3C. Synchronous I/O, Variable Bit Length, Clock Mode Low

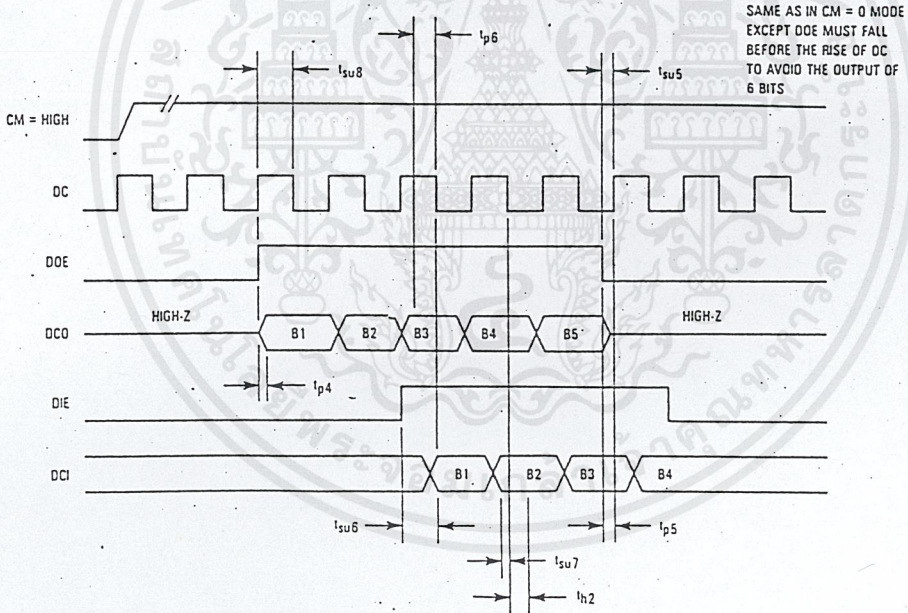

Figure 3D. Synchronous I/O, Variable Bit Length, Clock Mode High

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TIMING DIAGRAMS

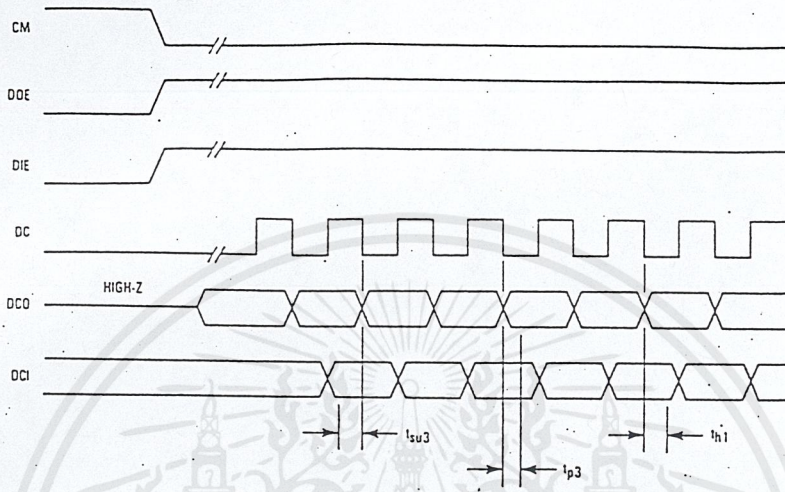

Figure 3A. Synchronous I/O, Continuous Bit Rate, Clock Mode Low

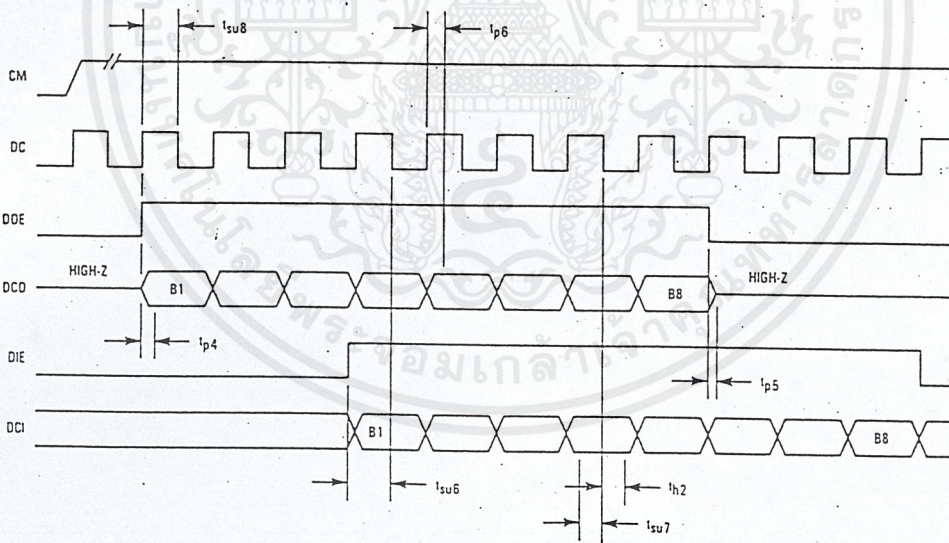

Figure 3B. Synchronous I/O, Eight Bit, Clock Mode High

will remain low until framing is detected. The synchronous channel receiver section of the DSI is forced into a "HOLD" state while the RESET line is low. The synchronous channel receiver remains in the "HOLD" state after RESET goes high until a flag code word (01111110) is received at the DCI pin. While in the "HOLD" state no data words can be transferred to the Rx FIFO and, therefore, the DATA FORMATTER and RxD line are held in the MARK idle state. After receiving the flag code pattern the Rxs line goes high and normal operation proceeds. RESET should be held low when power is first applied to the DSI. RESET may be tied high permanently, if a short period of undefined operation at initial power application can be tolerated.

SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE

The synchronous channel interface is generally operated in one of three basic modes of operation. The first is a continuous mode. A new data bit is clocked out of the DCO pin on each successive falling edge of the DC clock, and a new data bit is accepted by the DSI at its DCI pin on each successive falling edge of the DC clock. In this mode of operation, the CM control line is always low and the DOE and DIE enable control lines are always high. This is the typical setup when interfacing the DSI to the 8 kbps signal bit inputs and outputs of the MC145422/26 UDLTs. (See Figures 3A and 4.)

The second synchronous clocking mode is one in which 8 bits at a time are clocked out of the SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER, and 8 bits are read by the SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER at a time. The transferring of these 8 bit groups of data would normally be repeated on some cyclic basis. An example is a time division multiplexed data highway. In this mode (CM = 1), the rising edge of the enable signal DIE and DOE should be roughly aligned to the rising edge of the DC clock signal. When enabled, the data is clocked out on the rising edge of the DC clock through the DCO pin and clocked in on the falling edge of the DC clock through the DCI pin. A variation of this clocking mode is to transfer less than 8 bits of data into or out of the DSI on a cyclic basis. If less than eight bits are to be transmitted and received, enable pins DIE and DOE should be returned low while the DC clock is low. This is illustrated in Figure 3D where five bits are being clocked out of the DSI through the DCO pin and four bits are being input to the DSI through the DCI pin.

This restriction does not apply if eight bits are to be clocked into or out of the synchronous channels of the DSI; i.e., the DSI has internal circuitry to prevent more than eight clocks following the rising edge of the respective enable signals. Figure 3B illustrates a timing diagram depicting an eight bit data format. If the DOE enable is held high beyond the eight clock periods the last data bit B8 will remain at the output of

the DCO pin until the DOE enable is brought low to reinitialize the sequence. Similarly the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER will read (at its DCI input) a maximum of eight data bits for any given DIE high period.

The CM = high mode, using 8 bits of data, is the typical setup for interfacing the DSI to the 64 kbps channel of the MC145422 or MC145426 Universal Digital Loop Transceivers. (See Figure 3B and Figure 5.)

In the third mode of operation, an unlimited variable number of data bits may be clocked into or out of the synchronous side of the DSI at a time. When the CM line is low, any number of data bits may be clocked into or out of the DSI's synchronous channels provided that the respective enable signal is high. Figure 3C illustrates three data bits being clocked out of the DCO pin and three data bits being clocked into the DCI pin.

In the CM = low mode of operation, an internal clock is formed, which is the logical NAND of DC, DOE and \overline{CM} . ($\overline{DC} \bullet \overline{DOE} \bullet \overline{CM}$). It is on the rising edge of this signal that a new data bit is clocked out of the DCO pin. Therefore, the DOE signal should be raised and lowered following the falling edge of the DC clock (i.e., when the DC clock is low).

Also in the CM = low mode of operation, another internal clock is formed which is the logical NAND of \overline{DC} , DIE, and \overline{CM} ($\overline{DC} \bullet \overline{DIE} \bullet \overline{CM}$). It is on the falling edge of this signal that a new bit is clocked into the DCI pin. Therefore the DIE signal should be raised and lowered following the rising edge of the DC clock (i.e., when the DC clock is high).

The following table summarizes when data bits are advanced from the synchronous channel transmitter and when data bits are read by the synchronous channel receiver dependent on the CM control line. (Shown below in Table 2.)

Table 2. Synchronous Clocking Mode Summary

Mode	Bits Advanced From The Synchronous Channel Transmitter On:	Bits Read By The Synchronous Channel Receiver On:
CM = 0	The rising edge of an internal clock formed by the logical NAND of DOE and DC. i.e. \uparrow of $\overline{DOE} \bullet \overline{DC}$	The falling edge of an internal clock formed by the logical NAND of DIE and DC. i.e. \downarrow of $\overline{DIE} \bullet \overline{DC}$
CM = 1	The rising edge of an internal clock formed by the logical AND of DOE and DC. i.e. \uparrow of $DOE \bullet DC$	The falling edge of an internal clock formed by the logical AND of DIE and DC. i.e. \downarrow of $DIE \bullet DC$

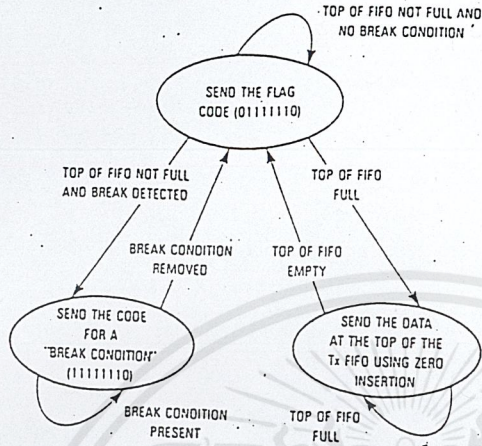

Figure 2A. Synchronous Data Channel Transmitter Operation

When stripped data words reach the top of the Tx FIFO they are loaded into the SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER and are sent using a special zero insertion technique. When stripped data is being transmitted, the synchronous data transmitter will insert a binary 0 after any succession of five continuous 1's of data. Therefore, using this technique, no pattern of (01111110) or (11111110) can occur while sending data. This also allows the DSI to synchronize itself to the incoming synchronous data word boundaries based on the data alone.

The receive section of the DSI (synchronous channel receiver) performs the reverse operation by removing a binary 0 that follows five continuous 1's in order to recover the transmitted data. (Note that a binary 1 which follows five continuous 1's is not removed so that flags and breaks may be detected.) Figure 2B shows an example of this process.

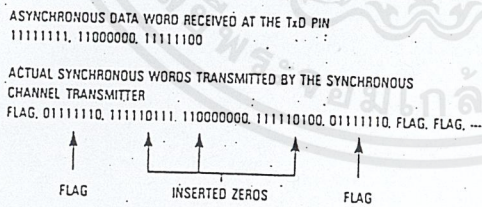

Figure 2B. Data Format Protocol

If the incoming data rate at TxD exceeds the rate at which it is output at DCO, the FIFO will fill. The TxS pin will go low when the FIFO contains two or more words. TxS may, therefore, be used as a local Clear-to-Send control line at the asynchronous interface port to avoid transmit data over-runs.

In order to insure synchronization during the transfer of a continuous stream of data the DSI's synchronous channel transmitter will insert a flag synchronizing word (01111110) every 61st data word. The DSI's synchronous channel receiver checks for this synchronizing pin and if not present, the loss of synchronization will be indicated by the RxS pin being latched low until the flag synchronizing word is received. Note that under these conditions the data will continue to output at RxD.

RECEIVE CIRCUIT

Data incoming from the synchronous channel is loaded into the MC145428 at the DCI pin under the control of the DC and DIE pins (see SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE section). Framing information, break code detection, and data word recovery functions are performed by the SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER. Recovered data words are loaded into the four word deep Rx FIFO. When the recovered data words reach the top of the Rx FIFO they are taken by the DATA FORMATTER, start and stop bits are re-inserted and the reconstructed asynchronous data is output at the RxD pin at the same baud rate as the transmit side. The number of stop bits and word length are those selected by the SB and DL pins.

Loss of framing, if it occurs, is indicated by the RxS pin going low. Data will continue to be output under these conditions, but RxS will remain low until frame synchronization, i.e., the detection of a framing flag word, is re-established. If the output data rate is less than the data rate of the incoming synchronous data channel, data will be lost at a rate of one word at a time due to the bottom word on the Rx FIFO being overwritten. In order to prevent data loss (in the form of asynchronous terminal to asynchronous terminal over-runs) due to clock slip between remote DSI links, (during long bursts of continuous data) the DSI purposely reduces the length of the stop bit which it re-creates at its RxD output by 1/32nd. This action allows the originator of a transmission (of asynchronous data) to be up to 3% faster than the receive device is expecting for any given data rate. This tolerance is well within the normally expected differences in clock frequencies between remote stations. If the Rx FIFO is overwritten the RxS line will pulse low for one DC clock period following the over-writing of the bottom level of the Rx FIFO.

INITIALIZATION

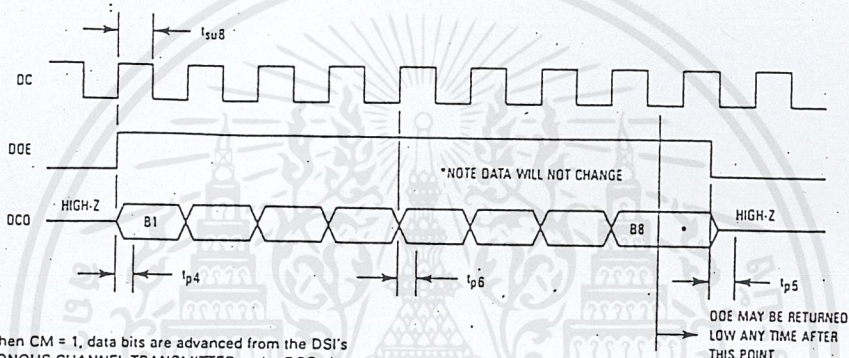
Initialization is accomplished by use of the RESET pin. When held low, the internal FIFOs are cleared, the TxD input appears high to the data strippers internal circuitry, DCO is forced to a high impedance state, TxS and RxS are forced low. When brought high normal operation resumes and the synchronous channel transmitter sends the flag code until data has reached the top of the Tx FIFO. Note that the TxS line will immediately go high after RESET goes high, while RxS

CM = HIGH, SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER OUTPUT SWITCHING CHARACTERISTICS
 (C_L = 50 pF, V_{DD} = 5 V, T_A = 25°C) (See Figure 1D)

Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	Notes
DC Falling to DOE Rising	t _{su8}	100	82	—	ns	13
DOE Rising to Active Data on DCO	t _{p4}	105	87	—	ns	14
DOE Falling to High-Z on DCO	t _{p5}	50	28	—	ns	15
DC Rising to DCO	t _{p6}	100	74	—	ns	16

NOTES:

13. Time DOE must be high before the falling edge of the data clock DC.
14. Time delay between the rise of the DOE pin and the time the DCO reaches the low impedance state.
15. Time delay between the fall of the DOE pin and the time the DCO pin reaches the high impedance state.
16. Delay from the rising edge of the data clock DC to the valid data on the DCO pin.

NOTE: When CM = 1, data bits are advanced from the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER at the DCO pin on the rising edge of the signal formed by the LOGICAL AND of DC and DOE. (DC • DOE)

Figure 1D. CM = High, Synchronous Channel Transmitter Output Switching Characteristics

CIRCUIT DESCRIPTION

The MC145428 Data Set Interface provides a means for conversion of an asynchronous (start/stop format) data channel to a synchronous data channel and synchronous to asynchronous data channel conversion. Although primarily intended to facilitate the implementation of RS-232 compatible Synchronous data ports in digital telephone sets using the C145422/26 UDLTs, this device is also useful in many applications that require the conversion of synchronous and asynchronous data.

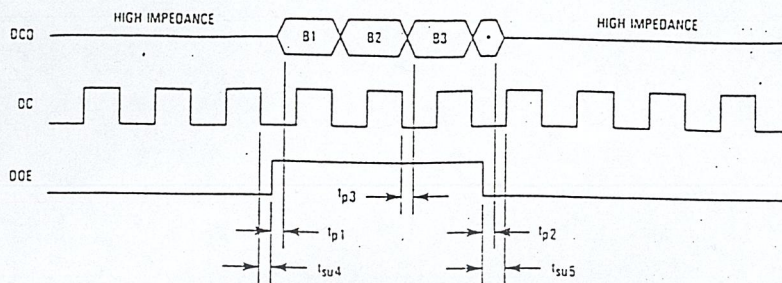
TRANSMIT CIRCUIT

Asynchronous data is input on the TxD pin. This data is expected to consist of a start bit (logic low) followed by eight or nine data bits and one or more stop bits (logic high). The length of the data word is selected by the DL pin. The data baud rate is selected with the BR1, BR2, and BR3 pins to obtain the internal sampling clock. This internal sampling clock is selected to be 16 times the baud rate at the TxD pin. An

externally supplied 16 times clock may also be used, in which case, the BR1, BR2, and BR3 pins should all be at logic zero and the 16 times sampling clock supplied at the BC pin.

Data input at the TxD pin is stripped of start and stop bits and is loaded into a four-word deep FIFO register. A break condition is also recognized at the TxD pin and this information is relayed to the synchronous channel transmitter which codes this condition so it may be re-created at the remote receiving device.

The synchronous channel transmitter sends one bit at a time under control of the DC, CM, and DOE pins. The synchronous channel transmitter transmits one of three possible data patterns based on whether or not the top of the Tx FIFO is full and whether or not a break condition has been recognized by the data stripper. When no data is available at the top of the Tx FIFO for transmission, the synchronous data transmitter sends a special synchronizing flag pattern (01111110). When a break condition is detected by the data stripper and no data is available at the top of the Tx FIFO, the break pattern (11111110) is sent. Figure 2A depicts this operation.

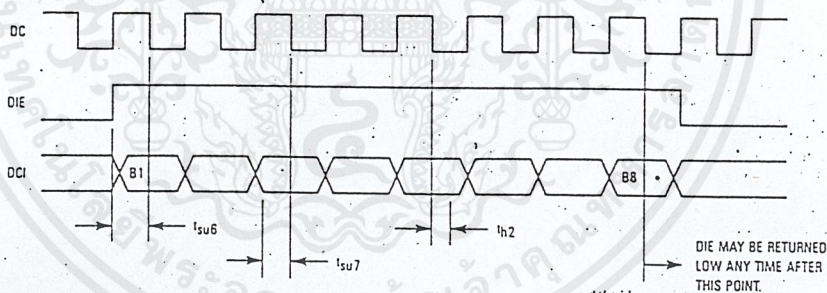
*This bit will be output in the B1 position on the next cycle of DOE.
 NOTE: When CM = Low, data bits are advanced from the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER at the DCO pin on the rising edge of the signal formed by the LOGICAL NAND of DC and DOE. i.e. \uparrow of $\overline{DC} \bullet \overline{DOE}$

Figure 1B. CM = Low, Synchronous Channel Transmitter Output Switching Characteristics

CM = HIGH, SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER INPUT SWITCHING CHARACTERISTICS
 (CL = 50 pF, VDD = 5 V, TA = 25°C) (See Figure 1C)

Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	Notes
DIE Rising to DC Falling	t_{su6}	100	76	—	ns	10
DCI to DC Falling	t_{su7}	40	-4	—	ns	11
DC Falling to DCI	t_{h2}	20	0	—	ns	12

- NOTES:
- Time DIE must be high before the falling edge of DC in order for the data bit to be accepted by the synchronous data input of the DSI. (See Synchronous Channel Interface for further details.)
 - Time DCI data must be stable before the falling edge of the data clock DC.
 - Time DCI data must be stable after the falling edge of the data clock DC.

*Last bit accepted.
 NOTE: When CM = 1, data bits are read into the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER at the DCI pin on the falling edge of the signal formed by the LOGICAL AND of DC and DIE. ($\overline{DC} \bullet \overline{DIE}$)

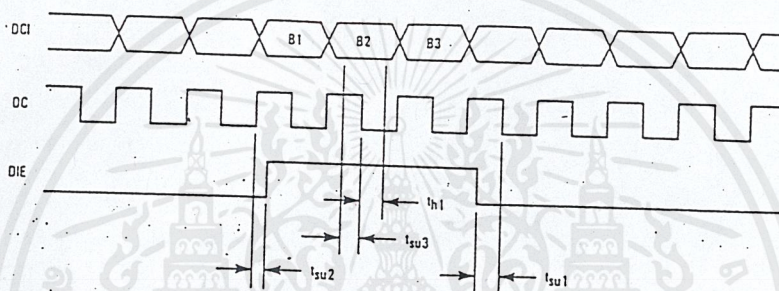
Figure 1C. CM = High, Synchronous Channel Receiver Input Switching Characteristics

CM = LOW, SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER INPUT SWITCHING CHARACTERISTICS
 (C_L = 50 pF, V_{DD} = 5 V, T_A = 25°C) (See Figure 1A)

Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	Notes
DIE Fall Before DC Falls	t _{su1}	40	-9	—	ns	1
DIE Rise After Rise of DC	t _{su2}	40	+24	—	ns	2
DCI Data Stable Before DC Falling Edge	t _{su3}	40	-5	—	ns	3
DCI Data Stable After DC Falling Edge	t _{h1}	40	0	—	ns	4

NOTES:

1. Time DIE must fall before DC falls in order to avoid reading the bit after B3.
2. Time DC must be high before DIE rise in order to avoid clocking in the bit before B1. (See Synchronous Channel Interface for further details and see Figure 1A.)
3. Time data must be stable on the DCI pin before falling edge of the data clock DC.
4. Time data must be stable on the DCI pin after the falling edge of the data clock DC.

NOTE: When CM = 0, data bits are read into the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER at the DCI pin on the falling edge of the signal formed by the LOGICAL NAND of DC and DIE.
 i.e. ψ of $\overline{DC} \bullet \overline{DIE}$

Figure 1A. CM = Low, Synchronous Channel Receiver Input Switching Characteristics

CM = LOW, SYNCHRONOUS CHANNEL TRANSMITTER OUTPUT SWITCHING CHARACTERISTICS
 (C_L = 50 pF, V_{DD} = 5 V, T_A = 25°C) (See Figure 1B)

Characteristic	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	Notes
DC Falling to DOE Rising	t _{su4}	0	10	—	ns	5
DOE Falling to DC Rising	t _{su5}	40	-5	—	ns	6
DOE Rising to DCO Active	t _{p1}	50	28	—	ns	7
DOE Falling to High-Z of DCO	t _{p2}	50	26	—	ns	8
DC Falling to DCO	t _{p3}	80	71	—	ns	9

NOTES:

5. Time DC must be low before the rising edge of DOE in order to avoid clocking out a data bit before B1. (See Synchronous Channel Interface section for further details and also Figure 1B.)
6. Time DOE must be low before the rising edge of DC in order for the (*) bit to be output in the B1 position in the next cycle.
7. Propagation delay time from the rising edge of DOE to the low output impedance state of the DCO pin.
8. Propagation delay time from the falling edge of DOE to the high output impedance state of the DCO pin.
9. Propagation delay time from the falling edge data of the data clock DC to valid data on the DCO pin.

MC145428 DSI PIN DESCRIPTIONS — cont'd.

BC, BAUD CLOCK INPUT

This pin serves as an input for an externally supplied 16 times data clock. Otherwise, the BC pin expects a 4.096 MHz clock signal which is internally divided to obtain the 16 times clock for the most frequently used standard bit rates (see BR1-BR3 pin description).

BRCLK, 16 TIMES CLOCK INTERNAL OUTPUT

This pin outputs the internal 16 times asynchronous data rate clock.

BR1, BR2, BR3, BIT RATE SELECT INPUTS

These three pins select the asynchronous bit rate, either externally supplied at the BC pin (16 times clock) or one of the internally supplied bit rates. (See Table 1.)

DCO, DATA CHANNEL OUTPUT

This pin is a three-state output pin. Synchronous data is output when DOE is high. This pin will go high impedance when DOE or RESET are low. When CM is low, synchronous data is output on DCO on the falling edges of DC as long as DOE is high. When CM is high, synchronous data is output on DCO on the rising edges of DC, while DOE is held high. No more than eight data bits can be output during a given DOE high interval when CM = high. This feature allows the DSI to interface directly with the MC145422/26 Universal Digital Loop Transceivers (UDLT's) and PABX time division multiplexed highways.

DOE, DATA OUTPUT ENABLE INPUT

See DCO pin description and the SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE section.

DIE, DATA INPUT ENABLE INPUT

See DCI pin description and the SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE section.

DC, DATA CLOCK INPUT

See DCI and DCO pin descriptions and the SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE section.

CM, CLOCK MODE INPUT

See the SYNCHRONOUS CHANNEL INTERFACE section and the SYNCHRONOUS CLOCKING MODE SUMMARY. (See Table 2.)

RESET, RESET INPUT

When held low, this pin clears the internal FIFO's, forces the TxD asynchronous input to appear high to the DSI's internal circuitry, forces TxS and RxS low. When returned high, normal operation results.

When the RESET input is returned high the DSI's SYNCHRONOUS CHANNEL RECEIVER will not accept or transfer any incoming data words on the DCI pin to the Rx FIFO until one "flag" word is input at the DCI pin. (Also see RxS pin description.)

DCI, DATA CHANNEL INPUT

Synchronous data is input on this pin on the falling edges of DC when DIE is high.

Table 1. Programmable Baud Rates

BR3	BR2	BR1	Bit Rate (bps)	BC in MHz	BRCLK
0	0	0	Variable 0 to 128 kbps	0 to 2.1 MHz	0 to 2.1 MHz
0	0	1	38.4 k	4.096	614.4 kHz
0	1	0	19.2 k	4.096	307.2 kHz
0	1	1	9600	4.096	153.6 kHz
1	0	0	4800	4.096	76.8 kHz
1	0	1	2400	4.096	38.4 kHz
1	1	0	1200	4.096	19.2 kHz
1	1	1	300	4.096	4.8 kHz

MOTOROLA
SEMICONDUCTOR
TECHNICAL DATA

Advance Information

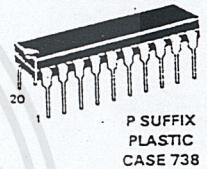
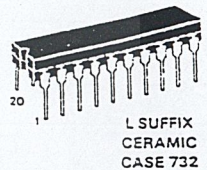
Data Set Interface

**Asynchronous-To-Synchronous
Synchronous-To-Asynchronous Converter**

The MC145428 Data Set Interface provides asynchronous to synchronous and synchronous to asynchronous data conversion. It is ideally suited for voice/data digital telsets supplying an RS-232 compatible data port into a synchronous transmission link. Other applications include, data multiplexers, concentrators, data-only switching and PBX-based local area networks. This low power CMOS device directly interfaces with either the 64 kbps or 8 kbps channel of Motorola's MC145422 and MC145426 Universal Digital Loop Transceivers (UDLTs), as well as the MC145418 and MC145419 Digital Loop Transceivers (DLTs).

- Provides the Interface Between Asynchronous Data Ports and Synchronous Transmission Links
- Up to 128 kbps Asynchronous Data Rate Operation
- Up to 2.1 Mbps Synchronous Data Rate Operation
- On-board Bit Rate Clock Generator with Pin Selectable Bit Rates of 300, 1200, 2400, 4800, 9600, 19200 and 38400 bps or an Externally Supplied 16 Times Bit Rate Clock
- Accepts Asynchronous Data Words of Eight or Nine Bits in Length
- False Start Detection Provided
- Automatic Sync Insertion and Checking
- Single 5 Volt Power Supply
- Low Power Consumption of 5 mW Typical
- Applications Notes AN943 and AN946

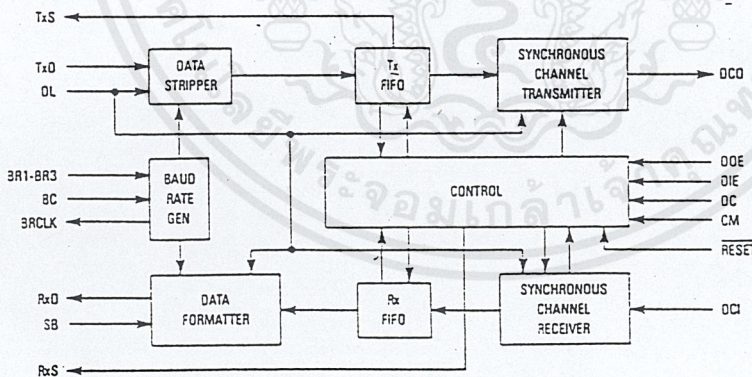
MC145428

PIN ASSIGNMENT

TxS	1	20	VDD
TxD	2	19	RESET
DL	3	18	DCO
BRCLK	4	17	DOE
BC	5	16	CM
BR1	6	15	DC
BR2	7	14	DIE
BR3	8	13	DCI
SB	9	12	RxS
VSS	10	11	RxD

BLOCK DIAGRAM

KEYBOARD INPUTS—(PINS 2, 3, 4, 5, 13, 14, 15, 16)

The keyboard inputs allow either a single contact (Class A) keyboard, or a standard 2-of-8 or 2-of-7 keyboard with V_{SS} tied to common. A valid key entry occurs when either a single row is tied to a single column, or a single row and column are simultaneously connected to V_{SS} . Connecting pin 2, COL 4, to V_{DD} sets the part to 3×4 keyboard mode. Keyboard mode selection is performed during application of power.

Typical keyboard configurations are shown in Figure 1.

OSC_{in}, OSC_{out} (PIN 8, PIN 9)

A 3.579545 MHz crystal is required as the frequency reference for the on-chip oscillator. Crystal biasing is accomplished by an internal resistor and capacitors.

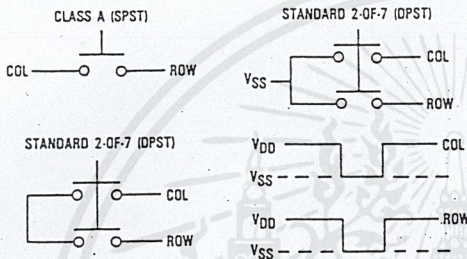

Figure 1. Keyboard Configurations

GENERAL DEVICE DESCRIPTION

The MC145412/MC145512 and the MC145413 provide users with switchable pulse and DTMF dialing functions. The MC145412/MC145512 change dialing modes via the MS pin. The MC145413 allows users to switch dialing modes via the keyboard in addition to the MS pin. All devices have 10 memories, LNR (last number redial) inclusive, each 18 digits long.

On application of power, there is a 64 ms initialization period during which the oscillator is enabled and the keyboard inputs are disabled. During initialization COL 4 is scanned to set the keyboard mode. If the COL 4 input is high (V_{DD}) the dialer is set to the 3×4 keypad mode, otherwise the 4×4 keypad mode is selected. Changing modes is not possible after this initialization period.

During normal dialing, the oscillator starts when a key is depressed. The key input is debounced for 32 ms. During this debounce period the RAM and dialing circuits are disabled, the mode select pin is scanned to determine the dialing mode

(either 10 pps, 20 pps, or DTMF). After debounce, the keypad entry is checked and the input is latched into LNR memory followed by a stop code. This process continues until 18 digits have been entered. If a 19th digit is entered, it will over-write the first digit and will be followed by a stop code. When dialing, the device fetches data from memory until a stop code is encountered or 18 digits have been dialed.

During manual DTMF dialing, a minimum tone duration of 60 ms DTMF is output and will continuously output in 32 ms increments as long as the key is depressed. The DTMF OUT pin is designed to drive an external PNP transistor which can be used to modulate tip and ring voltage at the DTMF frequencies.

If the first key is for redial or recall, the device will respond accordingly, either redialing the last number entered, or recalling and dialing the number selected by a subsequent key depression. Responses to dialing sequences for 4×4 keyboards are shown in Figure 2, and 3×4 keyboard responses are shown in Figure 3.

The MC145412 series can be configured with an external battery to provide memory retention power and allow on-hook programming of the repertory memory. If the part is in the on-hook mode and a key is depressed, the oscillator will start and the key entry will be stored in the last number redial memory. Dialing outputs will not be activated while the device is in the on-hook condition. Dialing inputs will be stored in last number redial memory, as during off-hook operation. After the number has been entered in the on-hook mode, it can be stored in repertory memory. For the 4×4 keyboard, pressing the STORE key (* for 3×4 keyboard), followed by a digit (1 through 9) will store the number in the repertory memory location specified by the digit.

The RECALL key for the 4×4 keypad is used to recall and dial numbers stored in the repertory memory. The digit immediately following the RECALL key designates the memory location of the number to be auto-dialed. For the 4×4 keyboard, a last number redial can be accomplished if the RED/P key (COL 4, ROW 1) is the first key depressed after an on-hook to off-hook transition. Otherwise the RED/P key will effect a 4 second pause. If the pulse mode is selected, redial can be accomplished if the first key depressed on a transition to off-hook is #. For the 3×4 keyboard, redial occurs if the first key depressed is *, 0.

The PAUSE key (COL 4, ROW 2) for the MC145412/MC145512 will cause a 4 second pause. The PAUSE/S key (COL 4, ROW 2) is a feature offered on the MC145413. Depressing this key will cause a 4 second delay, and will switch dialing modes. PAUSE (and PAUSE/S) is stored in memory for pauses (and mode switching) during auto-dialing.

SWITCHING CHARACTERISTICS ($T_A = 25^\circ\text{C}$, $V_{DD} = 2.5\text{ V}$, Osc. Freq. = 3.579545 MHz, Unless Otherwise Noted)

Characteristics	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	
Row/Column Scan Frequency	f	—	250	—	Hz	
Key Debounce Time	t_{DB}	16	—	20	ms	
DTMF Tone Duration for Keypad Dialing	t_{w1}	60	78	—	ms	
DTMF Tone Duration for Memory Dialing	t_{w2}	90	102	110	ms	
Inter-Digit Pause Time	DTMF (Memory Dialing)	t_{ID}	90	98	110	ms
		Pulse 10 pps	0.8	1.0	1.2	s
		20 pps	0.4	0.5	0.6	s
MS Pin Scan Rate	t_{rms}	—	1	—	kHz	
Make/Break Ratio (MS = Open or V_{DD})	MC145412/13	MBR	—	40/60	—	%
	MC145512	—	—	32/68	—	—
Outpulsing Rate	MS = Open	f_{OPL}	—	10	—	pps
	MS = V_{DD}	—	—	20	—	—
MUTE Output (\overline{MO}) Overlap Time	t_{MO}	—	2	—	ms	
TSO Output Frequency	f_{TSO}	—	500	—	Hz	
TSO Output Duration	t_{TSO}	35	—	40	ms	
DTMF Cycle Time	(Memory Dialing)	—	5	—	tones/s	
	(Keypad Dialing)	—	10	—	—	
DTMF Frequency Deviation	—	—	—	+1.0	%	
Predigit Mute	MC145412/13 Pulse 10 pps 20 pps MC145512 Pulse 10 pps 20 pps DTMF	t_d	—	40	—	ms
		—	—	20	—	—
		—	—	32	—	—
		—	—	16	—	—
		—	—	1	—	—

PIN DESCRIPTIONS

 V_{DD} , V_{SS} —POWER SUPPLY (PIN 1, PIN 6)

DC power is supplied to the part on these two pins, with V_{DD} being the most positive. Permissible ranges are from 1.7 to 5.5 V.

MS—MODE SELECT (PIN 10)

The MS pin is a three state input for switching between DTMF, 10 pps, and 20 pps dialing modes. Mode selection is done during the first key entry debounce period after the dialer has completed a dialing sequence or has just come off hook. When this pin is not scanned it is high impedance.

This pin is a combination input and weak output. The input circuitry has the capability to determine each of these three states. When the pin is open the weak driver will be able to clock the pin at 1 kHz. The relationship between pin input voltage and operating mode is shown in Table 1 below.

Table 1. Mode Select Options

MS	Dialing Mode
V_{DD}	20 pps Pulse Dialing
Open	10 pps Pulse Dialing
V_{SS}	DTMF Dialing

OH—ON-HOOK (PIN 12)

Connecting the OH pin to V_{DD} , or allowing it to float sets the device in the on-hook mode. Connecting this pin to V_{SS} selects the off-hook mode. When in the on-hook mode, repository memory can be programmed without a dialing output.

TSO—TONE SIGNAL OUTPUT (PIN 7)

TSO emits 500 Hz tone signals after valid key inputs are accepted providing audio feedback for key depressions, except when DTMF tones are generated. This pin also outputs a tone during on-hook programming.

DTMF OUT—DUAL TONE MULTIFREQUENCY OUTPUT (PIN 18)

When the MS pin is set to V_{SS} the DTMF OUT pin outputs tones corresponding to the row and column of the key depressed. Simultaneously depressing two or more keys in a single row (or column) will generate the corresponding row (or column) tone on 4 × 4 keypad mode only.

In pulse dialing mode (MS = V_{DD} or float) and during on-hook programming this pin is high impedance. While outputting tones, this pin has a dc bias at $(V_{DD} - V_{SS})/2$. DTMF OUT is an open drain output requiring an external pull-up to V_{DD} . This pull-up resistor must satisfy the instantaneous current requirements of the internal feedback network in addition to the load applied to the pin.

OPL—OUTPULSING (PIN 17)

This pin outputs pulses at 10 pps (MS is open) or 20 pps (MS = V_{DD}). The MC145412/13 have a make/break ratio of 40/60, while the MC145512 has a make/break ratio of 32/68. In the DTMF dialing mode (MS = V_{SS}), this output is high impedance. During on-hook programming this pin will not outpulse. This pin is an open drain N-channel output which pulls low to break the loop current.

 \overline{MO} —MUTE OUTPUT (PIN 11)

The Mute Output is an open drain N-channel output that pulls to V_{SS} during OPL outpulsing and during off-hook key depressions and memory dialing in DTMF mode.

ABSOLUTE MAXIMUM RATINGS ($V_{SS}=0$ V)

Parameter	Symbol	Rating	Unit
DC Supply Voltage	V_{DD}	-0.5 to +8.0	V
Operating Temperature	T_A	-30 to +60	°C
Storage Temperature	T_{stg}	-65 to +150	°C
DC Current Drain Per Pin	I	10	mA
Maximum Voltage On Any Pin Relative to V_{SS} On Any Pin Relative to V_{DD}	V_{in1} V_{in2}	-0.5 +0.5	V

ELECTRICAL CHARACTERISTICS ($T_A = -30$ to 60°C , $V_{DD} = 2.5$ V, $V_{SS} = 0$ V, Unless Otherwise Noted)

Characteristics	Symbol	Min	Typ	Max	Unit	
DC Supply Voltage	V_{DD}	2.0	—	5.5	V	
Operating Current	Pulse Mode	2.5	—	5.5	V	
	DTMF Mode	—	—	—	—	
Operating Current	Pulse Mode ($MS = V_{DD}$)	I_{DD}	—	0.25	0.7	mA
	DTMF Mode ($MS = V_{SS}$)	—	—	1.0	2.0	mA
Memory Retention Voltage	V_{retby}	1.7	—	—	V	
Memory Retention Current	($V_{DD} = 1.7$ V)	I_{stby}	—	1.0	2.0	μA
	($V_{DD} = 2.5$ V)	—	—	1.2	2.5	μA
Input Voltage, Row/Column/OH	"0" Level	V_{IL}	—	—	$0.2 V_{DD}$	V
	"1" Level	V_{IH}	$0.8 V_{DD}$	—	—	V
Row/Column Input Impedance	To V_{DD}	Z_{in}	—	100	—	k Ω
	To V_{SS}	—	—	2	—	k Ω
OH Pull-Up Resistance	R	—	50	—	k Ω	
Input Capacitance (All Inputs)	C_{in}	—	10	—	pF	
MS Pin Input Impedance	Z_{in}	50	200	—	k Ω	
Output Sink Current	($V_{DD} = 2.5$ V) TSO Pin	I_{OL}	0.5	0.7	—	mA
	MO Pin	—	1.0	2.0	—	mA
	OPL Pin	—	1.0	2.0	—	mA
	($V_{DD} = 4.0$ V) MO Pin	—	3.0	—	—	mA
	OPL Pin	—	4.5	—	—	mA
TSO Output Source Current ($V_{out} = 2.0$ V)	I_{OH}	0.5	0.7	—	mA	
Output Leakage Current	MO, OPL Pins	I_{lkg}	—	—	1.0	μA
DTMF Output Level Referenced to $V_{DD}/2$ ($V_{DD} = 2.5$ to 4.0 V, $R_L = 600 \Omega$ to V_{DD})	Row Tone	V_{out}	260	310	370	mV RMS
	Column Tone	—	330	390	460	mV RMS
DTMF Output Tone Leakage ($V_{DD} = 3.5$, $R_L = 600 \Omega$, 300 to 4000 Hz)	—	—	—	-80	dBm	
DTMF Output Tone Distortion ($V_{DD} = 3.5$, $R_L = 600 \Omega$, 300 to 4000 Hz)	—	—	—	5	%	
Pre-Emphasis	—	1	2	2.5	dB	
DTMF Output Leakage Current While Not Dialing Tones ($V_{DD} = 2.5$ V)	—	—	—	1.0	μA	
DTMF Output Sink Current While Dialing Tones	—	20	—	—	μA	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MOTOROLA
SEMICONDUCTOR
TECHNICAL DATA

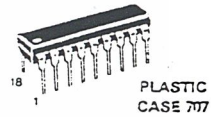
Advance Information

Pulse/Tone Repertory Dialer
Low Power Silicon-Gate CMOS

The MC145412/13 and MC145512 are silicon gate, monolithic CMOS integrated circuits which convert keyboard inputs into either pulse or DTMF outputs. They are packaged in a standard 18 pin (0.3" wide) plastic DIP.

- 3x4 or 4x4 Keyboard Compatibility Which Allows the Use of 2-of-7, 2-of-8, or Form A Type Keyboards
- MC145413 Adds Keyboard Selectable Pause Switch Function
- Single Pin Switchable Between DTMF, 10 pps and 20 pps
- 500 Hz Tone Signal Output in the Pulse Dialing Mode
- Memory Storage for Ten 18 Digit Numbers, Including Last Number Redial
- Uses 3.579545 MHz Colorburst Crystal
- Telephone Line Powered
- Silicon Gate CMOS Technology for 1.7-5.5 V Low Power Operation
- Stand Alone DTMF Dialer/Stand Alone Pulse Dialer
- Mute Output Used to Isolate Receiver from Dialing Output
- Memory Programming Options by Keyboard Configuration

MC145412
MC145413
MC145512

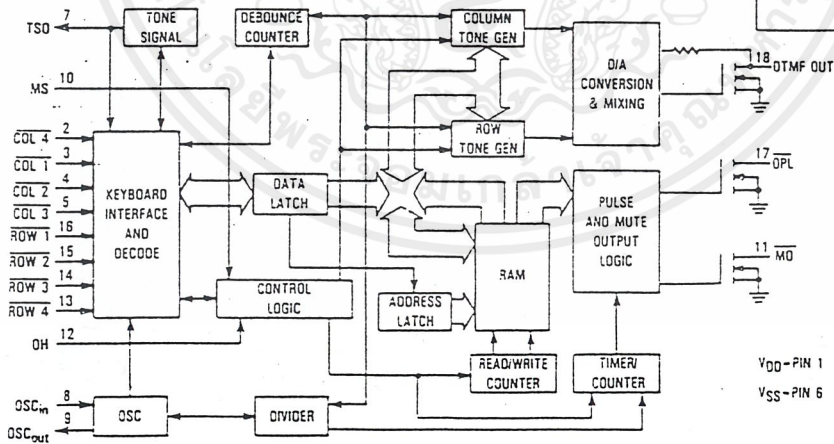

Ordering Information
MC145 X X X X
P Plastic
4 40/60 M/B Ratio
5 32/68 M/B Ratio

PIN ASSIGNMENT

VDD	1	18	DTMF OUT
COL 4	2	17	DPL
COL 1	3	16	ROW 1
COL 2	4	15	ROW 2
COL 3	5	14	ROW 3
VSS	6	13	ROW 4
TSO	7	12	CH
OSC _{in}	8	11	MO
OSC _{out}	9	10	MS

BLOCK DIAGRAM

MT8870D/MT8870D-1 ISO²-CMOS

Applications

RECEIVER SYSTEM FOR BRITISH TELECOM SPEC POR 1151

The circuit shown in Fig. 9 illustrates the use of MT8870D-1 device in a typical receiver system. BT Spec defines the input signals less than -34 dBm as the non-operate level. This condition can be attained by choosing a suitable values of R₁ and R₂ to provide 3 dB attenuation, such that -34 dBm input signal will correspond to -37 dBm at the gain setting pin GS of MT8870D-1. As shown in the diagram, the component values of R₁ and C₂ are the guard time requirements when the total component tolerance is 5%. For better performance, it is recommended to use the non-symmetric guard time circuit in Fig. 8.

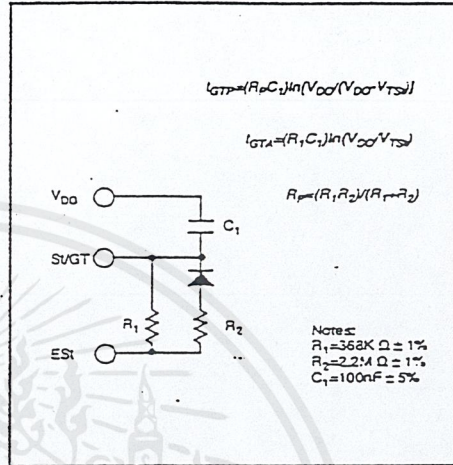

Figure 8 - Non-Symmetric Guard Time Circuit

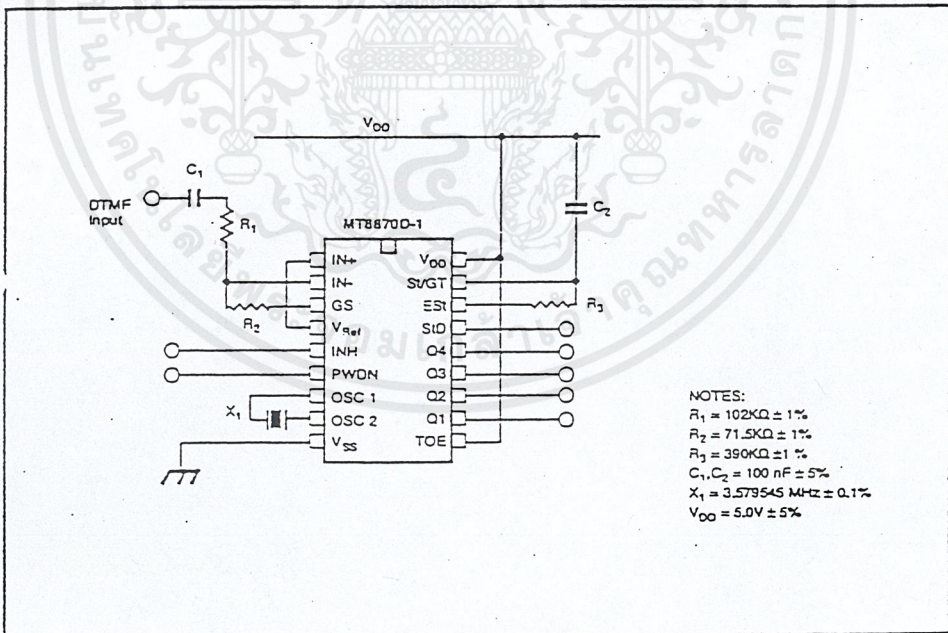

Figure 9 - Single-Ended Input Configuration for BT or CEPT Spec

Power-down and Inhibit Mode

A logic high applied to pin 6 (PWDN) will power down the device to minimize the power consumption in a standby mode. It stops the oscillator and the functions of the filters.

Inhibit mode is enabled by a logic high input to the pin 5 (INH). It inhibits the detection of tones representing characters A, B, C, and D. The output code will remain the same as the previous detected code (see Table 1).

Differential Input Configuration

The input arrangement of the MT8870D/MT8870D-1 provides a differential-input operational amplifier as well as a bias source (V_{Ref}) which is used to bias the inputs at mid-rail. Provision is made for connection of a feedback resistor to the op-amp output (GS) for adjustment of gain. In a single-ended configuration, the input pins are connected as shown in Figure 10 with the op-amp connected for unity gain and V_{Ref} biasing the input at $1/2 V_{DD}$. Figure 6 shows the differential configuration, which permits the adjustment of gain with the feedback resistor R_5 .

Crystal Oscillator

The internal clock circuit is completed with the addition of an external 3.579545 MHz crystal and is normally connected as shown in Figure 10 (Single-Ended Input Configuration). However, it is possible to configure several MT8870D/MT8870D-1 devices employing only a single oscillator crystal. The oscillator output of the first device in the chain is coupled through a 30 pF capacitor to the oscillator input (OSC1) of the next device. Subsequent devices are connected in a similar fashion. Refer to Figure 7 for details. The problems associated with unbalanced loading are not a concern with the arrangement shown, i.e., precision balancing capacitors are not required.

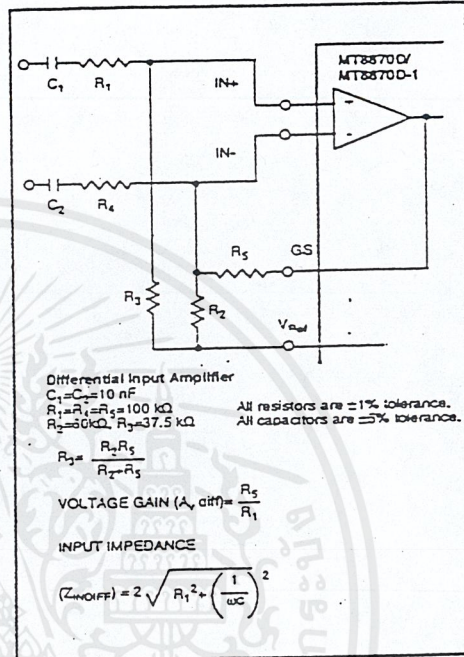

Figure 6 - Differential Input Configuration

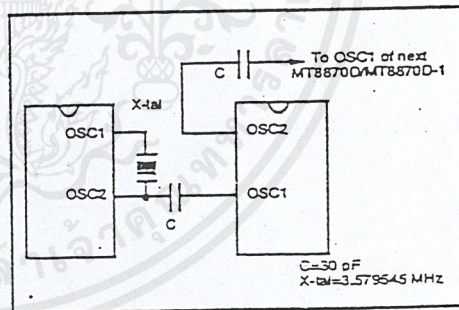

Figure 7 - Oscillator Connection

Parameter	Unit	Resonator
R1	Ohms	10.752
L1	mH	.432
C1	pF	4.984
C0	pF	37.915
Qm	-	896.37
Δf	%	$\pm 0.2\%$

Table 2. Recommended Resonator Specifications
 Note: Q_m =quality factor of RLC model, i.e., $1/2\pi/R1C1$.

MT8870D/MT8870D-1 ISO²-CMOS

condition is maintained (EST remains high) for the validation period (t_{GTP}), v_c reaches the threshold (V_{TS1}) of the steering logic to register the tone pair, latching its corresponding 4-bit code (see Table 1) into the output latch. At this point the GT output is activated and drives v_c to V_{DD} . GT continues to drive high as long as EST remains high. Finally, after a short delay to allow the output latch to settle, the delayed steering output flag (StD) goes high, signalling that a received tone pair has been registered. The contents of the output latch are made available on the 4-bit output bus by raising the three state control input (TOE) to a logic high. The steering circuit works in reverse to validate the interdigit pause between signals. Thus, as well as rejecting signals too short to be considered valid, the receiver will tolerate signal interruptions (dropout) too short to be considered a valid pause. This facility, together with the capability of selecting the steering time constants externally, allows the designer to tailor performance to meet a wide variety of system requirements.

Guard Time Adjustment

In many situations not requiring selection of tone duration and interdigital pause, the simple steering circuit shown in Figure 4 is applicable. Component values are chosen according to the formula:

$$t_{REC} = t_{DP} + t_{GTP}$$

$$t_{DP} = t_{DA} + t_{GTA}$$

The value of t_{DP} is a device parameter (see Figure 11) and t_{REC} is the minimum signal duration to be recognized by the receiver. A value for C of 0.1 μF is

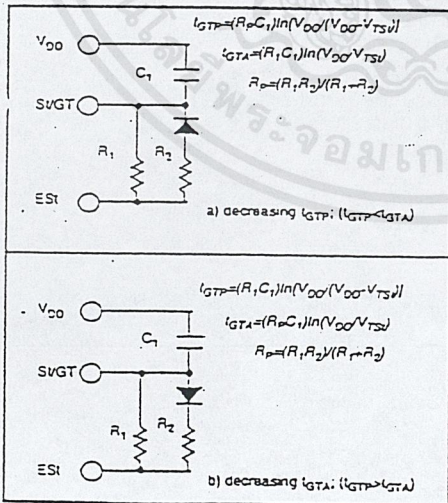

Figure 5 - Guard Time Adjustment

Digit	TOE	'NH	EST	O_1	O_2	O_3	O_4
ANY	L	X	H	Z	Z	Z	Z
1	H	X	H	0	0	0	1
2	H	X	H	0	0	1	0
3	H	X	H	0	0	1	1
4	H	X	H	0	1	0	0
5	H	X	H	0	1	0	1
6	H	X	H	0	1	1	0
7	H	X	H	0	1	1	1
8	H	X	H	1	0	0	0
9	H	X	H	1	0	0	1
0	H	X	H	1	0	1	0
.	H	X	H	1	0	1	1
#	H	X	H	1	1	0	0
A	H	L	H	1	1	0	1
B	H	L	H	1	1	1	0
C	H	L	H	1	1	1	1
D	H	L	H	0	0	0	0
A	H	H	L	undetected, the output code will remain the same as the previous detected code			
B	H	H	L				
C	H	H	L				
D	H	H	L				

Table 1. Functional Decode Table
L=LOGIC LOW, H=LOGIC HIGH, Z=HIGH IMPEDANCE
X = DONT CARE

recommended for most applications, leaving R to be selected by the designer.

Different steering arrangements may be used to select independently the guard times for tone present (t_{GTP}) and tone absent (t_{GTA}). This may be necessary to meet system specifications which place both accept and reject limits on both tone duration and interdigital pause. Guard time adjustment also allows the designer to tailor system parameters such as talk off and noise immunity. Increasing t_{REC} improves talk-off performance since it reduces the probability that tones simulated by speech will maintain signal condition long enough to be registered. Alternatively, a relatively short t_{REC} with a long t_{DP} would be appropriate for extremely noisy environments where fast acquisition time and immunity to tone drop-outs are required. Design information for guard time adjustment is shown in Figure 5.

Functional Description

The MT8870D/MT8870D-1 monolithic DTMF receiver offers small size, low power consumption and high performance. Its architecture consists of a bandsplit filter section, which separates the high and low group tones, followed by a digital counting section which verifies the frequency and duration of the received tones before passing the corresponding code to the output bus.

Filter Section

Separation of the low-group and high group tones is achieved by applying the DTMF signal to the inputs of two sixth-order switched capacitor bandpass filters, the bandwidths of which correspond to the low and high group frequencies. The filter section also incorporates notches at 350 and 440 Hz for exceptional dial tone rejection (see Figure 3). Each filter output is followed by a single order switched capacitor filter section which smooths the signals prior to limiting. Limiting is performed by high-gain comparators which are provided with hysteresis to prevent detection of unwanted low-level signals. The outputs of the comparators provide full rail logic swings at the frequencies of the incoming DTMF signals.

Decoder Section

Following the filter section is a decoder employing digital counting techniques to determine the frequencies of the incoming tones and to verify that they correspond to standard DTMF frequencies. A complex averaging algorithm protects against tone simulation by extraneous signals such as voice while

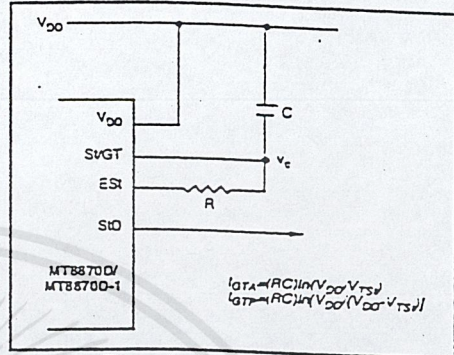

Figure 4 - Basic Steering Circuit

providing tolerance to small frequency deviations and variations. This averaging algorithm has been developed to ensure an optimum combination of immunity to talk-off and tolerance to the presence of interfering frequencies (third tones) and noise. When the detector recognizes the presence of two valid tones (this is referred to as the "signal condition" in some industry specifications) the "Early Steering" (EST) output will go to an active state. Any subsequent loss of signal condition will cause EST to assume an inactive state (see "Steering Circuit").

Steering Circuit

Before registration of a decoded tone pair, the receiver checks for a valid signal duration (referred to as character recognition condition). This check is performed by an external RC time constant driven by EST. A logic high on EST causes v_c (see Figure 4) to rise as the capacitor discharges. Provided signal

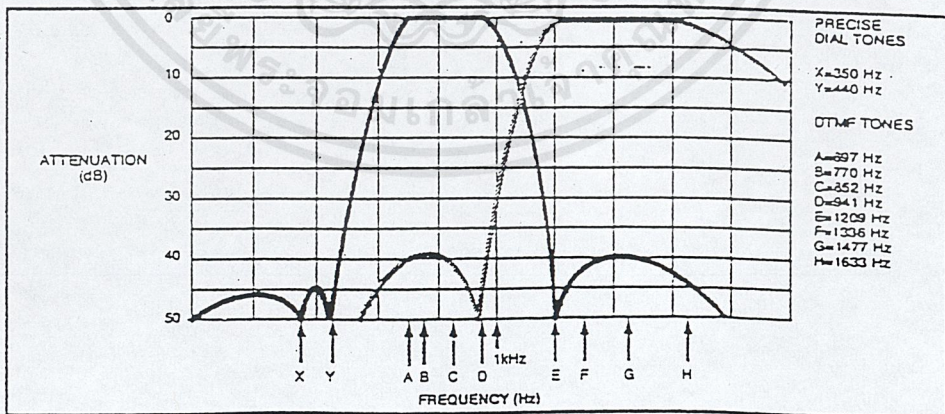
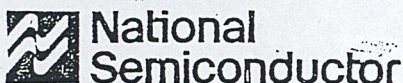

Figure 3 - Filter Response

LM567/LM567C Tone Decoder

General Description

The LM567 and LM567C are general purpose tone decoders designed to provide a saturated transistor switch to ground when an input signal is present within the passband. The circuit consists of an I and Q detector driven by a voltage controlled oscillator which determines the center frequency of the decoder. External components are used to independently set center frequency, bandwidth and output delay.

Features

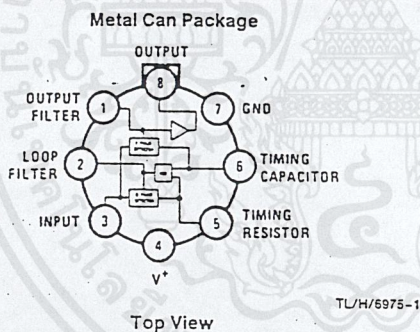
- 20 to 1 frequency range with an external resistor
- Logic compatible output with 100 mA current sinking capability

- Bandwidth adjustable from 0 to 14%
- High rejection of out of band signals and noise
- Immunity to false signals
- Highly stable center frequency
- Center frequency adjustable from 0.01 Hz to 500 kHz

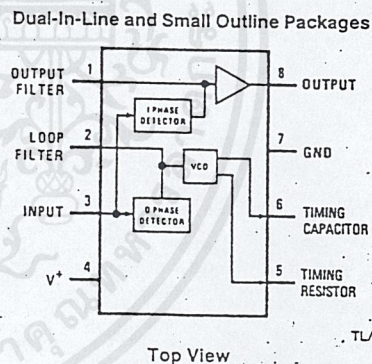
Applications

- Touch tone decoding
- Precision oscillator
- Frequency monitoring and control
- Wide band FSK demodulation
- Ultrasonic controls
- Carrier current remote controls
- Communications paging decoders

Connection Diagrams

Order Number LM567H or LM567CH
See NS Package Number H08C

Order Number LM567CM
See NS Package Number M08A
Order Number LM567CN
See NS Package Number N08E

ISO²-CMOS MT8870D/MT8870D-1 Integrated DTMF Receiver

Features

- Complete DTMF Receiver
- Low power consumption
- Internal gain setting amplifier
- Adjustable guard time
- Central office quality
- Power-down mode
- Inhibit mode
- Backward compatible with MT8870C/MT8870C-1

ISSUE 3

May 1995

Ordering Information

MT8870DE/DE-1	18 Pin Plastic DIP
MT8870DC/DC-1	18 Pin Ceramic DIP
MT8870DS/DS-1	18 Pin SOIC
MT8870DN/DN-1	20 Pin SSOP
MT8870DT/DT-1	20 Pin TSSOP
-40 °C to +85 °C	

Description

The MT8870D/MT8870D-1 is a complete DTMF receiver integrating both the bandsplit filter and digital decoder functions. The filter section uses switched capacitor techniques for high and low group filters; the decoder uses digital counting techniques to detect and decode all 16 DTMF tone-pairs into a 4-bit code. External component count is minimized by on chip provision of a differential input amplifier, clock oscillator and latched three-state bus interface.

Applications

- Receiver system for British Telecom (BT) or CEPT Spec (MT8870D-1)
- Paging systems
- Repeater systems/mobile radio
- Credit card systems
- Remote control
- Personal computers
- Telephone answering machine

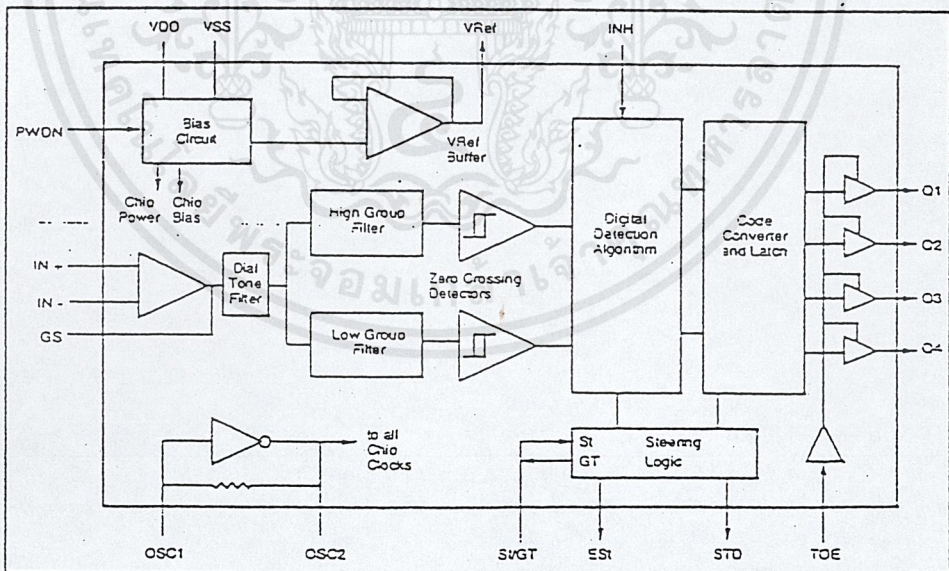

Figure 1 - Functional Block Diagram

MT8870D/MT8870D-1 ISO²-CMOS

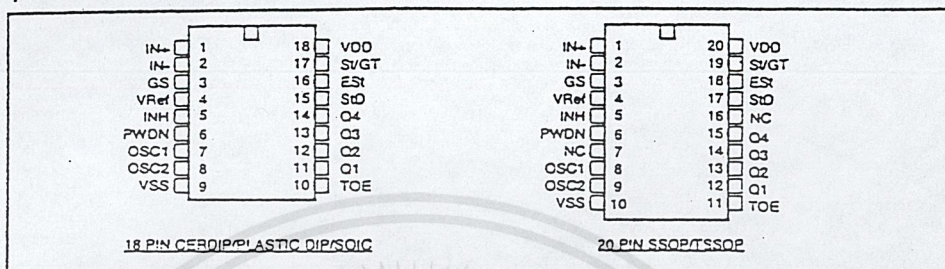

Figure 2 - Pin Connections

Pin Description

Pin #		Name	Description
18	20		
1	1	IN+	Non-Inverting Op-Amp (Input).
2	2	IN-	Inverting Op-Amp (Input).
3	3	GS	Gain Select. Gives access to output of front end differential amplifier for connection of feedback resistor.
4	4	V _{Ref}	Reference Voltage (Output). Nominally V _{DD} /2 is used to bias inputs at mid-rail (see Fig. 6 and Fig. 10).
5	5	INH	Inhibit (Input). Logic high inhibits the detection of tones representing characters A, B, C and D. This pin input is internally pulled down.
6	6	PWDN	Power Down (Input). Active high. Powers down the device and inhibits the oscillator. This pin input is internally pulled down.
7	8	OSC1	Clock (Input).
8	9	OSC2	Clock (Output). A 3.579545 MHz crystal connected between pins OSC1 and OSC2 completes the internal oscillator circuit.
9	10	V _{SS}	Ground (Input). 0V typical.
10	11	TOE	Three State Output Enable (Input). Logic high enables the outputs Q1-Q4. This pin is pulled up internally.
11-14	12-15	Q1-Q4	Three State Data (Output). When enabled by TOE, provide the code corresponding to the last valid tone-pair received (see Table 1). When TOE is logic low, the data outputs are high impedance.
15	17	StD	Delayed Steering (Output). Presents a logic high when a received tone-pair has been registered and the output latch updated; returns to logic low when the voltage on SVGT falls below V _{TS1} .
16	18	ESst	Early Steering (Output). Presents a logic high once the digital algorithm has detected a valid tone pair (signal condition). Any momentary loss of signal condition will cause ESst to return to a logic low.
17	19	SVGT	Steering Input/Guard time (Output) Bidirectional. A voltage greater than V _{TS1} detected at St causes the device to register the detected tone pair and update the output latch. A voltage less than V _{TS1} frees the device to accept a new tone pair. The GT output acts to reset the external steering time-constant; its state is a function of ESst and the voltage on St.
18	20	V _{DD}	Positive power supply (Input). +5V typical.
	7, 16	NC	No Connection.

บรรณานุกรม

จเร สุรวัฒน์ปัญญา และ กิตติ ไพฑูรย์วัฒนกิจ “วารสารอินเทอร์เน็ตเน็ต”, ปีที่ 1

ฉบับที่ 1 กรกฎาคม-สิงหาคม 2539

ณรงค์ ตันจินชุย, ปิยะ ศุภวาราสุวัฒน์, ฟ่าง ขาวดี, เอกสิน นิลกาญจน์ “ชุดตอบรับและโอนสายโทรศัพท์อัตโนมัติโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์” ปรินญาณินท์ ปีการศึกษา 2538,

สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม

บุญเลิศ เอี่ยมทัศนาศนา “Delphi”, บริษัท เอช เอ็น กรู๊ป จำกัด : กรุงเทพฯ , 2538

สมนึก คิริโต, สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, และสมชาย นำประเสริฐชัย “เปิดโลกอินเทอร์เน็ต” ; 2538

สุชิน จำจด “วิศวกรรมโทรศัพท์” คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า

คุณทหารลาดกระบัง

สุทธินันท์ พรศิริกุล “ลึกลับอีกนิดกับโทรศัพท์ ตอนที่ 1”, วารสารเซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับที่ 120, 2535, หน้า 90-94

..... “ลึกลับอีกนิดกับโทรศัพท์ ตอนที่ 2”, วารสารเซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับที่ 121, 2535, หน้า 108-116

..... “ลึกลับอีกนิดกับโทรศัพท์ ตอนที่ 3”, วารสารเซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับที่ 122, 2535, หน้า 52-60

..... “ลึกลับอีกนิดกับโทรศัพท์ ตอนที่ 4”, วารสารเซมิคอนดักเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ ฉบับที่ 123, 2535, หน้า 69-76

Telecommunication Device Data, Motorela Inc., 1987

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปริญญาบัตร	นายณรงค์ศักดิ์ พุดเฟือก
วันเดือนปีเกิด	15 มีนาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดสิงห์บุรี
ภูมิลำเนาเดิม	16/4 หมู่ 13 ตำบลไม้ตัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	16/4 หมู่ 13 ตำบลไม้ตัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
โทรศัพท์	-

ประวัติการศึกษา

ประถมศึกษา	โรงเรียนวัดตลาดโพธิ์
มัธยมศึกษา	โรงเรียนบางระจันวิทยา
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ผลงานที่ได้รางวัล

-

ทุนการศึกษา

-

คดีพจน์

-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปฏิญยานิพนธ์	นายคายชัย เวสสุวรรณ
วันเดือนปีเกิด	9 ธันวาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดชลบุรี
ภูมิลำเนาเดิม	61/10 หมู่ 1 ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	61/10 หมู่ 1 ตำบลเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
โทรศัพท์	(038) 283102
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนอนุบาลชลบุรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนปริชานุศาสตร์
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)	วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผลงานที่ได้รางวัล	-
ทุนการศึกษา	-
คติพจน์	-

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปฏิญานិพนธ์	นายสุฤทธิ์ สุนันทยานุวัฒน์
วันเดือนปีเกิด	7 กรกฎาคม 2514
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ภูมิลำเนาเดิม	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	84/2 ถนนช่องนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์	(02) 2948147
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนวัดช่องนนทรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผลงานที่ได้รางวัล	-
ทุนการศึกษา	-
คติพจน์	ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อผู้ทำปริญญาบัตร	นายวีระชัย จิตรไกรเลิศ
วันเดือนปีเกิด	14 ตุลาคม 2518
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
ภูมิลำเนาเดิม	102 หมู่ 1 ตำบลกระโทก อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน	102 หมู่ 1 ตำบลกระโทก อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
โทรศัพท์	(044) 491164
ประวัติการศึกษา	
ประถมศึกษา	โรงเรียนกิ้วอ้ว
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนโชคชัยสามัคคี
มัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนโชคชัยสามัคคี
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส. 4ปี)	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ปริญญาตรี	สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ภาควิชาครุศาสตร์วิศวกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผลงานที่ได้รางวัล	-
ทุนการศึกษา	-
คติพจน์	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้